ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஐந்தாம்வேதமாகிய

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில்

சொர்க்காரோகணப்பர்வம் சம்பிரதாயமான

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை - இட்டா

நாராயணசாமிநாயுடு அவர்களது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895

[illegible]

[illegible]

[illegible] — உ

[illegible] — உ

[illegible] — க

[illegible] — க

[illegible] — உ

[illegible] — க

[illegible] — க

[illegible] — உ

[illegible]

[illegible]

உ

[illegible]

[illegible] — உ

[illegible] — க

[illegible] — க

[illegible] — உ

[illegible] — [illegible]

[illegible] — க

[illegible] — க

[illegible] — உ

[illegible] — க

[illegible] — க

[illegible] — உ. க

[illegible] — உ

[illegible] — க

[illegible]

[illegible]

உ

கணபதி துணை.

மகாவிர்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

விநாயகர் துதி.

நேரிசைவெண்பா.

திக்கபுகழ்செறியுந் தருமரவர்வைகுந்தம்
புக்கபெருங்காதை புகலவே-மிக்க
வியமுகத்தான்பாரதத்தை மேலிடுகூத்தாடுங்
கயமுகத்தான்பங்கயத்தாள் காப்பு.

வெண்செந்துறை.

கரிமுகப்பிள்ளையரோ கணபதியேமுன்னடவாய்
அரியத்தவத்துதித்த ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமய்யா
பாவிவழுவாமல் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
மறலியணுகாமல் வரமீந்துகாருமையா
வெப்பாலைக்கீழிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையரே
சப்பாணிப்பிள்ளையரோ பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்யான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றுநேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்க கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி.

தேவரெல்லாம்வணக்குந் தேவர்சேனாபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலரேயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் கட்டழகர்ஐவர்கதை
பஞ்சவர்கள்தன்கதையைப் பற்பலருந்தான்படிக்க
அஞ்சலொன்றில்லாமல் அடியேனும்யான்படிக்க

நம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிரானானசிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகரட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேசத்துடனெனக்கு நெஞ்சிற்குடியிருப்பாய்
பஞ்சவர்களைவர்களும் பட்சமுடன்வைகுந்தம்
தஞ்சமுடனெல்லோரும் தட்சணமேசேர்ந்தகதை
அல்லல்மிகநீங்கி ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தகதை
புல்லனென்வாயில் புகழ்ச்சியாய்ப்பாடுதற்கு
வல்லமகமாயி வாக்கிற்குடியிருந்து
நல்லவரந்தருவாய் நாவிற்சரஸ்வதியே
நித்தமுமெந்தன் நினைவிற்குடியிருந்து
பத்தியாயான்பாடப் பார்வதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி.

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவனாரே
சோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டேசர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கபதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்கும்நிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேறுந் தோன்றாதமெய்ப்பொருளே
மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
பாண்டவர்கள்தன்கதையைப் பகவானேயான்பாட
ஆண்டவனேநீருமெந்தன் அடியேனிடனாவில்
இடருகள்வாராமல் இன்பமாயான்பாட
அடைவாகவென்னாவில ஐயனேநீவருவாய்
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றுகேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவாமுன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி.

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
கொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகமுன்னடவாய்
செஞ்சொலசோதையுடன் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணெய்திருடியே மிகவிடைச்சிகையாலே
வண்ணமுடனடியுண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
பாண்டவர்க்குத்தூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா

கதையின் வரலாறு.

ஈரானைமாமுகனே கணபதியேகாப்பாக
சீரானமாமுகனே செல்வனேமுன்னடவாய்
எந்தன்குருவாழ்க ஏகம்பாமுன்னடவாய்
தந்திமுகத்தோனே தற்பரனேமுன்னடவாய்
அத்திமதிசூடும் அரனார்திருமகனே
வந்துதவிசெய்வாய் மாபாரதக்கதைக்கு
முந்துபரமேசுரனார் மொழிந்தவசனமிது
இப்புவியிலுள்ளோ ரெழுதிப்படிப்பவர்க்கு
செப்புகிறேன்லட்சுமியாள் சீதேவியுமாக
ஞானமதில்மெஞ்ஞானம் நாளும்பரமபதம்
வாலச்சரஸ்வதியே வந்திருந்துகூத்தாட
மாபாரதக்கதையை வகுத்துரைத்தசாஸ்திரத்தில்
ஆகாதசேடன் அனியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவிசெய்த வஞ்சமெலாமபொறுத்து
பூபாலனைவர் பொருந்துதுரியோதிரனும்
வென்றுபுவியாண்டு விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்தக்கதை
ஒன்றுமறியாதான உரைதந்தேன்புவிமீதில்
பெரியோர்பொறுத்தருளும் பிள்ளையிவனெனவே
தெரியாதான்சொன்னமொழி செந்தமிழோர்தான்பொறுப்பீர்
பாவாணர்பாதம் பணிந்துநமஸ்கரித்து
நாவாணர்பாதம் நமஸ்கரித்துநாளதோறும்
சொல்லுகிறேனம்மானை துதிக்கத்துணையாக
சொல்லுகிறஞானமெனச் செப்புகிறேனம்மானை
வெல்லுகிறகாலமென்ன வேந்தன்துணையாயிருந்து
சீரார்புவிவாழ்க திசைகளெட்டுந்தான்வாழ்க
பார்புகழ்தமிழ்நேசர் பாவாணர்தான்வாழ்க
திங்களமும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழிய
பொங்குபுகழ்காவேரி பொய்யாமலெந்நாளும்
தேசஞ்செழித்துவரச் செங்கோல்தழைத்தோங்க
ராஜன்புவியாள நற்றவங்களுண்டாக
தேவாலயம்விளங்க திருப்பணிகளுண்டாக
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களும்வாழ்க செங்கதிரோனும்வாழ்க
நாராயணன்வாழ்க நான்மறையுந்தான்வாழ்க
தாசார்தவத்தோர் தபோதனருந்தான்வாழ்க
பஞ்சாட்சரமும் பகருமோரெட்டெழுத்தும்
துஞ்சாமலெந்நாளும் துதிப்போர்மிகவாழ்க
வீறுதிருநாமமுடன் வெண்ணீறுமுண்டாக
கூறுமுபதேசம் குன்றாமலெந்நாளும்
நன்றாய்சிவன்றனையும் நாராயணன்றனையும்
ஒன்றாகக்காண்போ ருலகில்மிகவாழ்க

நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழ
இல்லோருமுள்ளோரு மெளியோர்வலியோரும்
எண்ணரியஸ்ரீரங்க ராமரிடதன்சிஷன்
மண்ணுலகிலவெங்கியருள் வடவான்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள்தானறவே
சொல்லியவைகுந்தத்தை சொல்லுறவேபான்பாட
தண்ணளிசேர்வீதியிலே தழைத்தாலின்கீழிருக்கும்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
தோதகருணையுக் தொலைபாக்கிவஞ்சமதை
வேரோடறுத்தெறியும் வேலவனேமுன்னடவாய்
துன்னுமிடையாளே சொற்கலைக்கும்வல்லவனே
நவமற்றத்தாளே சாஸ்வதியேவாக்கருள்வாய்
தெரியுங்கலைபகருஞ் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
அரியவைகுந்த வம்மானைசொல்லுதற்கு
வரிசைபெரும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
பேச்சறியாப்பிள்ளை புலம்புகிறேன்வாய்திறந்து
நாவிற்குயில்கூவக் கண்டேயதற்கிணையாய்
கூவிக்குளறுமந்த கூகையொக்குமம்மானை
ஆதரவாயானுரைத்த வம்மானைதன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலும் என்னைநிபஞ்சொல்லாமல்
வாசமுள்ளபாடலென்று மாநிலத்தோர்கொண்டாடு
நேசமுடனேபெரியோர் நிந்தைமிகச்சொல்லாமல்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியோனுரைத்ததமிழ்
சந்தேகங்கள்சொல்லாமல் தாரணியிலுள்ளோர்கள்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
இசையுடன்படித்து அன்புவைத்துகேட்டவர்கள்
ஆசையுடன்வாழ்ந்து உகந்திருப்பீர்கண்டீரோ
ஆறுமுகவன்துணையாய் அவையடக்கம்பாடுகின்றேன்
பூருவமுள்ள புலனும்வெளியாகி
வையகத்தோர்கேட்க வாழ்த்துகிறேனிக்கதையை
கர்ப்பனைகள்செய்தறியார் தருமருந்தம்பியரும்
அத்திபுர்கரம் ஆளுகிறநாளையிலே
பத்தியுள்ளபஞ்சவரும் பாரளக்கமாயவரும்
நீதிமறவாமல் நெடுகொட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேசேர்ந்தகதை
காலதுவாபரம்போய் கலியுகமும்வந்ததினால்
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உல்வதுக்குநல்லவுபாயமனதிலெண்ணி
சீருடனேவைகுந்தம் சேரவென்றுசம்மதித்து
நாருடனேபூவும் நன்றாகச்சேர்ந்ததுபோல்
பஞ்சவர்களைவரையும் பட்சமுடனிப்பொழுது
தஞ்சமுடன்மாயன் தன்னிறம்போலாக்கி

சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமால்மனமகிழ்ந்து
விந்தையாயிக்கதையை மேதினிபார்தான்துதிக்க
அம்மானையென்று அரியவைகுந்தகதை
இம்மானிலத்தோ ரெழுதிப்படிப்பவர்க்கு
வாக்கருளிச்செய்த வடவான்மொழிந்தகதை
பார்க்கவிருத்தமென்று பாடலேயிக்கதையை
சுருக்கமாய்ப்பாடினதைத் தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்து பெருமாள்பதம்போற்றி
ஒன்பத்துநூறு யொன்றுநூறாயிரமாம்
என்றுமுத்திசித்தி யிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடன்கதையைச் சிறப்பாகச்சீருடனே
விருத்தமுடன்சொர்க்கமும் விபரீதமாய்ப்பாடி
பூலோகமெல்லாம் புதுமையெனக்கொண்டாட
மாயோனுதவிசெய்வார் வைகுந்தமென்பார்க்கு
மெய்கண்டவேத வியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்தஅம்மானை மாபாரதமுடித்து
குருகுலத்திலுள்ள கொற்றவர்கணூற்றொருவர்
போர்க்களத்தில்மாண்டு போனபின்பாண்டவர்கள்
தருமதுரையுந் தம்பியருந்தானிருந்து
வாழ்ந்தகதையு மற்றுமுள்ளோர்தன்கதையை
தாழ்ந்தகலிவருமுன் தங்களிலேதான்தெரிந்து
காளமுகிலவண்ணன் கண்ணனருளாலே
வாளபிமனீன்ற மன்னன்பரிச்சித்துவுக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளவைத்ததுவும்
நடந்தசெங்கோல் நடத்துந்திறமறிந்து
தேசம்விட்டுவைகுந்தம் சேரவென்றுசம்மதித்து
வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள் வைகுந்தம்சேர்ந்தகதை
நடந்தகதைசொல்ல நாரணரோகாப்பாமே

விருத்தம்.

ஓங்குருவாழ்கவென்று உலகெலாமகலநீங்கி
பாங்குடனைந்துபேரும் பத்தினிதுரோபதையும்
ஈங்குள்ளகருமமெல்லா மெள்ளளவாசையற்று
நீங்கிதுசெகமென்றெண்ணித் திறலிலேநடந்தஞாயம்

மண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மற்றுமுள்ளதேவர்மூவர்
விண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மேதினிமுனிவர்ஞானம்
அண்ணுள்ளோர்திருமால்பாத மைவரும்சேரவென்று
உண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று கலைமகள்காப்பதாமே

கதை.

சொல்லுகிறேனல்ல சோமலிங்கர்தாள்போற்றி
வெல்லுகின்றகாலம் வெகுளியின்தன்மையினால்
வைகைநதியான வாழ்வீணாயம்பதியான்
மெய்க்கமலர்பூத்த விபூதிபஞ்சாட்சரந்தான்
எளியோர்வலியோர்க் கேழையிவனெனவே
தெளிவோர்க்கதுபணிந்து சீஷரில்சீஷனுமாய்
வணங்கிநமஸ்கரித்து வாழ்த்துகின்றாரம்மானை
அணங்கினுடன்சீர்பாதம் ஆறுமலிபபோது
கூறுந்தமிழுடைய குருகுலத்தில்பஞ்சவர்கள்
பேருந்தவமும் பெருமைகளுமுண்டாக
சொன்னதமிழ்பெருகச் சொன்னதுவேயம்மானை
அன்னமெனுமீனாட்சியம்மாளதுணையெனவே
விரித்துநான்சொல்லுகிறேன் மேதினியோர்தான்கேட்க
சிரித்துப்பழியால சித்தமேகான்பொறுத்து
ஆளும்பெரியோ ரடியேனுரைத்ததமிழ்
கேட்பால்வைகுந்தகதை கிருபையுடனேயிருந்து

பஞ்சவர்க ளத்திபுரத்தை யாசுசெய்தல்.

இந்நாளளவும் இகத்திலிருந்தபடி
முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூர்க்கமுடனேயிருந்து
வேதமறவாமல் வேதியரும்பூசுரரும்
நாதமணிகீதம் நற்சங்குவிதானமுடன்
லேள்விகளோமம் மிகுந்தபுராணமதை
கேள்விசிவகதைகள் கீர்த்தனங்கள்தான்முழங்க
நீதிநடுநாயம் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் இவருமேபோற்றிசெய்து
மந்திரிமார்சூழ்ந்திருக்க மகுடமுடிவேந்தருடன்
தந்திரிமார்வந்திருக்க தார்வேந்தர்காத்திருக்க
அந்தணரும்வேதியரு மானதபோதனரும்
செந்தமிழ்சேர்வாணர்களும் தேவரிஷிமாதர்களும்
அன்னசொர்ணதானம் அறமேபெரிதாகி
மன்னர்தங்கள்செங்கோல் வாழுமனுநீதி
வழுவாதசெல்வ மனுநீதிதப்பாமல்
வழுவாதசொல்லும் நாள்தோறுந்தப்பாமல்
பூமிசெழித்துவர புவிராசன்வாழ்ந்திருக்க
சாமிதிருமால் நகரயமனதிலெண்ணி
சேனாதகெஜங்கள் திக்கெங்குஞ்சூழ்ந்துவர
ஆனையின்மேல்முரசு அதிரப்பரிவாரம்
சங்கீதாகம் சகலகலைமுழங்க
இங்கிதமாய்நாளு மிடையூறுவாராமல்

கோத்திரங்களெல்லாங் குபேரனைப்போலவாழ்ந்திருக்க
பார்த்திருந்ததர்மர் பஞ்சவர்கள் தன்னுடனே
மக்கள்மனைவிசுற்ற மகிழ்ந்துசிலகாலம்
திக்கெங்கும்போற்றித் திசைகளெட்டுங்காணதிர
ஆளுகின்றஅத்திபுர மசையாய்மணிதரித்து

அபிமன்னனுக்குப் பிள்ளைபிறந்தது.

வாழுகின்றநாளில் வாளபிமன்தன்தேவி
சுந்தரியுங்கெர்ப்பமுடன் தோற்றமுடனேயிருந்து
மைந்தனையுமீன்றாள் மாணிக்கம்போலவேதான்
குழந்தைபிறந்ததென்று கொற்றவர்கள்தான்மகிழ்ந்து
வாழ்ந்தாராமனமகிழ்ந்து வாய்த்ததென்றுஐவருமே
திங்களொன்றுமாகித் தேமாங்கனிபோலே
பூரித்துநாள்தோறும் பொன்போலவளர்க்கலுற்றார்
பார்த்துமேபுத்திரனும் பருவமாய்த்தான்தேறி
அன்னைமுகம்பார்த்து ஆஊவெனக்குளறி
சுத்திவிளையாடித் தாவிக்கவிழ்ந்திடுமாம்
வெற்றிவிஜயன் மிகமகிழ்ந்துபேரனுக்கு
தண்டைசிலம்பு சதங்கையுடன்தான்பூட்டி
வண்டையமும்வச்சிரமணி விதமவிதமாய்த்தான்பூட்டி
பூஷணமும்பூட்டிப் பொன்னலங்கரித்து
வாசமுள்ளவாளபிமன் மைந்தனுக்குப்பூஷணங்கள்
பூட்டியலங்கரித்து பூஷணங்களுள்ளதெல்லாம்
தேடரியவில்விஜயன் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்தான்
தும்பிபழுதிமொழு செல்லும்பயின்றிடுமாம்
அம்புலியைவாவென்று ஆனையசைந்தாண்டி
செங்கீரையாடிச் சிலகாலந்தானேடி
வகைகாமுத்தமொரு மருவியதோர்சப்பாணி
சிற்றில்விளையாடி. சிறுதேருந்தானுருட்டி
முத்தியொருவயது முழுதும்பருவமதாய்
தக்கடியுமிட்டுத் தம்பியிவனுமெனவே
பத்தடியுமிட்டுப் பருவமொருவயதாய்
தெரிந்துமிகப்பஞ்சவர்கள் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்தார்
மூன்றுவயதாகி மூலமறந்துவீதிசுற்றி
ஊன்றுஞ்சிறுகோலும் உண்டைவில்லுந்தான்பிடித்து
நாலுவயதாகி நடையுடையும்பாவனையும்
ஐந்துவயதாகி ஆனைரதமேறி
கொஞ்சும்பரியேறிக் கொற்றவனுமவித்தைகற்று
ஆறுவயதாகி யாடைவெகுபூஷணமும
நீறுமபுனைந்து நெடியோனைநெஞ்சில்வைத்து
ஆசானடிபணிந்து அரியசிலம்பணிந்து

ராசாதிராசனென்று நாற்றிசையுங்கொண்டாட
வில்வித்தைசாஸ்திரமும் விதம்விதமாய்த்தான்பிடித்து
கல்விததமிழறியக் கட்டழகன்வேணுமென்று
ஏழாம்வயதில் எழுததறிந்துஓதுதற்கு
வாளிமன்னன் மகனும்படித்திடவே
ஆதிகுருவிடத்தில் ஐவருடசேதிசொல்லி

அபிமன்னன்பிள்ளையை ஐவர்கூடிப்பள்ளியில்வைத்தது.

ஓதுவிக்கவேணுமென்று ஒப்பிவித்தாரம்மானை
அரிவோமென்றட்சரத்தை அரியோன்றன்பேரனுக்கு
தெரியப்படுத்திச் சிற்றறியும்பேரறியும்
எழுத்தினுடஅட்சரமு மெல்லாம்படித்தெழுதி
அழுக்கமுடனின்ற ஐன்பத்தோரட்சரமும்
படித்துவிரைவில் பழநூலுந்தானறிந்து
வகுத்ததமிழால் வகையாகத்தானறிந்து
ஆசுமதுரமுகல் அவையடக்கமுள்ளதெல்லாம்
பேசுதமிழ்பலவும் பிரியமுடன்தான்படித்து
துலங்குபுகழ்நாகாமுஞ் சொல்லவேதான்படித்து
நால்வேதசாஸ்திரமும் நயனகுரிபாஷைகளும்
மால்பேரன்தான்படித்து வயதுமேரெண்டாகி
தனுசாஸ்திரம்படித்து தாணியெல்லாமகிழ
மனுவிக்கியானம்சீதி மனுவுக்திவித்தைகளும்
பாஷைபதினெட்டும் பரிசித்துத்தான்படித்து
ஓசைபெறத்தேசம் உலகமெங்குந்தான்மகிழ
நல்லவித்தைகற்றிருந்தான் நாராயணன்பேரன்
செல்வவித்தைகற்று சிறுவருடன்கூடி

பரிட்சித்து வேட்டையாடப் போகிறது.

தான்வேட்டையாடவென்று காரணிபிற்பிள்ளையுடன்
வனவேட்டையாடிக் கையிற்சிலையெடுத்து
காளைகளாய்க்கூடி வனம்புகுந்துகாவிடமும்
சோலைகளுங்காவுகளும் சுனையும்மலைபலவும்
ஓடிவிளையாடி உயர்ந்தமலைதானேறி
தேடிக்கரடிபுலிச் சிங்கங்களாளியுடன்
நான்மறைகளபுலிகள் வராகந்தான்வதைத்ததுவும்
மேன்மையுள்ளதேனும விஷங்காரும்நற்கனியும
வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாக்கனியும
விளையாடிப்பாலர் வெகுளிமிகவாகி
இளையாமற்சற்றும் இன்னமென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக் கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாமபை உயிராவதைசெய்து
ஆட்டிவிளையாடி அலக்கழித்துநாகமதை

கோட்டிமிகப்பண்ணி கொன்றுருயிர்தனையும்
நாகமதுசெக்சதையும் நலமாகவேகிடந்து
வேதமுடனவ்வனத்தில் விளையாடிப்பாலர்களும்
அங்கேசடைமுனியும் ஆனதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாதம் என்றைக்குகாண்போமென்று
இருகைவிரித்து இருந்தார்சிவயோகி
அருகேசிறுவா அவர்செயலைப்பாராமல்
சுட்டில்விழும்விட்டிலைப்போல் தன்பயமிகநினைந்து
இடருவருமென்று எண்ணமதுதோன்றாமல்
நையாண்டிபண்ணி நகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டிமாருமென்று அரவையெடுத்துவந்து
கேடுவரும்போது கெடுமதிகள்தோன்றுமல்
பாடுவருமென்று பரிசித்கறியாமல
ஏதுவருமென்று எண்ணியவன்பாராமல்
தீதுவினைதன்னைச் சிறுவனறியாமல்
சர்ப்பத்தைதானெடுத்து சன்னியாசிதன்கழுத்தில்
உற்பத்திகானுனக்கு உடமையிதுவென்றணிந்தார்
கண்டங்கமாமுனியுங் கண்களெபொறிபறக்க
விண்டக்கக்கோபம் வெளியிலகோரமதாய்
ஏண்டாசிறுபயலே என்மீதிற்பாமபுதனை
வேண்டாதார்போலே விடவரைப்போட்டாயே
தீண்டாதோஉன்னைச் சிறுமபெரியரவம்
ஆறுனுனககு அரவால்மரணமென்று
ஞானபாலனை ஞானமுனிசாபமிட்டார்
சொன்னமுனிசாபந் துடைக்கஅறியாமல்
என்னமோவென்று ஏகினார்காணம்மானை
தன்னிகரில்லாதவொரு தனஞ்செயனார்தன்பேரன்
சென்னிகவிழ்ந்து சிறுவருடன்தான்கூடி
அத்திபுரம்நோக்கி ஆரணியம்விட்டகன்று
வெற்றிமிகப்பேசி விளையாடிக்கொக்கரித்து
பட்டணமுஞ்சேர்ந்து பரிச்சித்துவந்திருந்தான்
அட்டதிசைபுகழும் ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
வில்லெடுத்துக்கானில் வேட்டைபோய்வந்ததுவும்
தொல்லெடுத்தான்பேரன் சூரனிவனெனவே
அங்கங்குளிர்ந்து அன்புமிகப்பேசி
சாபந்தெளிந்துஐவர் தங்களிலேசம்மதித்து
நன்மைசெய்தஞாயம் நமக்கேபலித்ததென்று

பரிச்சித்துவுக்குக் கலியாணஞ்செய்கிறது.

சிந்தைமகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
கன்னிகலியாணங் காசினியோர்தாமறிய
சிராசஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு

நேராசுநாளுமுகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியனைத்தானழைத்து வேண்டுமுகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணனை ஐவருமேபோய்த்தெண்டனிட்டார்
சுந்தரிதன்னைமகனுக்கு சோபனமுகூர்த்தமுடிக்க
தந்திரமுமின்னதென்று சாற்றுவீரெம்பெருமாள்
அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகிலமேனியனே கல்யாணந்தானமுடிய
வகையேதெனக்கு மாயோனேசெய்யுமென்றார்
தொகைவகையும் ஐவர்க்கு தோற்றமுடனேநினைந்து
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
பால்போலும்வளர்கிஷத்தில் பணபானகோத்திரத்தில்
இன்னபடியென்று இதமாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனை தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானின்றமைந்தனனும்
வத்தளசி மகாராசனீன்றெடுத்த
செல்வியெனும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலையிட
நல்லவிஷயமென்று நாரணனைப்பெண்கேட்க
நாடிநடந்தார்கள் நல்லபொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவாரகா புரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்களமாயவன் கமலமலர்பாதமதில்
தெண்டனிட்டிவாய்புதைத்துச் செப்பினாரம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியைவாவெனவே
உன்னுடையமைந்தன் உற்றதுளசியவன்
தன்னுடையகன்மகளைத் தனஞ்செயன்பேரனுக்கு
பூமடந்தையெனனும் பொற்கொடியேயிப்போது
தாமணிமன்னன் தன்னுடையமைந்தனுக்கு
மாலையிட்டுநன்றாய் மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
சேடபஞ்சநு செலுத்துமென்றவரையும்
மாயனுரைக்க மன்னவர்களாமெனவே
தூயதொருமுகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றார்வேதியனை
கேட்டொருதினத்தில் கிருபையுடனெல்லோருந்
தீட்டுப்புகழைவா திருமாளிடந்தனிலே
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கூறையொடுபெரியம்
கண்டுமகிழ்ந்து சாயாம்புமேனியனார்
வாக்கியமாவெனவே பச்சைமாலகொண்டாடி
பாக்கியமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்தாரபஞ்சவர்கள்
நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து
நன்றெனவேயிப்போது நாட்டரசனென்றார்
செய்யுஞ்சடங்குஞ் சிறப்பாகச்செய்யுமென்றார்
ஐயன்திருமால் அருளினாரம்மானை

அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுபஞ்சவர்கள்
விந்தைமலர்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
வங்கார்களத்திபுரம் வண்ணமணிமண்டபத்தில்
சந்தோஷமாகச சகலரையுந்தானழைத்து
அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னைத்தவசிஷ்டமும்
சித்திவிநாயகரைத் தெரிசித்தடிபணிந்து
மூலப்பொருளே மூர்க்கமுளளையாவே
ஞாலப்பொருளே நமஸ்கரித்துத்தண்டெனதொழுது
பாலனென்களைமைந்தன் பரிசித்துனக்குக்கு
காலபலமாயிருந்து கலியாணந்தான்முடித்து
முன்னிக்கவேண்டுமையா முக்கணனார்புத்திரனே
சென்னிக்குள்நின்ற சிரோன்மணியேமுன்னடவாய்
என்றுதுதிசெய்து இறையோனைத்தோத்தரித்து
சென்றுநகரில் சிறப்பானபட்டணத்தில
வான்கமுகுநாட்டி வாழைமிகப்பந்தலிட்டு
தேங்காயிளநீர் தேன்கரும்புகாணிரப்பி
வாழைக்கனியுடனே வாழைமரந்தானூன்றி
தாழைமடைமல்லிகைப்பூச் சாமரியாய்நிறைத்து
பட்டாலலங்கரித்து பட்டுமேல்சுட்டிகட்டி
வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
கூடமலங்கரித்துக் கோபுரம்பாவிளையும்
தெருவீதியெல்லாஞ் சித்திரங்கள்தானெழுதி
சாந்துபுனுகுநல்ல சவ்வாதுகஸ்தூரி
ஏந்தும்பரிமளங்கள் யெங்குங்கமகமென
வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்தானிரைத்து
தேசபுகழுந்தெய்வலோகம்போலே
வைகுந்தம்போலே வயிரவயிடூரியந்தால்
செய்கின்றுரைவர் திருமால்மணமகிழ
மருவுமலரும் மருக்கொழுந்துவாசனையும்
நாளும்முகூர்த்தம் நல்முகூர்த்தவேளையிலே
வாழுமரசாணியது மாணிக்கத்துநட்டி
அன்னசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்க்கூடி
தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளாரும்
திக்கிலுள்ளகோத்திரமும் சிறப்பாகத்தான்கூடி
முக்கியமாய்க்கல்யாண முடிக்கவேவந்தார்கள்
வந்ததொரு மன்னர் மகுடமுடிவேந்தரையும்
பந்திபந்தியாகப் பாவாணர்சீத்துடன்
ஆனையொருகோடி அசுவமொருகோடி
சேனையொருகோடி தேருமிருகோடி
சங்கிதவிளை தவின்முரசுமல்லாரி
ஏங்குமுழங்க எக்காளம்பூரிகையும்

பேரிகைமத்தளமும் பேசுங்கிடிமிடியும்
வாரியொலியிட்டதுபோல் வானமுழக்கமுடன்
திக்கிரவுரி திருச்சின்னந்தாரையுடன்
சத்திக்குமேகமென்ன தம்புருவுங்கின்னரியும்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்கள்மாதர்களும் செயசோபனமுழங்க
மங்களமும்பாடி மறையோர்கள்தான்றுதிக்க
சிங்காசனத்தில் திருமாலும்வந்திருக்க
மாப்பிள்ளைகோலமிட்டு மாளிகையுந்தான்புகுந்து
மூப்பிமார்தாதியர்கள் மொய்குழற்குபட்டுடுத்தி
ஆடையுடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
வாடைபரிமளங்கள் வாசனையாய்தான்பூசி
காலுக்குமிஞ்சியிட்டுக் கடுக்கன்சவளியிட்டு
கோலச்சரப்பணியுங் கொத்துமுத்துதாழ்வடமும்
வேடிக்கையாக விசையனிடபேரனுக்கு
சோடித்தார்வேணதெல்லாம் சொர்ணமயமாக
நாராயணர்பேரன் ராசாதிராசனுக்கு
சீராகநால்வகையுந் தெரிந்துநல்லபூஷணங்கள்
அரிசித்தமேமகிழ்ந்து அன்பானபேரனுக்கு
பரிச்சித்துவேந்தனுக்குப் பலமணியுந்தான்பூட்டி
துளசிமகாராசன் துய்யதொருபெண்கொடிக்கு
வளையல்தரித்து வர்ணமிகப்பட்டுடுத்தி
பொன்னாலலங்கரித்து பிறைபோலமையெழுதி
தேனாரும்பின்னைமுல்லை செண்பகப்பூவாசமிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மதனும்ரதிபோல
சிப்பிட்டுமையெழுதி சித்திரம்போல்பொட்டுமிட்டு
வைத்துமகிழ்ந்து வந்துசொன்னார்மாயரிடம்
மாயவனும்ஐவருமே வந்துமந்தபந்தலின்கீழ்
தாயானகுந்தியம்மாள் தேவிதனையழைத்து
உன்பேரனம்மா உத்தஅபிமனிட
தன்பாலன்வீர சமர்த்தன்பரிசித்துவுக்கு
சுபசோபனமுடிக்கக் கொகையனைநீபார்க்க
வேணுமிருமென்று விளம்பினார்பஞ்சவர்கள்
பூணுமெனவேயிருந்து பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
புகழ்பெரியதாயார் பொற்கோவில்சென்றுபுக்கி
திகழும்நவாசமே திவ்வியமேமாதாவே
கற்புடையமாதாவே காந்தாரித்தாயாரே
மைப்பிடையோன்வாளபிமன் மைந்தன்பரிச்சித்துவுக்கு
அகலாதிருந்து அபிமரிடபுத்திரர்க்கு
செகலோகமெய்க்கச் செய்யுங்கலியாணம்
மகாதேவர்தன்னருளால வருந்திமுடிப்பதற்கு
தாயாரேநீயுந் தருமருடனிருந்து

செல்வக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றார்
சொன்னவுடன்காந்தாரி தோகையரும் ஆமெனவே
அன்னம்போல்கானடந்து ஐவருடன்கூடி
நல்லதென்றுபந்தலின்கீழ் நடுவேதான்வந்துநின்றான்
செல்வக்கலியாணம் திருமால்தன்பேரனுக்கு
மணமுடிக்கவேணுமென்று மாயோனெழுந்தருளி
மணவறையிற்சென்று மாப்பிள்ளையைக்கைபிடித்து
கெண்டிநீர்வாங்கிக் கெம்பீரமாய்பேரனுக்கு
வண்டாணமார்பன் மாயோன்மனமகிழ்ந்து
மணையைவலமாய்வந்து மகிழ்ந்துமணையேற்றி
இணையாகப்பெண்ணையும் இப்படியேகூட்டிவைத்து
ஹோமமேற்றி நிண்ணயமாயுள்ளதெல்லாம்
செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகபந்தலின்கீழ்
பைங்கொடிக்குமாப்பிள்ளைக்கும் பாங்குடனேநற்சடங்கு
சாத்திரத்திலுள்ள சடங்குமுடிந்தபின்பு
கோதநிர்கள்சூழக் குறவைமுழக்கமிட்டு
ஆனைதமேறி அலங்காரமாயவரவே
சேனைகளத்துடனே தெருவீதிசுற்றிவந்து
மங்கிலியங்கான்றரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
இங்கிதமாயானையின்மேல் ஏற்றினார்மாப்பிள்ளையை
கன்னியுந்தேரேறிக் கணவனுடன் தான்வரவே
இரவுபகலாகி இந்திரன்பட்டணம்போல்
அரவுயர்த்தோன்பட்டணந்தான் அடங்கலுஞ்செயசெயென
வானமெரிய வானத்தில்மீன்போலே
காணவந்துநிற்பாருங் கண்டுமகிழ்வாரும்
இந்திரனேயென்பாரும் இறையவனேயென்பாரும்
சந்திரனேயென்பாருஞ் சரணங்களென்பாரும்
மன்மதனேயென்பாரும் மார்க்கண்டனென்பாரும்
தருமர்குலத்துதித்தார் தார்வேந்தனென்பாரும்
பூவானமெங்கும் பூமலர்போலகாணெரிய
மாவாணராகம் படித்துவரசங்கீதம
பட்டணத்திலுள்ள பலபேருந்தான்பார்த்து
கட்டழகன்தான்வரக் கட்டழகைப்பாருமென்று
வீதிசுத்திதான்வாரான் வீமனுடதன்பேரன்
கோட்டையும்பட்டணம் குதிரைதளத்துடனே
காட்டையுஞ்சுத்தி நகரவலமாக
வந்துமணப்பந்தலின்கீழ் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுடனே
மாயனருளாலே வந்தார்மணவறையில்
ஆயனுடனேயவர் அருகிருந்துவேதியரை
ஜாமத்துக்குள்ளாக தாலிகட்டவேணுமென்று

ஓமம்வளர்த்சவென்று உத்தாரம்பண்ணினார்காண்
கும்பமுடனமாவிலையுங் குசப்புல்லுநூலுடனே
இன்பமுடன்சோடித்து இருந்தார்கள்வேதியர்கள்
அக்கினியுநெய்யும் ஆர்ப்பரித்துமேற்புகைய
முக்கியமாயெங்கும் மூலமுகப்பொருளாம்
வைகுந்தமூர்த்தி யவர்தான் துணையெனவே
தேங்காயுடைத்து சித்திவிநாயகர்முன்

பரிச்சித்து மங்கிலியந்தரித்தது,

பாங்குடனேவைத்துப் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
கங்கணங்கட்டி கன்னிக்குகாப்புமிட்டு
லௌகீகமாய்ப்பெண்கழுத்தில் மங்கிலியந்தான்றரிக்க
சந்தனம்பூசித் தானிருந்தாரம்மானை
தெய்வப்பிராமணருந் தேவர்களுஞ்சாட்சியதாய்
ஐவருமேதொட்டு அபிமனுடபுத்திரற்கு
கண்ணர்துருக்கரத்தால் கற்பித்தாமங்கிலியம்
விண்ணவர்கள்வாழிசொல்ல விளைவாகத்தான்வணங்கி
தரித்தானேமங்கிலியம் தையனல்லாள்தன்கழுத்தில்
பரிதேருடைய பரிச்சித்துமன்னவனும்
வேதமுழங்க வெண்கவரிதான்வீச
நாதமுழங்கிவர நகரமிசைமுழங்க
செயஞ்செயமென்று சேனைகளுந்தானிணக்க
ஆனுடமாமுனிவர் அட்சதையுந்தான்கொடுக்க
மங்களமும்பாடி வாழ்த்திச்சரச்சோதி
திகேசமுகவாணர் செயசோபனமுழங்க
சோபனமுஞ்சொல்லி துடியிடையுமாப்பிளையுந்
தாமமுடன்கைகோத்துக் கனகவெண்ணைசத்தமுடன்
பண்ணினார்கோபாலர் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
நண்ணினார்கண்ணர் நடவுமென்றுகைபிடித்து
கணவருடன்பொற்கொடியைக் கைகோத்துதான்கொடுத்து
மணவறையிற்போமென்று மாயோனுதவிசெய்ய
அந்தநாள்சென்று அலாகதிரோன்வந்துதித்தான்
நந்தகோகுமாரவா நரசிங்கபரமூர்த்தி
மற்றுநாளசாமி மஞ்சனீராமென்றார்
அக்கனார்சொற்படிக்கு மஞ்சனீர்தானாடி
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வாழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மூப்பிலுள்ளவங்கிஷமும் முன்னோரும்பின்னோரும்
அல்லிவுந்தாமரைபோல் அன்னகத்தமுள்ளதெல்லாம்
துல்லியமாய்வாழ்ந்து சுகமேயிருந்தார்கள்
தர்மருந்தம்பியரும் தாரணியையாண்டிருந்தார்
நன்மைவளர நாற்றிசையுந்தான்வாழ்க

துன்மையகலத் தேசங்கழைத்தோங்க
கர்மமகலக் காவேரிபொங்கிவர
கன்னல்விளைந்து கனகமணிதான்விளைந்து
கதலிபழுத்து கனிந்துடைந்துஆறோட
மதுரப்பலாபழுத்து வழிந்தொழுகியோட
கமுகுகுலைசாய்ந்து கனிந்துபழுதிர
தெங்குடனேமாகளையும சேர்ந்துகலங்கிநிற்க
ஓங்குபுகழ்செல்வம் ஒருநாளுங்குன்றாமல்
நடுநீதிஞாயம் நாளுந்தவறாமல்
வாசமுடனேவர் மனுநீதிதப்பாமல்
தரணியெல்லாமகிழ தாரணியோர்போற்றிசெய்ய

விருத்தகம்.

ஐவருமிருந்துபாரி லனேககாட்சிமையாண்டு
செல்வதுகருமஞாயம் தராசுபோல்நிறையாய்நின்று
கைவருங்கருமமெல்லாங் காரியமரியபின்பு
மெய்வரும்புதுமைகண்டு மேதினியாளுநாளில் ௫
சித்தசரூபனை தீரன்வளபிமன்மைந்தன்
பத்தஞாதனதுபேரன் பருசித்துமனைவியாளும்
எத்திசைபுகழவேதா னேந்திழைகெர்ப்பமாகி
வெற்றிசெயதமாதம்பத்தும விளங்கவேசுமந்தாள்மாது. ௬

(கை.)பார்த்தனிடபேரன் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நாயகியாள்கெர்ப்பமதாய்
மாதமுந்திகளுமே வந்ததிட்டந்தானறிந்து
நீதமுடன்சகுகு நேசமதுதப்பாமல்
இதமானபூமடந்தைக் கெல்லாருந்தாமிருந்து
முதுகுநீர்வார்க்க மொய்குழலாள்பூமடந்தை
திங்களொருபத்தரகிச் செனமேசெயன்சான்பிறந்தான்
கங்குலிரவுகனில் சகிரோனுதித்தாற்போல்
வயிரமுடன்முத்து வகையாககோத்தாற்போல்
ஆணிக்கனகமுமாய் அழகுசனமேயனுந்தான்
சீலமுடன்பால செனமேசெயன்வந்திடவே
காலமதுவாபரப்போய் கலியுகமும்வாசதினால்
வருகுதென்றுலோகம் வழங்குதுகாணிவ்வசனம்
பெருகுபுகழ்தருமருக்குப் பேரன்பிறந்ததினலே
வாளபிமன்றன்பேரன வந்தானெனவேதான்
காளமுகில்மேனியனூர் கண்ணரவர்தானறிந்து
ராசிகளுநல்ல நட்சத்திரமபார்க்க
வாசிபெனுமவேதியரை மாயன்வரவழைத்து
பாலனைபிறந்தான் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமென்ன கருத்தென்னபாருமென்று
மாயனிதுசொல்ல மாமறையோனேதுசொல்வான்

தூயவரே இப்போது சொல்லுகிறேன் கேளுமென்றார்
சென்யேசெயன்பிறர் தான் கிறும்பலாபலனும்
கேளுப்பெரிய கொடுமைகலியுகமும்
வருகுதையாவென்று மறையோனெடுத்துரைக்க
பருகுங்கனிவாயன் பச்சைமால்தானிருந்து
ஆனதுவாபரமும் ஆச்சுதென்றுதானினைந்து
கானகமேசெல்லக் கரியமேகவர்ணர்
ஐவருக்குத்தூதர் ளனுப்பினார்மாயவனார்

விருத்தம்.

காசினியளந்தமாயன் கலியுகமவதுமுன்னாகப்
பேசியேகொளவோமென்று பிரபஞ்சவிபரமெல்லாம்
ராசியமாகதூதாள் நாழிகைதன்னிற்சென்று
தேசிகரைவர் தன்னைச் சீக்கிரங்கொண்டுவாவென்றார்.
உய்த்தொறுவசனங்கேட்டு ஒருநொடியதனில் தூதன்
அத்தினாபுரியிற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கொண்டு
கத்தனாறுளிப்பாடல கறுதியேயுரைத்தபோது
சித்தமேமகிழ்ந்து தர்மர் சீக்கிரமபயணமென்றார்.
தம்பிமார் நல்லவர் தன்னைத் தருமனும்வருகவென்று
உம்பர்கோன்றம்பிரானு லுலகினையளந்தமாயன்
நம்பியேயுண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்த
இன்பமாயவருகவென்று ரேதெனத்தெரியவேணும்.
ஆயனார் தூதன்வந்தா னருளினதெல்லாஞ்சொன்னான்
மாயனாருண்மைகண்டு வணங்கினார்வார்த்தைசொல்லி
நேயமாய்வருவோம்நீங்கள் நிமிஷத்தில்வருவோமென்று
தூயதோர்தருமராசன் தூதகதமீதிலானார்,
வீமனவிசயனகுலனுமாய வேதராசன்சகாதேவன்
தாமோதரனார்தமைக்காணத் தருமருடனேபின்செல்வார்
ராமாமுகுந்தாகேசவா ரகுராமா ஸ்ரீஅரியென்று
சோமவாரத்திலந்நாள் துவாராபுரிவிட்டகன்றாரே.
(கசை) வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள் மாயன்வரச்சொல்லியொரு
தேசமுள்ள தூதனைப்போய் நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பினைவக்கத் தூதவனோடிவந்து
நல்லதொருதருமனையும் நமஸ்கரித்துத்தான்வணங்கி
கண்ணன் திருமால காயாம்புமேனியனார்
அண்ணல்வரச்சொல்லி யருளினாருங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனுமோடிவந்து
விந்தமயராமல் விரவில்வரவேணுமென்று
தூதனுரைத்தமொழி தூயதர்மர்தான்கேட்டு
போதமனமகிழ்ந்து பூரித்திருபுஜமும
குந்தமாதேவிமுன்போய்த் தெண்டனிட்டாரைவருமே
துய்யபுகழ்மாதாவே தூதுவனுமோடிவந்து
மாயவனாரைவரையும் வரச்சொன்னாரென்றுசொல்லி

ஞாயமொருசேதிசொல்ல நாங்கள்வந்தோமாதாவே
மறுத்துநான்செய்ய வகையேதுசொல்லுமென்றார்
தேடரும்புகழ்குந்தியம்மன் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
நாடுபுகழ்மாயன் நமக்குத்துணையாமெனவே
மைந்தர்களேநீங்கள் மனதிலொன்றுமெண்ணாமல்
சென்றிருவாழ்மாயன்பக்கல் செல்லுமென்றுதானுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தைவர் இருவையுடநமஸ்கரித்து
பூட்டிமதவேளமின் புறப்பட்டாரைவருமே
பட்டவர்த்தர்கோடி பார்த்திபர்கள்நான்கோடி
வட்டமதிக்குலத்தில் மகுடவர்த்தனர்கோடி
மந்திரிகளொருகோடி மற்றுமுள்ளோர்தான்கோடி
மத்தகசங்களணி வர்த்தகமுமொருகோடி
மெத்தமகாசேனையுடன் வேந்தரைந்துபேர்களுடன்
அத்திபுரந்தன்னைவிட்டு அகன்றார்காணம்மானை
மரகதத்தேரென்றும் மகாமேருக்கொப்பான
துரகதங்கள்தான்பூட்டித் துருசில்வந்தான்தேர்ப்பாகன்
ஏறிபறிதேர்மீதில் ஏறினார்தருமருமே
நாற்றிசையுந்தம்பியர்கள் நால்வருமேநன்றாக
ஏறியேதேர்மீதில் இருபுறமுஞ்சூழ்ந்துவர
எண்ணவொண்ணாச்சேனையர்க ளெங்குந்நிறைந்துவர
மன்னர்மகுடர் மனுவேந்தர்சூழ்ந்துவர
வட்டக்குடையும் வைடூரியக்குடையும்
பட்டுக்குடையும் பவளமணிக்குடையும்
கட்டுகவாகதினமணி கவரிகுஞ்சம்வீசிவர
கூறுகின்றசித்திரத்தால் குடைகள்பலசூழ
ஏறுகின்றயானையின்மேல் எங்குமில்லாவாத்தியமும்
வீறன்ஒட்டகமேல் விந்தையுள்ளமடமாவும்
சேரவேஓசையுடன் திசைகளெட்டுந்தானதிர
வெள்ளியால்தம்பட்டம் வெண்கலத்தால்தம்பட்டம்
முடிக்கானமேளம் முரசுடனேதானுதிகை
எடுக்கவொண்ணாப்பேரிகையு மிராசக்கிடமிடியும்
வட்டமிடிதாளம் மத்தளமுமல்லாரி
ஒட்டியேமேளம் உலகெங்குந்தானதிர
கஞ்சக்கொம்புகள்சின்னங் காளமுடனேக்காளம்
பஞ்சக்கருவி பலதிசையுந்தான்முழங்க
மண்ணதிரவிண்ணதிர மலைகளெட்டுந்தானதிர
விண்ணதிரமேலே மிதுந்துகம்மல்தான்மூட
குருகுலத்திலைவர் கோபாலர்தன்னருளால்
மன்னவர்கள்மன்னவன்தான் வாழ்பாண்டிமைந்தன்வந்தான்
அன்னபரிபாலன்வந்தான் அத்திபுரிவேந்தன்வந்தான்
செய்யநெடுமால்பதத்தைச் சிந்தைதனில்கொண்டிருக்கும்
வையகந்தன்னில்தருமர் வந்தார்வந்தாரெனவே

நீடுதிசைகள் நிலைகள்குலைந்திடவே
மூடுபசும்பொற்காளம் முழங்குதுகாணம்மானை
தருமருடன் தம்பியரும் சதுரங்கசேனையுடன்
ஒருகோடிகட்டியங்கள் ஒன்றாகப்பாடிவர
பாடும்புலவர் பரிகாரர்முன்னடக்க
கடுமபரியின்மேலிருந்து கைவாங்கிகொண்டுவர
வங்காளராவுத்தர் மல்லகசிட்டியுடன்
சிங்காளராவுத்தர் சீனராவுத்தருடன்
ஆரியராவுத்தருடன் ஆகோவென்றார்ப்பரிக்க
பாரியசிங்காளர் பறியேறித்தானடக்க
வீரமணியோசையிட வீராணமானவர்க்கம்
மூர்க்கமமதயானையுடன் முன்னணியாய்த்தானடக்க
அங்குமுரசக்கொடியும அனுமக்கொடிதன்னுடனே
சிங்கக்கொடியுந் திசைகளெட்டுஞ்சூழ்ந்துவர
விண்ணதிரமண்ணதிர விண்ணிலுள்ளோர்தானடுங்க
எண்ணரியநீடுதிசை எட்டுந்திடுக்கிடவே
நாடியேநீள் தருமர் நடந்தார்காணம்மானை
அத்திபுரத்திலுள்ளோர் அங்கேவந்தவாகாமும்
மெத்தவேதான்பட்டணத்தில் வீதிகளிற்போயிருந்தார்
தெரிந்தபுகழ்தருமர் சேனைபவுந்துடனே
பரிந்துதுவாரபுரி பதிவந்தாரைவருமே
மன்னனுந்துவாரபுரி பதியைவலமாய்வந்து
மன்னர்தருமர் மகிழ்ந்துவந்தாரம்மானை
மாதாக்கள்தான்சிலர்பேர் மன்னர்தனக்கெதிராய்
ஆதரவாய்க்கற்பூரம் ஆலாத்திகொண்டுவந்து
முரசக்கொடியோனை முன்பாய்பணிந்தவர்கள்
வீரக்கொடுமையினால் வீணாய்மயலானார்
கைவளையல்தான்விழவுங் காலில்சிலம்புவிழ
மெய்யிலணிகற்பணிகள் வெவ்வேராய்தான்விழவுங்
கூறையவிழ்ந்துவிழக் கூந்தல்குதிக்காலில்விழ
நாறுமலர்கள் நடுத்தெருவில்தான்வீழவுங்
மன்னவனேநாங்க ளடிமையாவோமெனவே
பொன்னனையார்பிடித்துப் போனார்களெல்லோரும்
மாதர்களெல்லா மன்னவனைத்தான்தொடர்ந்து
ஆதரவாய்த்தங்களிட ஆசைபலகூறலுற்றார்
தேசமெல்லாஞ்செங்கோல் செலுத்துந்திகிரிமன்னா
ஆசைகொண்டாற்குன்புயமு மருளுவதுமாகாதோ
தேரும்பரியுடைய தேர்வேந்தேயெங்கள்துறை
பரிவுடனேநீதிரும்பிப் பார்த்தருளலாகாதோ
அன்புடையீர்நல்ல அறிவுடையீரெங்கள்துறை
பின்திரும்பிப்பார்த்தால் பிழைகள்வருமோதான்
பொற்குநெறியுடைய புண்ணியவானென்பார்கள்

இங்கெனையேநீர்திரும்பிப் பார்த்தாவிளப்பமுண்டோ
அடங்காதமயலாய் அறிவழிந்தேமெங்களையும்
இடங்கண்ணால்திரும்பிப் பாருமென்றேஎந்திழையார்
கொங்கைவசையநல்லக் கூந்தல்குலைந்தசைய
அங்கணனுந்தான்சிவப்பா யவர்தொடர்ந்தாரம்மானை
அறிவழிந்துபின்தொடர்ந்த அறிவையர்களதன் துயரம
பரிவுடனேதானோக்கிப் பார்த்திபனுநீள் கருமன்
சோர்ந்தேமயல்தீரச் சேயிழையார்தங்களுக்கு
பூந்துகில்கள்தாமளித்துப் போனார்காணம்மானை
கொற்றவனுந்தானெருங்கிக் கோபுரவாசல்தனிலே
மற்றுமுள்ளமாசேனை மன்னரையுந்தானிறுத்தி
கூரியவேல்வருந்தான் கோயில்தனிற்புகுந்தார்
சீரறியமால்புதத்தில் தெண்டனிட்டாரம்மானை
கண்ணன்தருமனையும் காதலுடனேயழைத்து
வண்ணமணிமார்பில் மகிழ்ந்தசைத்தாரம்மானை
அந்தார்கோன்மைந்தருடன் ஐவரையுங்கொண்டுசென்று
மந்திரச்சாலையிலே மாயோனும்போயிருந்தான்
நெயயுண்டமாலே நெடியோனேயெங்களைத்தான்
வைகுண்டமூர்த்தி வரவழைத்தகாரியமேன்
என்றுதர்மாகேட்க எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
மண்ணுபுவியாளும் மன்னவனேசொல்லுகிறேன்
மன்னன்தருமனைத்தான் மாயன்முகம்நோக்கி
உற்றவிசனம் உரைக்கலுற்றாரம்மானை
மண்டலத்தையாண்டு மனுநீதிதப்பாமல்
விண்டலத்தோர்கொண்டாட மேதினியில்தானிருந்து
நீதிதவராமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிவரம்பு தவகிலைகள்சோராமல்
வாழ்ந்திரிதுவரையில் மன்னவரேயிப்போது
நான்சொனொருசேதி நடந்துகிறேன்கேளுமென்றார்
நல்லதொருபஞ்சவர்கள் நாரணரேசொல்லுமென்றார்
வல்லதொருமாயன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
சொல்லுந்துவாபரமும தொகையுஞ்சரியாச்சு
வெல்லுங்கலியுகமும விபரீதமாய்த்தான்வரவே
பாதமுடன்பூமி பாரமதுதான்தீர்ந்ததோம்
ஆசையுடனிங்கிருக்க அடைவல்லவென்றுசொல்லி
மற்றுமினிநாமிந்த வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போற்றுமிந்தமாநகரை விட்டுமிகப்போகிறோம்
ஆகையினால்நீருமிந்த அவனியிடர்தீர்ப்பதற்கு
எகினீரந்நாளில் என்னுடனேநீங்களுந்தான்
நமதுபயில்வேந்தே வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போவீரோவென்று புகழினார்காணம்மானை
ஏசில்லாமன்னவனே இன்னமொன்றுநீகேளு

காசினிகாணுந்தனுக்கு கைவசமுந்தானாகி
மற்றுமினியுங்களுக்கு வலுமையுடன்வீரியங்கள்
உற்றுமிகமுன்னாட்போல் உதவாதுமன்னவனே
சத்தியமுமில்லாது தருமநெறியில்லாது
அத்திருவுமில்லாள் அசத்தியமும்வளர்ந்துவிடும்
தாய்தனையும்பேணர் தந்தைதனைநினையார்
ஆயன்குருவின் அருளுமவர்நினையார்
தமபிதாயென்றும் பாரர்கள்தர்மமில்லை
அம்புவிதனிலேதான் அனியாயமேலாகும்
மாதவங்கள்நாணழியும் வரமுமழிந்துவிடும்
வேதங்கள்தான்பலவும் பேதங்களாகிவிடும்
சாதிநிலைகுலைந்து சத்துருக்கள்மேலாவார்
நீதியழிந்துவிடும் நெஞ்சகமேவஞ்சகமாம்
மாசில்லாபூவுலகில் மாரிமறுத்துவிடும்
காசினியில்நாரியர்கள் கற்புமழிந்துவிடும்
வித்தககலிகாலம் விசேஷமதுகண்டாயே
கதித்தகலிகாலமென்று கட்டுரைத்தாரம்மானை
ஆதலாலுங்களுக்கு அரசேதானாகாது
போதுவீர்நம்முடனே போர்தாமலிப்புவியை
ஆளவல்லோர்நூற்றுவரை அன்றுவதைத்தீரே
மீளவுமப்படியே மேதினியைக்காப்பீரோ
உங்களுக்குத்தோன்றியதை உண்மையாய்ச்சொல்லுமென்றும்
செங்கண்திருநெடுமால் செப்பினர்காணம்மானை
சாற்றுமொழிகேட்டு தருமர்மனமகிழ்ந்து
போற்றியேமாயனையும் புகலலுற்றாரம்மானை
சோதியவேதச் சுருதிக்கதிபதியே
ஆதிவராக அரிகேசவாமுகுந்தா
அச்சுதாபஞ்சவர்கள் ஐவருக்குநாயகமே
சச்சிதானந்தமெனும் சாரூபவாசமுள்ள
கர்ப்பூரவாசகனே காயாம்புமேனியனே
பொற்பூவும்வாசமுள்ள பூலோகமீதில்வந்து
தங்களுயிர்போலத் தற்காத்திரிக்காளும்
எங்களைத்தான்காக்க இவ்வடிவுதானெடுத்து
சீருஞ்சிறப்புஞ் செலுத்திமிகுசெல்வமெல்லாம்
பேருஞ்செலுத்திப் பிரபலமாய்த்தானிருக்க
வைததிரிதுவரையில் வாழ்ந்தோம்சிலகாலம்
மைத்துனர்போலெங்களுக்கு வராகமாய்த்தானிருந்து
ஆபாதகனெஞ்சன் அனியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவியான வணங்காமுடிவேந்தன்
வாரிசனிற்கழுவை வைத்ததும்போதாமல்
பார்மீதில்நஞ்சைப் பரிந்தேயளித்ததுவும்
மாதர்க்குமாளிகையில் வன்னிவளர்த்ததுவும்

முக்குமந்தவாரிதனில் மூழ்கிவாத்தாளினைந்து
பொய்சூதாலெங்கள் புவியவர்வாங்கினதும்
துர்சாதனன்சபையில் துகிலையுரிந்ததுவும்
பிறந்துநச்சுப்பொய்கை புதுசாய்சமைந்ததுவும்
துறந்துசபிக்கவென்று துருவாசர்வந்ததுவும்
மற்றுமவர்செய்த வன்கொடுமையாலேயும்
சற்றுந்தளராமல் தற்காத்துபசரித்தீர்
தந்தையருந்நீயேகாண் சற்குருவுநீயேகாண்
குந்தியருநீயேகாண் கொண்டல்வண்ணாவெங்களுக்கு
நாலுதிக்குந்தான்பார்த்து நடப்பீர்றுப்பீர்காண்
மேலுமிருப்பீர் மேதினியிறுருணிநடப்பீர்
ஆறுமறியாமல் ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள்வீர்
பாருலகையுண்டு படைப்பீருலகளப்பீர்
கோலமெல்லாம்நீயெடுத்த கோலமேயல்லாது
ஞாலமதிலுன்னையல்லால் நடப்பதுவும்வேறுமுண்டோ
ஏகோதிருக்கூத்து எத்தனையோவிஸ்தாரம்
சூதோ அவருடைய சூஸ்திரத்தையாரறிவார்
கண்ணுக்குள்பாவைபோல கலந்திருந்தகாரணரே
விண்ணுக்குள்தேகசலம் மேதினிக்குளாக்கிவைத்த
கர்த்தனேயும்முடைய காவலாயிங்கிருந்தோம்
நித்தனேயுமமைவிட்டு நிமிஷமிருப்போமா
என்னமொழிபேசினீ ரெம்பெருமானென்றுதர்மர்
பன்னகமேற்றுயின்ற பச்சைமுகில்மேனியரே
அட்டதிக்குந்தானறிய ஐவர்தனையெப்போதும்
விட்டுப்பிரியாத மேகவண்ணர்தன்னைவிட்டு
மண்ணுலகப்பாலே மறைந்தார்களென்றுசொல்லி
விண்ணோருமவாணவரும் மேதினியுங்காணகைக்க
விருப்பமுடனுங்கள் மேதினியையுண்டெனவே
இருப்பதுவுமில்லையினி எவ்விதமதானாலும்
திருவுந்திபூத்தோனே திவ்வியமலர்பதத்தை
கண்டுவணங்கிஐவர் கைகட்டிவாய்புதைத்து
தொண்டுபண்ணிநாங்கள் தொழுதுலைதுந்தமதில்
காத்திருந்துஏவல்செய்யக் கற்பிக்கவேணுமையா
வீற்றிருப்போமும்மிடத்தில் மேதினியைவேண்டாங்காண்
அன்றுஅஸ்வத்தாமாவை அச்சமரில்லைத்தாயே
வென்றுகதிர்மறைத்து விஜயனையுங்காத்தாயே
பாருக்கிற்கஞ்சன்றன் பழிகாத்தகீர்த்தானும்
விரணசயித்தனையும் விமனுலகொன்றாயே
சிந்துபதிசாபஞ் சிதையவழித்தாயே
எந்தவகையானாலும் ஈவிரணபதுகாவில்
பார்த்திபர்நூற்றுவரும் பதினெண்ணக்குரோணிபடை
காத்திலசேயோர்பன்னரையும் நற்படையோர்தங்களையும

நீயேவழைத்தாயே நின்னையல்லால்வேறுமுண்டோ
நாராயணர்பாதம நாள்தோறுங்காத்திருக்க
மண்டுவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குஐவரையுங்
கொண்டுசெல்லுமென்று கூறினார்கருமருமே
பின்னுந்திருமால் பேசலுற்றாரம்மானை
நாடுகனில்செய்தகுற்றம நன்றாகஎங்களுக்கு
தெரியாதபடியெங்கள் செய்தபிழைதீர்த்திடவும்
பிரியாதுலகில் பேராசையற்றிடவும்
நண்ணும்பரகதியை நாங்களடைவதற்கு
அண்ணலேநீகிருபை அளித்திடென்றாரம்மானை
மாயவனார்தாமகிழ்ந்து வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
நேயமுடனே நினைந்துசெல்லுமப்போது
மன்னவனைதூது வரவிடுவேனுந்தனுக்கு
பின்னவனும்பார்த்தனுடன் போனபரிசித்துவையும்
போற்றுமேயத்தி புரத்துக்கதிபதியாம்
சாற்றும்புவிக்குத் தலைவனெனவுரைக்க
வைத்துமணிரத்தினம் மகுடமுடிசூட்டி
அத்திபுரந்தன்னில் அங்கவரைநீரிருத்தி
வீறுபுகழ்குந்தியையும் வேந்தனேநீயழைத்து
கூறும்பரிசித்துவின்றன் கொலுவிமிருமென்றுசொல்லி
கலியாணம்வருவதுமுன் காவலரேநீர்தாமும்
மெலியாமலைவருமே மெல்லிநல்லாள்தமமுடனே
பந்தமணிவைகுந்தம் பரகதியைப்பார்க்கவென்றார்
மற்றுமகாவிந்தமோ வாருமென்றுரைரவரையும்
மன்னவர்கள்தான்பணிந்து மாயோனைத்தானோக்கி
உன்னருளால்வேறே ஒருதுணைகளுண்டோதான்
இதாலேநாங்கள் செய்தபிழையுள்ளதெல்லாம்
ஏதாகிலும்பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமையா
ஐயாசுவாமி ஆதிகேசவாமுகுந்தா
மெய்யாய்வைகுந்தபதம் வேண்டியேவாறோங்காண்
என்றுபணிந்து இயலாகஐவர்களும்

விருத்தம்.

எங்குமாய்நின்றமூர்த்தி ஈரேழுலகமெங்கும்
அங்குமாயிருக்குமெல்லா ருயிர்க்கெல்லாந்தானாய்
பொங்குபூரணமாய்நின்ற பொன்னலங்காராபோற்றி
தங்குவதில்லைநாங்கள் தரணியிலும்மைவிட்டு. ம
ஆவதோர்காலமெல்லா மச்சுதன்செயலினாலே
போவதோர்காலமவந்தால் புத்தியுமலைக்கலாமே
சாவதோர்காலம்வந்தால் சற்றிங்கேதரிப்போமோதான்
நாவதுரெண்டுஞ்சொல்வோம் நாராயணாபோற்றிபோற்றி. கக
(கதை) என்றுதர்மராயரவ ரிருதாளைப்பூண்டுகொண்டு
சென்றுமகாசேனையுடன் திரும்பினாரம்மானை

மற்றுமகாசேனையுடன் வேந்தருடனப்போது
சாற்றும்புகழ்தருமர் தான்திரும்பிப்போனதின்பின்
ஏற்றுத்துவாரகா பதிதனிலேமாயவனும்
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விசாரிக்குமன்னாளில்
சாத்திரங்கள்சொல்லும் சலமுனிவர்க்கணரும்
காலக்கலியுகமுங் கற்பனையுமவ்கதினால
கோலக்குறுகிக் குணபேதகமாகி
பொய்யுங்கொலையும் புனைசுருட்டுமேகளவும்
செய்யும்பரிகாசஞ் சின்னமுதாசனமும்
குண்டுணியுங்கோளுங் குடிகெடுவஞ்சனையும்
தெண்டம்பரும்பிடியும் தெண்டனையுங்கண்டிதமும்
மானபரமழிந்து வரம்புதப்பிப்போவதுவும்
தானதவங்குலைந்து சத்தியமும்பொய்யாகி
மேன்குலமேகீழ்குலமாய்க் கீழ்குலமேமேல்குலமாய்
கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கலியன்பிறகதுமென்றன்
நால்வேதஞ்சொல்ல நாரணனுந்தான்கேட்டு
பாலபொறுத்தும்வாயாற் படைத்தவர்மந்திரியார்
சாத்தகியாழ்வார் சகலனையுந்தானழைத்து
ஏத்தவிசாரமென்ன இனிபேதுசொல்லுமென்றார்
தேவர்செயலாலே திகைதிரோநாமடியார்
ஏவல்செய்யுந்தொண்டர் ஏதென்றெடுத்துரைப்போம்
சொற்புத்திகேட்குந் தொண்டருக்குநீர்தாமும்
கற்பித்தருளியசொல் கர்த்தனேசித்தமையா
கேட்குமடியார்க்குக் கிருபையின்னதென்றுரைப்பீர்
தீர்க்கமுடனுழியர்கள் செப்புகிறோமென்றுரைத்தார்
ஆதரவாய்மாமும் அவர்களகனையாதரித்து
சீதயிக்காமும் பூமிலத்திலேயிருக்க
சோசியான்சொன்ன சொற்படியேநாமும்
வாதனைக்குள்ளாகாமல் வனத்தில்தவசிருக்க
நன்றாகக்கோனுதப்பா நம்முடையயோசனைக்கு
குணமலீகள் குவலயத்திலேயிருந்து
எப்போதுமபோலே யிருப்பீர்சுகமாக
அப்போதிருந்தவர்கள் அகமுமிகவுருகி
இருக்குந்தருணத்தில் இன்னமொருசற்பனைதான்
பொருக்கும்பொருளோ பிள்ளைகள்தான்செய்தபிழை
பச்சைமாவீன்ற பதினாயிராபுதல்வர்
இச்சையுடன்கூடி யிசைந்துவிளையாடுகையில்
வீதிதனினின்று விளையாடுகோமதில்
மாதுபயில்துர்வாச மாமுனியன்கானவரவே
சந்நாசிவேடமுமாய்த் தானவரவேகண்டார்கள்
பின்னோர்பாலவேட மிருத்தொருகெர்ப்பமதாய்

ஒரு குமாரர்தன்னி லொருவனுக்கும்பெண்ணுடையாய்
துதில்லாத்தவமூர்த்தி செய்தஉதாரமதில்
பார்த்திரையைவைத்துநல்ல பட்டாடையுமுடுத்தி
ஏற்றமுக்காடிட்டு எதிர்சென்றாரம்மானை
கோலஞ்சிறந்து குழாங்களுடன்தான்கூடி
காலஞ்சிறந்துமவர் காரணங்களைமுடிய
குருமுனிகாலில் குமாரர்களும்போயப்பணிந்தார்
பெருமையுடனிவள்தான் பெண்பெறுமோ ஆண்பெறுமோ
திருமுனியேசெப்புமென்று தெண்டனிட்டாரம்மானை
குருமுனியுங்கனைகைத்து குமாரர்களைநோக்கி
வீறுமின்றவுங்கள்தவம் மெய்பாயழிந்திடவே
இந்தப்பெண்தன்வயற்றில் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
முத்திப்பெறுவாரெனவே மொழிந்தனர்காணம்மானை
அச்சாபமிட்டு அறன்முனிவன்போனபின்பு
இச்சாபம்போகாமல் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
மாயன்குமாரர் வயிற்றிலவிழுந்திடமே
ஐவர்குமாரரெல்லாம் கண்டுதுயரமதாய்
இருப்புலக்கைதன்னை எடுத்தங்கேபோயினர்காண்
கொண்டல்வண்ணர்முன்புவைத்துக் கும்பிட்டாரம்மானை
கண்டுதிருமால் கருத்திலதுயரமதாய்
மீண்டு-கொல்லவரவழைத்து மேன்மையுள்ளவாளரத்தால்
சல்லிப்பொடியாகத் தவிடுபொடிசெய்யுமென்றார்
அந்தப்படியாக அரத்தால்பொடியாகி
இந்தப்பொடியுஞ் சிறுமணல்போலானபின்பு
அரத்திட்டிராவி அதிகநுகப்பொடியாய்
உதிர்ந்துச்சிறுகணுவா யுச்சிதமாயமைத்ததென்றார்
கணுவவெடுத்துக் கடலிலேபோடுமென்றார்
அணுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் அலையோரந்துவுமென்றார்
ஆமென்றெறிந்துவிட்டார் ஆயனார்சொற்படியே
விளைந்தபொடியெல்லாம மெல்லியக்கோரைக்தாய்
உருகிமுளைத்துமங்கே வுன்னதமாய்த்தான்முளைத்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருளாலே
ஒன்றுமிச்சமான உருண்டைகணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வந்துசிக்கினதே
அச்சமில்லாவேடன் அந்தமச்சந்தான்வாங்கி
இறக்கிழிக்கில் இடக்கெடுத்தாணிக்கணுவை
மீறிச்சரக்கணிலே விருப்பமுடன்தான்சேர்த்து
வைத்திருந்தானவ்வேடன் வகைபாகஅப்புதனை
புத்திரரும்பார்த்துப் பூசித்துகொக்கரித்து
ஆற்றிலேசென்று அணிவருத்தாரம்மானை
அடித்துவிளையாட அனைவோருஞ்சம்மதித்து
வருங்காரியமறியாமல் மதலைகளுமாண்டுவிட்டார்

விளையாடவர்கிடத்தில் விதிவசமுந்தான்சூழ்ந்து
இளையோடிறந்து கிடக்கிறாரென்றுசொனவி
கண்டபேரோடிக் கண்ணரிடந்தாமுரைத்தார்
வந்ததொருதுருவாசன் மாமுனிவன்சாபத்தால்
ஆறாகவேணுமென்று அரியமுனிதானுரைத்தார்
பாராகவேநமக்குப் பலித்ததேயச்சாபம்
ஆண்டபிரானும் அலுவலொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சடங்கு சிக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
வைகுந்தஞ்சேர மனமுற்றாரம்மானை

விருத்தம்.

தம்பிமகுடமன்னர் சகலரும்வாருமென்று
எம்பிரானருளிச்சேய்ய ஏவல்கட்டாதோரென்று
நம்பிநாராயணரேவந்தோம் நாதனேசரணமென்று
தம்பிமாரரியப்போற்றி சாத்தகியாழ்வார்வந்தார் கஉ
நின்றதோர்மன்னர்தம்பி நிருபர்தன்முகத்தைநோக்கி
நன்றலார்நந்தகோபாலர் நானிலம்விட்டுகாணப்
பொன்றிடவேணுமென்று புவிதனையாண்டிரீங்கள்
தென்றலங்காரமபோலச் செகந்தனில்வாழுமென்றார். கங
கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதோவென்று
தெரியவேவிவரங்கேட்கத் தேசிகாறிந்நன்றாய்
அரியதோர்கலியன்வாறு ஞானகால்வனத்திற்போறேம்
பெரியதோர்புவனமெந்தன் பேரனைச்செலுத்திவாழும், கச
இப்படியிறையோன்சொல்ல ஏங்கியேமுகமுமவாடி
அப்படிசொன்னானா லடியாரும்வாறேமென்று
செப்பிடத்திருமால்தானும் தெரியவேயுண்மையாக
வைப்பினிலிருங்களென்று வளம்புகடந்தனையா. கரு

கதை.

வனத்தில்தவசிருக்க மாயவனார்தான்மகிழ்ந்து
கனத்துக்கிதமான தன்மைகளும்புத்திகளும்
சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்து
மெல்லியதோர்காணகமே விரும்பியனதிலெண்ணி
சாத்தகியாழ்வார்க்குத் தனிமுடியுந்தான்தரித்து
நாற்றிசையும்போற்றும் நம்மைப்போல்தானிரென்று
முடிமகுடந்தான்தரித்து முறைமையாய்நீயிருந்து
நெடியமால்வாழ்த்தி நீறணிந்தார்தானவற்கு
மன்னரமைச்சர்களே மகுடமுடிவேந்தர்களே
வின்னமிலாதபடி மேதினியிலெல்லோர்க்கும்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுவணங்கிநிற்கும்
அன்னசுற்றமெல்லா மச்சமின்றித்தானிருங்கள
காலங்கலியுகமாய்க் காரணமுந்தோன்றுகையால
ஞானங்கள்தானறியும் நம்முடையரூபமெல்லாம்
பொசியாதநட்புப் பொறுமையதுபாரில்நின்று

சிறுமைவருவினங்களுக்குத் தேவரீர்போறதினால்
என்றுமயங்கி யெழுந்தமன்னவர்தாமும்
என்றுசகழ்ந்து கொடியோனைப்பின்தொடர்ந்தார்
தொடர்ந்தழுகதமயிலையுந் துறைமக்கள்சக்கலையும்
அடர்ந்துவாராதபடி அமர்த்திவெச்சுதனோர்
வானம்புவியளந்த மால்பதங்காணெக்கி
கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தாராம்
நாடுவிட்டுத்தேசம் நன்னகரிதானும்
கூடுவிட்டுத்தென்குழலி கொட்டாதபாவனைபோல்
சாடுகரைகண்டார் கண்ணனைகண்ணாலே
தேடுங்கலமீதில் சிவயோகம்நாட்டமதாய்
பேரழிவுகொண்டு புறப்பட்டாரம்மானை
ஊருகாய்நின்ற உயர்ந்தமரங்களெல்லாம்
பூத்துசசொரியும் புலனமிழந்தவையும்
காத்துவிசிறியதாய் காளாஞ்சிபூமியதாய்
மயில்கள்தொடர்ந்துவாட வானரங்கள்கூத்தாட
குயில்களிசைந்தாடக் கொஞ்சுங்கிளிபேசிவர
புலிகளடிபணியப் பூதங்களாடிவர
கிளிகள்மிரண்டோட கீர்த்தனங்கள்தான்முழக்க
அரிகளடிபணிய அரிபோனாதனடந்தார்
கரிகளடிபணியக் கரியோனுந்தானடக்க
கஸ்தூரிவாசமென்று கஸ்தூரிவந்துதொழ
வஸ்துவிற்குள்வேண்டினதோர் வஸ்தெல்லாம்வந்துதொழ
கற்பூரவாசனென்றுங் கற்பூரஞ்சூழ்ந்துவர
நற்பூமலர்களெல்லாம் நாற்றிசையும்பூத்துநிற்க
அரவியர்தோன்றன்பாத மரவுமணிந்தாட
இரவுபகலாதி இயம்பெருமாள்வந்தவிடம்
மேகநிறமேனியர்க்கு மேகம்பணிமாற
ஆகங்குளிர்ந்து அனேகநெடுந்தூரம்
வேந்துகெடுமால் வனமெல்லாமாராய்ந்து
கோத்துலவுசண்பகஞ்சேர் குளிர்ந்தவர்ணச்சாலைகளும்
கந்தமலர்க்காவுங் கடம்பவனச்சிறப்பும்
ஆகவனுமாடாற ஆரணியமானதிலே
மாதவனுஞ்சம்மதியாய மனதுமிகமகிழ்ந்து
நாலுதிக்கும்பார்க்க நடுவேயொருவிருட்சம்
ஆலுதித்துநின்ற அடவிகளைப்பார்த்து
இந்தவிருட்சம்நா மெங்கேயுங்கண்டதில்லை
அந்தவிருட்சம் அதுவேநமக்குநிலை
சிற்பொருதவசு நிறைவேறனுமென்று
கற்பூரவாசம் கலையாசனமவிரித்து
பொற்பூவும்வாசமும்போல் பொருந்திமனமொன்றாகி
அஷ்டாட்சரத்தி லமர்ந்திருந்தார்மாயவனார்

நட்டாற்றிலன்று நவிக்கடலிற்போட்டதொரு
இருப்புக்கணுப்பதித்த எய்கஅம்புதானெடுத்து
கெருமபுச்செடிதாங்கி சீராவுந்தானெடுத்து
சிலைபெடுத்தவேடன் சிற்றரிவாள்கைபிடித்து
கலைமான்கனைக்குக் கனவேடன்காடுசுற்றி
மான்மரைகள்தேடி வனத்துடன்செல்லுற்றன்
தேன்மருவுந்தாரன் திருவேங்கடப்பெருமாள்
ஆரணியத்தன்னில் ஆலமரத்தடியில்
தாரணியைவிட்டு தவமிருந்தகோலமதை
வேடனதுகண்ணுக்கு விளங்குவத்தமானதுபோல்
அண்டர்பிரான்ரூபம் அவன்தனக்குமானபோலே
கண்டான்முடுக்கிக் கடிச்சரந்தொடுத்தான்
விண்டான்சரத்தை வேடனவன்மானெனவே
மார்புரளவாங்கி வல்வேடனெய்துவிட்டான்
சீர்மருவுமாயனிட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
பட்டுருவிஅம்பு பரிந்துமறுபுறமும்
தட்டுருவியோடத் தண்டாமரைபதத்தில்
மண்ணையுண்டமாயன் மயக்கம்வந்துபூமியிலே
வெண்ணெயுண்டமேனி விசனம்பொறுக்காமல்
மூச்சற்றுமேனி முகமும்வெளுப்பேறி
பேச்சயர்ந்துகாலயர்ந்து பிறக்கிணையுந்தோற்றமல்
மாயோனேயசைந்து தனியேகிடக்கையிலே
மானெய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலைவேடன்
பதையாதமர்ந்ததென்று பாங்குடனேயோடிவந்து
வதைப்பட்டமர்ந்ததென்று வல்வேடன்பார்ப்பளவில்
சுதையம்புட்டுருவிக் கோபாலர்தான்கிடந்தார்
இதைவந்துபார்த்து ஏமாந்துவல்வேடன்
கதையோகதையயனே காலத்தின்வல்வினையோ
விதியோவிதிப்பயனே பிர்மாவின்கற்பனையோ
மதியோமதிமயக்கோ மகாதேவர்கற்பனையோ
ஏதோவிதிப்பயனோ எம்பெருமாள்தன்மீதில்
தீதுவரககாரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
தாமென்றலைகளந்த தம்பிரான்மானெனவே
பொய்மான்போல்வந்த புதுமையறியாமல்
மெய்மானென்றெண்ணி விருமபநானெய்துவிட்டேன்
என்னெஞ்சோஎன்செயலோ ஏதென்றறியாமல்
முன்செய்ததீவினையோ முகுந்தர்மேலம்புபட
வஞ்சனைகளல்ல மனதறியவந்ததல்ல
கஞ்சனைமுன்வென்ற கார்வண்ணரென்றறியேன்
பாவியானேனே பச்சைமால்நாரணர்க்கு
தீவினைகள்செய்தேனே சென்மமென்னசென்மமினி
என்றுசிலைவேடன் ஏங்கிவிழுந்தவறி

குன்றுதவறிக் குலலயத்தில்விழுந்தார்போல்
அலறிஅபயமிட்டு ஐயோசிவனேயென்று
தலையிலேதானறைந்து தானழுதான் வல்வேடன்
வில்வேடன்றானழுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலர்
வல்லவேநீயும் மலையாதேயென்றுசொல்லி
அழுதவனைத்தேற்றி அறவணைத்துவாவெனவே
தொழுதவனும்வந்து தூரவதுதெண்டனிட்டு
எந்தன்பிரானே எளியார்க்கெளியவனே
உந்தன்மலர்ப்பாதமதில் ஊடுருவிஅம்புதைக்க
எய்தேனேபாவி எழுநரகில்வீழ்வேனே
மையழகுமேனியிலே வடுவாவேயெய்ததொரு
அம்புபடாமேனியிலே வடுவானேயெய்ததொரு
அம்புதொட்டகையை அறுத்துமுன்னேவைப்பேன்
அன்றுலகையெல்லாம் அளந்தபாதமல்லோதான்
சென்றுதிசைநான்முகனும் தேடும்பாதமல்லோ
ஆகலிக்குமோட்சம் அளித்தபாதமல்லோதான்
புகலரியகங்கை புரிந்தபாதமல்லவோதான்
பேசுமுருவசியாள் பிறந்தபாதமல்லவோதான்
பூசுரருந்தேவர்களும் போற்றும்பாதமல்லவோ
வேடனிவைசொல்லி வெகுண்டழுதமாயவனும்
தோஷமில்லையுன்பேரில் சும்மாமலையாதே
முன்னாளில்நீயும் மிகுந்தவொருவாலியென
அந்நாளில்நீயிருந்தாய் அப்போதுனெய்துகொன்றேன்
முன்னாட்பழிவாங்க எய்துகொண்டாய்வில்வேடா
இந்தபுவியில் இப்போதுவந்தோநாம்நாம்
நமக்குமுடிவிதுகாண் நல்வேடா சொல்லுகிறேன்
சுமக்கும்கலியுகத்தில ஜன்மமருமென்றுசொல்லி
வைகுந்தம்சேரவென்று வந்தோம்வனத்திலேதான்
கைகொண்டெறிந்த கணைக்காலில்தைத்ததுகாண்
முடிவுஞ்சரியாக முடிந்ததிப்பயனால்
மடியவுயிரிழந்து வைகுந்தம்போய்ச்சேர
போறதறியாமல் புலம்புவரோநீவேடா
வாரவிதிவந்தால் மாட்டேனென்றால்விடுமோ
உந்தன்மயக்கமிதை யிப்போதேவிட்டுவிடு
உன்செய்தி பார்க்கில் உன்மீதில்குற்றமில்லை
என்சேதிசொல்லுகிறேன் இதவாயுதவிசெய்வாய்
நல்லதென்றுவேடன் நாரணனைத்தான்பணிந்து
சொல்லுமென்றுவாய்புதைத்துச் சோம்பிமுகம்வாடி
வாட்டமுடனின்று வல்வேடன்தான்கேட்க
நாட்டமுடன்மாயன் நம்பெருமானேதுசொல்வார்
வாராய்நீவேடா மன்னுபுகழ்பஞ்சவர்கள்
தாராரும்அத்திபுரம் தர்மருந்தம்பியரும்

சீராகவாழும் சிறந்தநகர்தனிலே
சேராகநீபோய் நிமிஷத்திலுண்மையதாய்
தர்மர்குலன் சகாதேவன்கேளாமல்
மவுனம்வெளிதனிலே வாராமல்நீதானும்
வீமன்விசையனிடம் விளம்பிவாவென்செய்தி
தர்மரவர்சொன்னதுவாய் சாற்றுமென்றுதானுரைத்தார்
வேறொருவன்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவந்துதென்றுசொல்லி
கூறவென்றுசொல்லி விட்டார்கூர்வேடன்தன்னில்
அவ்வசனங்கேட்டு அசங்குசிலைவேடன்
இவ்வசனங்கேட்டு இராகவனைத்தெண்டனிட்டு
வழிகூடத்தானடந்தான் மனதிடைந்துநான்வேடன்
பழிபாவம்வந்திதென்று பயந்துதிசைநோக்கி
காடுகடந்து கருமலையுந்தான்கடந்து
நாடுநகரிசென்று நன்னகரினூடேபோய்
நாலுதெருவும் நடுத்தெருவுந்தான்கடந்து
கொலுவுமரண்மனையுங் கொற்றவர்கள்தானிருக்கும்
கோட்டைதனில்சென்று குருகுலத்தோர்தங்களுடன்
வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விசையனிடம்
அச்சுதனார்சொன்னதொரு அந்தரியமுள்ளதெல்லாம்
உச்சிதமாய்வேடன் உரைத்தான்காண்மன்னவர்க்கு
அந்தமொழிதருமர் அதியாயவென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்க என்செய்வோமென்றிவர்கள்
வேடனைத்தானபோமெனவே வீமன்விசையனுந்தான்
தாடலருந்தர்மரிரு தாள்தனிலேபணிந்து
விதியோவிதிமயக்கோ மேகவண்ணரிப்போது
அதிசயமாஎங்களுக்கு ஆளனுப்பிவைத்ததை
ஏதோதெரியாது இதுப்துமைதான்கேட்போம்
சூதோ அவருடைய சூட்சமோகற்பனையோ
தம்பினகுலன் சகாதேவன்தன்னுடனே
உம்பரோயுந்தனுக்கு உரையாமலிச்சேதி
அண்ணருக்குமெங்களுக்கும் அனுப்பிவைத்தகற்பனைதான்
என்னமெண்ணசாமி இனிமேல்கருமமென்ன
என்றுவிசையன் அவ்வசனந்தான்கேட்க
மன்னுபுகழ்தர்மர் மயங்கிமனமிடைந்து
தம்பிரானைவர் சகாயந்தானிப்போது
எம்பிரான்கற்பனைக்கு என்னவென்றுசொல்வோநான்
காரணமாய்க்காணுதிந்த கார்வண்ணர்தன்சேதி
காரணர்சொற்கேட்டு நடந்தோமிதுவரையில்
எண்ணமிழைத்தாலும் ஏதுவசையானாலும்
சொல்லமொழிதப்புவரோ சோதனைகாணதம்பியரே
எப்படியோசித்தும் எம்பெருமான்தானினைவு
அப்படியேயல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்

சொற்படிவேகாமும் தொண்டுபண்ணியேதிரிவாய்
விற்பிடித்தசேவகனை வீமனேயுங்கண்டதால்
வலுவுடையாராகையினால் வரச்சொன்னதுங்களையும்
மெலியுடையராயிருந்து வீரியத்தைநீவாக்கிவைத்த
வரச்சொன்னீர்நீங்கள் வழிதுணையாய்க்கேட்பதற்கு
தாச்சொல்லுதுவாரகையை கானகலநின்றுவிடும்
அகலநின்றுகாரியங்கள் ஆசாரமாய்வணங்கி
சகலகலையறிந்த தாமோதரனிடத்தில்
போய்வாருமென்று பொருத்தவிடைகொடுத்தார்
செயம்போயிருவருமே தெண்டனிட்டாரம்மானை
நடந்தார்வனத்தனிலே நாரணரைத்தான்தேடி
தொடர்ந்தார்வனங்களெல்லாஞ் சோலையிலேவந்துகண்டார்
சந்தனச்சோலையிலே தனித்தாவின்கிழேதான்
அக்கருணமங்கை பழுதுபரிதாபம்
தோற்றதுகாணென்றிருவர் துவளநடந்தோடு
மாற்றவரைவெற்றிகொள்ளு மன்னரிருபேரும்
அந்தவனத்தனிலே அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
இந்தவனமெல்லா நிசைந்தோடிவந்துநின்று
வந்தார்களாலடியில் மன்னரிருபேரும்
செந்தாமரைக்கண்ணர் தியங்கிமுகம்வாடி
கண்ணருந்தான்மண்மீதில் காயத்துடன்கெடுக்க
கண்டார்விழுந்தார் கதறியபயமிட்டார்
விண்டார்மனத்துயரால் விண்ணுமண்ணுங்கானதிர

விருத்தம்.

ஐயகோராமராமா ஐவரைப்பிரிந்துகானில்
மெய்யதுபுழுதிகாணு மேனியுந்திகழுமவோராய்
வையவும்வசமோவுந்தன் காமமுமறந்துநாங்கள்
உய்யமேவினிமேற்பாரி லுண்ணவுமவேணுமோதான் ௧௬
காயமும்வறுமோவெங்கள் கண்ணுங்கண்ணனகண்ணே
நாயமும்விதுவோஐயா நாங்களுஞ்சகிக்கப்போமோ
மாயமாயெயதாரோ மாயனென்றறிந்திலாரோ
ஆயனேயெய்தார்சொல்லும் அவனுயிர்கொலவோமென்றார்.

வேறு.

பார்ப்பார்விழுவாரெழுந்திருப்பாரபயமிேயாகுலையோமுடிந்ததென்பார்
கேட்பாரிருமால்முகம்பார்ப்பார் கெடுதியோவிதியோமதியென்பார
எப்பாரிதுகாணசெய்தபிழை கெய்ததார்சொல்லுமித்துயரங்
கார்ப்பாரதிருமால்தனைநாளுங் கயிலைக்கடவுளவாதாமே. ௧௮

கதை.

என்றுபுலம்பி இருவருமேகானமுழுது
குன்றுமலைபோலே குதித்துவிழுந்தழுது

அழுதுபுரண்டு ஐயோ அபயமென்று
புழுதியின்மேல் விழுந்து புலம்பிப்பதறித்து
பூமியதிரப் புவனமெல்லாந்தானதிர
சுவாமியுக்தன்மீதில் சரந்தொடுக்கவல்லவரார்
தேவாசுரர்களோ திக்குள்ளபாலகரோ
மூவரோ அந்த முனிவரரக்கர்களோ
யாவரோ எய்தவர்க ளெடுத்தேயழித்திடுவோம்
தேவரீர் தப்பாமல் செப்புமென்றம்மானை
கூர்பகழிவிட்டவனைக் கொல்வோங்காண் சொல்லுமையா
அவன்கையிலம்பா லவனையழித்திடுவோம்
வந்தவிரஞ்சுவாமி இடையூறுவந்ததென்று
அந்தமுள்ளவீமன் அருச்சுனனுந்தான் கேட்க
சுந்திரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவார் நல்வசனம்
வீறுபுகழ்வெற்றியுள்ள வீரருகிருக்க
பாருலகிலுள்ளோரும் பராபரங்கள்மூவோரும்
ஆருமெனமேலேதான் அம்புதொடமாட்டார்கள்
கேளீரருச்சுனரே கிலேசமதைவிட்டுவிடு
மீளாவலுவீமா விசாரங்கள்வேண்டாங்காண்
காலங்கள்தான் முடிந்து கற்பனையுந்தோன்றாமல்
ஞாலங்கடந்து நற்றவசுதானிருக்க
சீலமுடனுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்லி
ஏல்வந்துகானகத்தில் இருப்போர்தவசெனவே
நாமொன்றுதானினைக்க நடுவிருந்தான் தன்செயலால்
தாமென்றுந்தோன்றாமல் சாதகமாய்க்கூடநின்று
இந்தவுடலுயிரும் எப்போதுந்தானனைதாய்
சொந்தமெனப்பூவுலகில் சுமந்ததனுந்தாய்காலமெல்லாம்
மெய்யென்றுதாயிருந்தோம் மேதினியோருமுடனே
பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோராசான்கேளீர்
மோசம்வருவதற்கு முன்னரியகச்செயலே
பாசம்பிடித்திழுத்தால் பார்க்கவிளக்குமுண்டோ
நாசம்வருமகாலம் நல்லறிவுபோய்விடுமோ
நேசம்வினையாட்டால் நினைவுதடுமாறிவிடும்
வல்லமையாலே வாழ்வதுண்டோ பூவுலகில்
வல்லவர்கள்நீங்கள் நமக்குதவியாகவந்தீர்
பயருமேவேவியதாய்ப் பஞ்சவர்கள் நன்முகலாய்
உயிருமுடலதுபோய் உறவாகித்தாமிருந்தோம்
இப்போதுவந்த இடையூறுகானகத்தில்
செப்பமுடன்வேடன் சிலைதொடுத்துமானதாக்கி
ஒப்பமுடன்வந்திடத்தே ஓடிவந்துமானதுபோல்
கண்ணுறுமானைப்போல இருந்தபடியாலே
கண்ணுறுவவேடன் விசைபிடித்துஎய்துவிட்டான்
வந்துவிழுந்தான் மண்ணுவிண்ணுங்கானதிர

டு

விழுந்தழுதவேடனைத்தான் விரைவிலருகழைத்து
அங்கேயனுப்பிவைத்தேன் அக்காங்கமாயுனக்கு
இங்கேநீர்வந்தீர் என்துயரந்தீர்க்கஇப்போ
வம்புபடாத்தேகம் வம்பேட்டிருக்காது
ஆணிகாம்பு அறுபட்டுதான்போச்சு
பேணியவனைப்பார்த்துப் பிறைப்பிறைமுகசவல்லீராய்
காயனைப்பார்க்குக் கணைகாம்புதான்பார்த்து
நேயத்துடனே நோகத்தாணிறுக்கி
சோதித்துப்பாருமென்று சொன்னமேமாயவனார்
ஆதித்தன்போலே அர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
உள்ளமுருகியொரு உடம்பெல்லாம்புண்ணாகி
கள்ளருந்தார்மர்மொழி கடிந்துரைக்கமாட்டாமல்
கல்லாய்மரமாய்க் கருத்தசைந்துநின்றார்கள்
எல்லாவிதிவசமாய் இப்படியேநீங்களெல்லாம்
நடந்தோநகரிமெய்த்த நாமிருந்தகோலமென்ன
கிடந்தோர்தனியே கிட்டவாவேபயந்தீர்
போதாதோவிவ்வளவு புதுமையதிசயங்கள்
காதாரக்கேட்டோமே கண்ணாரக்கண்டோமே
இனியார்சதநமக்கு இளைப்பற்றவேளையிலே
தனிமையினிமாளச் சங்காரனார்கற்பனையோ
தகையாயிருக்குதுகாண் தம்பியரேயிங்கெனக்கு
வகையாயிருக்குதுகாண் வந்திருந்தவர்கைதாரும்
கைதாருமிப்போ கலையலைந்துபோகுதுகாண்
மெய்சோர்ந்துஇங்கேநான் விழுமுன்னேகைதாரும்
இப்படியேசொல்ல ஈடழிந்துமெய்சோர்ந்து
அப்படியேநின்றார்கள் அர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
போகுதடாசிவன் புண்ணாய்க்குலையுதடா
ஆகுதடாசிவன் அருச்சுனரேவீயர்களே
காயம்விழிக்குமுன்னே கையாயுதக்காலே
நேயமதாய்த்தூக்கி நிலத்தில்வைக்கமாட்டீரோ
ஆபத்தைத்தான்காக்கும் ஐவரென்றுசொல்லுவார்கள்
தாயப்பகையிலே தான்பார்த்துநிற்பீரோ
நிமிஷம்பொறுக்காது நிர்ச்சீவனாகுதடா
சமயமடாவீமரே தம்பியருச்சுனரே
இன்றுழன்றுமாயன் இப்படியேசொல்லுகையில்
நின்றஅருச்சுனரும் நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள்கொண்டாயுதமுந் தனுவையுமேற்கட்டலுற்றார்
அங்கேயதுவழியா யவர்கள்பலம்வாங்கிவைத்தார்
தண்டுந்தனுவும் தானெடுக்கமாட்டாமல்
மீண்டுமனமிடைந்து விள்ளாமனுள்ளடைந்து
ஒறுத்துப்பலங்குறைந்து உள்ளசைந்துமெய்சோர்ந்து
மறுத்துமொன்றுபேசாமல் வலுவிழந்துநிற்பளவில்

கறுத்ததிருமேனி காயாம்புமேகவண்ணர்
வெறுத்துப்புவியை மெய்மறந்துநாகயர்ந்து
எங்கெங்குந்தானாகி இருந்ததோரெம்பெருமான்
பொங்குபுகழ்வைகுந்தம போய்ப்புகுந்தார்மாயவனார்

விருத்தம்.

நீலம்பரந்துவிழிசொருகி நெருப்பும்பறந்துநீர்மேலாய்
கோலம்பெரியவுடல்வேர்த்துக் கோழையுடனேசிலேட்டுமமும்
ஆலம்பெரியமிடறிறுகி ஆவியொடுங்கியறிவசைந்து
சீலம்பெருகும்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாருயர்தார்செகத்தைவிட்டு. ௧௯
விட்டுப்பிரிந்ததிருமாலை வீமன்விசையன்றனெடுத்து
தெட்டிப்புவியிலுள்ளடக்கித் துயரத்துடனேவிழுந்தழுது
கட்டிப்பிரிந்தாரெனவேங்கிக் கானந்தனையேவிட்டகன்று
பட்டிப்பரந்துஆயுதத்தைப் பகைபாரெடுத்தார்தலைமீதில். ௨௦
மாயனையிழந்தோமென்று மனமெல்லாமிடைந்துபுண்ணாய்
தாயதோர்தருமர்கேட்கச் சொல்லுவோம்வாருமென்று
ஆயுதந்தலைமேல்வைத்து அருச்சுனன்வீமன்றானும்
நேயமாய்க்கானம்விட்டு நிமிஷத்தில்வருவதானார். ௨௧

க ை தீ:

சீரானவைகுந்தத் திருமாலுக்நான்பார்த்து
பேரானபார்த்தன் பெரியவலுவீமனுமாய்
மன்னரிருபேரும் மாயவனார்தம்முடைய
பொன்னடியில்வீழ்ந்து புரண்டுபுரண்டழுது
மண்மேல்விழுந்தழுது மாயோனைக்காணாமல்
விண்மேல்முகம்நோக்கி மெய்சோர்ந்துநின்றழுதார்
நின்றுநின்றுதான்துதிப்பார் நிலைதளர்ந்துதான்சோர்வார்
மன்றலருமாயோனே வாரியெடுத்தேவிஜயன்
கச்சுதோபூமி கசந்துதோநாங்களுந்தான்
மைத்துனரேயென்று வயிற்றிலறைந்தழுதார்
மெய்ச்சுடரேரூப வெளியேவெளிமயக்கே
நச்சரவில்பள்ளிகொள்ளும் நாரணரேயிப்போது
அச்சமில்லாவெங்களுக்கு அலைச்சல்வைத்துப்போனீரே
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழந்தஅன்றுமுதல்
தாயத்தார்செய்யுக தருக்கையழித்தோனே
பாயும்புரைக்கழுவில் பதறிதான்பாயாமல்
தொடர்ந்துவரிவண்டாகி தோயகத்தில்மாயவனே
அடர்ந்துகழுவிருந்த அடையாளங்காட்டினையே
பார்த்திபர்கள்தன்சபையில் பாஞ்சாலிதன்னையங்கே
ஏற்றதுகிலுரிய எம்பெருமான்காத்தீரே
பார்கவென்னிடத்தேர்ப் பாகனாய்நின்றாயே
பேராரும்நூற்றுவரைப் பொருந்திமிகவென்றீரே
தனியாமலெங்களுக்காய்த் தரணிதனில்காத்தீரே

இனியாரெமைக்காப்பா ரென்றழுதானேவிசையன்
எங்கேயினிக்காணபோ மெய்ப்பிறப்பிலும்மையென்றார்
அங்கேவருவோம்நாம் ஐவருமேயுமிடத்தில்
இப்படியாய்நின்று இவர்கள்புலம்புகையில்
தப்படியுஞ்சங்குஞ் சங்கீதச்செயகண்டி
தம்பூருவீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருவர்கின்னரரும் கீதமுடனுசமுமாய்
பூந்தேருஞ்சங்கீதமும் பூவைபருமாடல்செய்ய
வாழும்பெருமாள் வைகுந்தலோகமெல்லாம்
ஆளும்பெருமாளே அச்சுதன்வாரானென்று
முழங்குதுகாணசத்தமென்று முனிவர்மிகக்கொண்டாடி
காராருமேனியனைக் கமலமுகத்தோனே
சீராருஞ்சிங்காரத் திருவுறையுமார்பனை
வேதாவின்தந்தைதனை விண்ணவர்கள்கோமானை
சீதைக்குநாயகனைத் தெய்வசிகாமணியை
மேகவண்ணமேனியனை விடைகொள்ளவேணுமென்று
தாகமுடனேதேடிவந்து தாங்கள்கண்டாரம்மானை
ஆரணியந்தன்னில் அருந்தவத்தோர்சொல்லுமொழி
பூரணமாய்நெஞ்சில் பொருந்தியிருவருக்கும்
காதாரக்கேட்டுக் கலகமிகத்தெளிந்து
பாதாரந்தன்னில் பதமலர்கள்தான்தூவி
சேர்ந்தார்வைகுந்தஞ் செங்கண்மாலென்றறிந்து
பூந்தேனொழுகும் புட்பவனச்சோலையிலே
நல்லடக்கமபண்ணி நமஸ்கரித்துமுக்காலும்
வல்லதொருமாயவர்க்கு வாகாகவாள்விசையன்
செய்யுஞ்சடங்குஞ் செய்கருமந்தான்முடித்து
கையுங்குவித்துக் கடுகிகடப்பதற்கு
வீமன்விசையன் வில்லுண்டுதானெடுங்க
தாழும்பலமில்லாமல் தலையிலேதான்சுமந்து
வந்தவழிநோக்கி வருகின்றவேளையிலே
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
ஆநிகளைத்தான்மேய்த்து ஆயனுந்தான்போனான்
வேடுவர்கள்கண்டு விரைந்தெடுத்தாராடுகளை
அப்போதிடையன் அர்ச்சுனரேவீமரென்று
இப்போதருச்சுனரே யிருவர்நீபோகையிலே
ஆடுகொள்ளைபோகையிலே அய்யாஅபயமென்று
நீடும்புகழ்மாய னெடுங்கானகமுறைய
கொள்ளைகொண்டான்வேடன் கூகூவெனவிடையன்
துள்ளிவந்துசொன்னான் துடிவீமன்பார்த்தனிடம்
இடையனிவைசொல்ல இவர்கள்மனமிடைந்து
தகைசெய்தவேடனையுந் தான்பொருதவேணுமென்று
விரைந்துடனே வீமன்விசையனுமாய்
சேர்ந்துடனேவந்து கொல்லவென்றுவேடர்தனை

தாக்குபுகழ்வீமன் தான்வெகுண்டுவேடர்தன்மேல்
ஏற்றரியகண்டை எதிக்கவலுமையற்று
பாரியிடிம்பனையும் மகாசூரன்றனையுமுதைத்து
வீரக்குறைந்ததுவும் வேடர்மெலிவுற்றதுவும
கண்டுசிலைவிசையன் கனகமிகவெகுண்டு
விண்டலமேவேடர்தன்மேல் வில்லெடுத்தாரம்மானை
எதித்தவில்லைத்தானிடத்தில் ஏற்றவலுமையற்று
கடுத்தசிலைவிசையன் கலங்கினனம்மானை
காண்டாவனத்தை கானலுக்களித்ததுவும்
மீண்டுபொருகவரை முக்கோடிதானவரை
வென்றவிசையனுக்கு வேடரெதிரானதுதான்
அன்றுகலியன் அருளுருபமானதுவே
வீமன்விசையன் வேடருடன்தான்பொருத
நேமமுடையுதங்கள் இல்லாமல்நன்றதுகாண்
வேடர்நிந்து வெகுண்டுசினத்தெழுந்து
சாடவேவீமனையுந் தம்பிவிசயனையும்
போடவெகுண்டு புறங்காட்டிபோசலுற்றார்
ஊடழித்துவேடர் ஒருமிக்கஆடுகவே
பாரில்துவாரபுரி பட்டணமுங்கொள்ளையிட
காரில்புனவேடர் கருதியேவார்த்தைசொல்லி
சீரில்சிறந்த சிறைபிடிக்கவேணுமென்ன
ஊரில்வருவதற்கு உச்சாகமாய்ப்பேசி
போனார்கள்வேடரென்று போர்விசையன்வீமனுமாய்
கூறுயலொன்றுங் குறுகிமனம்புண்ணாகி
வீறுனஐவரென்று மேதினியில்நாமிருந்தோம்
எண்ணமெல்லாம்போச்சே என்றுமனமுருகி
கண்ணரிடபட்டணமும் காவலழிவதுவும
என்னவென்றுசொல்வோம் எம்பிரான்கற்பனைக்கு
வின்னமென்றுவாராமல் வின்னமேவந்ததென்றால்
ஆதிபிரானான அச்சுதற்குநேராது
பாதிபிறையணிந்த பரமனுக்குமேராது
நமககுவலுக்குறைந்து நாணிநின்றோமாமாகில்
சுமக்கும்பழிபாவம் தோஷமிகவுண்டாகும்
அண்ணருக்குச்சேதி அறியவுரைக்கவென்று
தருமரும்வீமன் தம்பிஅருச்சுனனும்
ஏங்கிமுகம்வாடி இடந்துவழிகூடி
தாங்கிநடந்திடுவார் தானேவிசாரமுடன்
அத்திபுரஞ்சென்று அண்ணனையுங்கைதொழுது
சித்தியுள்ளவீமன் தனஞ்செயனுமேதுசொல்வான்
குருகுலத்தையாளுங் கோபாலர்காத்தருளி
வருங்கருமஞ்சொல்லி வாரமாய்த்தானிருந்து
ஆதிநாராயணற்கு ஆபத்துவந்ததென்று
செய்திசொல்லக்கேட்டுச் செயதிதனையறியீர்

போவென்றருளிசைந்த புண்ணியரேநீர்கேளீர்
காவெங்குந்தேடிக் கானகமெல்லாந்திரிந்து
வனமும்வனந்திரமு மலையும்பலகோடி
புனமும்புகுந்தியுத்தி பூத்தோனைக்காணாமல்
தேடித்திரிந்தொரு செண்பகப்பூங்காவனத்தில்
நாடித்திருமாலை நாங்கள்கண்டோமன்றேவே
அம்புபட்டலோகம் அளக்கவொருபாதமதில்
வம்புபட்டமேனி வாடிமெலிந்துநொந்து
மெய்க்கூடிதான்வெளிறி மேனியெல்லாம்புண்ணாகி
பொய்க்கூடுபோலே பூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
கண்டவுடனே கதறிவிழுந்தழுதோம்
புண்டரீகமேனியனார் போதமாய்த்தானமர்த்தி
என்னையெடுத்து இருத்துமென்றார்கோபாலர்
பின்னைநினைவுகொண்டு பேசாமல்நாங்கள்நின்றோம்
நின்றதையும்பார்த்து நெடியோனும்பூருவத்தில்
நன்றிசெய்தபேச்சும் நடத்துகின்றசொல்லுமுறை
உடம்புருகச்சொன்ன உத்தரங்கள்தான்கேட்டு
குடங்கவிழ்ந்துநீர்பிரிந்த கும்பமதுபோலாகி
தேவரீர்சொன்னமொழி செய்திதனைமீறாமல்
நாவுலர்ந்துநின்றோம் நாரணனைநம்பாமல்
கருத்தறிந்துமாயன் கைதவுஞ்சொன்னார்கள்
உருத்தரிந்துநாங்கள் ஒன்றுமுறையாமல்
நின்றோம்பெருமாள் நினைவுதனைநம்பாமல்
குன்றுமனது குன்றிமனம்புண்ணாகி
அந்தநினைவறிந்து ஆயுதத்தைநீட்டுமென்றார்
எந்தவிதமென்று எண்ணிநாங்களாயுதத்தை
நீட்டியிருப்போம் நின்றோமதுவழியாய்
வாட்டிவலுவை வாங்கிவைத்தார்மாயவரும்
பலங்குறைந்துநாங்கள் பேசாதிருக்கையிலே
கலங்கிவிழிபுரட்டி கண்ணருந்தான்மெய்சோர்ந்து
பாசங்கலங்கி பதறிஉடல்வேர்த்து
வாசங்கமலமண்ணில் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தனர்காண்
சென்றுமலர்ப்பாதந் தீண்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
அடக்கிச்சடங்கனைத்தும் அவசரமாகவேதான்
முடிக்கிச்சடங்கனைத்தும் முடித்துவந்தோமன்றேவே
வந்தோமவழிகூடி வாடிமனதிடைந்து
அந்தவழியிலொரு ஆயனுந்தான்ஆடிவிட்டு
மேய்த்துவருகையிலே வேடர்புகுந்தானெடுக்க
பார்த்துநீபோறீரோ பார்த்தரேவீமரேநீர்
அபயமபயமென்று ஆயனுந்தான்கூவெனவே
உபயமெனச்சென்று ஓடிவந்துவேந்தருடன்
தண்டிப்பொருதோளன் தாடாளர்வேடருடன்
மிண்டிப்பொருத வேகியேவந்தார்காண்

தரிபட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
அரியிட்டசாபமென்று அறிந்துவலுக்குறைந்து
முரிபட்டுவந்தோம் முதுகுப்புறங்காட்டி
தெரிபப்பட்டுவந்துமக்கு செய்தியெல்லாந்தானறிய
என்றிருவர்சொல்ல ஏங்கியேதறுமறுந்தான்
குன்றுதிர்ந்துவிழ்ந்தாற்போல் குதித்துவிழுந்தழுது
முகத்திலறைந்தழுது முடிகுலையத்தான்விழ்ந்து
வயிற்றிலறைந்துகொண்டு மண்மேலேவிழுந்தழுதார்
வாழ்வேயெவரும் மதியாமணிவிளக்கே
தாழ்வேதுஎங்களை தான்தாமறுப்பாரோதான்
வழுந்தாதறுந்தவமே வர்ணமணிவிளக்கே
பிரிந்தேதானிங்கிருக்க பிரபலமேநாயகமே
பூலோகநாயகனே புவனமளந்தோனே
சாலோகசாமீப சாரூபதேசிகனே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எவ்வுயிர்க்குநாதனை
வள்ளலேயும்மைவிட்டு மறந்திருக்கக்கூடுமோதான்
அழகுதிருமேனியனே ஆபத்துகாத்தோனே
களபமணிமேனியனே கண்ணனேஎன்றழுதார்
துளபமணிமார்பழகா சுகந்தமணிதிண்புயனே
புளகமதகோமனனே பூபாலர்கோபாலர்
தூதுசென்றஎங்களுக்கு சூதனிடமாக
தீதுகொண்டநெஞ்சன் துரியோதனன்றனையும்
பாங்குடனேகொல்லப் பகைமுடித்துஎங்களுடன்
சாங்கமாய்நின்று தளமுமவன்சேனையெல்லாம்
கானன்சகுனிமுதல் காவலர்கள் நூற்றுவரும்
மன்னவர்களெல்லாம் இறந்தகளந்தனிலே
மடிந்துவிழுமட்டும் வாகமாய்நின்றீரோ
முடிந்துதோகாலம் முகில்வண்ணாஉங்களுக்கு
மாறுகொண்டஐயாநீர் வைகுந்தம்போம்போது
கூடுகின்றவெங்களையும் கொண்டுசென்றாலாகாதோ
வாலிதனைக்கொன்ற மாயவனேயும்முடைய
கோல திருவழகை குறித்தென்றுகாண்பேனோ
சூரைந்துசென்னி இராவணனைவெஞ்சமறில்
போரஞ்சாவீரனையும் பொருந்திமிகக்கொன்றோயே
வாய்த்தஅரக்கர்குல மாளவோநான்பொறுத்து
எத்ததிருக்கோலம் என்றுதான்காண்பேனோ
தொடர்ந்துஇரணியனைத் தூணிலுதைத்தாயே

அடர்ந்துகொன்றகோலமென்று ஐயாநான்காண்பேனோ
எங்கேயினிகாண்போம் இவ்வுலகிலும்மைதான்
அங்கேவைகுந்தம் அறுகிருந்துகாண்போம்
என்றுசொல்லித்தருமரிருந்தார்மனமிடைந்து
நின்றநகுலன் நெறிமாலைத்தானினைந்து
குந்திவிழுந்தழுது கோவென்றபயமிட்டு
புந்திகலங்கி பதறிஉடல்வேர்த்து
விழுந்துபுரண்டழுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
செழுந்திருவார்மாயவரே சினேகம்பிரிந்தோமே
விந்தமலர்பாதமதில் மேதினியில்காண்போமோ
சுந்தமுள்ளமாலே அவனியளந்தோனே
அரிகேசவாமுகுந்தா ஐயாவுனைப்பிரிந்து
சிறியோரோபூவுலகில் தேசத்திலுள்ளோர்கள்
பரியாசம்பண்ணுமட்டும் பஞ்சவர்கள்நாங்களிரோம்
இரியோம்தரணியிலே சித்தனேஉம்மைவிட்டு
வருவோம்வைகுந்தமென்று வலுநகுலன்சொல்லியபின்
தருவானநூல்வேந்தன் சகாதேவன்தான்சிரித்து
பொய்வாழ்வைமெய்யென்று போதமனமகிழ்ந்து
மெய்வாழ்வுபோலே விரும்பினீர்மன்னவரே
தேசம்பொருளோ செகம்பொருளோஉங்களுக்கு
தாசம்பசியிளைப்புஞ் சஞ்சலங்கள்தான்பொருளோ
தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமதுதான்பொருளோ
நாடுநகருமிந்த நற்பணிகள்தான்பொருளோ
தந்தைதாய்சுற்ற தறுமங்கிளைபொருளோ
மைந்தரும்வீடு மனையாட்டிதான்பொருளோ
ஆனைகுதிரை அலங்காரந்தான்பொருளோ
சேனைமிகுபட்டணமுஞ் சிறப்புமதுதான்பொருளோ
என்னபொருளென்று இடைகிறீரெல்லோரும்
தென்னவரைமாய்க்கைதன்னை எதிரென்றுநம்புவீரோ
காதங்கரியாது கண்பொருளுநில்லாது
நேயந்தவராது கிளைநின்றோர்தங்களுக்கு
மேகந்தருநிழலை மெய்யென்றுநம்புவீரோ
காகுத்தன்றன்செயலைக் காணாமல்கண்டுகொண்டு
பதையாதிருப்பீர்காண் பாசத்தைநம்பாமல்
காரணங்கள்தான்முடிக்கக் கரியமால்வந்துதித்து
நாராயணராய் நடத்துகின்றார்பாரதத்தை
உகந்தோறும்யுகம்பிறந்து ஒடுங்காதபேரையெல்லாம்
செகத்தோடேயொத்திருந்து செயம்பண்ணியிப்படியாய்
எத்தனையோகோலமவர் எடுத்தஅவதாரம்
காத்தனார்தன்செயலைக் காண்பதரிதெனவே
வேதங்கள்நான்கும் விளங்குதுகாண்சாஸ்திரமும்
ஆதலால்மாயவனும் அளவற்றகாலமெல்லாம்
அழிவதுமில்லையவர் ஆதிமகாமூலம்

தெளிவதுவேசித்தமென்று திரன்சகாதேவன்
அப்போதுதிரௌபதையும் அடிதனுவிழுந்தலறி
மைபரவுமேனியர்க்கு வந்தவிதிமோசமென்ன
கறபுக்கலையாயலெந்தன் கற்புநிலைநிறுத்தி
ஆர்ப்புத்திசெய்தோரைச் சொல்வரியபாழ்நரகில்
வைப்பித்தபுண்ணியர்தான் மாளவந்தகாரணமேன்
மெய்ப்பித்தபஞ்சவரை மேதினியில்விட்டேகி
தப்பித்தனிவழியே தாம்போகக்காரியமேன்
தெய்வமேஞாயமிதோ செங்கணெடுமாலே
ஐவர்சகாயா ஆயரேயச்சுதரே
நாயகரேபஞ்சவர்க்கென் றுநாந்துணையிருந்து
சாயகமாயென்னாளுஞ் சாங்கமாய்நின்றேனே
கணக்குப்புகழாய்க் காசினியோர்தாமறிய
எனக்குப்பிழைவாராம லேழைபங்கில்நின்றேனே
என்றைக்குக்காண்பேன் எங்கள்பெருமாளே
குன்றைக்குடைபிடித்துக் கோவுகளைக்காத்தோனே
ஐயாதுணையெனக்கு ஆரினிதானிப்புவியில்
மெய்யாயெனைமறந்து விண்ணுலகில்போவீரோ
நானேதுணையிழந்தேன் நாரணரேயும்மைவிட்டு
வானோர்கள்போற்றவுந்தன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
கிளிமொழியாளிவ்வசனம் இலேசமாய்ச்சொல்லியபின்
மொய்குளறிக்குந்தியம்மாள் முகத்திலறைந்துகொண்டு
என்மருகாவென்கோவே எல்லார்க்கும்நாயகமே
தன்மருக்குந்தம்பியற்கும் சாங்கரோயெந்நாளும்
இம்மைதனிலிருந்து எங்களையுங்காத்தோனே
நன்மைசெய்யக்கர்மம் நடுக்கானகந்தனிலே
மான்மறந்துபோன மகிமையென்னநாரணரோ
வேண்டிவினைசெய்த விதிவசமோயிப்படியாய்
அந்தரத்தில்நீரும் அருந்தவசுபோயிருந்து
தந்திரத்தையின்னதென்று தருமரறிந்திலையோ
மந்திரவேதம் வரம்புதப்பிப்போனதுவோ
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானறிந்துபோனாரோ
அண்டமளக்கும் அச்சுநிலைதான்பேர்ந்து
கொண்டல்கருவழிந்து குளைகடலுநீர்சுண்டி
ஆகாயம்பூமி யந்தரங்கள்தான்குலைந்து
வாகனநற்றவங்கள் மாசடைந்துபோனாலும்
பிறப்பேதுனக்குப் பிறந்துபிறப்பதுவும்
இரண்டுதொழிலாய் நடத்துகின்றபுண்ணியரே
மிரண்டுவுனையோன் விளம்பினேனொருவசனம்
என்றுகுந்திதேவி யித்தனையுந்தான்புலம்பி
சென்றுபுகுந்தாள் செய்யமணிமண்டபத்தில்

தமபியருந்தருமருடன் தானேமனமிடைந்து
வெம்பிமுகம்வாடி வேதநாராயணர்தாம்
சொல்லரியதேகமது துவாரகாபுரிதனிலே
வெல்லரியவேடர்சென்று விரியங்கள்செயயாமல்
இப்போதேசென்று எம்பெருமாள்பட்டணத்தை
மெய்யாகக்காருமென்று விடைகொடுத்தார்தருமருமே
வீமன்விசையன் மிகுந்தசகாதேவன்
தாமனகுலனுடன் தத்துபரிசேனைதளம்
சிறப்பாகச்சேனையுடன் சீக்கிரத்திலந்நேரம்
புறப்பட்டார்பூமி போண்டந்தானடுங்க
நடந்தாரவெகுதூரங் நன்னகரிதானோக்கி
விரைந்துபகுமுன்னே வேடரங்கேதான்முடுகி
நிறைந்துவளைத்தார் நெடுமால்தன்பட்டணத்தை
பச்சைமால்தேவி பதினாயிரவரையும்
இச்சையுடன்வேட ரெல்லாரையும்பிடிக்க
வளைந்தாரரண்மனையை மாயவனார்தேவியரை
நுழைந்தேபிடிக்கவென்று நோக்கின்றவேளையிலே
கங்குல்வந்துமூடிக் கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
விடிந்தேயரண்மனையில் மெல்லியர்களெல்லோரும்
திடுந்துகரைந்து எம்பெருமாளென்றழுதார்
கங்குல்விடிந்து கதிரோனும்வந்துதித்தான்

விருத்தம்.

தேவிகளழுதபோதே செங்கண்மால்தனக்குத்தேற்றி
பாவியாவேடர்தாமும் பங்கமேசெய்யாவண்ணம்
ஓவியமானபெண்க ளுருவெலாமாற்றிமுன்னாள்
தாவியரிஷிபோலாகித் தரணியில்வருகவென்றார். ௨௨
தப்புடன்சங்குகாளம் தாதர்போல்வேஷங்கொண்டு
இப்புவிதனிலேவேட ரேங்கியேசடையேவாரும்
ஒப்புடன்தாதர்போலே ஒருமித்துவரவேகண்டு
மேய்ப்புடனுவந்தார்கண்டார் வேடருமலைந்துநின்றார். ௨௩

க்தை. அழுதடுதாருதேவியர்க ளார்மைமாரெல்லோரும்
தொழுதபயமிட்டுச் சொன்னதொருதோத்திரங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனார்சூத்திரமாய்
முந்தியிருந்த முனிவர்தபோதனர்போல்
ஆமென்றிசைந்தார் அப்போதுஆயிழையார்
ஓமென்றுஅவ்வுருவ ருறுமாறியேயிருந்தார்
சடையுமுடியுடனே தான்வந்தார்வீதியிலே
படைகூடிக்காத்திருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
விதிபோலசைந்து மெய்மறந்துதானிருந்தார்
சதிருடையபட்டணத்தைத் தான்கொள்ளையாடவென்று

நெருங்கிவரும்போது நிமிஷத்தில்தர்மரபனை
கருங்கடல்போல்சூழ்ந்து கைகலந்தாரம்மானை
சாத்தியடித்துவிட்டுத் துன்பமறவேதிரும்பி
அரற்றியேசாத்தகிளை யாழ்வாருமுன்னடத்தி
வெற்றியுடன்சேனைதளம் வேந்தருடன்மந்திரிமார்
அத்திபுரந்தனக்கு அழைத்துவந்தாரம்மானை

விருத்தம்.

மாயவனுலகையாண்டு வனத்திலேபிறந்தாரென்று
நேயமில்வேடர்வந்து நிலைமைகைக்கொள்வோமென்று
தூயதோர்தருமர்தானுஞ் சொல்லியோர்விரலைமூக்கில்
ஞாயமோசிவனேயென்று நடந்துடல்சேர்ந்திருந்தார். ௨௩
இப்பவுஞ்சேதியென்ன வென்றுதான்தம்பிமாரை
ஒப்புடனழைத்துமுன்னே யுண்மையேதென்றுகேட்க
அப்புறமினிமேலென்ன அண்ணரேயிருந்துஞாயம்
மெய்ப்புடனிவிடம்விட்டு விசையவைகுந்தஞ்சேர்வோம். ௨௪
இளையவர்நீங்கள்பாரி விருநதுதான்புவனமெல்லாம்
கிளைவழியுடனுங்கூடிக் கிள்ளையேமகுடமன்னர்
பழையவரிருந்ததாயும் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
குழைவரவிருந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார். ௨௫
கதை. தருமரிவைசொல்லத் தனஞ்சயனும்வீமனுமே
கருமமோவென்று கண்ணீர்மிகச்சொரிய
நகுலன்சகாதேவன் நாட்டமற்றுவாட்டமதாய்
வெகுகளையாகி விள்ளாமனுள்ளுழைந்து
எங்களையும்விட்டு இனம்பிரிந்தமான்போல்
தங்குவதுமெங்கே தரிப்பதுவுமெவ்விடங்காண்
நாங்களேயும்மைவிட்டு நானிலத்திலேயிரோம்
தீங்கொன்றும்பேசாத் திருவுளமேயல்லாது
இருந்துமென்னகோட்டை யிருப்பதுவுமிங்கேநாம்
வருந்துவோம்நாங்கள் வாடுவோமும்மைவிட்டு
என்னமொழிசொல்லி எடுத்துரைத்தீரண்ணாவே
இன்னமிதுவரையி லிணைபிரிந்துநின்றோமா
மாய்கையிதுவாழ்வு மாயமால்போச்சதிப்போ
சாய்கையிதுவென்று சதமென்றுநானிருந்தால்
இந்தவுயிர்தனக்கு மீட்டேற்றமெப்போதான்
பந்தமலர்ப்பாதம் பணிவோமெனவுரைத்தார்
அதுகருமமெங்களுக்கு அடைவுதானிப்போது
மதுரமொழிபயனும் வாசகனேயண்ணாவே
நடக்கும்வகைதெரிந்து நாயகமேஅண்ணாவே
அடக்குமுபாயம் அவனிதனிலுண்டுபண்ணி
மிவக்குமுபாயம் வழங்குமென்றார்தம்பியர்கள்
கைக்புகழ்தம்பியர்கள் விளம்புமொழிகேட்டு

தக்கபுகழ்கருமர் தப்பிமேலன்புனைவத்து
சிறந்தபுகழைவர் சேவகங்களுள்ளதெல்லாம்
பிறந்துமிக அத்தி புரத்திருக்குநாள்தனிலே
தேசமிகவாழுமொரு தெய்வப்பிராமணரில்
முன்னாளில்வேதியன்றான் முழுதாக்குடியிருந்து
இன்னொருபார்ப்பான் பிரதேசம்விட்டுவந்து
இந்தப்பிராமணனை யிருக்கவிடந்தாருமென்றான்
அந்தமனையிலவனுக்கொருபுரத்தில்
விட்டுக்குடியொன்று வேதியனுந்தான்கொடுக்க
கட்டடனேவீடுமங்கே கட்டினான்வேதியனும்
பார்ப்பானுஞ்சம்மதித்துப் பதியில்குடியிருந்து
நேர்ப்பாகவவ்விடத்தில் நிலம்பிளந்துமண்ணெடுத்து
கட்டினான்வீடு கனத்தபுதையலொன்று
மண்ணிலிருந்தெடுத்தான் மறையோனுமன்னேரம்
கண்ணிலேகண்டபொருள் கருமமென்றுந்தானினைந்து
நமக்குத்தெரியாது நம்மிடத்திற்சிக்காது
காக்கும்பழிநமக்கு துன்பம்வருமென்றேதான்
மனைநமக்குத்தந்த மனையாளன்தன்னதென்று
வினையொழியவேண்டி வேதியனைத்தானோக்கி
ஐயாவேவேதியரே அதிசயந்தான்கேட்டீரோ
துய்யமனைகட்டத் துடங்கினதோர்மண்கிடங்கில்
கண்டேதிரவியமுங் கனகமணிப்பொட்டகத்தில்
கொண்டேயிவந்தேன்குடத்திற்பணந்தனையும்
உந்தன்பொருளிதுகாண் உற்றோர்கள்தான்புதைத்த
சொர்க்கமுனக்கென்று தோன்றுதுகாணென்மதில்
உன்மனையிற்கண்டபொருள் தன்னைவிட்டுப்போகாதே
ஆனதினாலுள்பொருளை ஐயரேவாங்குமென்றார்
வேதியனோர்சொல்லவந்த வேதியனுமென்னசொல்வான்
அன்றுநமக்குநாமும் அன்பாசவீதந்தோம்
இன்றுநமக்குத்தந்த இவ்விடத்தில்கண்டபொருள்
கண்டவர்க்கேயின்பம்மா காணாதிருந்தவர்க்கோ
உண்டவர்க்கேயின்பம் உறங்கினபேர்க்கென்னாளும்
வேண்டாங்காண்வேதியரே வீட்டிற்கொடுபோவீர்
தீண்டாப்பொருள்தனையும் தீண்டுவரோநல்லோர்தான்
போங்காணுஞ்சும்மாப் பொருள்தனையுங்கொண்டேதான்
வாங்கேனொருநாளும் வதியேன்மனந்தனிலும்
என்றுமறையோன் இவ்வசனஞ்சொல்லுவதை
நின்றுபிராமணனும் நீர்சொல்லுவதுஞாயமல்ல
பொருந்தாதகாரியத்தைப் பொருந்தவேசொல்லுகிறீர்
வருந்தாதார்வென்று வருந்துவரோமாநிலத்தோர்
உந்தன்மனையெனக்கு உபகாரமாய்க்கொடுத்தீர்

சொந்தமெனக்கப்படியாஞ் சொல்லுங்காண் வேதியரோ
அடைமனையிரக்கத்துக் கன்னயிடங்கொடுத்தால்
எடைபொருளைநானெடுக்கக் கிட்டாதுவேதியரோ
எந்தவிதிப்பயனோ இவ்வூரிலுமமிடத்தில்
வந்தவிதிபபயனோ வழக்குரைக்கவேணுமென்று
உன்சமர்த்துமென்சமர்த்தும ஊரறியவேணுமென்று
பின்சமர்த்துப்பேசி புறப்பட்டாரந்நேரம்
சீரிவிழுந்து சிடிபிடியுஞ்சண்டையுமாய
நெரியுடையதருமரென்று நீதிவிளங்கவென்று
ஊசவிட்டுக்கொண்டு உருபூசல்தன்னுடனே
அந்தணர்கள் தருமரிட மவர்வழக்கைச்சொல்லலுற்றார்
வந்தவர்கள்சொல்லை வாகாகத்தான்கேட்டு
மந்திரிமாரை வாவென்றருகழைத்து
தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சகிதாகத்தான்கூடி
ஞாயம்நடுக்கண்டு நமக்குரையுமென்றுரைத்தார்
தூய்தருமர்சொல்லத் துறந்தீர்களெல்லோரும்
அடுக்காயிருந்து அலர்வருகைகேட்கலுற்றார்
தொடுத்தமனைவேதியரோ தொடர்ந்தவரோசொல்லுமென்றார்
குடியிருக்கவந்தோன் கூறினான்தன்வழக்கை
மடியிலடிபட்டு வேறூரில்தானிருந்து
இவரிடத்தில்வந்து இருக்கவிடங்கேட்டேன்
அவரெனக்குவீடுகட்ட ஆமென்றிடங்கொடுத்தார்
அவ்விடத்தில்மண்ணெடுதது அளவாய்ச்சுவரேற்றி
இவ்விடத்தில்வீடு இதமாய்முடித்திருந்தேன்
மண்ணெடுத்துகோணியிலே மறைப்பொருளாய்க்னிருந்து
கண்ணிடத்திலேதெரிந்து கரகத்திற்பொன்னெடுத்து
எடுத்தவுடனே இவரிடத்திற்கொண்டேகி
கொடுத்தேன்பொருள்கையில் கொள்ளேனெனவுரைத்தார்
மூன்றுமிவருடைய மூதாக்கள்வைத்தபொருள்
மன்னவனேநாமெடுத்தால் மாபாவம்வந்துவிடும்
ஆதலால்மன்னவனே ஆரொருத்தர்வைத்தபொருள்
காதலுடனஞ்சா தெடுத்துவிட்டுக்கையாண்டால்
எடுத்தபுதையல்தன்னை எப்போதுமன்னவரோ
அடுத்தவர்களுக்குடைமை யாழ்நரகில்வீழ்த்திடுவார்
ஆகையாலிப்பொருளாம் ஆகாதேயென்றுசொல்லி
வேகமுடனேமறையோன் வேகித்துத்தானுரைத்து
அதிதிபரதேசி அடுத்துக்குடியிருந்தால்
பகுதிபெரும்பிடியாய்ப் பண்ணுகிறுரென்றுரைத்தார்
மற்றுமந்ததருமர் மனையுடையவேதியனை
உற்றமிகநோக்கி உன்னினைவைச்சொல்லுமென்றார்
பாராளும்நீள்தருமர் பாக்கியவானேகேளீர்
ஏதக்கடுமனையை இவர்க்குஇடங்கொடுத்தேன்

அந்தமனையும் அதிற்கண்டவாழ்பொருளும்
இந்தவுலகறிய இவர்க்கென்றுநான்கொடுத்தேன்
எடுத்துரைத்துமன்னவரே இன்னமொன்றுநீகேளாய்
கொடுத்தபொருள்மீளக் கொள்ளுவார்தானுமுண்டோ
அடுத்தோர்நமககுவினை அங்கேவினைப்பாரும்
தொடுத்தகருமமவை தொடர்ந்தேயவிழ்ந்தவரும்
கெட்டுவிடுவார் கேடில்லாமன்னவரே
வட்டவிருதியும் வாங்கேனெனவுரைத்தார்
முட்டவேவேதியனும் மொழிந்தனர்காணம்மானை
சேர்கதிபுகழ்தருமன் தெரிந்துசிலமந்திரியை
ஏற்கவேநோக்கி இவாதுமுகத்தையுமே
ஏகிபோய்மாமறையோர் இருபேருந்தான்வெகுண்டு
மற்றுமவர்தங்களிலே வண்மைமிகப்பேசி
உற்றுமிகமுன்னால் உரைத்தமொழிநவறி
சொன்னபடியைத்தாநாள் தோற்றமுடன்வந்துநின்று
மன்னர்கள்தருமர்முன்னே வாகாகவந்துநின்று
அன்புடனேமாமறையோர் அரசுபலகூடி
இன்பமுடன்தருமர் எடுத்துரையுமென்றுரைக்க
பெருமையுடனேக்கிப் பேர்பெரியவேந்தன்முன்னே
அருமறையோர்தன்வழக்கு அற்றதோவென்றுரைக்க
திருமுனிவர்தாமுமிகச் செப்பலுற்றாரம்மானை
மன்னவனேஎம்மனை பிற்கண்டதொருவான்பொருளை
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைத்தாரம்மானை
எந்தன்மனையில் இவருக்கிடங்கொடுத்தேன்
கொந்தபுதையல்தன்னைச் சுகமுடனேகொள்ளைகொண்டும்
கொடுக்கமனஞ்சலித்து குறியாதவார்த்தைசொல்லி
பிடிக்கிறான்சண்டையிவன் பேசவுங்காண்ஞாயமுண்டோ
உன்செய்தியென்னவென்று உகந்துதருமர்தான்கேட்க
என்செய்தியென்னசொல்வேன் கொடுத்தபுதையலைத்தான்
கொடுப்பேனோநானுங் குடித்துப்பணத்தையெல்லாம்
குடியிருந்தேனால் குவலயத்திலேயிவர்கள்
அடியிருப்பிற்கண்ட ஆனதொருவான்பொருளை
கொடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனோகொற்றவனே
அடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனேஇவரிடம்
இஷ்டரம்பண்ணுகிறீர் நீதியோமன்னவனே
எட்டேரறிப இருக்கிறான்சந்தியிலே
நீதியுடன்சொல்லுமையா நிருபனேயென்றுரைத்தார்
வேதியன்றனிவ்வசனம் விளம்புவதைதான்கேட்டு
இனியென்னஞாயம் எடுத்துரைககவாவேது
அனியாயமிப்போது அந்தணர்கள்தன்வழக்கு
கண்டோமதிசயந்தான் கலியினிடகீர்த்தி
விண்டோப்புவனம் வெறுத்தோங்கலியாலே

தக்கப்புகழுஞ் சகாதேவன்கண்டானே
புக்கானமாகவியின் புதுவிமயிதுவென்று

விருத்தம்.

அந்தணர்வழக்குங்கண்டோ மடிக்கடிபுரட்டுங்கண்டோம்
இந்தமானிலத்தில்நாமு மிருப்பதுதருமமல்ல
அந்தகாயாசுகால மாண்டுதான்முடிந்துமுற்றும்
வந்தநாள்வந்துதானுல் வழக்கென்னவழக்குஞாயம். ௨௯
அஞ்சமாபலங்கொண்டிப் பாரினில்கலியன்வந்தால்
என்செய்வோந்தம்பிமாரே எப்படியுலகந்தன்னில்
முன்செய்தஞாயம்போலே முற்றுமேவினிமேல்நம்மால்
பிஞ்சவரென்றுசொன்ன பாவினைமுடியாதென்றே. ௩௦
ஆண்டவர்நடந்தாரிந்த வதிசயம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர்மொழிந்ததென்று நிச்சயநிசமுங்கண்டோம்
பாண்டவர்புகல்வர்நாமும் பாரினிலிருந்தோமானுல்
மூண்டகோர்கலிவிடாது முடிந்ததுநமக்குக்காலம், ௩௧
வாழ்ந்ததுதுவாபரதில் மனுநெறிமுறைமைநீதி
தாழ்ந்ததுகலியுகத்தில் தருமரேபெயரும்போகும
சூழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டு சொல்லும்வைகுந்தஞ்சேர
ஆழ்ந்ததோர்கலியைவிட்டு அகலுவோமகலுவோமே. ௩௨
நாரணர்நம்மைவிட்டு நடந்ததோர்காரியந்தான்
காரணர்முடிந்தகோலங் கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணன்தன்னையீன்ற அச்சுதன்பச்சைமால்தான்
பூரணகடந்தமார்க்கம் போவதுகருமமின்றே. ௩௩
வானவரிமையோர்மற்ற மாதவர்முனிவர்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதத் தபோதனர்புகழ்நல்செய்ய
நாமினிக்கரிகராக நல்லிசைமிகவும்பாட
மேன்மைகைபணிகள்மாற வெகுசுகம்வருகுந்தானே. ௩௪
வீமனேவிசையன்தம்பி மேதினிதன்னிலுங்கள்
நேமமும்பலமும்வாங்கி நெடியமால்போனுரன்றே
சாமமாம்வேடர்முன்போய்ச் சமரினிற்பலமுங்காட்டி
நாமினியுலகில்வாழ்க நமக்கிதுசகியாதென்றுர். ௩௫

கதை.

தருமருந்தம்பி சகாதேவனைநோக்கி
வன்மமறவேதான் வகைவகையாய்ச்செப்பலுற்றுர்
நீதியும்பொய்த்து நெறியுந்தவறிவிடும்
வேதமும்பொய்த்து வினைகளுமேவுண்டாகும்
மற்றும்சத்தியமாய் மைந்தாதவறிவிடும்
கொற்றவரையத்துமுன்னுட் கூறினுரெம்பெருமாள்
தப்பாதுசொன்னமொழி சதுர்மறையோர்தன்னிடத்தில்

இப்போதுகண்டோ மெனவுரைத்தாரம்மானை
தருமர்தனைப்பணிந்து சகாதேவனப்போது
வருங்கலியன்வாசகத்தை மன்னவனேகேட்டருளீர்
அறக்காளங்குன்றும் அறுவினைகள்மேலாகும்
பறந்தான்மிகத்தாழ்வும் பான்மைகளும்பேதகமாம்
மெய்யுமழிந்துவிடும் வீரியமுங்குன்றிவிடும்
பொய்யுங்கொலையும் புவிதனிலேமேலாகும்
காசினியில்மாதர்களின் கற்புமழிந்துவிடும்
பூசுரர்கள்சீரியர்கள் புல்லர்களாய்த்தானுவார்
சீரறியவேந்தரிட செங்கோலுங்குன்றிவிடும்
பூரியர்கள்புல்லர்களும் புவிதனிலேயாண்டுவர
வேர்ந்தகலியன் விசேடமிதுவென்றுசொல்லி
சேர்ந்தசகாதேவன் தெண்டனிட்டாரம்மானை
உள்ளபடிதப்பாது உரைத்தாய்நீதம்பியரே
வள்ளலாரன்றுரைத்த மாற்றம்போலானதுவே
தரணிதனிலநாயிருந்தால் சத்தியமுங்குன்றிவிடும்
முரணிழந்தவேடருக்கு முதுகிட்டார்தம்பியரும்
அவனிதனிலிக்கிருந்தால் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
புவனமுண்ணுமால்பதத்தைப் போற்றியேஐவருமே
நன்றால்மகாவிர்தம் நடப்பதேசெய்தியென்று
குன்றாப்புகழ்தருமன் கூறினாரம்மானை
போரகற்றதருமருந்தான் புரோகிதனைத்தானோக்கி
போர்விசையனிட பேரன்பரிசித்துவையும்
மண்ணுலகையாளுதற்கு மகுடமதுசூட்டி
எண்ணுமியல்முகூர்த்த மிடுமென்றாரம்மானை
தெறியுடனேபோக வினைத்தநினைவுள்ளதெல்லாம்
குறியுடனேசொல்லக் கோபாலர்சந்நிதிக்கு
பயணமென்றுசொல்லிப் பரிமளித்துநால்வருக்கும்
சூயசனமுள்ள சுற்றத்தாரெல்லோர்க்கும்
மன்னர்மகுடமுடி மற்றவர்களெல்லோரும்
தென்னல்பயணமென்று செப்புகின்றாரம்மானை
சீட்டெழுதிவிட்டார்கள் திசையுள்ளமன்னவர்க்கு
எட்டெழுத்தைவாசித்து எல்லோருமேகூடி
என்னவிதிவசமோ என்றுமன்னரெல்லோரும்
மன்னர்சமுகத்தில் வந்துகண்டாரம்மானை
ஆண்டவரேநீர்தான் அழைக்கபணிவிடையேன்
நீண்டபுகழ்பெற்ற நிமலனேசொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமர் அரசர்தனைநோக்கி
இப்போதுகொடுங்கலியன் இவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
இனிமேல்கலியுகத்தில் இருக்கவுமேபோகாது
தனியேவனவாசஞ் சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
ஆனதிலுங்களைநாம் அருகேவரவழைத்தோம்

மானமுடநீங்கள் வரம்புசப்பிப்போகாமல்
காலமறிந்து காசினிக்குள்நீங்களுமே
காலத்துக்கேற்ற கணக்கின்படியாக
தெரிந்துநடந்துகொண்டே செங்கோல்தவறாமல்
பிரிந்தொருத்தர்போகாமல் பின்னைசிறுபாலனிடம்
கலந்துசெகமுழுதுங் கட்டாகநீரிருந்து
இலங்குபரிசித்துவுக்குத் துரந்தரிக்குத்தான்தரித்து
வைக்கிறோம்நாங்கள் மகுடமுடிதரித்து
நிற்கிறோமும்மை நிகழ்ந்துபரிசிதனையும்
வைக்கிறோம்பாரில் வணங்கிறோமுள்ளபடி
நீங்களிருந்து நெடுவனம்புகுந்தால்
நாங்களிருந்து நடப்பதென்னகாரியந்தான்
எல்லோரும்வாறோம் இந்திரபதிசேர்ந்தாலும்
பலபேரும்வந்து பணிவோமேயல்லாமல்
அரைநொடியிலும்மைவிட்டு அவதரியோம்பூவுலகில்
துரையேதுரையரசே துரிசரிகமன்னவனே
என்றுமன்னன்சொல்லி இரைந்தலறியோலமிட
அன்றுதருமராஜன் அவர்களையேதானமர்த்தி
ஒன்றுக்குமஞ்சாமல் உலகனைத்தோன்றன்னருளால்
கன்றுக்கிரங்குகின்ற காத்தப்பசுபோலே
உம்மையனுதினமும் நாள்தோறுங்காத்தாற்போல்
செம்மையுடன்செங்கோல் செலுத்தும்பரிசித்துவுக்கு
ஆதரவாய்த்தானிருந்து அரசுநிலைதானிருத்தி
போதரவாய்வாழ்த்தும் புவிமீதில்தானிருப்பீர்
வெய்யோனுமண்ணும் விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
துய்யோர்மறையோர் துதித்துப்புகழ்ந்தேற்ற
இருமென்றுதருமர் எல்லோரும்வாருமென்று
குருமுன்னிலையாகக் கொற்றவனுமந்நேரம்
மாநகரஞ்சோடித்து வாழைபலநிரைத்து
தேனொழுகும்பூங்கரும்புந் தெங்குபலநிரைத்து
மரகதத்தோரணங்கள் வகைவகையாய்க்கட்டிவைத்தார்
உற்றபுகழ்பெற்ற உலகிலதிகமென்ன
அத்திபுரந்தன்னை அலங்கரித்தாரம்மானை
முத்துநிறைப்பாவிகையில் முகந்துமுளைத்தெரிந்து
எத்திசைகேத்தும்சோத ரிஷியிட்ட முகூர்த்தமதில்
தருமருடன்தம்பியருஞ் சதுர்மறையோர்தம்முடனும்
மீனமருவுஞ்சேதி முடிவேந்தர்பார்த்திருக்க
வாழும அபிமனிட மகனைதனையழைத்து
தாளறவேபூவுலகில் தருமநெறியுள்ளாக
மங்கையர்கள்கற்புமந்த மாமறையோர்வேள்விகளும்
செங்கோல்முதலாய்ச் சிவனுடமாலயமும்

சைவநெறியுந் தழைக்கவரசாளுமென்று
பொய்யில்லாநீள்தருமன் புகன்றனர்காணம்மானை
பார்வேந்தன்சொலவி பரிச்சித்துதான்கேட்டு
தார்வேந்தனீரிருக்கத் தம்பிமார்தானிருக்க
தேனெருஞ்செங்கோல் தேசமெல்லாமன்றாக
நானுளேனென்று நகைத்தான்காணம்மானை
இங்கந்தானாகின்ற தேசமெல்லாமாளுதற்கு
பங்கமன்றிநாய்தனக்கு பட்டம்பொறுக்காதே
செறிவாகவுந்தனிட தேசமெல்லமாளுமென்றார்
அறிவாகன்னைதனில் ஆகாதேயென்றுரைத்தார்
பார்த்தனிடபேரன் பகருமொழிகேட்டு
வாய்த்தபுகழ்தருமர் மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
பன்னுபுகழ்வேந்தன் பரிச்சித்துவேகேளாய்
உன்னினைவினாலே உலகாளதேவிடுமோ
பன்னகமேல்துயிலும் பராபரனார்தருமருக்கு
முன்னுரைத்த மொழிதவறிப்போகாமல்
எம்பெருமாள்தன்னுடைய ஏவல்தொழில்மறந்தால்
நம்பெருமாள்தன்னாணை நரகத்திலேவீழ்வோம்
மாசில்லாவாளபிமன் மைந்தனெனுமன்னவனே
பாசமுள்ளநல்ல பரிச்சித்துநீகேளாய்
வாழ்நெடுமால்தானுரைத்த வார்த்தைமறவாமல்
தாழ்வன்றியிந்தத் தரணிதனில்நில்லுமென்று
சூழ்ந்தபுகழ்மன்னவன் சொன்னார்காணம்மானை
ஆழ்ந்தபுகழ்மன்னவன் சொல்கேட்டேமனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமுறையாமலிவன் ஒப்பியேதானிருந்தான்
தேசத்தரசரையுஞ் செழுமறையோர்தங்களையும்
பாசத்துடன்தருமர் பரிந்துமிகப்பார்த்தருளி
மற்றுமந்தவாளபிமன் மதலைபரிசித்துவுக்கு
வெற்றிமுடிசூட்டுதற்கு வேள்விதனைத்தொடங்கி
பத்தியாய்வேள்வியைப் பணணவைத்தாரம்மானை
தாரைமுரசுடனுஞ் சங்குமிகமுழங்க
பங்கமில்லாநல்ல பரிச்சித்துராஜனுக்கு
கங்கைநதிகாட்டிக் கனைப்பட்டுதான்சாத்தி
எல்லவன்தன்னொளிபோல் இலங்குசங்காளத்தில்
வல்லபரிசித்துவையும் வாழ்த்ததருமருந்தான்
கொல்லைமுடியவிழ்த்து கூட்டினாரம்மானை
மன்னவர்கள்மந்திரிகள் மகுடவர்த்தனர்தமையும்
சின்னஞ்சிறியோர்முதலாய் தெரிவையர்கள்தங்களையும்
வாழ்விசையன்பேரனுக்கு மன்னவனுக்தானளித்து
தாழ்வின்றியிந்தத் தரணிதனையாண்டிரென்றார்
கோனிவந்தானென்று கோவிலிலேதானிருந்தான்
முத்துமுடிசூட்டி முடிமன்னர்காத்திருக்க

கொத்துக்குடைநிழற்ற கோவேந்தர்சூழ்ந்திருக்க
சத்துக்கடல்போலே சனங்கள்நெருங்கிருக்க
கட்டும்புரியுடைய காவலர்கள்வந்துநிற்க
வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாள்கைபிடித்து
தத்தும்பரியேறித் தங்களிலேவந்திருக்க
சுற்றும்ரதமேறித் துரைமக்கள்வந்திருக்க
தூறுமதவாரணமேல் துரந்தரிகர்வந்திருக்க
கூறுதமிழ்வாணர் கொண்டாடிவந்திருக்க
தம்பூறுவீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருடஇன்னாமுங் கீதங்கள்தான்முழங்க
சங்கீதராகமுடன் தாளமுடன்மத்தளமுஞ்
இங்கிதராச்சின்னம் எக்காளம்பூரிகையும்
கவரியுடன்சயகண்டி நற்சங்குதான்முழங்க
பவரிகமாய்ப்பேரிகைகள் பலதிக்குந்தான்முழங்க
சேனைதளமுஞ் சிறப்பாகத்தான்சூழ
ஆனைபரிதாமும் அணியாகத்தான்சூழ
சிங்காசனச்சிறப்புஞ் சேனைமன்னர்தன்சிறப்புஞ்
துங்கள் பரிசித்துடைய துரைபோலத்துசிறப்பும்
கண்கள்களிகூரக் கண்டுதர்மர்தம்பியரும்
எங்கள்பதிகாக்கு மிவனேபுவிராஜன்
ஆறுவினிமேல் அச்சங்களொன்றுமில்லை
போனாலும்நம்முடைய புவியாள்வாணிப்பாலன்
செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாளருளாலே
ஆலித்துத்தானிருந்து ஆலோசனைகளெல்லாம்
இன்றைக்குதீர்ந்தோம் இனிமேல்கிலேசமென்ன
குன்றைக்குடைகவிழ்த்த கோபாலன்தன்னிடத்தில்
போகலாமென்று பூரித்துப்புத்திரர்கள்
ஏகலாமொன்றாய் இனிமேல்மயங்காமல்
என்றுபரிசித்தவையும் இங்கேவாவென்றழைத்து
ஒன்றுபதையாமல் உலகாள்வீரென்னரசே
நாங்கள்வைகுந்தம் நடக்கவழிகாட்டி
போங்களென்றுசொல்லும் புண்ணியரேநீர்தாமும்
மனதுசலியாமல் வாழ்த்திமிகமகிழ்ந்து
என்றுமனங்குளிர்ந்து இன்பமுடன்சொல்லுமென்ன,
விம்மல்மிகுந்து மெலிந்துபரிசித்துவுந்தான்
செம்மல்மலர்விழியால் இரண்டுகண்ணீர்தாரை
ஐயமார்என்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனக்கால்
உய்வேனொருநாளும் உடைந்திடைந்துபோகவேதான்
விட்டுப்பிரிந்திரானால் விளங்குவனோநான்பாவி
மட்டுப்படாசெல்வம் வாழ்வுபலவிருந்தும்
என்னைத்தனியவிட்டு ஏகுகிறாமாகில்
முன்னைப்பயனோமுடிந்ததிப்பேவி

தந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தரணியிலாண்டிருந்து
விந்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிழந்து
நடந்தசடத்தோடே நாம்போறோமென்றுசொன்னால்
தொடர்ந்துவருவேன்நான் தூரவழிபோனாலும்
கண்டிருக்கநானும் காவலரேபோவோமென்றால்
விண்டிருக்கப்போமோ வித்தகரேயென்னவில்
சடத்தையிங்கேவிட்டுவிட்டுத் தானடந்திராமாகில்
சடத்துக்குள்ளதெல்லாம் தானதர்மந்தான்முடித்து
மறந்திருப்பேன்கண்டீரே மாநிலத்தோர்புத்திசொல்லி
இறந்துசடமொழிந்தால் எனக்குக்கிலேசமில்லை
உயிரோடேநாம்போறோம் உலகாளுமென்றுசொல்லி
தயிரோடேநீபுரிந்த தன்மைபோலாவேறே
ஊரிருக்கநானிருக்க உற்றசனந்தன்னிலுள்ள
பேரிருக்கநீர்போற பேச்சறியேனையாவே
எந்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லுமிப்போ
அந்தவசனமறிந்துதர்மர்தான்கேட்டு
முந்திநடந்த முறைமைகளுந்தானுரைத்து
வந்தவரலாறும் மாயவனார்போனதுவும்
பாரதப்போர்முடியப் பண்ணிவைத்தகாரியமும்
சாரதியாய்நின்று சகாயனழித்ததுவும்
காரணங்கள்தான்முடித்து கரியமால்போனதுவும்
ஆரணனுமெங்களைத்தான் அப்போதழைத்ததுவும்
சிந்தைமகிழ்ந்து திருமாலருளினதும்
மைந்தன்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
கந்தமலர்க்கையால் கட்டியரவணைத்து
முகந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
சுகந்தமணிந்து சோபனமுந்தான்தவிர்த்து
மதலைகுழந்தை மனமதுவார்த்தைசொல்லி
அமர்த்தியிருமென்று அறவணைத்துக்கொண்டாடி
சமர்த்தன்பரிசித்துவுந்தான் சாதகமாய்நல்லதென்று
நல்லவழிசென்று நாரணரைத்தானோக்கி
சொல்லுமென்றுநல்வசனஞ் செப்பினாரம்மானை
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவேந்தருக்கு
புத்தியுடன்சொல்லி புகுந்தாரரணமனையில்
தாயாரிருக்குமந்த தனிமாளிகைநோக்கி
ஆயாளிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தான்
விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியருந்தம்பியரும்
அழுந்தத்தழுவி ஐவரையுமுத்தமிட்டு
சூழவேமைந்தருடன் துயரற்றிருக்கையிலே
தாழுமொழிபேசித் தருமருந்தம்பியரும்
யோசயரணஞ் சலிப்பொன்றுஞ்சொல்லாமல்
ஆதேநீஎங்களுக்கு அன்புடனேஇன்பமதாய்

மாயோனிடந்தனிலே வைகுந்தஞ்சேர்ந்திருக்க
நீயேகுமென்று நெற்றியிலே நீரணிந்து
சந்தோஷமாக தானனுப்பவேணுமென்று
எந்தாயேவேறொன்றும் எண்ணாமலன்புடனே
அனுப்புவீரென்று ஐவருந்தானகேட்க
தனுப்பெரியதாயாரும் தயங்கிமுகம்வாடி
என்னைப்பிரிந்துமக்கள் என்னையுந்தானிங்குவிட்டு
நடப்பதற்கோவந்து நன்றுயுபசரித்தீர்
நடப்பற்றுநாளும் நாடியுடல்தளர்ந்து
கூனிவிழிமயங்கிக் கோலூன்றியே துரியில்
வாளிவெருதி வயதஞ்சரியாகி
உடலுந்தளர்ந்து ஊனுஞ்செயல்குறைந்து
படருமிருமல் பாசத்திலேப்புடனே
முகமுஞ்சிறுத்து முழங்காற்பிடிப்பாகி
சுகமுஞ்சுவைமலக்கு தோற்றமனுவேறாகி
உள்ளுடைந்துமேனி யுடலும்பசையற்று
மெள்ளுடலும்மாகி மெய்யுமிகத்தளர்ந்து
ஆக்கைகுலைந்து அவதிவரும்நாளையிலே
நீர்க்கடனுமநீர்க்கடனுஞ் செய்துமுடியாமல்
போறமென்றபுண்ணியரே புத்திரரேமித்திரரே
வாருமென்றமக்களுடன் மண்ணில்விழுந்தழுது
தந்தையருமில்லாமல் தனித்துநானுங்களையும்
சிந்தைமயங்காமல் சிறியோர்பெரியோராய்
ஆகமட்டுந்தான்வளர்த்த அன்னையல்லோவேந்தனையும்
சாகவிட்டுப்போகச் சம்மதியோயுங்களுக்கு
அந்தநாளெங்க ளன்னைபிதாவிடத்தில்
குந்திமகாதேவியென்று குழந்தையாய்நானிருந்தேன்
சொல்லரியவேந்த தூறுவாசமாமுனிவர்
வெல்லரியஅத்திபுரம வீதியிலேவந்தளவில்
எங்களையர்கண்டு இருமென்றுஆதரித்து
அங்கேதான்வந்து அமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதான ஆரணங்குகையாலே
மிஞ்சுமொருசமையல் விதமாகத்தான்முடித்து
அன்னம்படைத்தால் அதுகொள்வோமாமாகில்
என்னமொழிசொன்னளவில் எங்களையரெந்தனையும்
அவர்க்குப்பணிவிடைசெய் அம்மாவெனவுரைத்தார்
அவர்க்குமனதுவர யானுமிளையாமல்
அன்புடனேதான்சமைத்து அமுதுபடைத்துவந்தேன்
இன்பமுடன்சாப்பிட் டெழுந்திருக்கும்வேளையிலே
சந்தோஷமாகமுனி தனித்துஎனையழைத்து
மந்திரமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துரைத்தாரெந்தனுக்கு
வேதமுனிசொன்ன வித்தைதனைவைத்திருந்தேன்

நீதமுள்ளபாண்டியர்தாம் நித்தியதாம்பூலமிட
கலியாணஞ்செய்தார் கருத்துடனேயுண்மையதாய்
மண்ணுளீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
உங்களையர்தம்மிடத்தில் உண்மைசொல்லிதான்கேட்க
அங்கேயவர்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தை
வேண்டித்தவமிருந்து மேதினியிற்புத்திரரை
ஆண்டியிடசொற்படிக்கு அன்பாகவுங்களையும
ஈன்றுமுலைகொடுத்து இப்போதுவாழ்ந்திரென்றார்
தோன்றுமொருமந்திரமுஞ் சொல்லிமுறைமுறையாய்
அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லுமீறாமல்
தாயாதிக்காரர் சதிகேடராச்சியத்தால்
மாயாதேயுங்களைநான் மன்றெடுத்துத்தான்வளர்த்து
இப்படியேயுங்களைநான் ஈன்றெடுத்தகாரணங்கள்
என்னைவிட்டுப்போகவெழுந்ததோவுங்கள்மனம்
அன்னையென்றுசொல்லி யருகிருந்துபோற்றாமல்
பிள்ளை யில்லாத பெருமலடிபோலாகி
பிள்ளையில்லாதவர்போலக் கிலேசமாய்வாடுவேனோ
குந்திமைந்தரைவரென்று குவலயமெல்லாமறிய
பெற்றெடுத்ததாய்வயிற்றில் பெருங்கனலைத்தான்மூட்டி
வைத்துவிட்டுப்போறீரோமென்ன வாய்வினம்பேசுவரோ
மக்களல்லவோவெனக்கு மாற்றாய்நான்வந்தீரே
பக்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுவாரோவெந்தனுக்கு
தர்மரேவீமா சகாதேவர்தமபியரே
நன்மையிதுதானோ நகுலாஅருச்சுனரே
இன்மைதனிற்பாவ மெனக்குப்பலித்ததுவோ
சென்மமெடுத்தேனே சிரிப்பார்க்குள்ளானேனே
எனக்குவிதிதா னிதுவேனெழுதினது
உனக்குமைந்தரில்லையென்று உகந்தெழுதிவிட்டாரோ
அருமையுடன்பெற்றெடுத்த ஐவரேதம்பியரே
பெருமையோவுங்களுக்குப் பேசவுந்தான்காரியமோ
இத்தனையுஞ்சொல்லி இரைந்தழுநாள்குந்தியம்மாள்
கத்தனையேநொந்தழுதாள் கண்ணீர்களாறோட
கண்ணீர்துடைத்துமவர் காலிலேதான்விழுந்து
எந்தனிடமாதாவே எங்களையுநீபழிக்க
வந்தான்கலியனுமே மாபாவியிப்போது
எங்களைப்பங்கம்பண்ண இயல்பாய்வந்தான்கலியன்
இங்கிருக்கநீதியல்ல என்மிகமாயனுந்தான்
ஆயன்மொழிதப்பாமல் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
ஆயனுரைத்த அடவுந்தான்தப்பாமல்
சத்தியமுயங்கே நீணிலத்தில்தானிருந்து
புத்திகலங்கி பொறிகலங்கிப்போய்யாகி

புத்திகலங்கிப் பஞ்சவர்கள்கொஞ்சமதாய்
மெய்வார்த்தைசொல்லி வீரதம்பிடித்தவர்கள்
பொய்வார்த்தைசொல்லிப் புலையனாய்மானிலத்தில்
சிரிக்கவுடம்பெடுத்து இரியாமலெங்களுக்கு
துதிக்கும்படியாய்த் துயரமற்றுநீதானும்
விதிக்கும்படியாய் விளம்புவீர்மாதாவே
உனக்குப்பரிசித்துவுக்கா னுகந்தபிள்ளையெங்களைப்போல்
தனக்குத்தான்வேணுமென்ற சௌபாக்கியத்துடனே
அன்னசுற்றமெல்லா மருகிருந்துபோற்றிசெய்ய
சொன்னபடிகேட்கத் துரைமக்கள்காத்திருக்க
ஆனாலுனக்கு அச்சுதனார்தன்பாதம்
வாணாள்முடித்து வரும்போதுகாரணரும்
நாங்களுங்கூடவந்து கூட்டெதிராய்வந்தழைத்து
பாங்குடனேவைகுந்தம் பதிதனிலேநீயிருக்க
முன்னேபோய்நாங்கள் முழுதுந்தனதாக
அன்னையேநாமிருப்போ மழவேண்டாந்தாயேநீ
தாயேதவங்குலைந்து தவங்கெட்டுப்போகாமல்
நீயேதுணையாக நேசமுடன்புத்திசொல்லி
கர்மக்கலியுகத்தை கடந்துகடையேற
தர்மந்தவறாமல் தாயேநீகாப்பாற்றி
அக்காலஞ்சென்று அழைக்கவருமேமன்னையில்
சிக்காமல்நீயுஞ் சிந்தைமகிழ்ந்தருளி
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுவும்பொய்யாகுப்
சிறப்பதுகாண்மாதாவே செலவர்தனையனுப்பும்
ஆகாசம்பூமி யந்தரங்களுள்ளளவும்
போகாதுதர்மம் பெருமைபெறுத்திடாது
எனுக்குமென்தம்பியற்கு மிவ்விடஞ்சகியாது
உனக்குமிருக்க உதவிசெய்யநாங்களுந்தான்
இடம்பிடித்துமங்கே யிவ்விடமுந்தானழைத்து
உடம்படிக்கைபண்ணி உலகளந்தான்தன்னிடத்தில்
வீற்றிருக்கவேண்டி விரும்பியனுப்பிவிடும்
நேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
சதமல்லாவிவ்வாழ்வு சதமேயவிடமம்மா
நிதமுஞ்சிவபூசை நீயறிவுந்தப்பாமல்
அவிடஞ்சதமென்று ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
இவிடம்சதமல்ல வெங்களையுந்தானனுப்பும்
மாதாவேதாயே மனங்கள்சலியாமல்
நீதானனுப்புமென்று நீதியுடன்பாதமதில்
வீழ்ந்தார்சரணமென்று மெய்மகிழ்ந்துதாயாரும்
தாழ்ந்துமனமிரங்கித் தம்பியரேபோமெனவே
நீறுந்தரித்து நேரிழையாள்தான்மகிழ்ந்து
வேறுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே

காருமென்வாழ்ந்திக் கைகீறுந்தானணிந்து
சேருமும்மாதந் திருமாலேலையைவரையும்
என்றுருக்தமாதேவி யின்பமுடன்தானனுப்ப
மன்றுபுகழ்காந்தாரி மனேநோக்கிதானடந்தாள்
காந்தாரிவீற்றிருக்குங் கனகமணிமாளிகையில்
புகுந்தாரிருவர்கள் புதியமணிமண்டபத்தில்
கண்டாரடிதொழுதார் காந்தாரியம்மனுமே
கண்டாள்காணமைந்தரையுங் கட்டியுறவணைத்து
மைக்கருக்குநல்ல வார்த்தையுபசாரமுடன்
ஐந்தருபோற்றுனிருந்து ஐவரையுங்கொண்டாடி
சிந்தைகளித்துநன்றாய்த் தேன்மொழியாள் தானிருக்கும்
எண்தாயேமாதாவே யெங்களேயுமிப்போது
சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமிப்போ
கலியன்பிரந்து காரணமாயிங்குவந்தான்
வைகுந்தஞ்சே ர வாழ்க்குிவிடைநாரும்
கைகொண்டுசேரணியுங் காந்தாரிநாயகமே
என்றுதர்மாசொல்ல யேங்கியேகாந்தாரி
ஒன்றுமுறையாமல் உறுதியுடன்பேசாமல்
என்னிடத்தில்னீங்க ளிதுகனக்கேவந்தீர்காண்
உன்னேயேநானம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேன்
மாபாவிநிட்டே மைந்தரென்றுவந்தீர்
பூபாலரைவர் பொதுவென்றுநானிருந்தேன்
நூற்றுவருமாண்டிருந்து கொந்திடைபோனர்கள்
காத்திருந்தேனனுங் காலமுடியுமட்டும்
நீங்கள்துணையென்று நீணிலத்தில்நானிருந்தேன்
நாங்கள்பயணமென்று நன்றாகச்சொனனீரே
முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்சொன்னதுவோ
பின்செய்ததீவினையோ பெருமாள்தன்கற்பனையோ
அந்தமைந்தர்நூற்றுவரு மதகழிந்துபோனாலும்
இந்தமைந்தர்போலுமினி இங்கேநமக்குதவி
ஆமென்றுநம்பி ஐவரையுமுண்டெனவே
நாமொன்றுதானினேக்க நடுநின்றோர்கற்பனைதான்
தாமேமுடிந்தால் தம்பியரேயென்னசொல்வேன்
நானேதுசெய்வேன் நாயகமேதம்பியரே
நாளுஞ்சரியாச்சு நடையுடையுவேறாச்சு
வாழும்புவியைவிட்டு வருவதுமக்காச்சு
போங்காலமெந்தனுக்குப் புத்திரருமில்லாமல்
சாகுங்காலம்வந்திருக்கத் தம்பியரேயென்னேவிட்டு
எதினிராமாகில் எந்தனுக்குவேறுதுணை
இ ஆலும்காணேன் ஐவரேயென்றழுதாள்
பெற்றும்பெருமலடி பிறவிதியோபோனேனே

சற்றுமிரங்காமல் தருமரேபோனேனென்றீர்
மானக்கொடுத்து மனச்சலிப்புநீர்தீர்த்து
ஆழக்குழிதனிலே அமுந்தவிட்டுப்போனீரே
பக்கத்துணையில்லை பரிந்தழுதபிள்ளையில்லை
துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போனீரோ
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
தாராருமைவரைப்போல் சகாயமெனக்குண்டோ
செய்யுங்கடனுந் தீர்க்கடனும்நீர்க்கடனும்
ஐயுநினைக்குங் கடனுங்கழியாமல்
போகவுங்கேட்டீரே புத்திரரேமித்திரரே
ஏகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவேனே
யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசேஷமப்பா
வாசனைசேர்தர்மரே மகனேயுரையுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனே தருமருந்தான்
வந்தமொழிசொல்லுகிறேன் மாதாவேநீர்கேளும்
என்னுடையதன்பிறவி யேற்றமுள்ள நூற்றுவரும்
மன்னுசுருவாசாரி மகுடமன்னர்நன்னோரும்
உற்றதுணைமைத்துனனு முரிலுள்ளமன்னவரும்
பற்றாவேகொன்று பாசணைடனுன்பாவி
ஆண்டுமுடித்ததுகாண் அவர்களுடனுன்போக
வேண்டிவிதிகாலம் விழியும்விதிவசமாம்
காலஞ்சமைந்திருக்க கலியுகமுமவந்ததுகாண்
கோலஞ்சமைந்திருக்க கூத்துஞ்சரியாச்சு
இனிமேற்கலியுகத்தி லிருந்தேனேயாமாகில்
அனியாயமேலாகும் யகந்தைமிகவுண்டாகும்
இம்புங்கொலைகளவு மோசனாகிவிடும்
கெடுபுவியிலுள்ள நீதிநடவாது
அந்தத்துவாபரத்தி லனேகந்தயவுதானமும்
இந்தகலியுகத்தி லெய்தாது தானதவம்
நன்றிசெய்வோமென்றால் நமக்கறிவுவேறாகும்
குன்றிவிடும்புத்தியது குறுந்தக்கலிகாலம்
ஆனதினால்தாயே அடியேன்பயந்துவந்தேன்
தானதவமழிந்து தர்மமென்றபேர்போகும்
பேருந்தவமும் பிரபலமும்போகாமல்
காருமென்னுதாயேயென கற்புநிலைபோகாமல்
உந்தனுக்குநல்ல உதவிசெய்தபாலன்தான்
மைந்தனபிமன்னன் மகன்பரிச்சித்துவுடன்
வேந்தர்மகுடமன்னர் வீரபரிவாரமுடன்
சேர்ந்ததுணைமக்கள் செகதலத்திலுள்ளோரும்
இருக்கிறாருந்தனுக்கு ஏவல்செய்யவேண்டியபேர்
உருக்கமானவர்களோரொன்றுமுறையாமல்

வாக்குத்தசீலனும்மா மனதுகோணாதபடி
தீர்க்கமுடனெங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சொல்லியனுப்பும் துரௌபதையுமெங்களையும்
மெல்லியரேதாயே விடைதாருமென்றுரைத்தார்
ஐவருந்தான்கேட்க ஆனந்தகாந்தாரியம்மாள்
செய்வருந்திநன்றாய் விரும்பிவிடைகொடுத்தாள்
விடைவாங்கிஐவருந்தான் விழுந்துநமஸ்கரித்து
அடைவோங்காண்வைகுந்தம் அச்சுதனார்தம்மிடத்தில்
வென்றுகலியுகத்தை விட்டுவெளியில்வந்தோம்
இன்றுபிழைத்தோ மினிமேற்கிலேசமில்லை
நமக்குபயமில்லை நடப்போமிதுதுணிந்து
சுமக்குஞ்சுமையைவிட்டுத் துன்பமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
கேட்டவரந்தருவாய் கிருஷ்ணாவுனக்கபயம்
நாட்டமுடனுங்கள் நல்லவழியறிந்து
வாட்டமறவாரதற்கு மாயவரேநீர்துணையாய்
தேட்டமுடன்வந்து திருவுளமேகாத்தருள்வாய்
வழிதுணையாய்நில்லுமையா மாயவா சரணமென்று
களித்துமனமகிழ்ந்து கண்ணர்தனைநோக்கி
நாற்றிசையும்பார்த்து நமஸ்கரித்துநன்றாக
தோத்திரமுஞ்சொல்லித் துணிந்துநடக்கலுற்றார்

விருத்தம்.

மாத்திரைப்பொழுதானாலு மாயனைமறந்துபாரில்
தோத்திரத்துடனேகூடித் துதிப்போம்நாம்சிந்தைதன்னில்
யாத்திரமறிந்துவுன்னைப் பரகதிசேரவாறோம்
சூத்திரத்துடனேவந்து துணைசெய்வாய்ஸ்ரீயமாலே. ௰௪

நாடிநடந்துதான்வாறோம் நகரும்பதியைவிட்டேகி
கூடிநடந்துவழியே குறித்துத்திசையைத்தானேகி
வாடியிடைந்துமருகாமல் மனமேதானேயன்புவைத்து
தேடித்திகைத்துத்திரியாமல் செவ்வேநடந்துதிருமாலே. ௰௫

இந்தன்போக்குஞ்சிவன்போக்குஞ் சிவனும்போக்கிபோலாகி
மந்நன்போக்கும்மதன்போக்கும வானகிருக்கமனைபோக்கும்
கந்தன்போக்குங்காரணங்களை கண்டார்விண்டங்கொண்டாரோ
சந்தம்போக்கேவிளிப்பேசென் சமயமினிவரக்கோபாலா. ௰௬

சரணஞ்சரணக்கோபாலா சாமிசரணந்தருவாயே
கரணபொறிகள்புலன்கள் காமக்குரோதமணுகாமல்
இரணமதுவேசடமாகத் திரவியமதுவேபெரிதாக
மரணமறியாதுடலாகி வந்தாட்கொள்ளவருவாயே. ௰௭

வழியிலபயங்கள்கடையிடைகள் மற்றுமுள்ளவிக்கினங்கள்
தெளியபடுத்திவடியார்கள் திகைத்துமலைகதுயில்லாமற்
பழையவினைகளணுகாமல் பால்கோலுளமும்பூரணமாய்
வெளியிலறிவுவெளியாக்கி வெளியேவருவாய்பெருமானே. ௰௮

கருதிப்பொருளாய்த்திறப்படுத்தி கன்மக்கூட்டையுரித்தெறிந்து
திருத்தியறிவைநிலைநிறுத்தி திருப்பாம்புலனையோறுத்து
குருத்திக்கொழுந்தைமுனைகூட்டிக் குறியுங்காணுவகைப்படுத்தி
இருத்தின்பத்திவழிகூட்டி யிறைக்கும்பெரியபெருமானே. ௯௧

காணேவசமல்லாம விரண்டுமிகலேசொல்லறியேன்
காணோளனைநீயாட்கொண்டா யிருக்கிலெல்லார்க்குந்தெரிந்தரிய
வானோறியவழிகாட்டி வருவாய்பெரியபெருமான்றான்
ஞானோறியநல்வழியை நடத்துமபெரியதிருமாலே. ௯௨

தேசமிழந்துசெகமிழந்து சேனைதளங்கள்தானிழந்து
வாசமிழந்துமனையிழந்து மைந்தர்பெண்டீர்சனையிழந்து
பாசமொழிக்கபகையொழிந்துன் பாதமலரேபொருளாகி
நேசமிழந்தநினைவதிலே நின்றுவளர்ந்தாய்பெருமானே. ௯௩

ஐவருந்துணிகுவாரோ மவிடமேகெதிகளென்று
தெய்வமேபொருளென்றெண்ணித் தெரிசனைக்காணக்கண்கள்
மெய்வளர்திருமால்பாதம் வேண்டிவைகுந்தஞ்சேர
கைதருமாலேபோற்றி கருணையங்கடவுளாரே. ௯௪

இராகவாமுகந்தாபோற்றி ராஜகோபாலாபோற்றி
ஏகமாய்நின்றாய்போற்றி எமபெருமானேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றி நான்மறைதெரிந்தாய்போற்றி
நாகமேல்துயின்றாய்போற்றி ராமனேபோற்றிபோற்றி. ௯௫

மந்திரப்பொருளேயுன்னை வழுத்துநின்றுதித்துப்போற்றி
தந்திரத்துடனேயெங்கள் தம்பிமார்களுமபெரும
அந்தமர்க்குழலினாளும் ஐவரோடாறுபேரும
சந்திரபதிவைகுந்தந் தன்னையேநோகிவாரோம். ௯௬

அரிகரிராமராமா அச்சுதானந்தகோபா
கரியமாலுந்திபூத்தோன் கார்முகில்மேகவண்ணா
பெரியவானந்தசேஷா பிரமனைபெற்றமாயா
உரியவாபஞ்சவற்கு உகந்தைவர்வாரோம்வாரோம். ௯௭

கதை.

பஞ்சவர்களைவருமாய் பத்தியுள்ள துரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தங் காணவென்றுதானடந்தார்
நடந்தகொருபஞ்சவரை நல்லபரிச்சித்துவுந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டு தொழுதுநமஸ்கரித்து
சேனைபடைத்தலைவர் செகவீரரெல்லோரும்
ஆனைபரிதோ ஐவரையுந்தான்றொழுது
வந்தார்களத்திபுரம் மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
நொந்தாரிடைந்தார் நோக்கிவனம்போனவர்மேல்
காசினியோரெல்லாங் கலங்கிமனமவேறாகி
வாசனைசேரைவர் வனம்போனாரென்றுசொல்லி
கோவென்றபையமிட்டுக் கொற்றவரைக்காணமல்

பாவமோவென்று ப்ரதவித்துநிற்பாரும்
ஐயோசிவனேயென்று ஐவரையுந்தானினைந்து
மெய்யாய்ப்புவியைவிரும்பியிருப்போமோ
மன்னர்மன்னரெல்லா மணங்களிலேதானினைந்து
தென்னவனைக்காணமல் தேடிநினைப்பாரும்
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
காராருமைவரைப்போல் காசினியில்கிட்டாது
போனவழிபார்த்துப் புலம்பியேநிற்போரும்
தானவனேயென்று தலைவிரிதுநிற்போரும்
வஞ்சனைசெய்தோமே மாபாவியானோமோ
பஞ்சவரேயுங்களுக்குப் பாவிசனானோமோ
உங்களையுமிவிட்டு உலகிலிருப்போமோ
எங்களையுமிவிட்டு எழுந்தருளிப்போனீரோ
ஊரிருக்கச்சேனை யுகாதமன்னர்தானிருந்தார்
சீரிருக்கநீங்கள் தேசமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகரிகள்தானிருக்க
தேரிருக்கவாழ்ந்த தேசமவிட்டுப்போனீரோ
தாரிருக்குமார்பர் தனஞ்செயனே இங்கிலுள்ள
பேரிருக்கநீரும் பிறதேசமபோனீரோ
மாடமிருக்க மனைவிமக்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்க குடியிழந்துபோனீரோ
தாழ்விலாச்செல்வஞ் சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்விருக்கநீயும் வனவாசமபோனீரோ
தர்மரேவீமரே தனஞ்செயரேசகாயரே
நன்மைசெய்தீங்கள் நாடிழந்துபோனீரோ
துடியிடையாள்சேர துணைமக்கள்தானசோர
குந்திபம்மாள்தானிருந்து குமாரர்களைத்தானினைந்து
அந்திசந்திதேடி யழுதகுரலகேட்டீரோ
வேதாவிதியோ விதியின்பயனெனவே
மாதாஅழுதகுரல் வைகுந்தங்கேட்கிலையோ
சார்ந்தசுருமன் தன்கிளையுஞ்சுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்று கதறினதுகேட்கலியோ
காலங்கலியுகத்தைக் கடந்துவழிகூடி
கோலங்கொண்டீங்கள் கூட்டோடேபோனீரோ
கூடிக்கொண்டுபோன குருகுலத்துமன்னனென்று
நாளுள்ளமட்டுமிது நடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கண்டஐவரென்று மேதினியோர்கொண்டாட
வையகத்தஞ்சேர மனந்துணிந்துபோனீரோ
ஆறுவினிமேலவர்செயலுணடனவே
மாறுபிமானமுடன் வாழ்ந்துவபுவிமீதில்
என்றுமன்னன்கூடி இருந்தமந்திரிமார்
சென்றுபரிச்சித்துமன்னைத் தேற்றியுபசரித்து

பூலோகந்தாங்கும் புரந்தரனேயிப்போது
ஆலோசனைபேசி அழவேண்டாமென்றுசொல்லி
விதிவசமாய்நாள்தோறும் மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமென்று காவலருங்காத்திருந்தார்
காத்திருந்தமன்னனையுங் காவலர்கள்தங்களையும்
பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிச்சித்துவேந்தனுந்தான்
குந்தியம்மாள்பாட்டியவள் கூறுவனமுழுதசதகம்
புத்திகலங்கிப் பொறிகலங்கிப்போகுதையோ
அந்தமனக்கிலேசம் அனைவரும்போய்கற்றுதற்கு
வந்துருதமாகேதனியில் மஞ்சலிப்புதானதீர்த்து
காந்தாரியாளினையில் கட்டிடனைதானடந்து
பூந்தார்களமண்டபத்தில் பொற்கொடியாள்தன்சலிப்பும்
வேண்டாமெனவுரைத்து வீற்றிருந்தாரம்மானை
காண்டாவனமெரித்த கண்ணுதலோன்தன்புதல்வன்
பார்வேந்தர்போற்ற பரிச்சித்துமன்னனுந்தான்
தார்வேந்தர்கொண்டாடத் தரணியையாண்டிருந்தான்
தேசக்குறிப்புந் தெரியவெகுச்செழுதி
வாசக்குடிதழைக்க மனுநீதிதப்பாமல்
அரசரோடுசீமை அடங்கலுமேசாசெழுந்து
விரசும்படிக்கு விபரமாய்க்கண்டெழுதி
மன்னரமைச்சர மந்திரிமார்தங்களுக்கு
அன்னசொர்ணமேடை ஆபரணந்தானணிந்து
ஆனைசேனைபரியுள்ள அடைகலுக்கும்படியே
சேனாதகஜங்கள் ஜெகத்திலுள்ளமன்னவர்க்கு
வாசல்வழிபுள்ள மனையாடசியுள்ளவர்க்கும்
ரோசுபடிச்செலவு ரொக்கமாய்தானெழுதி
வேசியர்களந்தணர்கள் வீரரைவாளபூசுரர்க்கு
ஆதியிலுள்ள ஐவர்கணக்கும்படியாய்
சேதிமணிமகுடர் துறைரசர்மன்னவர்க்கு
ஓதியதபோதனர்க்கு உள்ளபடிதான்கொடுத்து
நீதிவதராமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிமுறைமை தவங்குலைந்துபோகாமல்
அதிதிபரதேசிபநம் அவதியென்றுசொல்லாமல்
பகுதியுமோஆறிலொன்று படியேகுதப்பாமல்
தெவய்த்தலங்கள் சிறப்புமிகபூசைகளும்
ஐவரிருந்ததைபோல் அவனியெங்குங்கொண்டாட
கோலுவிலிருந்தான் குவலயங்கள்போற்றிசெய்ய
வலுவானவீமன் மகனுடையசிங்காரம்
மனமதனுமென்று வாழ்ந்துசிலபேர்கள்
தர்மரவராமென்று சாற்றுஞ்சிலபேர்கள்
வில்லியுடதன்போன் விசையன்காணென்பாரும்
சொல்லியபீமன் துரதரிகனென்பாரும்

நல்லசகாதேவன் ராசனிவனென்பாரும்
வல்லபுகழ்நகுலன் மன்னவனாமென்பாரும்
ஐவர்குலந்தனக்கு அரசுநிலையென்பாரும்
சைவசமையந் தழைக்கவந்தானென்பாரும்
குருகுலத்தில்வந்த குலக்கொழுந்தோவென்பாரும்
பெருந்தமிழ்வளநாட்டி பிரபலங்காணென்பாரும்
இராஜாதிராஜனிவன் இராஜசிங்கமென்பாரும்
பேராசனிவனென்று பூரித்திருப்பாரும்
பாராளவந்த பார்த்திபனென்பாரும்
சீராளனெவ்வகைக்கும் சீமான்காணென்பாரும்
ஸ்ரீதானசெல்வம் விளங்கவந்தானென்பாரும்
ஆகாரப்புவிதனை ஆளவந்தானென்பாரும்
வாகிசத்தைக்காட்டும் வரமழித்துப்போகாமல்
அங்கிசகாக்கவந்த ஆண்பிள்ளையென்பாரும்
நல்லோரும்வாழ்ந்திடயினிபெண்ணமில்லையென்பாரும்
பல்லோரும்வாழ்த்திப் பார்த்திபன்போல்வீற்றிருக்கான்
தேசமெங்குங்கொண்டாடச் சிங்காசனத்திருந்தார்
இராசனெனயோகம் நடத்தும்படிகேளீர்
நந்தவனத்தோப்பும் நாலுதிக்குமின்றிலங்க
சந்தனச்சோலைகளும் தாமெங்குஞ்சூழ்ந்திருக்க
செண்பகச்சோலைகளும் செங்கழுநீரோடைகளும்
பண்பானதேனிளநீர் பலதிக்குஞ்சூழ்ந்திருக்க
பூமரங்களெங்கும் பூத்துமிகச்சொரிய
கோங்குகமுகுபுன்னை குவிந்தெங்குஞ்சூழ்ந்திருக்க
ஓங்குபலாமரங்கள் உலகெல்லாமுன்பாக
கன்னல்கதலி கதிர்குலைகளீன்றுநிற்க
செந்நெல்வயலுஞ் செந்தாமரைமலரும்
வில்வமனைந்துசூழ வீற்றிருக்குமலட்சுமியும்
பூங்காவனஞ்சூழ புதியமலர்பூத்திருக்க
பாங்கானவாவிகளும் பரியுமவர்பூத்திருக்க
கோபாலன்போன கொற்றவன்போலவீற்றிருக்க
பாலனுமிருந்து பூலோகமாளுகையில்
மந்திரிமார்வந்து வாய்புதைத்துவார்த்தைசொல்லி
தந்திரிமார்வந்து சரணமென்றுவார்த்தைசொல்லி
மன்னரிருக்க மண்டலத்தோர்காத்திருக்க
தென்னவர்கள்வந்து திறையிட்டுக்காத்திருக்க
அரசரோடுகாவலர்கள் ஆனைபரிரதமும்
முரசொலிகளார்ப்பரிக்க முடிமன்னர்காத்திருக்க
இடிபிடிகளார்ப்பரிக்க கொடிமன்னர்காத்திருக்க
துடியதிரவீரவனந் துலங்குதோரணமாரம்
காளமொடுபேரிகையுங் கனகப்புந்தான்முழங்க
மத்தளமும்பம்பை மணிகள்மிகமுழங்க

ஜெயகண்டிகச்சையொடு துத்திகளுந்தான்முழங்க
ஆகண்டகலம்போல அரசன்கொலுவிருந்தான்
ஆலாத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாய்நிற்க
கோலத்திருவிளக்குஞ் சமுகத்தைசூழ்ந்துநிற்க
மெல்லிநல்லாரெல்லாரும் விசிறிகள்வீசிநிற்க
வல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிவர
மின்னனைப்பொற்கொடிமார் வெண்கவரிவீசிநிற்க
பொன்மணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
நாவாணர்கீதம் ராகங்கள்பாடிவர
கொத்துக்குடைநெருங்கக் குப்பைக்குழலுடனே
மத்தகெஜமீதேறி மன்னன்பவனிவர
ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர பேரணிகள்முன்னடக்க
தாலவட்டநின்றிலங்கத் தாரணிர்கள்முன்னடக்க
சந்திரகாவிடால் தளத்துடனேசேர்ந்துவர
இந்திரவிமானமது இணையாய்நெருங்கிவர
சாந்துசவ்வாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
ஏந்துமுலைமாதர் இருபுரமுமாடிவர
கட்டியங்கள்கூறக் கனவிருதுதானடக்க
கெட்டிபிடவெனவே கெம்பீரமாகவெகு
பட்டணமுஞ்சுற்றிப் பவனிவலமாகவந்து
கட்டழகனென்று காசினியோர்கொண்டாட
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பரிச்சித்துமன்னனுந்தான்
மாற்றலர்கள்போற்றிசெய்ய மன்னன்சிங்காதனத்தில்
வந்துகொலுவில் மகாராசன்போலிருந்தான்
சாந்துபயில்சாஸ்திரங்கள் தான்கேட்கவேணுமென்று
ஓதினான்தூதுவனை ஒருநொடியிலவாவெனவே
அந்தணர்கள்தன்தெருவில் ஆராய்ந்துதூதுவனும்
கொந்தலரும்வேதியனார் குடிகளிருந்துவர
கண்டுநமஸ்கரித்துக் காவலர்கள்வேதியரை
அண்டர்பெருமாள் அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
என்றுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
நின்றுடையமாதரை நிமிஷத்தில்வாவெனவே
புத்தகத்தைத்தாவெடுத்துப் பூவையரேவாருமென்றார்
வித்தகப்பெண்புத்தகத்தை விரைவுடனேகொண்டுவந்தாள்
வந்தவொருபுத்தகத்தை மறையோனுந்தான்வாங்கி
அந்தநல்லகோட்டை அதிபுரந்தன்னில்வந்து
பரிச்சித்துவேந்தனையும் பாங்காகவந்துகண்டு
தெரிசித்துஅட்சதையுஞ் செயம்பண்ணித்தான்கொடுத்து
அரசர்க்கரசனே அரசர்பெருமானே
முரசக்கொடியுடைய முடிபொருத்தமன்னவனே
என்னைவரச்சொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்

முன்னைப்பயனும் முடிக்கதுராச்சியமும்
நாளும்பலனும் ராசிபல்லக்கினமும்
கோளும்புகையுங் குவலயமுங்காசினியும்
ஆளும்புவியும் அரசர்க்குச்செங்கோலும்
வாழும்பொருளும் மணப்பொருத்தமுள்ளளவும்
பார்த்துரையுமென்று பரிச்சித்துராசனுந்தான்
வார்த்தைசொல்லக்கேட்டு மறைநூல்களாராய்ந்து
ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டுச்சாஸ்திரத்தை
நேராயமனைகூறி நீங்காதகணைகிறி
ஓராயினைப்பார்த்து உச்சிநிலைகாண்பாத்து
பயனைவிளங்கிப் பெரியஅரசுநிலை
ராசிபிரித்து நட்சத்திரம்பிரித்து
ஆசுபலதாரைகள்தான் அடைவுடனே தான்பார்த்து
பலகரைகள்வைத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரித்து
அழகுநிலைநிறுத்தி அஷ்டதிக்குந்தானிரைத்து
திசைகள்பதினாறுந் தெரிந்துவகைபிரித்து
இசையாகலக்கணங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
சொல்லுகிறான்வேதியனுந் துரைமகனுந்தான்கேட்க
கேளுங்காணமன்னவனே கிருபையுடன்சாஸ்திரத்தை
வாழுநகுருகுலத்தில் மன்னவரேயும்முடைய
ராசிபொருத்தம் நட்சத்திரம்தான்பார்த்தேன்
தேசிக்குதிரைபொதி சேனைபொதிபூமியல்ல
உடைமைமகரிகள் உற்பத்திதானுமல்ல
திடமுடையசெம்பொன் தேடும்புதையல்ல
மாடமாதிகூட மனைபட்டியாருமல்ல
ஆண்டவனேயுமுடைய ஆத்துமத்திலோர்வினைதான்
சென்மச்சனியும் தேகத்திலல்வினையும்
கன்மச்சிறுவினையுங் காலாலன்பொல்லாது
செவ்வாயின்தோஷம் தென்னவனேபோகாது
கவ்வாவியாழன் கருதுபனிரண்டில்வந்தான்
மாதமொருநாளில் வருகுதுசனித்தோஷம்
போகாதுனக்குப் புண்ணியமேயிப்போது
தத்துவருகுதுகாண் தந்திரமாயிருந்து
எத்துடனேதானிருந்து இதமாகநாளெழிந்து
தப்பியிருக்கச் சமர்த்துண்டோயாமாகில்
என்றுசொல்லிவேதியனு மெழுந்துமிகப்போனான்
ஒன்றுமனம்வில்லாம வுள்ளுடைந்துபுண்ணாகி
என்னசெய்வோமென்று இற்றுவகையேங்கே
முன்செய்ததீவினைதான் முடிந்துதோநம்மளவில்
பெரியோர்கள்சாபம் பின்னேதொடர்ந்ததுகாண்
தெரியாமல்தானினைத்த தீவினையால்வந்தகுற்றம்
போகநினைவு பொருத்தமுடன்பார்க்கவென்று

வாகாணமந்திரிமார் மன்னவரைத்தானழைத்து
நமக்குவருங்கருமம் நாட்டமுடன்போகாது
அந்தப்படியே அலைகடற்குள்மாளிகையும்
மந்திரிமார்தான்முடித்து வந்துசொன்னார்மன்னனிடம்
தென்னவர்கள்மந்திரிமார்சேரவரவழைத்து
நாம்போயிருந்து வருமளவுராச்சியத்தை
தாய்போலிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்றார்
மைந்தன்செனமேசனுக்கு மன்னனுக்குபுத்திசொல்லி
இந்தாபயணமென்று ஏகினர்காணம்மானை
கடலினடுவே கப்பலெல்லாஞ்சூழ்ந்துநிற்க
அடைவுடனேகார்கடலி லாகாசபந்தலிட்டு
படவுங்கரிப்புமா பலதிசையுங்காவலுமாய்
இடைவிடாக்காவ லெச்சரிக்கையுச்சிதமாய்
வைத்துநடுவே வகையாகவீற்றிருந்தான்
கைத்தவிடைடாவுநார்க்கோடானவனும்
முன்னாட்பழிவாங்கமுகூர்த்தம வந்ததென்றுசொல்லி
இன்னாட்பயண மிவனெங்கேயென்றெழுதி
உமக்குத்தெரியஉரைக்கிறேன்மன்னவனே
சனிபகவான்போதாது சர்ப்பமுந்தான்தீண்டுமென்ன
இனிமேலுமாய மிருக்கும்வகைகேளு
கார்க்கடலுக்குள்ளே கப்பமதுதானூன்றி
நீர்மேற்சவுக்கைகட்டி நிறுத்தியேகால்நாட்டி
சுத்திவரக்காவல் சூழநிரைநிரையாய்
வைத்தானிருந்து வகைவகையாய்த்தப்புவித்து
வாலாமணைநெடியில்மாளிகையுண்டாக்குமென்றார்
பரமரகசியமாய் பாரிலுள்ளோர்காணமல்
அரைநாழிக்குள்ளே ஆளனுப்பிகட்டுமென்றார்
நாடுநகர்தேடி நன்னகரிதான்தேடி
காடுகரைதேடிக் காவலனையெங்கேயென்று
உலாவித்திரிந்துஊரெங்குந்தான்தேடி
கலாபலத்துக்காயரசன் கடலிலிருப்பானென்று
ஊரில்குடியிருக்கு முள்ளசனங்களெல்லாம
பாரில்பலர்கூடிப் பரமரகசியமாய்
பட்டணத்திலுள்ளபலசனங்களெல்லோரும்
திட்டமுடனெல்லோருஞ் செப்புமொழிகேட்டு
உரைக்கின்றவார்த்தைதனை உலகத்திலகேட்டிருந்து
திரைகடலைநோக்கிச் சீரவந்தாணினைத்து
வருகுதுகாணுகம்வநதுகோபந்தன்னுடனே
பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்ததுகாண்
நீடியதூரமநிலையரிச்சமுத்திரத்தில்
ஓடியொளித்திருக்கு முத்தமனை தீண்டுதற்கு
உபாயமென்னசெய்வோம் ஒருவழியுங்காணோமே

சாபமிட்டகப்பலுக்குக் கார்க்கோடன்கார்க்கடலின்
தோணிபலவுஞ் சரிப்புடையதன்கோலம்
வாணிபங்கள்செய்யும் வளம்போலெடுப்பொமோ
சப்பாணிரூமஞ் சாதித்தெடுப்போமே
கம்பாய்மிதந்து கார்கடலில்போவோமோ
பட்சியாய்ச்சென்று பறந்துவிழுவோமோ
கச்சிக்கரியக்காகம்போல்போவோமோ
பாம்பாய்மிதந்து பழுதைபோல்சேர்வோமோ
நாம்போகவேவினைவு நால்வகையுங்காணேமே
வேறுருவங்கொள்ளா விபரமென்றுங்காணமல்
மாற்றுருவங்கொண்டு மன்னவனைத்தீண்டுதற்கு
என்னவடிவெடுத்துஎன்சபதந்தீர்ப்போமோ
மன்னவனைக்கோல்ல வகையென்றுங்காணேமே
தனதுபோல்நாமும் சற்பனையாய்க்கொல்வதற்கு
முகந்துமனங்கொண்டு முகத்தோடறவனைத்து
மிகுந்தகனியேதெனவே விசாரித்துப்பார்க்களவில்
தின்றார்புளித்திருக்கும்தின்னவென்றால்பல்கூசும்
கண்டாற்களிகூறும் கண்மலரில்தானனையும்
தெய்வீகமானதொரு தேவசனிதானுகும்
திவ்வியமாமென்று தோற்றிநினைவுகொண்டு
எலுமிச்சம்கற்கனிதா னின்பமெனத்தோற்றுகையால்
வலுமிச்சமென்றுவடிவெடுத்தான்கார்கோடன்
கனிரூபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி
தனியேமிதந்து தடையறவேபோகலுற்றான்
கப்பலிவிட்டுசுத்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
தெப்பலெனவோர்கனிதான் தெரியுதுகாணென்பாரும்
அந்தர்வருகுதுகாண் அதிசயக்காணென்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்று மற்கட்டிநிற்பாரும்
எனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
உனக்கேன்கிடைக்குமென்று உபாயமிட்டுநிற்பாரும்
ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவருக்கு
பார்கொண்டாராசன் பரீசித்துவேந்தனுக்கு
தக்குமேயல்லாது தாக்கமிட்டுநின்றாலும்
சிக்குமோஉங்களுக்குத் தெய்வகனியென்பாரும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இசைவாய்வெகுசனங்கள்
நிற்பளவில்சம்பமதாய் நிலையாச்சமுத்திரத்தில்
அலையிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்தா
குலைசெய்யவாரதொரு குருமாங்கனியதுதான்
ஒதுங்கிவழிவிறகி ஒருவிடமும்போகாமல்
பிதுங்கிநெகிழாமல் பிடித்தார்பழந்தனையும்
எடுத்துக்கனியதனை இன்பமுற்றெல்லோரும்
அடுத்தக்கனிதன்னை அனைவோருந்தான்பார்த்து

யோசனைகள்பண்ணி ஒருமித்துஎல்லோரும்
இராசனுக்காமென்று கடந்தார்கமுகமதில்
மன்னன்பரிச்சித்து மகராசன் தனகோலுவில்
தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
ஆண்டவனேயெங்கள் அரசர்பெருமானே
நீண்டவனேநாங்கள் நீணிலத்திற்கண்டதில்லை
கண்டறியாக்காட்சியெங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
புண்டரிகமார்பா புவிராசேயுன்யோகம்
அதிசயமாய்க்கண்டெடுத்தோம் ஐயாபுதுமையிது
மதிசேருபுண்ணியனே மகாயோகமுந்தனுக்கு
வந்ததுகாணென்று வாழ்த்தியெல்லோரும்
சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்தன்னிடத்தில்
கொண்டாடிக்கொண்டு கொடுத்தார்களெல்லோரும்
கண்டான்துரைராசன் சுன்பிரியமாய்மகிழ்ந்து
நல்லகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
செல்வமகன்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
ஒத்தினான்கண்ணில் ஊடுறுவநாகமது
கொத்தினான்சீறிக் குதித்தான்கடல்தனிலே
பழிநமக்குவந்ததென்று படவரவுதானினைந்து
வழிகூடியேநடந்துமறைந்ததுவேவாளரவம்
மதியுடனேவத்தொளித்த மன்னவனும்பட்டுவிட்டான்

விருத்தம்.

விதியின்பயனைவிலக்கவென்றுவிரும்பியொருவன்முன்னாளில்
அதியதலையைத்தான்சிரைத்து அகன்றுபிழைத்துவருவமென்று
சதிபேவருவதரியாமல் தாலநிழற்போயிருக்க
விதிதான்மொட்டைத்தலைதனிலே விழுமாம்பனிதானே
தலையில்விதித்தவிதிதனக்குத் தலையைச்சிரைத்தோன்பட்டதுபோல்
அலையிலொளித்தபரிச்சித்தும் அமர்ந்தானாவுவிஷத்தாலே
குலையேசெய்தபழிபாவஞ் சூலையாய்முடிந்ததெனவேங்கி
மலையாதிருந்தமன்னரெல்லா மலைந்துகுலைந்துஉலைந்தாரே
ஏகினார்முகங்கள்வாடி யென்செய்வோமென்றுசொல்லித்
தாங்கினார்தலைகவிழ்ந்து துயரமுமெத்தவாகி
வாங்கினார்கடலைவிட்டு வருகிறோமென்றுசொல்லி
ஏகினார்சன்மங்கேட்கஉத்தரமெழுதுமென்றார்

கதை.

பட்டுக்கிடைக்கின்ற பரிச்சித்துவேந்தனையும்
கட்டிலுக்குள்ளேவைத்து கனகபட்டினார்பேர்தனை
சாந்துபுனுகுசவ்வாதுசந்தனமும்
கமகமென்றிருக்கின்ற களபமெல்லாந்தான்பூசி
போமெனவேநல்ல பொட்டமத்திற்றானிருந்து
முன்னேயெழுதிவிட்டார் முடிபொருந்தமன்னனுக்கு

பின்னேபயணமென்று பெருக்கடலைவிட்டகன்று
ஓலைகளைக்கொண்டு ஒருசெடியிற்றூதுவனும்
சேலைதலைதலையச் செனமேசயராசன்வந்தான்
தெண்டனிட்டதூதன் சென்னிகவிழ்ந்துரைப்பான்
தொண்டனுக்குவாய் தான்துணியுமோஎந்துரையே
என்றோலைதன்னை எடுத்துமுன்னேவைக்கலுற்றார்
நின்றோலைவாசித்து நிலையில்விழுந்தழுது
மண்ணதிரவிண்ணதிர வயிற்றிலறைந்தழுதாள்
கண்ணீர்களாறோடக்கதறிவலுத்தழுது
வந்ததொருதூதுவனை வகையேதெனக்கேட்க
அந்தவிவரமெல்லாமவன்வகையாய்ச்சொல்லியபின்
கேட்டுச்செனமேசயன் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுபுகழ்மன்னனேபும்நாழிகையிலிங்கேதான்
கொண்டுவரவேணுமென்று கொற்றவனுங்காணுரைத்தார்
சென்றுசிவிகையின்மேல்தென்னவனைக்கொண்டுவந்தார்
வந்தார்ஈளத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டேகி
சந்தானமான சனங்களவிழுந்தலறி
கொல்லென்றசத்தக் கூக்குரலைதன்னமர்த்தி
நில்லென்றமர்த்தி நினையாதெல்லாநினைந்து
அழுதுபுலம்பியதாலாவதுதானொன்றுமில்லை
பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனைவதைத்து
எந்தன்பிதாவை எழுப்புவேனல்லாது
அந்தவிஷங்கொல்வதற்கு யாகாதுமக்குள்ளதெல்லாம்
எழுப்பினாற்பிள்ளை எழுப்பாதாலென்னபிள்ளை
மழுப்பியழுதால் வருமோஉயிர்தானும்
தந்தையரைவைத்துசமர்த்தாகதானிறுத்தி
விந்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்க்கலுற்றான்
சாத்திரத்திலுள்ள சகலகலைகளுமே
சூத்திரமாய்ச்சேகரித்துச்சூழத்திரைவளைத்து
வேதியரைத்தானழைத்து வேணதெல்லாங்கொடுத்து
ஓதியவேதமதிலொன்றுகுறையாமல்
சொல்லுமுயிர்திருப்பச் சூட்டுமென்றார்வேகாந்தம்
கல்லுமுருகிவிழிக் கதித்ததொருமந்திரத்தால்
உற்பத்தியாகவொரு ஓம்அனல்வளர்த்தி
சாபத்தைவென்றுவிழத் தாக்குமென்றாரம்மானை
ஆமென்றுவேதியருமந்தணருந்தான்கூடி
ஓமென்றுவேள்விசெய்ய ஒருத்தீர்முட்டினரே
யாகத்தீமூண்டுதுகாண் அண்டகடாகமட்டும்
சாகத்தான்சர்ப்பந் தவிடுபொடியாக
நீறாகிவெந்துநெருப்புந்தணலாகி
வேறாக்கிச்சர்ப்பம் வெந்துநீறுவதற்கு
எங்கேயெனத்தேடிஎழுந்ததுகாணக்கினியும்

அங்கேயாரவம் அக்கினிகுள்ளாற்றுமல்
ஈரேழுலோகமெல்லா மெங்கெங்குந்தான்தேடி
பாரெங்குந்நான்றேடி படஅரவுஆற்றுமல்
மேலசைந்துநாகம் வெருவிப்பயந்தேகி
காலசைந்துநாடுேடிக் கனவிலகப்பட்டிடைந்து
பார்த்தவிடமெல்லாம்பயநதெழுநகு அக்கினியும்
ஆற்றமுடியாமல் அயிராவதத்தினிபும்
ஓடிச்சிங்காசனத்தி ஊடேநுழைந்துகொண்டு
அடியசேர்பாதம் நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
அபயமுனக்கபய மடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
தேவேந்திரனசபையில் சென்றுவிழுந்தமையால்
ஐவருடன்பேரன் ஆனபரிசித்துவையும்
முற்பழிசெய்தானெனவே முயன்றனைநான்தேடி
பிற்பழிநான்கேட்டுப் பிராணனையேவாங்கிவிட்டேன்
அந்தபழிகேட்க அடியேனையேதொடர்ந்து
இந்தச்செனமேசெயன் என்மிதிலக்கினியை
ஏவிவிட்டான்தாங்க எம்மால்முடியாமல்
தாவியேவந்தடைந்தேன் சரணமெனைக்காரும்
என்றரவஞ்சொல்ல இந்திரனுமப்போது
மன்றலருந்திண்புயத்தா மன்னன்செனமேசனுக்கும்
இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதி ஏவினன்தூதுவனை
அந்தரத்துத்தூதுவனும் அரைநொடியிலோடிவந்து
சீட்டுகொடுத்துச் சேதிசொன்னன்தூதுவனும்
நம்மிடத்தில்வந்தவனை நாமேவதைகளசெய்தால்
தம்மிடத்தில்வந்தவரை தான்கொல்லுவாருமுண்டோ
முன்னுல்தவசிருந்த முனிவன்மேல்நாகமதை
மன்னுளாவுன்தகப்பன் மாதவர்மேற்றுணணிந்தார்
கோபமடங்காமல்ரிஷி கூறினர்சாபமதை
பூபனேசாவுக்குப் போய்வரலாமென்றுசொன்னர்
அந்தமுனிசாப மருகேகுடியிருந்து
வந்தவிதிவசந்தான் வருமளவுந்தான்பார்த்து
எழுந்துமுடிவிநகாண இம்மட்டேயல்லாமல்
கொழுந்துமறலிவந்து கூடுகின்றகாலமதில்
சமையமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தான்தீண்டினது
அமையுமோஉன்னலே அமையாதெவராலும்
யாகத்தைத்தானமர்த்தி யகற்றுமென்றார்கோபமதை
வாகாகயாகம்வளர்த்தாயேயாமாகில்
ஏகமாய்ப்பற்றி எரியும்புவனமெல்லாம்
நாகத்துமட்டும்நடவாதுஅக்கினியும்
அண்டமனைத்துமுதல்அகண்டமுதலககினியும்
விண்டலமும்வெந்துவெளியாய்முடிந்துவிடும்
உனக்குநிலையில்லைஉலகத்திலெவ்வுயிர்க்கும்

எனக்குநிலையுமில்லை இந்திரனென்பாருமில்லை
செத்தாற்பிழைப்புமுண்டோ தேசத்திலுள்ளோர்கள்
மற்றொருஞ்சொல்லார் மயக்கத்தைவிட்டு விடு
தந்தைதனையடக்கிச்சாத்திரங்கள் தான்முடித்து
விந்தையாய்நீயிருந்து மேதினியையாளுமென்றார்
வாசவன்றன்கைச்சீட்டு வாசகத்தைமீறாமல்
இராசன்செனமேசெயன் நல்லதென்றுசம்மதித்து
ஆறியமர்ந்து அனைவோருந்தாகூடி
தேறித்தெளிந்து தெய்வமேயென்றுசொல்லி
மந்திரிமாரும்மகுடமுடிவேந்தர்களும்
தந்திரமாய்க்கூடிச்சடங்குதனைமுடித்து
மாதானம்பூதானம்வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமீய்ந்தான் கொற்றவன்றன்கையாலே
சடங்குமுடிக்கான் காண்சாத்திரத்திலுள்ளபடி
அடங்காக்கிலேசமெல்லாமாறித்தெளிந்தபிபு
மன்னரமைச்சரமகுடமுடிவேந்தருடன்
தென்னவர்களெல்லோருஞ்செனமேசெயராசனுக்கு
பட்டந்தரித்துப்பாராளுமென்றுசொல்லி
இட்டப்படிச்செகவேந்தர்காத்திருந்தார்
இருக்குந்தருவாயில்வலவேசாபமிட
வருக்கமுள்ளமாமுனிவன்மன்னன்பரிச்சித்துவையும்
நாகமதுதீண்டுகையால்ராசன்மடிந்திடுவான்
சாகுமுன்னேசென்றுசர்ப்பந்தின்கனவிஷத்தை
திரிப்பிவிஷத்தைதென்னவனைநாமெழுப்பி
விருப்பமுடன்வைப்போமேதினியையாளுமென்று
தன்சாபந்தீர்க்கததவசிவருகையிலே
வம்பானசர்ப்பம்வழியிலெதிர்வருமாம்
எதிராகவந்தொருவற்றதவசிதன்னை
சதிராகவந்தொருவற்றதவசிதன்னை
நாகமதுகேட்கநற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுழுதாளுரூபமதன்றன்னையொப்பாய்
இருக்கும்பரிசித்துவுக்குஎன்னுடையசாபமதால்
பெருக்கவிஷந்தீண்டிப்பிடிக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தன்னைத்திருப்பிவிடவேணுமென்று
ஏத்துந்திசைநோக்கிஎவந்தோங்கண்டீரோ
நின்றுமயங்கிநெடுமூச்சுக்கொண்டேகி
படவரவுதீண்டிப்பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
சடமொழிந்துபாரில்தீக்கொளுத்திசுட்டுவிட்டார்
சாம்பல்குவித்துச்சடங்குமுதல்செயதார்கள்
ஏன்போறீரென்றரவம்எதிராக்கசொல்லியபின்
மெய்யோவென்சாபம்வினையாய்முடிந்ததுவோ
அப்யோ அரசழிக்கஆமோபுவிமீதில்

நம்மாலபுசனுக்கு நாசம்வந்ததாகையினால்
சும்மாவிடலாமோ தோஷம்நமக்குவாரும
அஷ்தியடக்கி அநுசாம்பலானாலும்
சுத்தமாய்நானும் துரைமகனையுண்டுபண்ணி
இக்கெல்லாமபோற்றுத் தேசத்தையாளுமென்று
வைக்கலாமென்று மனதுகந்துவந்தேன்காண்
இல்லாதேபோனால் ஈடேறுமெந்தனுக்கு
பொல்லாதசாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேன்

விருத்தம்.

வாக்கினாம்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்செய்தபாவம்
வாக்கினாற்கண்ணாறகையால மனத்தினாற்றீரவேணும்
வாக்கினாற்கைகண்ணாற்கையால்மனத்தினாற்றீராவிட்டால்
வாக்கினார்கண்ணார்கையால்மனத்தினாலழியுந்தானே

கதை.

தீராதேபோனால் இறுவுளத்துக்கேறாது
வாராதசீவனையும் வரவழைத்துகாப்பவனையும்
உருவாய்வகுத்து உலகையுடல்பொறுத்து
குருவினிடமந்திரத்தாய்கொள்ளலாகாரியமும்
என்றுமுனிசொல்ல ஏற்றமுள்ளநாகமது
நன்றுநாமென்றுசொல்வோம் நமக்கிசெயசீர்தாமும்
ஆமென்றுகேளும் அதிசயமாயென்றுசொல்வேன்
மாமரம்பூத்து வடிவுடனேமாங்கனியும்
பூமரமாமநிற்கிறதைப்புகைந்தெரியதீண்டுகிறேன்
பங்கமாய்ப்போகும் பச்சைமரமானதுவும்
உற்பத்தியாகஉயிர்மாமபோலாக்கிவைத்தாய்
செத்தவனுந்தான்பிழைப்பார் செகத்திலுள்ளோர்கொண்டாட
வித்தகனேமாமுனியே மெய்யென்றுநானறிந்
சர்ப்பமிவைசொல்ல சன்னாசியாமெனவே
கற்பகமரத்தைக் கடியுமெனவுரைத்தார்
உரைத்தவுரைகேட்டு ஒருமித்துநாகமது
இறைந்தரவஞ்சீறி எழுந்துமிகக்கோபமதாய்
வாய்பிளந்துநாகம் மாமரத்தைகவ்வியதே
காய்கனிகள்தோறுங் கப்புக்கிளைதானும்
வெந்துநீறானதொரு விருட்சமெனுமாமரத்தைத்
சந்துபழல்மாமுனிதான் தழைவரமபோலாக்கிவைத்தார்
அப்பொமாமுனியையரவமதுகொண்டாடி
இப்போதுஉன்பழிக்குஈடாகபண்ணிவைத்தேன்
அஷ்டமாநாகமதில் நானொருத்தன்தானாகும்
உஷ்டமூடநீறும்எழுப்புவிமாமுனியே
எங்களதிகாரமெல்லாந்தான்போய்விடுங்காண்
திங்களொளிபோல்இரசிவிறுந்தெடுத்து
பெரியவராமென்றுசொல்லிப்போரவனதாங்கொடுத்து

அரியமணிவாங்கி அருந்தவசுயேகிவிட்டார்
ஏகமகிழ்ந்து நடந்ததுகாணம்மானே
சென்றவன்போனபின்பு செனமேசராசனுந்தான்
அன்றலருந்தாமரைபோல் ஆதித்தன்தன்வடிவாய்
இருந்துசிலகாலம் இந்திரனைப்போலாகி
திருந்துபுகழ்கொண்ட செயவிசயன்தன்பேரன்
தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுநீதி
வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்கள்போற்றிசெய்ய
தாகமுடன்மன்னவனுஞ் சகலபரிவாரமுடன்
ஏகசிங்காதனத்தில் இருந்தார்காணம்மானே

விருத்தம்.

பஞ்சவர்பேரனென்னும் பரிக்சித்தைவிஷங்கள்தீண்டி
துஞ்சினதாகையாலேசுத்தசெனமேசயன்றன்னை
மிஞ்சுசிங்காதனத்தில்வைத்து வேந்தமைஞ்சர்தானும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றி பவனியிலிருந்தாரன்றே
இப்படியநேககால மிருந்தனர்செங்கோல்செய்து
சொற்படிதவறுவண்மை சோர்வறநடத்திச்செய்து
முற்படிஞாயம்போல முன்னவனிவனுமென்ன
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளுநாளில்
ஆகமவேதாஞன மருந்தமிழ்க்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயிருந்துகேட்டுப் புத்தியாய்ப்பெரியோர்தன்பால்
போகமேபோத்திக்தன்மைபுகழ நூமதுாமோங்க
ஏகசிங்காதனத்தி லிருந்துடன்வாழுநாளில்

கதை.

பார்த்தனுடன்வாழ்ம்பிமனையாலன்பரிசித்துவுடன்
ஏற்றதொருபாலன்இராசன்செமேசனவன்
தோற்றமுள்ளநீதி துலங்குமாமாராச்சியத்தில்
கத்துங்கடல்சூழக்காசினியெல்லாம்விளங்க
முததுவலமணிபோல்முளைத்தெழுந்தாத்தினம்போல்
வந்தமகாராஜன்மன்னன்செனமேசனவன்
விந்தைமலர்போல் விதம்விதமாஞ்சிங்காரம்
தந்திறக்குத் தவளமணிமார்பன்
பொங்கியபூரணமாய் பூலோகந்தாயகமாய்
நிரைமுறைமையாறிலொன்று ஏவ்வளவுமீறுமய்
புரையடையகறுமரெனப் பூலோகமாளுகையில்
அத்திபுரமுற்றும அரசாளுமநாளையிலே
சத்தியவாக்கியநதவறுநல்வதமுனி
நாற்றிசையுங்கொண்டாடும நனகரிதன்னில்வந்தார்
வாழ்த்தியடிபணிந்து மகுடமுடிவேந்தரெல்லாம்
தோத்திரமுஞ்செய்து தொழுதுவணங்கியபின்

இருக்குந்தருவாயி னிளவரசுதான்விளங்கி
உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுக்கவாய்தெண்டனிட்டு
போற்றிச்செனமேசயன் பூரித்தகமகிழ்ந்து
ஏற்றிச்சிங்காசனத்தி லிருக்கியேகைதொழுது
கனிவகைகள்சர்க்கரைதேன் கற்கண்டுசீனிமுதல்
வாழைக்கனியுஞ் சகலகனியுள்ளதெல்லாம்
வாழைப்பழமும வருக்கைபலாக்கனியும்
கொண்டுவந்துவைத்து குருவேசரணமென்று
தொண்டுபண்ணிநின்று தொழுதுமிகவணங்கி
நல்லதொருவேதமுனி ராசனையுங்கொண்டாடி
வல்லதொருமாங்கனிதேன் வாரியமுதுசெய்து
தாகமுந்தீர்த்து தபோதனரும்வீற்றிருந்தார்
நாகரீகமானதொரு ராசன்சனமேசனுந்தான்
தாகமுடன்வேதமுனி தன்னிடத்தில்வந்துநின்று

விருத்தம்.

பாரதமுடியுமன்றுட் பயின்றதோர்வேதமெல்லாம்
வீரியன்றதியாகியவிநாயகன்கோடுகொண்டு
சீரதுசிரந்தசீர்த்திச் செகத்தினிலுநித்தவேந்தன்
போரதுமுடியவென்று புகன்றதுதேவர்தாமே
குருதலத்தோர்களெல்லாங் குருவெனவந்துதோன்றி
கருவுருவதுக்குக்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
அருசதானிருக்கியங்க வறிவுடன்தெளிவுசொல்லி
பெருகுசீர்புவனந்தன்றுற் பெரும்பகைமுடிந்தாய்போற்றி
பஞ்சவர்நூற்றுவர்க்கு பகையதுவருவதுண்டோ
அஞ்சலென்றமர்த்திநீர்தா னறிவினால்விவரஞ்சொன்னால்
மிஞ்சரும்பகைசெய்வாரோ வேதமாமுனியேயுந்தன்
வஞ்சமேவஞ்சமல்லால் மற்றொன்றால்முடியுமோதான்

க ணை சு:

எத்திசைசன்கொண்டாட எங்கள்குலத்தரசே
சத்தியவுண்மை தவறாதமாமுனியே
சீராளஐவருடன் சிறந்ததிரியோதனனும்
பாராளும்நாளில் பகைகளொன்றும்வாராமல்
தாராளமாகத் தண்மையொன்றுசேகரமாய்
பேரார்பூதலத்திற் பேதமொன்றும்வாராமல்
மார்க்கப்படுத்திவைக்க வாராதோதேவருக்கு
தீர்க்கமுன்னுளான திருநகரத்திலுள்ளபடி
இன்னபடியென்று ஈசர்முன்னேதானுரைத்தீர்
எழுதும்விநாயகனே என்றிறைவர்தான்கூற
தொழுதும்விநாயகனார் சொன்னதொன்றுந்தப்பாமல்
ஒருகொம்பொடித்து ஊணிவைத்தார்மேருவதில்
நிகரில்லாவேதம நிலகண்டுகொண்டானே

பகருமொழிகேளாதார் பாருலகிலுண்டாமோ
குருகுலத்துக்கெல்லாம் குலக்கொழுந்தேகவிருந்து
அருகிருந்துபுத்திசொல்லி அரசனுமாய்கிருந்து
விண்ணம்வராதபடி வேதியரேசொன்னீரானால்
மன்னவருமாளாமல் வையகத்தில்தானிருப்பார்
எந்தவிதமோகிருபை ஏதொன்றறியேனே
உந்தன்வினோத மொருவருக்குந்தோன்றாமல்
வஞ்சனைகள்செய்தீரே மாமுனியேயிப்படிதான்
உன்செயலேயல்லாது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவர்த்தகரும்
சுற்றமொடுராசர் துரைமக்களுள்ளோரும்
எண்ணவொண்ணாச்சேனை ஏழக்குரோணிபத்தனையும்
மண்ணாசையற்று மாண்டிறந்துபோனதெல்லாம்
உன்னாலேயல்லவோ ஒருவர்மேற்குற்றமில்லை
அன்னாளிலேயவர்க்கு ஆமென்றகாரியங்காண்
தெரியவகைசொல்லிச் செப்பினீராமாகில்
பிரியாதிருந்து பேதமற்றுவாழாரோ
இறந்தாரேநூற்றுவர்கள் இருந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சிறந்திருந்தபஞ்சவர்கள்தான் சடத்தோடேயிப்போது
விந்தகிரிவைகுந்தம் விரும்பியவர்சேர்ந்தாரே
அந்தவகையெனக்கு அறியவேசொல்லுமையா
சொல்லுமென்றுகேட்ட துரைமகனைச்செம்மேசெயா
சொல்லுகிறேன்கேளும் தோற்றமுடனுள்ளதெல்லாம்
முன்னுலகிலுள்ள முன்னாள்விதிப்படியே
மீண்டொருவராலே விலக்கவல்லாருண்டோதான்
ஆகையினாலே அவர்கள்செய்ததீவினையால்
மாய்கையாய்வந்து வளைந்ததுகாண்செய்தவினை
என்றுமுனிதானு மெடுத்துரைக்கச்செய்தியெல்லாம்
நின்றுசெனமேசெயன் நினைவாசதான்கேட்டு
நினையாதெல்லாநினைந்து நெடுமூச்சுவிட்டேகி
இணைப்பயனுக்கித்திணமனதமொருக்கி
கைக்குகணைதயில்லாமல் கால்வேறுதலைவேறாய்
மெய்க்குமெய்யில்லாமல் விசனங்கள்தான்மூட்டி
ஆட்டிவித்துபாவைதனை ஆட்டிவிட்டுப்பார்த்திருந்து
மூட்டிவினைசெய்த முனியேயினிகேளும்
கருமமென்றுபேரெடுத்துத் தாரணியில்லாமல்
கருமமேசெய்தவரைக் காசினியில்தருமமென்றால்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்மாமுனியே
தன்மையுமற்றுச் சனமுமின்றுமற்று
இன்மைதனிருள்வாழ் எல்லோருமாண்டிறந்து
வன்மம்பிடித்து வதைசெய்தபாவி

இருந்தரசையாளாம லின்னதென்றுபாராமல்
வருந்தாமல்வைகுந்தம் வானேறிப்போனதென்ன
சொல்லுமையாளந்தனுக்குத் தோற்றமெலாநீயாகி
வெல்லும்விதியாகி விதிப்பயனுந்தானாகி
ஏற்றுமொருவிபரம் இறையோனேநான்காணேன்
தோற்றதுகாணைந்தனுக்குந் தோஷமெல்லாம்நீரெனவே
புரையுடையதருமரென்றும் பொய்சொல்லாமெய்யரென்றும்
நிரையுடையரானால் நீருரைத்தபுத்திதன்னை
கேளாரோசற்றுங் கிரிகையொன்றும்பாராரோ
வாழாரோபாரில் மைந்தரொரிசெல்வமதாம்
துன்மைசெய்தோர்மாண்டு தேசமதையிழந்தால்
நன்மைசெய்தோர்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
ஏன்காணும்பாரிழந்து ஏகினார்வைகுந்தமதில்
நான்தான்புவியாள ஞாயமோவந்தனுக்கு
பாரதப்போருண்டுபண்ணிப் பகைமுடித்துமுன்னாளில்
மேருதனில்தானெழுதி வைத்தவரும்நீர்தானே
நினைத்தபடிமுடிக்க நீர்நினைத்தல்லாது
மனந்தனையேபுண்ணாக்கி வருத்துரைக்கநாமேது
புத்திதனைச்சொல்லப் பொருந்தவுரையாமல்
சத்துருவாய்மாமுனியே சற்பனைகள்செய்தீரே
தாராரும்வேந்தர் சமர்முடிந்ததெல்லாமுன்
பாராய்முனியேகேள் பாவமெல்லாமுந்தனுக்கு
சாராமற்சாந்தநாண் தப்பாமற்சொன்னதென்பார்
தீராதபாவமிது செய்தீரோமாமுனியே
என்றுசெகமேசெயன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
நன்றுகாணென்று நகைத்தமுனியேதுசொல்வான்
தம்பியரேயிப்படிநீர் சமர்த்தாகபேசியதால்
தம்பியினிக்கேளு மிதமாகச்சொல்லுகிறேன்
வெம்பியெனையுரைத்தீர் விட்டகுறைப்பாராமல்
நம்பியுயிர்க்கலாயும நமன்றனையும்பாராமல்
தலையிலெழுதிவைத்த சதுர்முகனைப்பாராமல்
கொலைசெய்யுட் ருத்திரனைக் கூர்ந்துநீர்சொல்லாமல்
மாய்கைபலசெய்யு மாயனையுஞ்சொல்லாமல்
தாயகமாய்நம்மைச் சலித்துநீசொன்னீரே
உள்ளவிதியெனவே ஒருமித்துசொல்லாமல்
காளிபெலிகொண்ட கதையையுற்றுபாராமல்
பத்தியாய்நம்தலைமேல் பருஞ்சுமையைதானேற்றி
மூத்துஞ்சுமைதலையாய் மொழிந்தீர்வகைகேளும்
சுத்திவிளார்த்து சூழ்ந்தகதையுஞ்சொல்லுகிறேன்
செபற்றவனேகேளுமென்று கூறினார்மாமுனியும்
மன்னாகேள்நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்ததுச்சாசருக்கும்
முன்னாளிற்புத்தி மொழிந்திலையோவென்றுரைத்தாய்

ஞாய்த்தவகற்குபத்தி கொன்னேனோசொல்லிலையோ
எற்றூர்முழுது மீடேறப்பஞ்சவரை
காட்டிலிருந்து சடனுக்குவேளைவரில்
நாட்டிகமாய்ப்புவியில் தற்காதிவன்றனையும்
மீட்டெனைக்கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டாலும்
காட்டில்வராதேயன்று நகிங்கமொழிந்திடுவார்
தீதுசெய்தான்பாவி இரியோதனனும்
ஏதுமறியாம லிருப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
பொருந்தாரரசாண்டார் போங்கினார்காடுறைந்தார்
பொறுத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் உரைத்தார்கள் நூற்றுவர்கள்
அகத்தையழித்ததுகாண் ஐவர்மேற்குற்றமில்லை
இகந்தனிலேசூதுபண்ணி செகந்தனிலேமாண்டார்கள்
இப்படியாய்வந்ததற்கு என்னைவிபஞ்சொன்னாயே
சொற்படியேகேட்டிருந்தும் தூற்புகதிவிட்டாரோ
தம்பிசெனமேசர்தார்வேந்தேர்தாறைய்
வெம்பிமனமிடைந்து வெடுமென்றுசொன்னீரே
கேட்டீரோஞாயம் கேடுகெட்டார்தன்விசனம்
போட்டாரேபுத்தி புலையாட்டேன்பேசுகிறீர்
இவ்வசனம்மாமுனிதான் எடுத்துரைக்குஞாயமதை
அவ்வசனங்கேட்டு அரசன்செனமேசனுந்தான்
வாரீர்முனியேயுன் மந்திரமுந்தந்திரமும்
பாரீர்புவியோர்பல பஞ்சவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும்
வின்னமதுபாராமல் விற்பனமாயுட்புகுந்து
தன்மைகள்பாராட்டித் தாக்கியேசொன்னீரே
இத்தனைக்கும்வின்னங்க ளேதொன்றும்வாரதில்லை
கர்த்தனையேதோற்றாமல் கண்காட்டிபார்த்துவிட்டீர்
சத்தமுந்தன்கோத்திரத்தைத் துன்பம்வந்துசூழாமலு
சித்தமதிற்சாத்திரங்கள் திரணமதுவல்லாமல்
இருந்தபசியுனக் கின்பதுன்பமிரண்டுமில்லை
அருந்தவசியாயிருந்து ஆர்த்தயவில்லாமல்
அவர்களுக்குகால்பல னடவுமனுச்சொல்லாமல்
இவர்களுக்குகால்பலன் யிதமுடனீர்சொல்லாமல்
வருந்தினாலேதும் வாரக்கருமமுண்டோ
வேந்தனிவைசொல்ல வேதமுனிசொல்லுகிறார்
யாகம்வளர்க்கவென்று அரசனேநீநினைத்தாய்
பாகமதுயாகம் பலிக்காதுகாணுமக்கு
ஏற்றபிரமத்தி இதமாய்ப்பிடிக்குதுகாண்
மாற்றவுனக்கு வகையுண்டோயாமாகில்
என்னைச்சலித்து மெள்ளளவுங்குற்றமில்லை
பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினால்
உள்ளபடிசொன்னேன் முற்பனமாயுதனுக்கு
வள்ளலறிய வழுத்துகின்றேனிவ்வசனம்

போறோம்புவிமீதில் பொன்னுலகத்தான்சேர
வாறோமினிமேலு மன்னவன்றன்னிடத்தில்
என்றுசொல்லிமாமுனியும் ஏகினர்காணம்மானை
அன்றுசெனமேசனுந்தான் அவனைநமஸ்கரித்து
அனுப்பிச்சிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம
தனுப்பிடித்தகையான் தாரார்செனமேசனுந்தான்
யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தான்றிய
சேகரமாயுள்ளதெல்லாஞ் செலுந்தளவாடமுதல்
வாவேணுமென்றார் மந்திரிமார்தன்னுடனே
துரைராசன்மன்னவனுஞ் சொல்லவுற்றாரம்மானை
திறமுடையமந்திரிமார் தேசத்திலுள்ளோரை
பரவசமதாகப் பார்வேந்தர்சொற்படிக்கு
அந்தப்படியாக அவனிதனிலேயிருந்து
வந்தகளவாட மற்றுமுள்ளதல்லவையும்
சீராகசேகரித்துத் தெய்வப்பிராமணரை
நேராகஆயிரம்பேர் நேர்பாகமுள்ளோராய்
வாகாகதானழைத்து வளர்ப்பதற்குயாகமதை
யாகமுடன்செய்ய ஆவினிடநெய்யாக
நூறுகுடம்நெய்யும் நொடிக்குள்ளேதானழைத்து
வீறுடனேயாகம் வேதியரேசெய்யுமென்றார்
சாலையதுமுடித்துச் சதிரமாய்ப்பந்தலிட்டு
ஆலயமாய்க்குத்தான் அந்தணருந்தானிருக்க
விலாசமாயுண்டுபண்ணி வைத்தாரொருகொடியில்
பலாவரகும்பிளந்து பலவனைசோடிணையாய்
அரசுபலாமாவிலுப்பை ஆல்விறகுதெற்பையுடன்
பாசுமுதலுள்ளதெல்லாம் பங்குசந்தவேணதெல்லாம்
சேகரித்துவைத்துச் செனமேசன்றான்மூழ்கி
யாகத்தடியில்வந்து அந்தணரைத்தெண்டனிட்டு
வேதியர்க்கெல்லாம்பிசைய வேணுமென்றஅஸ்திரமும்
நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிர்வாகம்பண்ணுமென்று
அக்கினியையுண்டுபண்ணி ஆபூதிதான்போசித்து
மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்றுதிக்க
சூழவேதானிருந்து சொல்வார்கள்மந்திரங்கள்
வாழபிமன்பேரனையும் வாருமென்றுதானழைத்து
பகைதனைப்பாப்பிப் பரிசித்துவைந்தனுக்கு
இலகுமணிரத்னாசன மேலிருக்கவேண்டுமென்றான்
பூசைசெபம்பண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
நேசமுடனிருந்து நேமமாயுள்ளதெல்லாம்
வாசனையாய்ச்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
ஆசனத்தின்மேலிருந்து அட்சதையுந்தான்வாங்கி
யாகத்தைநோக்கி யன்பாகத்தானிருந்தான்
வாகாகதெர்ப்பையது வாங்கியேதானிருந்தான்

அழகுமணியாகம் அக்கினியுந்தான்வளர்த்தி
புகழிதமாய்தான்வளரும் பூவாணரெக்கியமும்
எக்கியத்துக்கேற்ற இதமானநெய்க்குடமும
முக்கியமாய்ச்செய்து முடிந்துவளர்யாகமதில்

விருத்தம்.

முன்னாள்முனிவன்சொற்படிக்கு முடிக்கயாகமதாகவே
இன்னாள்மயக்கம்வருவதுவு மெய்மறையோன்பேயிருந்து
சொன்னவேதம்யாகமதில் தூக்கமிகுதுயன்றசந்து
கண்ணால்மயங்கிவீழாமல் கண்ணைசெய்வான்கார்வேந்தன்
ஐயோமறையோனக்கினியிலசைந்துவிழுவானெனவெண்ணிக்
கையால்தெர்ப்பைதனைக்கொண்டு கழுத்திற்பிடரிபதிற்றுடவே
மெய்யாய்ப்புலிதான்பாய்ந்ததென்றுவெருவிப்பயந்துவேதியனும்
நெய்யிலெரியுஞ்சுடர்தனிலே நேராய்விழுந்துமடிந்தானே

தரு,

அருகிருந்துசாத்திரங்க ளனுட்டிக்கும்வேதியரில்
மருகிருந்துவேதம் வகுததுரைக்குநேரமதில்
அசதிவந்துபார்ப்பான் அந்தகண்ணைத்தான்மூடி
வசமாகவேதம் வழுத்தாமல்மெய்மறந்து
நித்திரைதான்கொண்டு நிலத்தில்விழுவார்போல்
மித்திரமாய்ப்பார்ப்பான் மெய்மறந்துகொண்டலைந்து
உறங்கித்தலைகவிழ்ந்து உடலுமசைந்தார்போல்
சிறங்களுமற்றசைந்து தேகமவிழுந்ததுபோல்
அந்தவுறக்கத்தில் ஆனதொருசொற்பனமும்
வந்தவழிதன்னில் வலியகடுவாய்புலியும்
எதிர்க்கவழிமறித்து இவனைவதைசெய்வதுபோல்
அதுக்கிவிழித்து அதட்டிபயமுறுத்தி
பிடிக்கிறதுபோலே பிராமணனுந்தான்பார்த்து
நடுங்கியுடல்பதறி நஞ்சுண்டமினதுபோல்
இறுக்குந்திறமதனை இளவரசதான்தரித்து
வருத்தமுள்ளயாகம வளர்க்கவென்றுவந்திருந்தோம்
அதுக்குவிகாதம் அந்தணனிப்போது
எதுகசாயிருந்து இசைகேடுதான்முறிய
பார்த்திருக்கப்போகாது பாவம்வருமென்றுசொல்லி
ஏற்றிருக்குந்தெர்ப்பையினால் இவனைசன்னைபண்ணவென்று
நீட்டினான்தெர்ப்பயையினால் நினைவுவருமென்றுசொல்லி
காட்டிற்புலிபாய்ந்ததென்று கலங்கியுடல்பதறி
மாட்டினான்தீயில் மடிந்தான்பிராமணனும்
அட்டில்குதித்து அந்தணனுந்தியில்விழ
கண்டுசெனமேசன் கலங்கிமுகம்வாடி
ண்டுவியாசர் பரிவாய்மொழிந்தபடி
வந்துதகாண்பாவம் மதியைவிதிவிலக்க

தூர்த்தராண்யாகபலன் சனியன்பிடிக்கவென்று
வெந்துமனமிடைந்து மிசாபயனுதான்பிடித்து
இக்கவுலவாத இருளதுபோர்முன்மூடி
மாய்கைபிடித்திருக்க மனுநீதியேமறந்து
பேயும்பிடித்ததுபோல் பிர்மைகொண்டாரம்மானை
மன்னன்செனமேசன் மாய்கைபிடித்திருக்க
தென்னவர்களெல்லாந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
ஆறாத்துயரம் அறாத்துயரம்வந்ததையோ
நீறுகிவெந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணாகி
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிப்பரதவித்து
முன்செய்ததீவினையோ முனிவிட்டசொற்படியோ
எந்தவிதமறியோம் மகாதேவர்கற்பனையோ
வந்தவிதமோதான் இடையூறுதான்வந்து
செய்யுமருந்துகள்தான் தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
வையுமென்னப்பண்டிதர்கள் வைத்தமருந்தாலும்
சற்றுங்குணமில்லாமல் தலைசுற்றியாகுகையில்
பித்தங்கலங்கிப் பினத்துகிறுரென்றுசொல்லி
கவிக்கமுரைத்து கண்ணிவிட்டுமொன்றுமில்லை
பலிக்குமச்சியமிட்டுப் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை
தலையிற்கோடாரியிட்டுத் தயிலந்தனைத்தேய்த்து
கலையில்லைபித்தன் காலபலனென்பாரும்
மருளபிடித்ததென்று மந்திரங்கள்செய்வாரும்
இருள்பிடித்ததென்று யந்திரங்களகட்டிடுவார்
செய்யாவிநோதமெல்லாஞ் செய்யலுத்துமொன்றுமில்லை
ஐயோசிவனேயென்று அபயமுனக்கென்பாரும்
வெய்யோனுக்குள்ள ளங்கபொங்கலாய்முடித்து
அதிதிபரதேசியற்கும் அன்னமிகக்கொடுத்து
நீதியுடன்தானதவம் நேமமுடன்கோயில்குளம்
சத்திரமடங்கள்கட்டிச் சாலைபிலநதணர்க்கு
சித்திரமாய்பூசைபலன் செய்வோனுதினமும்
நால்வேதசாஸ்திரமும் நாளுபவிளங்கிவர
பால்தயிர்கள்செய்யும் பருப்புமரிசிமுதல்
வாகாய்மறையோர்க்கு மாறுமல்நித்தியமும்
பாகாய்யனுதினமும் படியளந்துவேதியர்க்கு
தானதவஞ்செய்து தவிப்பார்பாதவிப்பார்
ஞானசிவபூசை நடத்துவார்தாட்சியர்கள்
தேகத்திலுள்ள செனமுஞ்செனமேசனுக்கு
வேகத்திருந்து மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
பாருலகநாங்கும் பரிசிந்துமைநகனுக்கு
காருலவுமேனியரேகண்ணாமாயிப்போது
தீதுவாக்காரியமேன் செய்தவக்குறையோ
ஏதுசெய்வோமென்று இருக்குநதருவாயில்

பாராசமாமுனிவன் பயின்றிந்தவேதியரும்
சராசரவேத சகலகலைவல்லவனாய்
வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
வந்தரிஷிபாத மன்னரெல்லாந்தான்வணங்கி
இந்தவிகாரம் இவர்க்குவந்தகர்மவினை
தீர்த்தருளவேணுமையா செனமேசராசனுக்கு
கார்த்தருளவேணுமைவா கடவுளரேசஞ்சமென்று
இரியோனறியாத செய்தகுறையைப்பொறுத்து
வெறிபோகப்பாருமையா வெதவியாசரே
என்றுமன்னர்கூற இறையோன்மனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமறியாமல உரைத்தீரேமன்னவரே
நாமேதுசெய்வோம் நாமோவிதிகணக்கு
சோபமதுசெய்தாலும் போமோபிரமையது
அல்லவேசொல்கிறேன் அந்தபடியிவன்தான்
சொல்லவேகேட்டால்துபாபிரமைதீர்த்துவிடும்
முன்னானிறபஞ்சவர்கள் மூண்டுஞ்சமர்பொருந்தி
மின்னாள்பாரதப்போர்வென்றுமுடிந்தகதை
சொல்லறிவன்கேட்டால் சுரு யதுமேவகாந்தம்
மல்லென்றபோர்வீமன் வாகாச்சமர்தனிலே
மத்தகெசந்தன்னை வாரிப்பிடித்தெறிந்து
சத்தமுகில்கடந்து தாண்டிவருவான்வெளியில்
போய்ச்சுழந்துதென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
வாய்புச்சுழியில் வனைவெட்டமத்தகெசம்
வாராலங்கே மரித்துதென்றானந்திரத்தில்
இராய்சசெனமேசன் செவியுற்றுதான்கேட்டு
பொய்யென்றுசொன்னான் புத்திசற்றுமில்லாமல்
மெய்யேகுந்தாவிவெரண்போரியாய்க்கண்டாக்கள்
இதற்குவகையேதுஎன்னவென்றுகேட்டளவில்
அதற்குவகைசொல்லும் அறிந்தோரெடுத்துரைக்க
புத்தியென்றுகேட்கப் பொருந்திமதியுடனே
பத்தியாய்ப்பாரதத்தைப் படிபடியாயின்னொருக்கால்
கேட்டீரேயானால் கிலேசமெல்லாந்தீர்ந்துவிடும்
நாட்டிபோமனைதையதில நடுவேவிதானமதாய்
என்றுரைக்கவேயார் இன்பமாய்வாதிருந்து
அன்றுசெனமேசன் ஆமென்றுபாரதத்தை
முடியுமட்டுந்தான்கேட்டு முற்றினுமெயாராய்ந்து
வேளையுந்திரிலயோ வேந்தனிவன்றனக்கு
கொள்ளைபிரமை குறையரவேபோவதற்கு
ஐவராசாண்டு அவனிவிட்டுந்தானேகி
வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை வாகத்தான்கேட்டால்
தீரும்பிரமையாது தென்னவரேயென்றுரைத்தார்
பாரும்புதுமையிதுபலிக்குஞ்சவிப்பறவே

கரும்பட்டுத்தான்போர்த்தி கருத்துடனே தான்கேட்டால்
அரும்பட்டுவெண்பட்டாய் ஆகுமது சவ்வாது
அப்போபிரமையது அகன்றுவிடுங்கண்டீரே
இப்போதுகேளுமே இன்பமுற்றுத்தானிருந்து
என்றுமுனிசொல்லி ஏகினார்காண்ம்மானை
நன்றுதானென்று நமஸ்கரித்தாரெல்லோரும்
ஆமென்றுசம்மதித்து அறிவோமெனவேதான்
ஓமென்றுசொல்லி உற்றசனமேசனுமே
வைகுந்த அம்மானை வாகுடனே தான்கேட்க
செய்கின்றசாத்திரங்கள் சிறப்பாகத்தான்முடித்து
அம்மானைபாடிவைத்து அந்தகதைகளையும்
செம்மானைந்தான்றரித்த சிவனாருளேயுண்டெனவே
கதைதுவக்கங்கேட்கக் கருத்திலுற்றுமன்னவனும்
பதையாமல்கேட்கப் பலநினைவுமில்லாமல்
நெஞ்சுமசையாமல் நினைவுதடுமாறாமல்
அஞ்சுபஞ்சபூதம் அடக்கிப்பொறிபுலனை
வேராறுத்துக்காமம் வெகுளிதனைவிட்டேகி
காரூடமான கசடுதனைவிட்டொழிந்து
ஏகமனதாய் இருதயத்தைச்சொப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்க அரசன்கொலுவிருந்தான்

விருத்தம்.

வேதவியாசர்முன்னாளில் விளம்புஞ்வசனமுள்ளபடி
தேசமுழுதுஞ்சிறப்புளதுந் தெரிந்துப்பார்க்கசமாசமாய்
பூதமனைந்தகயிர்போலேவனமிருந்துவனைமோசம்
நீதமிருந்துநெறியிருந்தும்நிலையாவண்ணமெளிதாச்சே (ருஅ
விதித்தவிதியைப்பாராமல்வேதவியாசர்தனைநோக்கி
எதிர்த்துச்செய்திகேட்டபலனிப்போர்தமக்குப்பலித்ததென்று
மதித்துநினைவிறசெனமேசெயன்மனதுகலங்கித்தெளிந்தறிவால்
துதித்துப்புகழ்ந்துமுனிதனையுஞ் சொன்னான்மகிழ்ந்து சொன்னேன்)
சொல்லியகதையைக்கேட்கச்சுருக்கமாய்மனதைத்தேற்றி
பல்லியமாககேட்டுப்பலதுயர்பிரமைபோக
அல்லிருள்நீங்கவென்றுஆனசெனமேசனுந்தான்
மெல்லியபட்டுப்போர்த்திவீற்றிருந்தரசன்கேட்டான் சுய

கதை.

கருநிறம்பட்டுப்போர்த்திகதைதனையுற்றுக்கேட்டால்
மருநிறவாங்கிவெள்ளைமதிக்கவெண்பட்டதானால்
வருமொருபிரமைநீங்கிமனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியுரைத்தநேசங்குணமெனக்கொண்டான்வேந்தன்
வாகுடையபஞ்சவர்கள்வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
பாகுடையசொல்லான்பரிச்சித்துமன்னன்மகன்

சீரச்செனையேசெயன்சிந்தைமகிழ்ந்தன்பாய்
நேராகக்கேட்கநீலவண்ணர்காப்பாமே
ஒருபுகழிக்கதையைஉரைக்கவேதான்கேளீர்
மாதுசரஸ்வதியாள்வழுத்துகின்றசொற்படியால்
மோருவில்விநாயகனார்வரைந்தெழுதும்வேதாந்தம்
பாரிலுள்ளோர்கேட்கபடிக்கிறேனம்மானை
ஐவர்சகாயன்அரிகேசவன்முகுந்தன்
சைவர்சகாயன்தாமோதரனிருக்கும்
அரிபவைகுந்தம்அடைவோமெனவேதான்
உரியநொருஐவர்ஒருமித்துஒமெனவே
நடக்கிறார்தேசம்விட்டுநன்னகரிதானும்விட்டு
வடக்குமுகமாசவடமேற்கோபுரமாய்
தன்மருடன்தம்பியரும்தாரார்துரோபதியும்
கன்மத்தைவிட்டகன்றுகங்கைக்கரையில்வந்தார்
மங்கைதுரோபதியும்வாகானஐவருமாய்
சங்கையாய்த்தான்தொழுதுசரஸ்வதியைத்தான்வணங்கி
தலையிற்புனல்தெளித்துதாயேசரணமென்று
அலையிற்றலைமுழுகிஅனுட்டானந்தான்முடித்து
ஆதித்தனைப்பூசைபண்ணிஐவருந்தான்முடித்து
சாதித்தார்வேற்றுருவஞ்சந்நியாசிவேடமுமாய்
சாந்தகமாய்மூழ்கிச்சடைமுடியுந்தானாகி
பாந்தமாய்தேடப்பருவமுடன்தான்முடித்து
பாராசைத்தானும்விட்டுப்பைங்கொடியாளாசையற்று
ஊராசைத்தானுமற்றுஉற்றமன்னராசைவிட்டு
மாதாவினாசைவிட்டுமந்திரிமாராசையற்று
மீதானகானகத்தில்விரைவாகச்சென்றார்காண்
அப்போதுமாயன்அவர்மனதைத்தேற்றுதற்கு
இப்போதெதிரேஇவர்காணவேகலியன்
தன்னுடையமாதாவின்தலையிற்சுமையேற்றி
மன்னன்மனைவிதன்னைவார்புயத்தின்மேலேற்றி
வந்தவனைக்கண்டுமன்னுதன்மர்வாய்புதைத்து
இந்தவகைதம்பியரேஏதோசகாதேவர்
கண்டோம்புதுமைஅய்யாகலியுகமானதினால்
அண்டாப்பெருஞ்சுமையைஅன்னைதலைமேலேற்றி
பெண்டீர்தனைத்தோளில்பெருமையென்றுவைத்துவந்தான்
பண்டுமொழிதவறில்பழுதுவருமேநமக்கு
மாநகரைவிட்டுவந்துவகையாய்ப்பிழைத்தோமே
ஆனதம்பிமாரே அரிகேசவன்பதத்தை
நன்றாகவுச்சரித்துநம்பியேயென்பிறகே
குன்றுமனதுடனேகோபாலருண்டெனவே
தார்மேவுந்தம்பியற்குத்தயிரியமாய்வார்த்தைசொல்லி
சீர்மேவுங்கானகத்திற்சென்றுபுக்காரம்மானை

கல்லுமுருகிவிடுங்கொடிவிஷமும்வெந்துவிடும்
புல்லும்புகைபாலைவனம்போய்புகுந்தாரைவருமே
மெல்லியர்கள்தன்பதமுமன்னையாள்தன்பதமும்
பூவியமெல்லியதாள்பொருந்தாமலேதுரைப்பார்

விருத்தம்.

தேகமிழந்துவாராமற்சடத்தைமிகவேதான்சுமந்து
தாகமிருந்துதவிப்பிளையுஞ்சாராதுடலிற்றயவுசெய்து
பாகஞ்சிறந்தவுமைபாகாபாதத்தினையுமிகதேடி
மேகஞ்சிறந்தமேனியனேவிடைதானந்தகோபாலா ௬௨
ஒன்றுமறியோம்பொருளறியோமுன்னையல்லாதுணர்வறியோ
நன்றுமறவோந்தீதறியோம்நந்தாமுகுந்தாநரசிம்மா
அன்றுசகாமமிகுத்திருந்துவடியார்தங்களிடர்தீர்த்தாய்
குன்றுமனங்கள்குன்றுமற்குடிசார்நந்தகோபாலா ௬௩
உருவாயுருவிலோருருவேயுடலிற்புகுந்துதனதாகி
வெருவாய்குளறியுரையாமல்வேறேகவனம்நினையாமல்
கருவாய்மலர்கள்பிடியாமற்காத்தாய்கர்த்தசிறையெதிர்முன்
வருவாயடியார்வைகுந்தம்வாவென்றருள்வாய்கோபாலா ௬௪
மனதுபிரமைபொல்லாதுமாய்கைக்குறங்குபொறிபுலனைத்
தனதாமென்றெண்ணுமற்றுனேதானாய்தனித்துமனம்
எனதுபடமுமில்லாமலெங்கள்தனையேயீடேற்றும்
உனதுபதியேகெதியாகவுதவுநந்தசோபாலா ௬௫

கதை.

கலக்கமில்லாதெங்களையும்கண்ணுதலேகாத்தருளும்
மலக்கமதைவிலக்கிவழிகூட்டியெங்களையும்
நடத்தும்பெருமாளேநாங்களொன்றுங்காணறியோம்
சடத்துக்குள்வாழ்ந்ததத்துவமேபோற்றியென்று
நடந்தார்வழிதனிலேநமோநாராயணவெனவே
மடந்தையுடனைவருமாய்மால்பாதந்தானோக்கி
சோலைநிழலில்லாதசுடுவனங்களானதொரு
பாலைவனங்கடந்துபஞ்சவர்களப்பாலும்
அருமுனிவர்தான்வாழும்அதிசயங்கள்தான்பார்த்து
இருளிட்டுவந்துஇரவியும்போய்மறைந்தான்
கார்மேவும்வல்லிருளில்காவலர்களைவருமே
பார்மீதிலேபனிக்குப்பாரைவழிநடந்து
கொள்ளிக்குவிள்ளாதகூரிருளில்தானலைந்து
தள்ளிநடக்கவழிசற்றுந்தெரியாமல்
மனமிடைந்துபுண்ணுகிமாயோனைத்தானினைந்து
கனலில்மெழுகதுபோல்கானகத்திலேயுழன்று
தம்பிமார்கள்துயரம்தானறிந்துதன்மருமே
தம்பிமார்தன்மனதுஇனியறியவேணுமென்று
பார்த்தனெனுநால்வரையும்பாஞ்சாலிதன்னையுந்தான்
ஏற்றதொருவார்த்தைதனைஇனிகூறக்கேளுமினி

தருமரென்றும்பேரோது தயவுசற்றுமில்லாமல்
ஆனதனால்பெண்கொடியே அன்னையர்தானும்மாமி
தரவாழுமாளிகையில்தனியேயிருப்பாள்கேள்
மாணனையீர்நீர்போய்மாமியுடன்சேர்ந்திருந்து
ஞானசிவபூசைகள்தான்நடத்தியனுதினமும்
குந்தியம்மாள்தன்னிடத்தில்கோதையரேசேர்ந்திருந்து
அந்தமொழிகேட்டுஅருந்ததியுமேதுசெல்வாள்
மெய்யரேஎந்தனையும்வித்தகரேஇப்போது
பொய்சொல்லாவேந்தேபோவென்றுசொன்னதென்ன
நான்பாவியானேனேநாயகனேயென்றழைத்தாள்
தேன்பயிலுங்கோவேசித்ததில்கண்டதென்ன
வாகாகவென்னைவாவேண்டாமென்றுசொல்ல
ஆகாப்புலைச்சியழிபுலைச்சியானேனே
சற்பனைகளானசதிகேடுசெய்தேனே
கற்பழிந்துவேறுகண்டாரைக்கொண்டேனே
ஐவர்துணையென்றுஅன்றுமுதலின்றளவும்
மெய்வருந்திநானும்விட்டுப்பிரியாமல்
சித்தம்வரநடந்துசேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
கர்த்தனுக்கென்னால்கசடுவருவதுண்டோ
இனிமேலடியாட்குஈடேறப்புத்தியென்ன
பணியானபொய்யுடலைப்பாரமென்றுசொல்வேனே
வையகத்தோர்சொல்லிவப்பாய்நகையாரே
மெய்யகத்திக்சேர்ந்துமேலும்பிரியாமல்
காத்தருளவேணுங்கண்ணரிடதன்னருளாள்
ஏத்தசிறைதன்னைஈடேறமுத்திலுமே
சீர்பாதந்தன்னைத்தினமும்பணிந்தேத்தி
ஒருமனதாயிங்கிரென்றுஉத்தாரம்பண்ணுமையா
தர்மர்மனமகிழ்ந்துதையலையுங்கொண்டாடி
கன்மமெல்லாம்விட்டுக்கரையேறினோமினிமேல்
முத்தநெளிந்துமோகவலைவிட்டேகி
வந்தோமினிமேல்மலைவுகள்தான்சற்றுமில்லை
சந்தோஷமாச்சுதென்றுதருமர்மனமகிழ்ந்து
அல்லிருளுந்தானீத்தி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
வல்லிருளும்போனபின்புவாய்த்தருமஐவருந்தான்
எழுந்திருந்துசூரியனை இன்பமுடன்பஞ்சவர்கள்
விழுந்துநமஸ்கரித்துமெய்மலர்ந்துதான்தூவி
தானமுடன்சந்திபண்ணித்தறபணமுந்தான்முடித்து
ஞானமதுசிவமும்நாரணரேதஞ்சமென்று
வெய்யோனைத்தெண்டனிட்டுமிக்கானஐவருந்தான்
மையிருண்டகானகத்தில்வனத்தில்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம்பொல்லாதயானைமுதல்
மலைவுண்டுதான்தட்டிநடந்தார்வணங்கடந்தார்

பார்த்திபனுங்காடுவிட்டுப்பரிவாய்வெளியில்வந்து
ஆற்றோரம்வந்து ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
சீரானகாட்டினுள்ளே தீர்த்தமதுதானாடி
தாரருமாமுனிவர்தன்னையடிபணிந்து
மாமுனியேநாங்கள்வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
பூமவுமேனியதேபொருந்திவிடைதாருமென்றார்
நேமமுடனிப்போதுநியலர்பதம்சேருமையா
ஆமென்றுமாமுனியும்அருளினார்நல்வசனம்
நல்லதென்றுபாரைவழிநடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
வல்லதொருகாணல்வழிநதோடும்நீரதுபோல்
காடுதனிலோடுங்கானலைநீரென்றுசொல்லி
ஓடிவாரள்ளியுண்ண ஒண்டொடியும்ஐவருமாய்
பாலைவனக்கொடுமைபார்பிளந்துநீறாகி
சாலையெனுமூங்கில்வனம்தானெரிந்துநீறாக
விண்ணளவுநதிபெறிந்துமேகநீர்வாரிதிமாம்
கண்கள்விழிக்கரிதாய்க்கனலும்கோரமதாய்
கண்டுபயந்துகடவுளரேதஞ்சமென்று
விஷ்ணுவின்பாதம்மென்மேலுமுன்டெனவே
நடந்தார்மலையாமல்நாரணரேதஞ்சமென்று
தொடர்ந்துமதுவனந்தொடுமெள்ளவந்ததுவாம்
இருந்துசவிப்பார்எழுந்தொருமெள்ளவந்ததுவாம்
வருந்துமைவர்கானகமும்வனமுங்கடந்தேகி
மதகரிதன்னைக்காத்தமாதவாவெங்கடேசா
இதுநல்லசமையமையாஎங்களைநீர்காப்பதற்கு
பச்சைமாலென்றுசொல்லப்பாவங்கள்தீர்ந்துவிடும்
அச்சுதானந்தகோபா ஆபனேயென்றுசொன்னால்
விக்கினங்களின்றிவிலகுமேயென்றுசொல்லி
அக்கினியுமந்நேரம்மறிவுடனேதான்விலகி
மற்றுமந்தஅக்கினிதான்வழிவிலகியப்பாலே
உத்தமருமகனுக்கொதுங்குகின்றமாமியைப்போல்
விலகிவழிவிடவும்விரைந்துஐவர்தாண்டநார்
இளகுபுகழக்கினியும்விட்டகன்றதம்மானை
அவ்வனத்தைவிட்டுஅநேகம்நெடுந்தூரம்
எவ்வனமுமாகிஇக்கோலமாய்நடந்தார்
பாவமகலாதுபார்தவருக்கடங்காது
செவ்வேதான்நாம்நடந்தால்திருமாலுதவிசெய்வார்
வரும்நமக்குஞானம்வழியேபுதுமையென்ன
தருமருந்தானினைத்துதம்பியரைத்தானோக்கி
தாரார்புகழ்வீமர்தம்பியருச்சுனரே
சீராகநானொருசொல்செப்புகிறேன்கேளுமென்றார்
தம்பியரென்றெண்ணாததமையனுமென்றெண்ணாது
நம்பியதோரன்னைசுற்றநல்லவரையுமெண்ணாது

கலங்கிமனமிடைந்துகாவலர்களந்நேரம்
மயக்கியேதருமர்மாயோனைத்தானினைந்து

விருத்தம்.

ஆபனேநந்தகோபரஆச்சுதாபச்சைமாலே
மாயனேசமையமிப்போவந்துநீர்காக்கவேணும்
தூயனேநெருப்புவெள்ளஞ்சுழியெழிந்தேடக்கண்டோம்
சேயனேஆறுதாண்டநெடியவாதுணைசெய்வாயே.
நெருப்பாறுடையவனுவேகம்நீயேயறிவாய்நானறியேன்
கருப்பாறெனவேகனலதனைக்கையாலணைந்துதகையார்கள்
திருப்பாய்க்கனலைபுனலாக்கிச்செவ்வேவழியுந்திறந்துநல்ல
தருப்போலுதவுங்கோபாலாசரணஞ்சரணஞ்சரணுமக்கே.
அனலாய்வெந்துவருந்தீயைஅடியேன்கண்டுபயந்துநொந்து
கனலேகண்ணிவிருந்தொழுகநடுக்கமனங்கள்வெந்திடைந்து
தணலேபுனலக்கொண்டருளிச்சமையம்வருவாய்கண்ணுதலே
எனவாயிரங்கிபடியர்முனனேகிவாநந்தகோபாலா.

கலை

மாயன்றனைநினைந்துமனதிற்றியானமதாய்
நேயமுடனேபவர்நின்றுதொழுமவ்வசனம்
அரிகரிராமாராமாஆபத்துக்காக்கும்ராமா
விரிகடல்துயின்றமாயாவித்தகாராமாராமா
வடமலைநந்தகோபாலாவந்துநீர்காக்கவேணும்
கடலைதனையடைத்தாமாயாகாவலுன்காவலையா
ஓடிப்பதினேழுயோசனையுநதான்கடந்து
நாடித்திசைநோக்கிநடந்துவழிகூடி
பற்றிப்பரந்தெங்கும்பரித்துநிழலாகும்
வேள்ளையுள்ளவெள்ளைவெளியாகவேதோன்றும்
அடுத்தோர்கைகாட்டுகிறஅன்றுற்றசெய்தியது
தொடுத்துவெதுறாஞ்சுத்தவெளியானதொரு
பளிங்குநல்லபாறையின்மேல்பாந்துடனேறி
பொழிந்துபனிமழைபோல்பூமியின்மேல்தான்சொரிய
கண்டுபுதுமைதனைக்கன்னிடையதர்பியரும்
ஒண்டொடிக்குக்காட்டிஉயர்கானகமநடந்தார்
மேனிமிகக்குழையமெல்லடிகள்கொப்பளிக்க
சோனைமழைபொழியக்கொலைகானகைப்புகுந்தார்
வெகுதூரந்தான்சடந்துவிசாரமிகநீர்ந்து
ரகுராமராமவென்றுவகினர்காணம்மானை
அங்கேவெகுதூரம்ஆறுமருவிகளும்
தங்காமலேநடந்துதாண்டிக்களையேறி
ஓடும்நதிகடந்துஉப்பாறுநதான்கடந்து
காடும்புனல்கடந்துதகையாகநின்றளவில்
நேடுங்கானகந்தன்னிலநெருப்பாறுதான்வரவே
கடுங்கானில்வாரதொருகடுங்கொடுமைகண்டுமலர்

பெற்றபிள்ளையானாலும் பிரியமகையென்னாது
சுத்தமென்றேசற்றே துணையிதுவென்றெண்ணாதே
மன்னர்மகுடமுடி வர்த்தனரென்றெண்ணாது
தென்னர்குருவாசாரி தேவனாயுமெண்ணாது
தானவனுமென்ற தவசியையுமெண்ணாது
ஞானசிவயோகியொரு நாதனாயுமெண்ணாது
வாதுசமர்பொருதவந்த விடுமிந்தமாதம்
தீதுவருமல்லாது தெளிவுவரமாட்டாது
மூர்க்கமேயுண்டாகும் மூளையவெகுவாதம்
தீர்க்கமுடனுண்மையிது செய்யுந்தொழிலுண்டாகும்
ஆசாரந்தோற்றாது அன்புசற்றுவாராது
ராசாதிராசனென்னும் லாகிரியேயுண்டாகும்
வித்தைமதம்புத்திமதம் வேகமேயுண்டானால்
இத்தையெலாங்கொண்டு ஏகுவதுஞாயமல்ல
ஆயுதமுமாகாது அருந்தவசுவந்தவற்கு
வேயுதவிதம்பியரே வில்லுமெடுப்பார்களோ
வல்லதொருசிலையைவாரி தீயிலேபோடுமென்றார்
அல்லலறநாமும அவரேதுணையெனவே
போவதுவேஞாயம் புத்தியதுவேநமக்கு
தேவரீர்சொன்னமொழி சிறியோர்கள்கேளாமோ
அண்ணரேயெங்கள்சிலை ஆழ்கடலிலேயெறிந்து
எண்ணமறவாரோயெங்கோவேயென்றுசொல்லி
தருமருரைத்தமொழி தம்பியர்கள்தான்கேட்டு
பொருதுஞ்சிலைகொண்டுபோய் போட்டார்கடல்தனிலே
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதம்பிதன்மருவாய்
கடந்தார்வெகுதூரங் காதமிருகாதவழி
அப்பால்வெகுதூர மாண்பிரமகிரி
மெய்ப்பாகவேகடந்து விரைவாகக்காதவழி
வந்துதவிப்பார் வாணுதலுமைவருமாய்
சிந்துதவுங்கண்ணரங்கர் தேவியுரைநாகமது
சருகாமலவந்து சங்கரியைத்தான்றொழுது
இருகாமலங்கே ஏகினார்காணம்மானை
பூங்காவனம்புகுந்து போனார்களவருமே
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேகியேயிருந்து
அந்தவனந்தனிலே அனுகாவனமாகி
நொந்துவழிகாணாமல் நொந்திடைந்துஇவருமாய்
மறுகித்திகைத்து மாயோனைத்தஞ்சமென்று
முறையிடவேயந்திரத்தில் மொழிபிறந்தாரம்மானை
வேழமுகந்தானுடைய விக்கினங்களென்றுசொல்ல
காளமுகில்மேனியனார் கற்பித்தாரந்திரத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆனதன்மருள்மகிழ்ந்து
இவ்வசனஞ்சொல்லி இன்னமிவர்களெல்லாம்

விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகனே தஞ்சமென்று
கைக்கினியமாங்கனி தேன்கடலைப்பயறுடனே
எள்பொரியுநல்ல இயல்பானசர்க்கரையும்
நெல்பொரியுமப்பளமுந தெகிட்டா துணைவுசெய்வீர்
வைப்பேன்பலாச்சுளையும் வாழைப்பழந்திருத்தி
அப்பமுடனேதேங்காய் அவல்கொழுக்கட்டையுடன்
சீனியதிரசமுஞ் சிறந்தநலபச்சரிசி
காணியவன்தப்பாது நாதர்துணைசெய்வார்

விருத்தம்.

மூலப்பொருளேமுநற்பொருளே முக்தேவித்தாய்முளைத்தெழுந்த
ஞாலப்பொருளேநடுநிலையாய் நடுவாயிருந்தநாயகமே
கோலத்துடனேயுள்ளிருந்து குருவாய்மூலக்கிழங்காகி
சாலத்திருத்தியெனையாளுந் தமபிசமயஞ்சமயமிதே. (௬௮)
வல்லபைதமக்குநேசம்வைத்த நின்னேசம்போல்
இல்லையாநெஞ்சில்நேசம் நினைவுடன்கலந்துயாரில்
மெல்லவேமயக்கிவிட்டப் பிரமையேமயக்கியப்பால்
செல்லவேநடத்துமையா திருவடிசரணந்தானே. (௬௯)
ஐந்துகரமுமொருமருப்புங் கண்டசெவியுஞ்சிறுகண்ணுந்
தொந்திவயிறும்புகர்முகமுந் தூலத்துடனேயிருமதமுந்
தந்திவடியுஞ்சிறுமணியுஞ் சத்தமொலிப்பமத்தாளை
இந்தியோர்களடியார் முன்றெரியவருவாய்கணபதியே. (௭௰)

கதை.

என்றுதருமர்தா னினைந்துவற்றகணபதிக்கு
நன்றாகச்சொல்லி நாடிதிசைநோக்கி
நெஞ்சுதனில்வைத்து நேசத்தையுள்ளிருத்தி
பஞ்சமலம்நீக்கிப் பாசத்தையுள்ளிருத்தி
அடுக்காரும்பார்த்து அகண்டவெளிபார்த்து
நடுக்கமறுதவிர்த்து நமன்விதியைத்தள்ளிவைத்து
ரேசித்துக்கும்பகத்தில் நினைவாகப்பூரகத்தில்
நாசித்துவாரம் நடுவணையைத்தான்திறந்து
ஆராய்ந்துதேடி ஐம்புலனையுள்ளடக்கி
ஊராய்ந்துபூர்த்து திருக்கைமுறக்கெடுத்து
சீலற்கனலெழுப்பிக் கணபதியைப்பார்ப்பளவில்
மூலக்கிழங்காகி முத்திக்கும்வித்தாகி
மும்மண்டலமும் முடியடியுந்தானாகி
ஏமமண்டலந்தனக்கு ஏகமுதலாகாசம்
அம்மண்டலந்தனக்கு ஆதியுமநாதியுமாய்
கம்மென்றநாதமணி கலாவெனத்தான்முழங்க
வந்தார்மரம்பிடுங்கி மலைகள்தகர்த்தெறிந்து
பந்தாடியேமலையைப் பாய்ந்துபிளந்தெறிந்து
கண்கள்சிவந்து கனலாய்ப்பொறிபறந்து
விண்களதிர்ந்திடவும் விநாயகனார்வந்துதித்தார்

விருத்தம்.

கட்டுதட்டிதடிதாடனுசரணங் கருமுடலரிதிருமுருகாசரணம்
வடவரையதிரிடவர்தாய்சரணம்மதகளிறெனவுருகொண்டாய்சரணம்
அடலயில்விழிதடுமாறுசரண மடியேன்கவலையைத்தீர்ப்பாய்சரணம்
நடமிடுசிவந்தனுய்வந்தாய்சரணம் நாதாகணபதிசரணஞ்சரணம். (௭௩)
இடைந்தேன்மனதுபுண்ணாகி யெங்கேயெவிடமென்றசைந்து
குடைந்தேனேனதுகுடற் குழம்பிக்கொலையிரல்வழுவுனது
கடந்தேதொடர்ந்துமுன்சென்ற கர்த்தனேதுகணபதியே
அடைந்தேசரணம்வைகுந்த மடையும்படிக்குவழிகாட்டும் (௭௪)

கதை.

தருமர்துதித்துச் சரணமென்றுபோற்றிசெய்து
மும்மதவேளானை முகமும்மனமகிழ்ந்து
என்பிள்ளாய்தம்பிபடா இத்தூரம்நீங்களுந்நான்
நான்பிறந்தமண்ணில் தலமும்நிலமும்விட்டு
கானகதில்வந்தமையால் கஸ்திநம்க்குண்டாகி
மானத்தோன்தாமறிய மனதுமிகப்பதறி
தடுத்தோம்நாமுங்களையும் தன்மமேயென்றுசொன்னார்
அடுத்துமிகத்தன்மர் ஐங்கரனைதெண்டனிட்டு
நடந்தவிபரிதமும் நாரணனார்கற்பனையும்
முடிந்தரகசியமும் முழுதுமெடுத்துரைத்து
தொடர்ந்துகலிவருமுன் தொல்லுலகைவிட்டிழந்து
அடர்ந்துவனத்தூடே அடியார்வருகையிலே
வழிமயக்கித்தேவர் வாட்டப்படுத்துகையால்
தெளியவழிகாட்டவென்று தேவர்தமைநினைந்தோம்
என்றுதருமர்சொல்ல ஏற்றவிநாயகரும்
நன்றுகாண்தர்மரேநீர் நாரணனார்தமமிடத்தில்
சென்றுவைகுந்தஞ் சேருதற்குநான்தாமும்
இன்றுவழிகாட்ட எழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
கானகத்தூடே கணபதியுந்தானடந்தார்
வாகாகத்தூக்கெய்தி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
வெல்லவழிகாட்டி நடந்தார்விநாயகனார்
வெல்லரியதருமர் விநாயகனைத்தான்றொழுது
தம்பிபருந்தருமருமாய் தானடந்தாரம்மானை
நம்பிவெகுதூரம நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுசெடிகள் கல்லடர்ந்தபூமியுமாய்
இரடுஇறகற்காடா இக்கட்டாய்க்காதவழி
அலுத்துக்கடந்து அப்பாலும்போகையிலே
வலுத்துவெகுஉன்னிதமாய் மலைதெரியக்கண்டார்கள்
கண்டவுடன்தருமர் கண்ணனைதம்பியரே
கொண்டல்செரிகுழலாள் கோதைதுரோபதையும்
அசந்தாள்நடந்து ஐயோவெனவேதான்
பசந்தாள்மேனி பாதமிகுநொந்துருகி

தங்கியிருந்து தவிப்பாறிப்போமென்று
தங்கியிருள்வருமுன் மலையடிப்போமென்றுசொல்லி
மலையைத்திசைநோக்கி வந்தனர்காணம்மானை
நிலையைத்தொடுத்து நெடிகவளர்ந்தமலை
மேகம்படியும் விசாலமுள்ளதந்தமலை
பாகமுடனளவும் வளர்ந்தமலைதனிலே
காந்திருவனென்றொருவன் கண்டெதிரேவந்துநின்றான்
ஊர்ந்துவருமானிடரே வுயிர்வெறுத்துவந்ததென்ன
மேகநாதனென்பேர் விடுவதில்லையுங்களையும்
சாகமுடன்பேருநர் சாற்றுமென்றான்காந்தருவன்
அப்போதுதருமர் அவனைமுகநோக்கி
இப்போதுநாங்கள் எற்றதருகுலத்தில்
சந்தணராசன் தன்னுடையவம்சத்தில்
வாதுதித்தோம்பஞ்சவராய் வார்வேடாநீர்கேளும்
எந்தன்பேர்தர்மர் எனக்கிளையநால்வரிவர்
வநதோம்கலியதனல் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
இந்தவகையாக எங்கிவந்தோமென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு அவனேதுசெப்பலுற்றான்
விந்தையுடனென்குலத்தில் வேந்தனையுங்கொன்றடக்கி
வந்தியனேதர்மர் வாய்த்தபழியதனை
தந்துவிட்டுப்போமெனவே தானுரைத்தான்காந்தருவன்
முன்னாளில்வானவர்க்காய் மூர்க்கமுள்ள அருச்சுனனை
மனம்பொறுத்துவிட்டேன் வலியவந்திரிப்போது
இன்னாளில்என்பழிக்கு எதிராகவந்துவிட்டார்
மன்னவுன்னையும் வலுவானநால்வரையும்
கொன்றுசினந்தீர்ப்பேன் கொற்றவரேயுங்களையும்
இன்றுபோய்வாருமென்று எதிர்த்தான்வனந்தனிலே
கலியைவிட்டுத்தப்பிக் காசினியைவிட்டகன்று
வலியவனந்தனிலே வைகுந்தமதானேக்கி
போகையிலேநீமறித்துப் போருக்குவாருமென்று
ஆகையினுலுன்னுடனே அடாந்துபோர்செய்வதில்லை
என்றுதருமர்சொல்ல எற்றதொருகாந்தருவன்
நன்றுதான்தர்மரேநீர் நம்மோடெதிர்க்காவிட்டால்
ஆனற்றிரும்பியுங்கள் அத்திபுரஞ்சேருமென்றார்
தேனாருங்கர்மர் சிரித்தவனைதானேகி
ஏனேகெடுவாய் இவ்வசனந்தானுரைத்தாய்
நானேவுன்சொற்கேட்டு நடப்பதுபோலேயுரைத்தாய்
பேய்கொண்டகந்தருவா பேசாதிருபோடா
வாய்கொண்டதட்டாதே வழிவிலகிநீபோடா
மன்னாநீர்போர்புரிய மாட்டாரோயாமாகில்
என்னேடெதிர்க்கவுந்தான் இளையோரையேவுமென்று
கடுகியனுப்புமென்று காந்தருவன்தானுரைத்தான்

முடுகிப்பொருவனென்று மூடனவன்சொல்லுகையில்
தருமர்சினத்தெழுந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
பொருமலுடன்மனது மொருமைமிகவாகி
வார்த்தைசொல்லுந்தம்பியர்கள் வணங்கிப்பதறாமல்
கீர்த்தியல்லசுவாமி கேடுகெட்டான்சொல்வதுகான்
என்றுசொல்லியிப்பால் இருக்கின்றநால்வரையும்
பன்றுமிகக்காந்தருவன் படைபொருதவாருமென்றான்
சான்றுபுகழ்பார்த்தனையுஞ் சகாதேவன்வீமனையும்
ஏறிபரிநகுலன் இவர்களையும்வாருமென்று
போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதான்
பாருக்குளவான் பதைக்கவுடல்வேர்த்து
இக்கணமேஉங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
தக்கமுடன்வாருமென்று தாவிக்குதிபோட்டான்
இப்போதேநாங்களுமே யேற்பதில்லையானாலும்
தப்பாதசொல்லுடையார் தன்வார்த்தைதப்பாமல்
உன்மேலுயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்ததில்லை
தருமர்மொழிதப்பா தருமமோவெங்களுக்கு
என்றாரிளையோர்கள் ஏதுசொல்வான்காந்தருவன்
நன்றாகக்கேட்கிலையோ நமன்சேதிவிண்ணுலகில்
முன்னாளிலிந்திரன்மேல் முடுகிச்சமர்பொருத்தேன்
மன்னாஅவன்பிறகே மாட்டாமற்போம்பொழுது
சொன்னார்காணீர் தோற்றமுடனிவ்வசனம்
அப்படியேநீங்கள் அனைவர்சொல்லைமீறாமல்
சொற்படியேவந்தீர் துவண்டுபுறம்வாருமென்றால்
வேண்டாமடாகாந்தருவா வைகுந்தம்போறவரை
ஏண்டாதடைபண்ணி ஈடழிந்துபோகாதே
சொல்லக்கேள்வம்பா துடுக்கதனைவிட்டுவிடு
அல்லாக்காநீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
போவதறிவமென்று புத்திகெட்டகாந்தருவன்
தாவித்துரோபதையைத் தானெடுத்துத்தோளில்வைத்து
கொண்டுசெல்லமங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றழுதாள்
கண்டுமிகவீமன் கண்கள்பெருபொறிபறக்க
ஆகாசம்பூமி அதிரவேசத்தம்பண்ணி
போகாதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீமன்
காந்தருவன்றன்னைக் கட்டிமிகப்பிடித்து
சேர்ந்துபொருந்தி சினந்துரெண்டுமோர்பரித்து
காற்றுமழையுங் கலந்துபொழிவதுபோல்
ஏற்றமலைரெண்டு மெதிர்த்துப்பொருதாப்போல்
சிங்கமுடனாளி சினந்துபொருதாப்போல்
பொங்குகடலேழும் புயதூத்தலைவதுபோல்
வாலியுடன்சுக்ரீபன் வந்துபொருதாப்போல்
கோலியேமுன்னாளில் கோபாலசிங்கமாய்

இரணியனைக்கொன்றதுபோல் ஏற்றவனுவீமன்
தரணிதனிலுவனைச் சங்கரிக்கவேநினைந்தான்
தருமருந்தானறிந்து தம்மிடமேலாணையிட்டு
மின்மருவும்வீமா விட்டுவிடுதம்பியென்றார்
அண்ணர்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைத்தானும்விட்டு
மண்ணதிரவிண்ணதிர வாரியெடுத்தரிந்து
குத்தினான்வீமன் கூவென்றான்காந்தருவன்
புத்திவந்துகாந்தருவன் போர்வீமனைத்தொழுது
தெண்டனிட்டோடலுற்றான் திரும்பியேபாராமல்
சண்டையிட்டகாந்தருவன் தப்பிப்பிழைத்தேனெனவே
மின்னாள்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தன்னுடனே
சொன்னாள்மனத்துயரந் துன்பமென்னால்நீங்களுந்தான்
பாடுபட்டதெல்லாம் பாவியெந்தன்தன்னாலே
கேடுகெட்டான்யானுங் கிலேசமெல்லாம்விட்டுவிட்டேன்
என்றுசொல்லத்தருமர் ஏந்திழைக்குப்புத்திசொல்லி
நன்றுதானென்று நடந்தாரவிடம்விட்டு
மலைகள்பருவதங்கள் வனமும்பலதான்கடந்து
குலைசெய்யுமாளிசிங்கம் கொடியபுலிகுஞ்சரமும்
வனமிருகம்வாழும் மலையும்வனாந்திரமும்
பலமிருகந்தானும் பஞ்சவர்களென்றறிந்து
விலகுமிருகமதை விந்தையொன்றுபார்த்திருந்து
கலகமிதிமிருகங் கண்டொதுங்கிப்போகுமென்று
தங்களிலேதான்பேசச் சந்தோஷமாய்நடந்தான்
பொங்குபால்கடந்து பூபாலர்பொய்கையிலே
செங்கழுநீர்த்தாமரை சேர்ந்தநீராம்பலுடன்
திங்கள்முகங்காணுத சிறந்தவனச்சோலைகளும்
வைகைநதியும் வாவிதடாகங்களும்
பொய்கையதுகண்டு புனலருந்தியங்கிருந்து
செய்யும்புகழாசாரி செய்யுந்தவங்கள்கண்டு
வெய்யபுகழ்தருமர் விசேஷமிதுவென்றறிந்து
கண்டுபணிந்தவர்கள் கூர்ந்துதெண்டனிட்டு
தொண்டுபண்ணிநின்றார்கள் துரைராசர்மாமுனியை
பார்த்திபர்கள்மாமுனியை பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
போர்த்தும்புலித்தோலுடனே பொய்கைதானெனவே
ஆடுகிறதீர்த்தமிது ஐயரேயென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதானோக்கி
செப்பாமுலைமடவார் தீர்த்தமிகவாடுதற்கு
எப்போவருவாரெனக்கேட்டாரம்மானே
தப்பாதமாமுனியும் தாமவர்க்குயேதுசொல்வார்
ஓதுகின்றநீள்பரிதி உதையமெனும்வேளையிலே
காதலால்நகவனைக் காணலாமென்றுசொன்னார்
வாலவயதாய் வந்தார்மடந்தையர்கள்

மேலானபொய்கைதனில் மெல்லியல்லாள் தான்மூழ்கி
கோதையர்கள்யாவரும் குழலாத்தித்தான்முடித்து
வந்தவரைக்கண்டு மங்கையர்களெல்லோரும்
ஆநதவனத்தில் இவராரெனவேதான
துங்கமுடிமன்னவரே துடியிடையாள்தன்னுடனே
எங்குவந்தீர்நீங்கள் எவ்வூரெவிடமென்றார்
பாரார்புகழுகின்ற பாண்டுமன்னன்தன்புதல்வர்
தாராரும்தர்மரென்பேர் தம்பியர்கள்நால்வரும்தான்
அருமையுடனிப்போது ஐவரையுங்கண்டோமே
தர்மரிடதம்பியரும் சார்ந்ததுரோபதையும்
வாய்ந்தகலியுகமு மண்ணுலகில்வந்ததினால்
ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுசமமதித்து
எங்களுக்குநற்காலம் இப்போதுநீங்களும்தான்
உங்களுக்குநாங்கள் உகந்தடிமைதானாகும்
புரந்தானர்தம்மிடத்தில் போவோமென்றுதான்வுரைத்தார்
வாநதருவாரங்கே மகுடமுடிசூட்டிவிப்பார்
நாளைமுடிசூடி நாகலோகமானதெல்லாம்
ஆளுமபடிக்கி அரசாளவைத்திடுவார்
நன்றாகவுங்களுக்கு நாங்களெல்லாமிப்போது
மன்னர்சபையறிய மனையாட்டியாயிடுவோம
சேருவோம்தானவர்முன் செல்வியுடனனைவருமாய்
வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள்தானழைக்க
பாசமுள்ளபெண்கள்நாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
நேமமுடனுங்கள் நெடுமால்தனைநோக்கி
போகையிலேநீங்கள்சொல்லப் புத்தியல்லமங்கையரோ
தாமமுடன்சொல்லத் தகுமோதானுங்களுக்கு
என்றுதருமர்சொல்ல ஏந்திழைமார்தான்கேட்டு
ஒன்றுமில்லைநாமிவர்க்கு உள்ளாசைபட்டதெல்லாம்
ஒத்தாசையில்லாமல் தானுரைத்தார்பஞ்சவர்கள்
சித்தாசைகொண்டபெண்கள் திரும்புமென்றுதான்போனார்
மன்னவரைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனபின்பு
தென்னவர்களைவருமாய்ச் சேர்ந்ததுரௌபதையும்
மாமுனியைத்தான்வணங்கி வாழ்த்திவிடைதாருமென்று
பூமுனிவர்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
தர்மருமேநீங்கள் தாவுமவழிதனிலே
தென்மலைபோல்பாம்பு சீறுவுந்தான்விழுங்கும்
எப்படிதான்போவீர் என்றுரைத்தார்மாமுனியும்
மெய்யுடையதர்மர் விவாங்கேதுசெப்பலுற்றார்
விதிவசத்தையாரலும விலக்கவல்லாருண்டோதான்
சதிரானமாமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
மின்கொடியின்தருமருமாய் வீமனுடன்தம்பியரும்
வன்குழுதர்மாமலையில் வந்தனர்காணம்மானை

அந்தமரச்சாரலில் அருகேயொருபுறமாய்
சந்துசிறுதாரைவழி தானடந்துபோகையிலே
சிந்தமுடம்பாதையுமாய் சிறியமலைபோலேதான்
புத்தரவமானதுதான் போர்வரைகள்போலேதான்
ஓங்கிவளர்ந்து உயர்வரையாவென்றுசொல்லி
தாங்கிடவாமல் தாராளமாய்நடந்தார்
வந்தவர்களைவரையும் வனிதைதுரௌபதையும்
சந்தோஷமாய்நாகந் தானேவிழுங்கியதால்
அப்போதுவீமன் அரையில்சிறுவாளதுவும்
தப்பாமல்நாகமதைத் தான்பிளந்துகீரியதாம்
மெய்ப்பானதருமருந்தான் விதிவசமோயீதெனவே
இப்பால்வெளியில்வந்து எச்சில்பட்டோமென்றுசொல்லி
மகாதீர்த்தமாடிவருங் கரையில்நீர்தனிலே
கோதிவிழுங்குகின்ற கொடியரவம்பார்ப்பானாய்
வந்துபணிந்தான் மன்னவர்கள்ஐவரையும்
இந்தமகிமையிது யேதென்றுதருமருந்தான்
கேட்குமப்போது கிருபையுடன்பார்ப்பானும்
தாக்குமுதல்முன்னாள் சபித்தார்கள்மாமுனிவன்
சீக்கிரமேபோனேன் சிறந்திருக்குஞ்சோலையிலே
பூங்காவனந்தேடிப் போனவடபதியில்
மாங்குயில்போல்ரம்பையர்கள் வந்தார்மயங்கிவிட்டார்
பூசைசிவன்தனக்குப் புஷ்பம்வரவில்லையென்று
ராசரிஷிகோபமாய் நாட்டமுடனென்தனையும்
பாம்பாகவேசபித்தார் பாராமுனிகோபமதாய்
அப்போதுசாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
தப்பாதசொல்லுடைய தருமருடனைவருமாய்
வைகுந்தஞ்சேரவென்று வருவார்வழிதனிலே
சைவாவலுவீமன் தாழமடிவாளரத்தால்
அப்போதுசாபம் அகலுமென்றார்மாமுனியும்
இப்போதுநானும் ஈடேறயிங்குவந்தீர்
தருமருடனைவரையும் நான்கண்டபோதெனக்கு
சென்மவிமோசனமாய்த் தேவர்சபைநான்சேர
பேறவனன்றுபார்ப்பான் போயினர்காணம்மானை
ஸ்ரேதரிததருளும்ஸ்ரீமலர்தனைநினைந்து
மார்க்கமுடனந்த மலைகடந்துஅப்பாலும்
தீர்க்கமுடனே திருமால்கனைநினைந்து
வாரவழிதனிலே மலைகளோராயிரமும்
வதீயிரங்கியப்பா எண்காதமேநடந்தார்
நடந்துவரும்வழியில் நல்லதொருஅஸ்தகிரி
அடர்ந்துமோராகாசம் அந்தமட்டுந்தான்வளர்ந்து
நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதருமருமே
ஆண்டவனேயிந்த அதிசயந்தானேதெனவே

தெண்டாயுதமெடுத்து திறல்வீமனப்போது
அண்டமதிர அடித்தான்மலைநகர
சரந்தமலைவேதியனாய்த் தானின்றான்பார்ப்பானும்
பகர்ந்ததன்மரேதெனவே பார்ப்பான்தனைநோக்கி
இந்தவிசளம் ஏதென்றுதான்கேட்க
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்பலுற்றான்வேதியனும்
முன்னாளசுரருடன் மூர்க்கமுடன்நான்பொருதேன்
என்னோடவர்கள் எதிர்த்துபோர்மாட்டாமல்
உதைப்பட்ட சுரர் வுயிர்குலைந்துபோகையிலே
வதைப்பட்டுமாளுகிறோம் வைகுந்தந்தாருமென்றார்
வகைதெரியாமல்நான் வைகுந்தந்தேனென்றான்
பகைவருவதறியாமல் பாவிநான்சொன்னதினால்
சொல்லிவிட்டேன்வாய்வீண் சொன்னதைமாலறிந்து
கல்லாயெனைச்சபித்தார் கண்ணருந்தானப்போது
பண்டுவுருமாறிப் பாரமலைதானாகி
விண்டுயர்தான்வளர்ந்து மேதினியிற்றானியென்றான்
ஆயரேஅச்சுதரே அடியேன்விமோசனந்தான்
நேயமுடனவர் நினைத்துநம்மைத்தானோக்கி
மாயவரேதஞ்சமென்று வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
வருவாரிதுவழியாய் மானனையாள்தன்னுடனே
தருமருடன்தம்பியின் தார்வீமன்தெண்டாலே
உருமாறவுன்னை வுடையவேதானடிப்பான்
பருவரையுந்தூளாய்ப் பழையவுருவாகி
வருவாய்போவென்று மாயவனார்சாபமிட்டார்
ஆனதினாலென்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டீர்
நானதினாற்பிழைத்தேன் நல்லவரேயுங்கள்தர்மம்
நான்போறேனீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
தான்போங்களென்று சதுர்மறையோன்தானடந்தார்
ஆமென்றுஐவர் அநேகநெடுந்தூரம்
தாமோதரனே சரணம்சரணமென்று
தன்மரும்தம்பியரும் தாரார்துரௌபதையும்
இம்மைதனிலெல்லாம் இங்குகழிந்ததோமென்று
ஆதித்தனாடாத அருங்கானகம்புகுந்து
பேதித்தவன்மிருகம் பெரும்பூதனாதகணம்
ஊரும்பலசாதி வுயிர்பறவையாளிசிங்கம்
சாரும்பலவிருக்ஷந் தளதளெனச்சோலைகளும்
மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போல் வாழுகின்றதர்மனென்று
பன்னுயிரெல்லாம்வணங்கும் பஞ்சவர்களைவரையும்
எண்பத்துநான்குயிரும் இவர்களுடனேபேசும்
பண்பெற்றுபஞ்சவர்கள் பலசலிப்புமில்லாமல்
நாற்றிசையுங்கானகமும் நல்லசுயஜெனமும்
வேற்றுமைகளின்றி விலாசமாமவ்வனத்தில்

மாரார்களைவருடன் வனிதை துரௌபதையும்
பேராசக்கண்டெதிரே பெண்கொடியாளொன்றிருந்தி
அசுவமுகமாக ஐவர்முன்னேவந்துநின்றாள்
விசுவசொரூபமுடன் மேவலமேமேலென்று
தருமருடன் தம்பி தார்வீமனுக்கிளையான்
வரும்விசையன்தோளை வந்துதழுவுகின்றாள்
புரவிமுகமானதும் பெண்போலேமுகமாகி
இரவிமதிபோலே ஏந்திழையுமின்றளவில்
தாடலருந்தன்பர் தானேயதிசயமாய்
ஈதலருங்கன்னி இவ்வசனமகூறுமென்றார்
காளிமுனிதேவி காளியென்பேர்முன்னாளில்
வாளிலொருமுனிவன் வந்தென்னைச்சேருகையில்
அறிந்தெந்தன்பத்தாவும் அசுவமுகமாவையென்றார்
பிரிந்தேன்முனியைவிட்டுப் பேச்சொன்றுமில்லாமல்
ஐயாயிச்சாபம் அகலுகிறதெப்போவென்றேன்
மெய்யாகநீயும் விஜையனிடதன்தோளில
சென்றுதழுவத் திருமசுவமுகம்
என்றுமுனிசொற்படிக்கு இப்போதுதீர்ந்ததென்றாள்
பூவுலகில்வாழும் போர்வேந்தரைவருமாய்
தேவுலகில்வைகுந்தஞ் சேருவீரெனமொழிந்து
போனாள்தன்சாபம் போச்சுதென்றுதான்மகிழ்ந்து
மானாளும்போனபின்பு மன்னர்களைவருந்தான்
கானார்வனம்நோக்கி கடுகிநடக்கலுற்றார்
சேனாதிபதிவேந்தர் திருவுளமெயுண்டெனவே
நடந்தார்வெகுதூரம் நாலாறுகாதவழி
கடந்தப்பால்வந்துநின்று கண்டார்விமலமலை
அந்தமலைகடந்து அனேகநெடுந்தூரம்
சந்தனச்சோலைகளும் தடாகமதுதான்கடந்து
ஆலிலைமேற்றுயின்ற அச்சுதனைத்தானினைந்து
மாலியாறென்று மாநதியும்வந்துகண்டார்
ஆறுதனைக்கடந்து ஐவர்தானக்கரையில்
ஏறவென்றுதானும இயல்தன்மர்தானுரைக்க
கிரீட்டிவீமன் விஜையனையுந்தன்மனையும்
பூரித்திரண்டு புயமீதில்வைத்துமிக
ஒருகையிற்சகாதேவன் ஒருகையில்நகுலனையும்
மருவுமலர்முதுகில் மங்கையளைத்தானேற்றி
பிறவிப்பெருங்கடலைப் பெரியோர்கள்நீந்துதல்போல்
இரவிக்கரிய இால்முனிவர்போலாகி
ஆறுதனைநீந்தி அந்தவைகுந்தமதில்
ஏறுகைபோலக்கரையி லேறினர்காணம்மானை
அந்தமுள்ளபோராறு ஆரணங்குபோலாகி
வந்தவரும்நிற்க மன்னவருந்தன்மருந்தான்

ஏதுகாண் பெண்கொடியே இவ்வேஷமுந்தனுக்கு
ஓதுவீரொன்றுதன்மார் உண்மையாய்த்தான்கேட்க
நீதமுனிதேவிநான் நிததியகனனியென்பேரு
சாதகமாய்த்தித்திலாயில் தானனந்தல்செய்துவிட்டேன்
ஆகையினாலென்னை ஆறுவாயென்றுரைத்தார்
மாய்கையினுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
அரியபுஷ்பந்தருமருடன் ஐவர்மயங்கிநிற்பார்
பெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
ஆரொன்றுசொல்லி ஐவர்துரௌபதையும்
ஏரொணவேவீமன் இவர்கள்தனேயிடுக்கி
நீந்திவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
ஆய்ந்தமுனிசொற்படிக்கு அச்சாபம்நீங்கியிப்போ
பாவமகன்றதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
தேவரீர்நீங்கள் சேருமவைகுந்தமென்றார்
காவவிளங்குயிலாள் கணவன்பதிபோய்ச்சேர்ந்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழ்ந்து
வந்தார்வெகுதூரம் மலையுமவனங்கடந்தார்
வருமவழியிலேநிமித்தம மதிமயக்கமாயுரைக்க
தருமராதுகேட்டுத் தானேவிசாரமதாய்க்
கன்னிதுரௌபதைக்குக் காலம்பொல்லாதென்றறிந்து
இன்னிமித்தஞ்சொல்லுமென்று இடைந்துமனமுழன்று
வருகையிலேநல்ல வாய்த்ததுரௌபதையும்
இருகைவிரித்தல்றி எடுத்தடியும்வையாமல்
மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து மேல்மூச்சுவேர்வையுமாய்
கைகாலசைந்து களைதாங்கிநின்றளவில்
ஐவர்திரும்பி ஆரணங்கைத்தானபார்த்து
கைதாங்கிமெள்ள கருத்தென்னவெனக்கேட்க
தனக்குவருமயக்கந் தானுரைத்தாளம்மானை
உனக்குவருமயக்கம் உள்ளபடியின்னதென்று
சொல்லென்றுகேட்கத் துரௌபதையுமவாய்தவறி
இல்லென்றுதாதி நெடிகொடியுள்ளசைந்து
தத்துவங்களற்றுத் தன்னினைவுகாண்மாறி
பித்துகலங்கிப் பேரறிவுசிற்றறிவாய்
கண்டத்திலசென்றுமாயக் காலனெனும்பாவி
அண்டத்தில்நின்று ஆரணங்குந்தானயர்ந்து
பிண்டத்தடுக்குலேந்துப் பிராணனெனும்வாயுவுந்தான்
விண்டகதைநோக்கி விடையுமிசைப்பதறி
பொறிகலங்கிநந்தப் புலனும்மிமயங்கி
நெறிகலங்கியெந்தன் நினைவுகமமாறி
வாதமொடுங்கி வன்பித்தமதிகரித்து
சேதம்பறந்து சிலேட்டுமமுமேலாகி
மண்ணூந்தண்ணீரதிலே வந்துமிகவொடுங்கி

தண்ணீருந்தீயில் தானொடுங்கிமேலாகி
வாய்விலேவக்கினியும் வந்தெட்டிப்பார்க்குதிப்போ
காயத்துடனே கட்டுடனே ஆக்கைவிட்டு
அசதிகொடுக்குதே ஐவரேயென்றுரைத்தாள்
அசதியென்றசத்த மைவருமேதான்கேட்டு
வீமன்சகாதேவன் விஜயபன்னகுலனுமாய்
தாமுமயங்கி தயங்கையிலேதன்மருந்தான்
நால்வருக்குநேசம நடுங்காமற்புத்திசொல்லி
வேல்விழியாள்துரௌபதைக்கு மெய்யேபதறாமல்
சொல்லுகிறார்தன்மர் துரௌபதைக்குநேசமுடன்
வில்லுக்குநல்ல விஜயன்மனையாளே
மின்னேதுரௌபதையே விட்டுப்பிரியாதே
பொன்னேநவமணியே புத்திசொல்லக்கேளுமென்று
கொடியோனேதஞ்சமென்று நெஞ்சிற்றியானமதாய்
பிடியேயினிவாகப் பிடியுமென்றுதனமாசொல்ல
குடியிடையாள்நல்ல துரௌபதையுந்தான்மகிழ்ந்து
படியளந்தமாலே பச்சவர்ணாதஞ்சமென்று
மகிழ்ந்துதுரௌபதையும் வாழ்த்துகின்றாள்தோத்திரந்தான்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியொன்றுந்தான்கேட்க

விருத்தம்.

பஞ்சவர்தனக்குநானும் பாஞ்சாலிவந்துதோன்றி
பஞ்சவரைந்துபேர்க்குப் பாரியாயிருந்துபாரில்
துஞ்சவேகூந்துவென்று துற்சனன்துகிலேக்கொய்து
அஞ்சலென்றருளிச்செய்த அச்சுதாசரணமென்றேன். ௭௩

ஐவர்க்கும்பிரியாதிந்த வவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவர்க்குந்தேவியாகி யழியாதகன்னியாகி
ஐவர்க்குமடியாள்தானு மருந்தவஞ்சேரவந்தோம்
ஐவர்க்குமுன்னேவாறே னரியவைகுந்தந்தாரும். ௭௪

வந்தவனத்திவிடைவழியில் மரணமெனக்குச்சரியெனவே
இந்தவனத்திலாலெடுத்து வெளியாள்தன்பதஞ்சேர
விந்தைகிரிக்குவழிகாட்டி வேறேதுன்பமணுகாமல்
நந்தாமுகுந்தா வைகுந்தா நாதாவரந்தந்தருள்வாயே. ௭௫

என்னையேமனணுகாம லெதிரேவந்துபதமல்க
பின்னைமனதுபதறாமல் பிடித்தபிடியுந்தவறாமல்
உன்னைமனதில்மறவாம லுறைவேன்வரவும்வைகுந்தம்
முன்னேவருவாய்கோபாலா முகுந்தாசரணஞ்சரணுமக்கே. ௭௬

கதை.

என்றுதுரௌபதையும் இறைவனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுமறியேன்சிவனே உன்பாதமென்தனுக்கு
தந்தருளவேணு மென தரணிதனைப்போற்றியென்று
நந்தாமுகுந்தா நடுக்காட்டிலென்னு ...லே

இந்தாபிரிந்துயிர்தான் எங்கோவேயும்மிடத்தில்
வந்தாலுமுன்னுடைய மலர்ப்பாதந்தந்தருளும
வைகுந்தஞ்சேருமையா மாயோனேயென்றுசொன்னாள்
மெய்யென்றுஉன்பாதம் வினுவுமறவாமல்
தோத்திரங்கள்பண்ணித் தூபமறவாமல்
மாத்திரைப்போதானாலும மனதுமறவாமல்
தில்லைகர்காசி திருவருணை அவனாசி
தொல்லையகல்சிந்துநதி தோற்றமுடன்முத்திநதி
செய்யதிருக்காவேரி திருக்குடந்தைபொன்னூரம்
ஐயனேஜெகநாதம அனந்தசயனமுதல்
திருப்பதிசிதம்பரமும் சீர்காழிமாதலமும்
விருப்பமுடனுள்ள விசேஷதலமத்தனையும்
சிந்தைதனில்வைத்துத் தியானித்துநிற்பளவில்
அந்தரத்திலுள்ள அரம்பையாகளெல்லோரும்
துய்யமலர்சொரியத் துந்துமிகளாடிநிற்க
வெய்யமணிபதித்த விமானமதிலேதான்
ஆயாள்துரோபதைதான் அரமபையர்கள்சூழ்ந்துவர
நேயாள்வைகுந்தம் கிளறந்திருந்தாளம்மானை
மைக்கண்துரோபதையும வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
மிக்கவொருபஞ்சவர்கள் மெய்பதறியுள்ளைந்து
வாடிமனதிடைந்து மழைகாணாப்பயிர்போலக்
கூடிபிரியாத கொம்பிழந்தவானரம்போல்
சோடுபிரிந்தலறுந் துயருடையவன்றிலைப்போல்
காடுதனில்நின்று கவலைபெரிதாகி
தெய்வமேயுண்டெனவே தேறியேஐவருந்தான்
ஐவருங்கூடி அடக்கினாருத்தமியை
பெய்களயராமல் மேனிபதறாமல்
செய்யுஞ்சடங்குந் திருத்தமுடனேமுடித்து
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழைவருந்தான்
கடந்தார்வெகுதூரங் கானகமுமாறுகளும
அப்பாலும்போகையிலே ஆனதொருவீமனுந்தான்
தப்பாதசொல்லுடைய தாரவேந்தர் அண்ணாவே
கற்புடையபாலு கானகத்திலேமடிந்த
உற்பனமேதென்று உயர்வீமன்தான்கேட்க
வாசமுள்ளதன்மர் மகிழ்ந்தேதுசெப்பலுற்றார்
ஈசர்பதிவாழும் இமையமடந்தையிவள்
மாபாரதமுடிய வந்திருந்தாளைவருடன
தீபாவியானதொரு துரியோதிரன்மடிய
பாரதமும்போரும் பகைபறவேதான்முடித்து
பாரதனையாண்டு பரலோகஞ்சேரவென்று
கலியுகத்தைதாண்டிக் காட்டகத்தேநாமவரவே
சலியாமல்நம்முடனே தானடந்தாளித்தூரம

தேவர்முனிவர் திருமால்சபையறிய
பாவசரீரமதைப் பார்மீதிலேகிடத்தி
முன்னேநடந்துவிட்டாள் முகுந்தனிடதன்பதிக்கு
பின்னேதொடர்ந்து பிறகேவழிகூடி
நாமும்நடக்கவென்று நடந்தார்கள்வெகுதூரம்
தாமும்பின்தம்பியருந் தையலையுந்தான்பிரிந்து
கானகத்தினூடே கடுகிநடக்கையிலே
வானகத்தினுள்ளே மலைமுள்ளுக்குள்ளிருந்து
வந்துபதுங்கி வருவாரைத்தான்பார்த்து
இரைதைபசிதீரத் தின்னலாமென்றுசொல்லி
என்றுமனமகிழ்ந்து எதிரேதானார்ப்பரித்து
கொன்றுபசியாறக் கூர்முகங்கைகளுமாய்
கண்ணுமுகமும் கனல்போல்பொரியெழும்ப
விண்ணுருவப்பாய்ந்து விழுங்கவேஐவரையும்
சேர்ந்துபிடிக்கவென்று சிங்கமவந்துதான்சீறி
பாய்ந்துபிடித்ததுகாண் பருவீமன்றன்னையுந்தான்
சிங்கத்தின்வாயகலத் திறல்வீமன்றான்பிடித்து
பங்கப்படுத்தி பகிர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
வதைத்தானடிவயற்றில் வருண்டோடச்சிங்கமது
உதைத்துத்திகைத்துப் பதறியுடல்நடுங்கி
வேதியர்போல்வந்து மெய்யுடையதன்மர்முன்னே
நீதிமறையோனும நிற்பளவில்தன்மருந்தான்
ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
தாதுவிசுவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள
நானெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகந்தனிலே
தேனிருக்குஞ்சோலையிலே சினந்திரண்டுசிங்கமது
ஆர்ப்பரித்துமண்டிம அவர்கள்பெருமபேரை
தப்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
வேதித்துமாமுனியும் வேகமாயோடிவந்து
ஏகிற்றுச்சிங்கமென இச்சாபமிட்டார்காண்
ஏற்றியசாபமெனக் கெப்போதுதீருமென்றேன்
போற்றியேநான்துதிக்கப் புகல்முனியுமப்போது
ஐவருங்கானகத்தில் மால்பாதந்தான்தேடி
ஐவருந்தானந்தவழி அவர்கள்வருவார்கள்
பொறுமையுள்ளதருமர்தம்பி போர்வீமன்கையாலே
திருமுனிவர்சொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சாபம்
ஆனதினாலிச்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டார்
நான்போறேனீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
போங்களென்றுசொல்லிப் போனார்காண்வேதியரும்
வாங்களென்றுசொல்லி மன்னவர்களைவருமாய்
இறைவோனைத்தஞ்சமென்று ஏகினார்காணம்மானை
கறையேறவேணுமென்று கடுகிநடக்கலுற்றார்

பலைகள்பலகடந்து மாயோனைத்தானினைந்து
கலைகள்மறைகள் காடிபுலியாளிசிங்கம்
பெரியமதவாரணங்கள் பேராறுதான்கடந்து
அரியவனக்காரணமும் அதிசயமுந்தான்பார்த்து
பஞ்சவருஞ்சென்டகிரி வட்டமலையோர்புறமும்
மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள் விரைந்துவருகையிலே
தானதவம்பூசைசெபம் தன்னுடனேயாமாகில்
ஏனமுனிவரிங்கே இருந்தாரவர்தனையும்
கண்டுவணங்கியிரு கையால்மலர்சொரிந்து
தொண்டுபண்ணிநிற்கையிலே தோற்றமுடன்மாமுனிவர்
மன்னவரேயெங்கிருந்து வாரீரெனக்கேட்டார்
தென்னவர்கள்போற்றுஞ் சீராகஐவருந்தான்
பாண்டுமைந்தரைவர் பாராசைவிட்டகன்று
கண்டுகலிவருமுன் கரியமால்சண்ணர்பதம்
தேடிவந்தோமவைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாங்களுந்தான்
நாடிவந்தோமும்முடைய நற்பாதந்தெண்டனிட்டோம்
என்றுதன்மார்சொல்ல இயல்முனிவரேதுசொல்வார்
நன்றுதான்பஞ்சவரே நாங்கள்சொல்லநீர்கேளும்
வேகமுடனித்தூரம் விரைந்தோடிவந்ததினால்
தாகம்பசியிளைப்பும தகையாறவேணுமென்று
ஐவரையுந்தானிறுத்தி அன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
மெய்வருமூல பலாதிகள்தான்வேணுமென்று
போசனமுமபால்தயிரும் போதவுண்டாகுமென்று
வாசமுடனேமுனிவர் மகிழ்ந்துரைத்துஐவரையும
பார்த்திபரேநீங்கள் பாருமென்றுதானுரைத்தார்
சாத்திநின்றேன்று தயவாகமாமுனிவர்
தேனுங்கனியுந் தெவிட்டாதபால்பழமும்
தானுஞ்சிவமுனிவர் தன்னிடத்திலேதோற்றியதால்
அந்தக்கனிதேன்பழமும் அருந்துமென்றார்மாமுனியும்
இந்தக்கனிபாலபழமும் இப்போதழைத்தவிதம
அதிசயந்தானென்று ஐவருந்தானுளமகிழ்ந்து
நதியிற்புனலருந்தி நமஸ்கரித்தார்மாமுனியை
இருந்துபசியாருமென்று இயல்முனிவர்தானுரைத்தார்
விருந்துண்டிளைப்பார்ந்தார் வீரானஐவருந்தான்
கதிரோனும்போய்மறைந்தான் கங்குல்வந்துதோன்றியதே
சதிரானமாமுனிவர் தன்மர்கதைதான்கேட்டு
வேதவிதிசாஸ்திரமும் விளக்கமாயைவருக்கும்
போதமாய்ச்சொல்லிப் போதித்தார்மாமுனியும்
கங்குலகன்று கதிரோனுமவந்துதித்தான்
பொங்குபுகழைவருந்தான் பூரித்தெழுந்திருந்து
கதித்துப்பரிதியுடன் காலைஜெபந்தான்முடித்து
மதித்துமகிழ்ந்தைவர் மாமுனிவர்தன்னிடத்தில்

வந்துவணங்கி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
சந்துபயில்வனத்தில் தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமச்சுதனைத் தேடியின்னங்காணமல்
தள்ளுவதுஞாயமல்ல சரணஞ்சரணமையா
வேழமுகத்தோனே விக்கினங்கள்தீர்த்தோனே
காளமுகில்மேனியனார் கண்ணன்மருகோனே
கதவுதிறவுமையா கணபதியேசரணமென்று
இதமுடனே தன்மர் இருதாள்சரணமையா
மதகஜமுகனும் வாசல்வழிதிறந்தார்
வித்தகவிநாயகனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
வட்டபதிக்குடையோன் மாநகரில்வந்துபுக்கி
பட்டணங்களெல்லாம் பளிங்குநிறம்போலவேதான்
எங்குஞ்சிவாலயமும் எம்பெருமாளாலயமும்
பொங்குஞ்சிவமுடையோர் பூசைபண்ணுநீதிகளும்
தவமுஞ்சிவமுஞ் சந்நியாசிவேடமுமாய்
அவமுமபவமும் அரிஞானமூலமுமாய்
தெளியும்பெரியோர்கள் சிவஞானவேதமுமாய்
வழியுமணிமுழங்க மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
மகிழ்ந்துகளிகூர்ந்து வந்தார்களைவருந்தான்
புகழ்ந்துமுனிபாதம் போற்றியடிபணிந்து
அப்பனேயெங்கள் ஆதிகுருபரனே
செப்பமுடனெங்கள் தெய்வசிகாமணியே
என்றுதன்மர்தெண்டனிட்டு இன்பமுடனேபணிய
நன்றுகாண்பஞ்சவர்கள் நாடிழந்துவந்தகதை
பாண்டுமைந்தர்தானும் பதியிழந்துவந்தவரை
வேண்டியேயிங்குவந்த விசாரமேதென்றுரைத்தார்
பொய்யானதோர்கலியன் பூமியிலேவந்ததினால்
வந்தோமபுவியிழந்து வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயனுப்புந் தானுமேவென்றுரைத்தார்
தன்மரிவைசொல்லத் தானகேட்டுமாமுனியும்
இம்மைதனில்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
வேதனுடமாமுனிவர் விண்ணோருங்காணாத
சீதனமலர்விந்தபதம் தேடிநீர்காண்பீரோ
ஆனாலுமாயனை ஐவருக்குமணபுடையோனை
தானானகோபாலர் தனையிடத்தில்நீங்களுந்தான
போனாலுமுங்களுக்குப் புத்திநானசொல்லுகிறேனை
சேனாபதிக்கதிபா செப்புகிறேனைகேளுமினி
வேகமவெகுளி வெகுண்டதொருகோபம்
தாகமபசியிளைப்புஞ் சஞ்சலங்களில்லாமல்
இடுப்புங்குலைகளவு எதொனறுமில்லாமல்
கடுங்காமமமோசங் கருத்திலுற்றுப்பாராமல்

ஐம்புலனையுள்ளடக்கி ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
எம்பெருமான்தன்னை இருதயத்திலேநினைந்து
மன்னுயிர்தன்னுயிர்போல் மனதுபரிபூரணமாய்
நடந்தால்தெரியும் நந்தகோபாலருடன்
இடந்தான்தெரியுமப்போ என்றுனைதப்பாது
தாரார்துளசிமணித் தாணணியுமூர்த்திதன்னை
ஆராய்ந்துதேடி யருள்பெறுவீர்கண்டீரே
செல்லும்வழிதனிலே தீதொன்றும்வாராது
சொல்லுகிறேன்கேளும் துன்பமற்றபாதையிது
ஞானபேர்கள்வந்து செல்லும்வழிகேளீர்
கேதாரம்போய்ச்சேர்ந்தால் கிட்டவதுதூரமில்லை
பக்கவிலக்குமில்லை பலபாதைதானுமில்லை
சொர்க்கமதுபோய்ச்சேர சொல்லுகிறேன்நீர்கேளும்
கதித்ததொருவாசல்வழி காவல்பத்திரகாளியென்றூர்
துதித்தவளைப்போற்றித் துன்பமறவேநடவும்
என்றுதுறுவாசர் இவ்வசனந்தான்கூற
நன்றென்றுபஞ்சவர்கள் நமஸ்கரித்துமாமுனியை
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
அடர்ந்துவழிகூடி அம்மையுடகோயில்சென்று
பணிந்தார்களைவர் பத்திரமாகாளிதன்னை
துணிந்தார்கள்நல்ல தோத்திரமும்சொல்லலுற்றார்

விருத்தம்.

வக்கிரசெந்திமுகக்கமலவிழிமிலருசெஞ்சடையடிமுடியும்
உக்கிரமகோரவுமைவிழிமருட்டுமோங்குநற்கரமுந்தனசூலஞ்
சக்கிரவிசயஞ்சாமுண்டிகெளரிதுற்கைமகாகாளிதிரிசூலிநீலி
விக்கிரசாலிசிம்விதுதித்தேனுனையேதுணைசெய்வாயே. அ௩
காளிபகவதிகங்காளிமாரி கரியமால்தங்கைகாரிழையாளே
எளியர்தமக்கிரங்கும்பரிபூரணி யிடைவிடாவழியை
வெளியில்வந்துதவுமாதாவே என்றுவந்கோமுன்பாதம்
தருவிலெலந்தன்தாயேநின்பாதந் தந்துணைசெய்வாயே. அ௪
சுந்துமிபிடாரிசெல்வி தோதகிமாயருத்ரி
சிந்துரதிலதமாதே திரிசூலபாலமேந்தி
வந்துமுன்தோன்றவேணு மாசற்றவடிவினளே
பந்துவைகுந்தஞ்சேரப் பதிவிடைதாருமம்மா. அ௫
தாதுமலர்நகுழலணங்கே சமயமிதுகாண்வழிகாட்ட
மாதுதனதுசேதாரம் மட்டுஞ்சேரமலைவுதன்னை
ஏதுவினைகளணுகாம லெளியாரிடமேநீயிருந்து
தீதுவினைகள்வாராமல் செவ்வேநடத்துந்திரிபுரையே. அ௬
நடக்குந்துயரமறிந்துணைது காட்டமதனால்கண்டிறங்கி
அடக்கமுடையபொருளறிய வமமாவுனதுசெயலாலே
நடக்கவேணும்வழிதுலையக் காணவேணும்வைகுந்தம்

வடக்குவாசல்மடக்கொடியே வருவாய்வந்துதுணைசெய்வாய். ௮௭
துணையாயெனக்குமுன்னின்று துன்பவினைகளணுகாமல்
அணைவாய்மலைக்காசரவா யைந்துபுதல்வர்திகையாமல்
பிணைவாய்தனதுபிள்ளைகள்முன் பேசாதோடிவந்தருகே
இணையாய்வருகவம்மாநீ யிப்போசமயமாதாவே. ௮௮
வருவாய்கமலமாதாவே மார்க்கவழியேசீக்கமுடன்
குருவாய்நிசமமுன்னின்று குற்றங்குறைகள்வாராமல்
திருவாய்மொழிந்துபயமாவே சிந்தைமகிழ்ந்துசெயல்பெருக
தருவாய்பெரியவைகுந்தந் தாயேசரணஞ்சரணுமக்கே. ௮௯

கதை.

மாதுகவுரி மகமாயிராசகன்னி
சாதுவேமாகாளி தாயேபராபரியே
சக்கரத்திரிசூலி சாமுண்டிசங்கரியே
துற்கைபிடாரியம்மா துரியசடாட்சரியே
பஞ்சாட்சரத்தினிட பதியேபதியுரையே
அஞ்சலென்றுகாக்க அடைக்கலமேயுன்மீதில்
மாதாவேதாயே வழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதரவுமில்லையம்மா அடியேற்குவந்துதவும்
என்றுதருமர்சொல்ல இரங்கிவந்துமாகாளி
சொல்லுவாளப்போது துரைராசமன்னவற்கு
நல்லதன்மரேயுனக்கு நல்லவழியிதெனவே
வழிகாட்டிமாகாளி மறைந்தனள்காணம்மானை
தெளிவாகபஞ்சவர்கள் சென்றுவழிதான்கூடி
தர்ராளமாய்கடந்த சத்திபத்திரகாளிதன்னை
நேராயிருதயத்தில் நெஞ்சுடுவேவிருத்தி
எண்பதிங்காதவழி எய்யாமலேதானடந்தார்
நண்புற்றகானகத்தில் நடக்கும்வழிதனிலே
அப்பாலொருமலைதான் அளவற்றவுன்னதமாய்
ஒப்பாருமில்லாத வுயர்ந்தமலைமீதேறி
அந்தமலைப்பெருமை ஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
கந்தமுடனரக்கன் கயிலாசமென்றொருவன்
ஆகாசம்பூமி அளவாகவாய்பிளந்து
வாகாசந்தன்னுடனே வயிறுகளையெக்கிநின்று
தீயெறிந்தகண்ணுஞ் சிறந்தவிழிநாசியுமாய்
பேயிருந்தவீட்டதுபோல் பெருடலும்நீள்வயிறும
கட்டானைசிங்கங் கரடிபுலிபன்றியுடன்
காட்டமுடன்காதவழி நடந்துதிரிவதுவும்
நாசிவழிசென்று நடமாடப்பட்டதெல்லாம்
ஓசனைகாதவழி யுழன்றுருண்டுதான்திரியும்
சிலேட்டித்திலீயதுபோல் சிக்கிமலைந்திடவும்
வாட்டுப்பெருங்காற்றால் வல்லரக்கன்தன்மூச்சு
எல்லையில்லாத்தூரம் எந்தமட்டோநாமறியோம்

தொல்லையுடல்பங்குந் தூரம்வெகுதூரம்
கடக்கமுடியாது கடற்கரைக்குமெட்டாது
கிடக்கிறான்ராட்சதனைக் கிட்டியேசென்றாலும்
அடுக்கமுடியாது ஆர்தனக்குக்கிட்டாது
கடக்கவழிகாணோம ராட்சதனைத்தப்பியப்பால்
யேகவழிசற்றும யேதொன்றுங்காணோமே
வேகமுடன்சென்றவன்மேல் வீரியங்கள்செய்தாலும்
எதிர்த்துப்பொருவான் ஈடல்லநாம்தாமும்
மதித்தவனுந்தின்னவென்றால் வாய்தனக்கும்பத்தோம்நாம
கைகாலுலாவிவருங் காதவிருகாதவழி
ஐவருந்தான்பத்தாது அவன்வயிற்றுக்கிப்போது
என்றுமயங்கி இறங்கிவழிபார்ப்பளவில்
நின்றுமலைத்தவர நெடுமூச்சுதானெறிந்து
காவலர்கள்போகவழிக் காணமலேமலைத்து
தாவிவெங்குஞ்சுற்றி தவித்துவழிதிகைத்து
உற்றதொருராட்சதனை வுசுப்பினார்கிட்டவந்து
சத்தமிட்டுக்குத்தித் தட்டிஎழுப்புகையில்
என்னமோவென்று எள்ளளவுந்தோற்றமல்
வின்னயாய்ச்சும்மா மெய்யசைந்துகண்ணுறங்கி
எதுசெய்வோமென்று எண்ணிமனம்புண்ணாகி
தீதுவினைதானிவனுந் திருவுளமேயுண்டெனவே
சுற்றுமபோயாராய்ந்து சூழவழிகாணமல்
மற்றுமினிப்போக வழியொன்றுமிலலாமல்
நின்றுதிகைத்தளவில் நெடியதொருவல்லரக்கன்
குன்றுமலைபோலவனுங் கோட்டாவிகொண்டெழுந்து
ஐவரையுங்கண்டரக்கன் ஆவிபிடிப்பளவில்
தெய்வமேயென்று சினத்தெழுந்தான்வீமனுந்தான்
மண்ணும்விண்ணுந்தானதிர மலைகள்இடிகிடென்ன
கண்ணுமபுயவீமன் நாடிச்சினத்தெழுந்து
ஆர்ப்பரித்துக்குற்ற அரக்கனுமேதான்சினந்து
எற்பறித்துவீமனுடன் எதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
மலையும்மலையும் மற்கட்டிச்சேர்ந்தாப்போல்
அலைகடலுங்காற்றும் அலறிவெகுசத்தமிட்டு
காடுசெடிநெருங்கிக் கற்காடுந்தூளாகி
ஈடுசெய்யமாட்டாமல்எடுபட்டுவலலரக்கன்
மதியஒருசாமம வல்லரக்கன்றான்பொருதி
அதிகபிலமெல்லாம் ஆங்காரமுள்ளடக்கி
தாக்கினான்வீமன் தலைகளுருண்டோட
நோக்கிவந்தராட்சதனும நொருங்கியேபட்டிருண்டான்
பட்டஅரக்கன் பாரில்பிழைதெழுந்தான்
துஷ்டனவன்தேடிநம்மைத் தூக்கிபிடிக்கவென்று
தாராருந்தருமர் தம்பியரைவாருமென்று

சீராகத்தானடந்தார் தெய்வமேயென்றுசொல்லி
வருத்தமுடனேங்கி வளர்ந்தவனக்காடுகளும்
திருத்தமுடன்கடந்து சென்றார்வழிகூடி.
நடந்தார்வெகுதூரம் நாற்பதிங்காதவழி
கடந்தார்வெகுதூரம் கானகமுந்தான்கடந்து
வரும்வழியில்வீமன் வார்த்தையொன்றுதானினைந்து
தருமரடிபணிந்து தான்தொழுதுமேதுசொல்வான்
நடக்கும்வழிதுலைய நாதனேபெரியோருக்கு
அடக்கமுள்ளமுற்கதையை அருளுமென்றான்வீமனுந்தான்
பொருளுமுறையும் போதமுடனமுற்கதைதான்
சாற்றுகின்றேன்தம்பியரே தான்கேளுமென்றுரைத்தார்
போற்றுமுலகும் புவனமபதினாலும்
வேதாவுமாலும் மிக்கதொருருத்திரனும்
மீறானமூவர் விதித்தவிதிபாராமல்
நான்படைத்தோமென்று நான்முகனுந்தான்கூற
மான்பிடித்தருத்திரனும் வகைபலவுந்தானாகி
தூயதொருமாயவரும் தோற்றமெல்லாந்தானாகி
நேயமுடனமூவரிலே நீபெரியோன்நான்பெரியோன்
என்றுபகையாக எதிர்த்துவழக்குரைத்து
மன்றிற்சபதமிட்டு வாய்த்தசத்தந்தானாகி
நன்றிவிவர்மூவருமே நடக்குமதிகாரம
படைப்பிக்கதேவன் படிகாக்கமாயோனும்
முடிப்பிக்கருத்திரனும் மூவருமேயல்லாது
ஒன்றையொன்றுமிஞ்சாது வுண்மைபொருளாகுமிது
மன்றில்விளங்கி வழக்குரைக்கமூவர்களும
பாரகிற்சரியெனவே பரமரகசியத்தை
ஏர்க்கவேமுன்னாள் எழுதிவைத்தார்மேருவினில்
ஆர்க்குமபெரியோ னவனலலால்வேறுமுண்டோ
நிக்கமுடன்மூவர் செய்தொழில்மிச்சமில்லை
அவனைமறந்துரைத்த அபசாரந்தீரவென்று
சிவனுமயனும் திருமாலுந்தான்கூடி
ஒருவர்க்கொருவர் வுயர்ச்சிசொல்வதல்லவென்று
மருவித்தழுவி மகிழ்ந்தார்கள்மூவர்களும்
அண்டமபுவன மகண்டமெல்லாந்தானபடைத்து
அண்டங்கடந்துநின்றோன் ஆதிந்திருக்கூத்தை
கண்டறியமாட்டாதார் கருதியுரைத்ததெல்லாம்
[illegible]ண்டவினையபயனால் கூறினோம்வ்வார்த்தை
[illegible]னைபெரியோன் ஆங்குமிங்குமொன்றாகி
[illegible]றவனை காண் எல்லையில்லாபேரொளியை
[illegible]றைத்தகுற்றம் வாராமலேயிருக்க
[illegible]வனை திருந்து இருதயத்திற்றன்றுதித்தார்
[illegible]தம்பியரே இன்னமொருகதைதான்

மாயவரும்மிந்திரரும் வானோரும்வேதியரும்
நாதமுனிரிஷிகள் நால்வகையிலுள்ளோரும்
அன்றிமயதேவர் அமுர்தங்கடையவென்று
பொன்னுருமேரும் பொருப்பேதான் தூணாக
நாகமதுகயிறாய் நாட்டியதோர்தூண்தனக்கு
வாகனைமாமதியு மததாகத்தான்சேர்த்து
வானவர்களோர்புறமும் வாலியொருபுறமும்
ஆனவர்கள்பாற்கடலில் அமுர்தங்கடையுமன்னாள்
மலைதாங்கழன்றிடவே வாசுகியுமப்போது
நிலைதாங்கமாட்டாமல் நீள்விஷங்கள்தானகன்று
மீறியதோராலவிஷம் மிகவெகுண்டுதானெழுந்து
சீறியுலகெங்குஞ் சென்றுபறந்தப்பாலும்
அண்டமடுக்கும அகண்டமுதற்றான்பறந்து
விண்டலமுழுதுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷம்பெருகி புகையெழுந்தகோரமுடன்
தாங்கியேழுவுலகுந் தானுமுண்டுமீள்வதுபோல்
வாரவிஷந்தனை வானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும் போகவழிகாணாமல்
கண்டுவிஷந்தன்னைக் கலக்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம் ஆனகலேஎன்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனே பனிமதிவெள்ளெருக்கம
அரவணியுஞ்செஞ்சடையான் அண்ணலேநீர்கேளும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில் காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடர்ந்துதிரிலோகமெல்லாம் அந்தகாலமாமெனவே
தொடர்ந்துவருஞ்சுதனைத் துடைக்கவகைகாணாமல்
கடந்துபயந்தோடிவந்தோங் காலவிஷந்தான்பிறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறையோனேகாவலென்று
வெண்டிசைசூழ்வையமெல்லாஞ் சிவனேயினிக்காரும்
என்றவர்கள்கூடி இறையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துவந்த தீதானநஞ்சுதன்னை
ஒன்றுபோல்தான்திரட்டி உட்கொண்டாரீச்சுரனார்
நஞ்சுண்டாரென்று நல்லதொருபார்ப்பதியும்
அஞ்சுவிரல்தன்னால் அருத்தினாள்பார்ப்பதியும்
எவ்வுயிருங்காக்கவென்று ஈசனார்நஞ்சுதின்றார்
அவ்வுயிரெல்லாம்பிழைக்கு மவர்மடிந்துபோவென்று
கோலிவிஷம்பாயாமல் குறுக்கேமிடாடியில்
தாவிபிழைக்கவென்று தடுத்தாள்கரத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கறுத்தகறைவிடமாய்
நின்றதுகாணந்த நெற்றிமேலுச்சியிலே

அன்றுபிழைத்தார்காண் அமரர்முனிவரெல்லாம்
இரவிமுனிரிஷி தேவரொடுமூவரையும்
இரவாமலீசுரனு ரட்சித்தாரம்மானை
ஈதல்லால்வேறுகதை இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேனே
ஆதலால்முன்னாள் அசுரரெனுமுப்புரத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ளதொரு எண்பத்துநான்குயிரும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகும் அடங்கலுமகொள்ளைகொண்டு
இடுக்கங்கள்பண்ணி யிருந்தாரேஅசுரருமே
இடுக்குமுபத்திரமும் அன்பத்திற்காற்றுமல
தேவர்களுமிந்திரரும் திசைநான்குமுகத்தோனும்
மூவர்களுமொன்றாய் மூர்த்தியெனுமீசுரனை
சென்றுவணங்கி சிவனேயபயமென்று
இன்றுமுதல்முப்புறத்தார் இடுக்கத்துக்காற்றுமல்
வந்தோமபராபரனே வஸ்துவேகாருமென்று
அந்தமொழிகேட்டு அரனுமேதுசொல்வார்
செங்கணசுரரெல்லாம் சிவபத்தராயிருக்கும்
அந்தவகைநம்மால் அழிக்கவேபோகாது
சிறந்தவர்செய்யுஞ் சிவபூசைதன்னையிப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால் வாகாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்ல யெம்பெருமாள்தன்பதியில்
கண்ணுமுகுந்தா கரிமுகில்மேனியனே
அண்ணுதுளபமணி ஐயனேஅச்சுதனே
முப்புரத்தோரானுலும மூவுலகம்கொள்ளைகொண்டு
இப்போதழிந்ததுகாண் என்செய்வோமாயவரே
வண்ணமகேசுரர்பால் வாகாகப்போயுரைத்தோம்
திணமுடன்முப்புறத்தார் சிவபத்தரென்றுசொல்லி
அவர்கள்செய்யுமபூசைதன்னை யகற்றினலிப்போது
சிவனுருமுப்புரத்தைச் செய்கிறோமென்றுசொன்னார்
ஆகையினாலும்மை அடியேன்கள்தேடிவந்தோம்
மாய்கைபலசெய்து வலலோர்சிவாலயத்தை
மறந்திருக்கப்பண்ணுமையா மாபாவிமுப்புறத்தோர்
இறந்துநெறிப்பிரிய எமபெருமாள்பண்ணுமிப்போ
வானவருந்தேவர்களும மயங்கின்றுவார்த்தைசொல்ல
ஆனபெருமாள் யாவருக்குந்தானிறங்கி
விண்ணவரேயுங்கள்பயம வேண்டாமெனத்தீர்க்க
திண்ணமுடன்முப்புறத்தோர் தங்களுடனேவந்து
எண்ணமாய்நாலும் இருந்தார்கள்வயதனிலே
மண்ணையடிப்பதற்கு மாயமாய்த்தானிருந்து
தழுவியவாதனையுஞ் சற்பனையேசெய்வதற்கு
வழுதாவேதான்பார்க்க வருகிறோம்போங்கோளென்றார்
அகமகிழ்ந்துவானவர்க ளமாராபதிசேர்ந்தார்
ஜெகநாதர்வந்து திரிபுரத்தைதீயெரிக்க

வந்தார்காண்முப்புறத்தில் மாயோனுமாயமதாய்
விந்தையாய்ப்பூசை விழுத்தாட்டவேணுமென்று
புத்தாய்சமைந்து புத்தாய்வடிவுகொண்டு
வித்தகனார்போயிருந்தார் வீரானமுப்புறத்தில்
போயிருந்தார்புத்தர்தனைப் பொல்லாதமுப்புறத்தில்
தீவினைகளேதென்று சென்றார்காண்புத்தனிடம்
சிறந்தசிவபூசையிங்கே செய்யுந்தலந்தனிலே
மறந்தமொருபுத்தன் வருவானேயென்றுசொல்லி
புத்தனுடனேதிர்த்து புரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
தத்துவங்கள்பேசியிவா சர்க்கித்தாரம்மானை
சிற்றறிவைத்திருத்தி நிலைநிற்கவாதுசெய்து
தர்க்கித்துப்புத்தரவர் தனுசாஸ்திரப்படியே
சமையமெனும்வேத சாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
அடையும்படிக்கி அறிவுரைத்தார்பத்தரொன்று
வாதாடிமுப்புறத்தார் மலைத்திருந்துதான்தேடி
சூதனும்புத்தனிட சூட்சமறிவோமெனவே
புத்தரேநீரிருக்கும் பூமரத்தைநீங்களுமே
அத்தரித்துநீராய் அதுசாம்பலாகவேதான்
பார்க்கிறோம்நீரும் பசுமரம்போலாக்குமிப்போ
ஆக்கினீரானால் ஆனாரும்நீரெனவே
வேதமெல்லாமும்முடைய வேதமேதான்படிக்க
விண்டமதிக்கும் அகண்டமுதற்றன்பரந்து
அண்டமுழுமுடுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷமபெருகி புகையெழுந்தகோரமுடன்
தங்கியேழுலகுந் தானுண்டுமீள்வதுபோல்
வாரவிஷந்தனை வானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும் போகவழிகாணாமல்
கண்டவிஷந்தன்னைக் கலங்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம் அணைவிலேசென்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனே பணியணியும்வெள்ளருக்கும்
அரவணியுஞ்செஞ்சடையார் அணைமேலநீர்சேரும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில் காலவிஷந்தான்பறந்து
அடர்ந்துதிரிலோகமெல்லாம் அந்தகாரமெனவே
தொடர்ந்துவருநஞ்சுதனைத் துடைக்கவகைகாணாமல்
கடந்துபயந்தோடிவந்தோம் காளவிஷந்தான்பறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறையோனேகாவலென்று
தெண்டிசைசூழ்வையமெல்லாஞ் சிவனேயினிக்காரும்
எனறவர்கள்கூடி இறையோகாக்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபார்த்துவந்த தீரானஞ்சுதன்னை

பாதம்பணிந்து பலகாலும்பூசைபண்ணி
ஈஸ்வரனென்று யெல்லோருந்தான்பணிந்து
வாசமுடன்கீபுரத்தார் வகுத்துரைத்தசெய்தியினால்
புத்தர்சினந்து பூமரத்தைப்பாருமென்றார்
பத்தறவேமுப்புறத்தைப் பாருமென்றாரம்மானை
பூமாமும்வெந்து பொடிசாம்பல்நீராகி
பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான் பூமரம்போலாக்கிவைத்தான்
கண்டுதான்முப்புரத்தார் காட்சியிதுவென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டுப்போற்றிச் சிறந்திருந்தாரெல்லோரும்
மாயனிடமாய்கை மனமறியாமாபுரத்தார்
நேயமுடன்முப்புறத்தார் நினைவுமிகவறிந்து
ஒருத்தார்தவங்கள் உபதேசந்தான்மறந்தார்
வருத்தமின்றிஈசரிட வாசனையுந்தான்மறந்தார்
பெற்றவரமிழந்தார் பெரியதவந்தான்மறந்தார்
எதிர்த்துவந்தபுத்தனையும் ஈசனென்றுதான்பணிந்தார்
பூமரத்தில்முப்புரத்தார புத்தனையேதெய்வமென்று
நேமபற்றுவீற்றிருந்தார் நெடுமாலுமப்போது
ஈசர்தனைநினைந்து இப்போதுமுப்புரந்தான்
பூசைதவங்குலைந்தார் போர்பொருதமாட்டார்கள்
வேளையிதுவாகுமென்று மேகவண்ணர்தாநினைந்தார்
காளைதனிமேலதுங் கடவுளருந்தாமறிந்து
மூங்கிமனதில் மூயலகனைக் காலவளைத்து
செங்கிமகாமேருவையுஞ் சிலையாகத்தான்வளைத்து
வாசுகியைநாணாக மால்தானும்அம்பாக
நேசமுள்ளவேதம் நெடும்பரிதேராக
சதுமுகன்சாரதியாய்ச் சங்கரனார்காணடந்தார்
முதுமொழிதானெடுத்து மீறிச்சிலையேற்றி
வருமளவில்மாயனுட மாய்கைதனையறிந்து
திருமருவுமுப்புரத்தில் சென்றுநின்றுகான்சிவனும்
காயாம்புமேனி கண்ணருடசூட்சாதை
வாயாரச்சொல்லி வழுத்தமுடியாதெனவே
சித்தத்திற்கொண்டு சினந்துசிலைதானேந்தி
சத்தவொலிநாணசைத்தார் தராதலங்கள்தானடுங்க
கர்த்தனார்முப்புரத்தைக் கண்டுநகைசெய்தளவில்
பற்றறவேமுப்புறமும் பற்பமாய்சாவெரிந்து
மாபாவிமுப்புறத்தார் மாண்டார்களெல்லோரும்
பூபாலனான புண்ணியஞ்சேர்தன்மருந்தான்
இக்கதையைநன்றாய் இனியோர்க்குத்தானுரைக்க
அக்கதையைசொல்லி அடவிகளுமாமலையும்
கடந்துமொருநூறு காதவழிதூரம்
கடந்ததைகேட்டு நல்லதென்றுபோகையிலே
வெற்றியுள்ளவீமன் விலாயவுந்தானிப்போது

அன்றியுமோகதைதா னருளுமென்றுதானுரைத்தார்
மன்னவரேதம்பியரே மறுத்துமொருகதைதான்
இன்னமொன்றுசொல்லுகிறே னிப்போதுநீர்கேளும்
ஆடகனென்றேயொருவன் அவனிதனிலேதோன்றி
நாடுதனிற்றன்பேர் நலமாய்விளங்கிடவே
முரணியதேனவன் மூவர்கள்நம்மிலுமே
வாபன்றிவாழ்ந்திருக்கும் வல்லனிரணியனை
தேவர்களுமிந்திரனுந் திசைநான்முகத்தோனும்
ஏவல்செய்துநாளும் இரணியனைப்போற்றிசெய்து
ஆற்றமலேயவர்க ளச்சுதனைப்போற்றிசெய்து
கூற்றனமபாவி கொடுமையெல்லாந்தானுரைத்து
சேசவனும்நம்முடைய கிருபையினாலிரணியற்கு
வாசமுடனெந்த வகையினாலானாலும்
சாபமதுதீர்க்கத் தரணிதனில்தான்பிறந்து
மாயாவிதன்கொடுமை மண்ணுவிண்ணுந்தாமறிய
தீர்க்கிறோம்நீங்கள் சிந்தைதனிற்றான்மகிழ
கார்க்கிறோமென்று கண்ணருந்தானுரைத்தார்
வந்துபிறந்தார்காண் மகிழ்ந்தானிரணியனும்
இந்தப்பிரகலாதன் றனையெடுத்துமுத்தமிட்டு
தந்தையருந்தாயும் தானேபிரியமதாய்
காலுக்குத்தண்டையிட்டு சனத்தச்சதங்கையிட்டு
மேலுக்குமாராடி விதமாய்ப்பணிபூண்டு
அஞ்சுவயதானளவி லருமையிட்டுத்தான்போற்றி
வஞ்சனுடன்மைந்தன் மகனையொழிகேட்டு
வாகாயவைகேளும் வந்துதென்றுதந்தையுந்தான்
பாகாகவேபடிக்கப் பாலனையுந்தானழைத்து
முத்தும்மறைவேதியரே மூகூர்த்தமிடுமென்றுசொன்னான்
மைந்தனுக்குநல்லவித்தை வருத்துமென்றுதான்மொழிந்தான்
அந்தமொழிகேட்டு அந்தணனுஞ்சம்மதித்து
இந்தவசன மிதுவேபிரியமென்று
தம்பிபிரகலா தன்னையேயோதிவிக்க
தும்பிமதவாரணமே துணைசெய்யவேணுமென்று
ஏடுபிடித்து இரணியநமாவெனவே
தேடுதமிழ்வேதியரும் செப்பினார்தம்பியற்கு
பேசாமலேயிருந்து பிரகலாததேவனுந்தான்
ஆசானைப்பார்த்து ஐயரேவேதியரே
உலகில்வளப்பம் வுரையாமலிப்போது
தலைகீழாய்ச்சொன்னால் சம்மதியோஆர்தனக்கும்
வளப்பமதுஏதெனவே மறையோனுந்தான்கேட்க
அளப்பொன்றுமில்லை அரிநமாவென்றுசொன்னால்
வேதமொழிந்தாலும் விண்ணோடழிந்தாலும்
ஆதவனுமப்புவியு மண்டமழிந்தாலும்

ஒருகாலமுமழியார் வுண்மைபொருளாகுமிது
திருமாலுநான்முகனுஞ் செப்புமொழிவேதாந்தம்
ஓம்நமோநாராயணா வென்றுமுபதேசம
ஞானமிதுவுலகில் நற்றுணையாமெவ்வுயிர்க்கும்
மானவபிமானமென்றும் வழங்குதுகாண்மேலாகமெல்லாம்
என்றுசிறியோ னெடுத்துரைக்கவேதியரும்
சென்றுமறைவேதியரும் செப்புகின்றவார்த்தைதனை
மன்னனிரணியர்முன் வந்திருந்துவேதியரும்
தென்னவனேயுன்மகனை செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
கேட்டிலையோவென்று கிருபையுடன்சொல்லலுற்றார்
தாட்டிகமாயென்மொழியைத் தம்பியருமீறிப்போ
இரணியநமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றால்
முரணியனைமுதுனையாய் மொழியேயாற்றுவதோர்
அரிநமோவென்றுசத்த மண்டமெல்லாங்கேட்டிருக்க
சரியாயிரணியனைத் தானெதிராய்ச்சொல்லுவனோ
என்றாலுன்மைந்தன் இரணியனேயென்றுரைத்தார்
நன்றாச்செனவே நாழிகையில்மைந்தனைத்தான்
கூட்டிவரச்சொல்லிக் குழந்தைதனைப்பார்த்து
பூட்டிவித்தசொல்லதனைப் பொருந்தாமலேபார்த்து
யேறுமாறுரைத்த யென்பிள்ளாய்தம்பியரே
கூறுமிரணிய நமாவென்றுகூறுமென்று
அரிநமோவென்று அருளினன்பாலகனும்
எரிஎழவேகோபம் இரணியனுந்தான்சினந்து
சொன்னபடிசொல்லென்று சுடனாமிகக்கொளுத்தி
என்னவதைசெய்தாலு மெடுத்துரையேனந்தமொழி
முன்னமேசொன்னமொழி யல்லாமல்வேறுமுண்டோ
மன்னவனேயெட்டெழுத்தை மறப்பதுவுஞாயமதோ
ஆகாதசொல்லதனை ஆமென்றுசொல்லுவனோ
சாகாவரமுனக்குத் தந்ததிருவெழுத்தமதம
வந்ததுகாணென்று மைந்தனிதையுரைக்க
சென்னியசைத்துச் சினமாயிரணியனும்
சொல்லடாவென்று சுதனைப்பிடித்தடிக்க
நில்லடாசொல்லுகிறேன் நிரந்தரமாகவெங்கும்
இருக்கிறார்கண்டாயே எள்ளுக்குளெண்ணெயைப்போல்
உருக்கமுடன்கேட்டென்று வுதைத்தான்மகன்தன்னை
திரும்பிமகனுந் திருமால்தனைநினைந்து
துரும்பிலுமேயிருப்பார் தூணிலுந்தானிருப்பார்
என்றுபிரகலாதனுந்தானுரைக்க
மன்றுபுகழ்ரத்ன மணிவயிரத்தூண்தனிலே
இருப்பானோவென்று இரணியனுங்கோபமதாய்
நெருப்பாயெழுந்து நிலவரமோவென்றுரைக்க
அப்போதுபாலகன்தா னச்சுதனைத்தானினைந்து

இப்போயித்தூணி லிருக்கிறானென்றுரைத்தான்
எண்ணமறயிங்கே என்சேதிதானறிந்தும்
வண்ணமணித்தூணில் வந்திருப்பானென்றுசொன்னாய்
எங்கேயடாவென்று எழுந்தரைந்தான்தூணதனை
நங்கைபங்கலன்தூணில் நரசிங்கமாயெழுந்தார்
கண்டவுடன்மைந்தன் கடவுளிவர்தாமெனவே
தெண்டனிடவேணுமென்று செப்பினான்தங்கையிடம்
அந்தமொழிகேட் டர்காதிரணியனும்
வந்தநரசிங்கமுடன் வாகாய்பொருதலுற்றான்
வாய்த்ததென்றுவேளையிது மாயன்மிகநினைத்து
சாய்த்தவனைப்பற்றித் தன்மடியிலேயிருத்தி
வாசற்படிதனிலே வந்திருந்துகூர்நகத்தால்
பாசக்குடல்மார்பும் பகிர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
குடல்பிடுங்கிமாலையிட்டு குடித்துதிரம்விழாமல்
அடல்கதிரோன்பாதி அஸ்தமிக்கும்வேளையிலே
கொன்றிரணியனைக் கோபாலர்கைநகத்தால்
போனானிரணியனும் புழுநரகிலம்மானை
மாயோனைவந்து வானவர்கள்போற்றிசெய்து
நாயேங்களுக்காக நரசிங்கமாயெழுந்து
இடுக்கந்தவிர்க்கவந்த எம்பெருமாள்போற்றியென்று
நடுக்கந்தவிர்க்கவந்த நாரணரேதஞ்சமென்று
போனார்வானோர்கள் பொன்னகரந்தானோக்கி
ஆனாலும்பஞ்சவர்கள் அனேகநெடுந்தூரம்
பாதைதொலையவென்று பழங்கதைகள்தானபேசி
தானாபுகழ்நகுலன் சகாதேவன்வீமனுமாய்
பூண்டுகொண்டுசொல்லும புகழ்பெரியஅண்ணாவே
மீண்டுமொருகதைதான் விள்ளுகிறேன்கேளுமென்றார்
கூறுமொருசிவனார் கோயில்திருவிளக்கு
ஆறச்சுடரொளிபோ லாறுகிறவேளையிலே
நீண்டவிளக்கதனில் நெய்பருகவேநினைந்து
மூண்டோரெலிவிளக்கை முகத்தினாற்றூண்டிடவே
அவியாமலோர்விளக்கு அழகாகவேதெரிய
உவியாமல்தூண்டுகிற வுற்றவெலிதனக்கு
பரமசிவனும் பார்வதியுமதான்மகிழ்ந்து
வரமருளவேணும் வாவென்றெலிதனையும்
அண்ணலார்தாமு மரசாட்சியாளுமென்றார்
மண்ணுலகையாளுமென்று வரங்கொடுத்தாரம்மானை
பூவுலகிலேபிறந்து புரந்தரன்போலோகமெல்லாம்
தேவரடிபணியத் தேசமெல்லாமோர்குடைக்கீழ்
ஆளுகிறான்லோகமெல்லா மயிராவதத்தனைப்போல்
வாழுகிறான்மாவெலிதான் வையகமெல்லாந்தழைக்க
ஆயிரம்லிங்க மதனுடனேபூசைபண்ணி

கோயில்குளமுங் குடிபதையுந்தான்றழைக்க
தானதவமும தன்மபரிபாலனமாய்
வானவர்க்குமெட்டாத மகாபூசைகுருபூசை
ஞானசிவயோகியென நற்குணமுமவிற்பனமும்
ஈனமிரக்க மிறப்போர்கலிதீர்த்து
இரப்போர்க்கொருநாளு மில்லையென்றுசொல்லாமல்
பசியாமலுண்ணப் பாக்கியமுந்தானருளி
ரிஷிகள்தபோதனர்கள் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
பாராளும்நாளில் பச்சைமால்சோதனைக்கு
சீரார்புவியில் திருமாலறியவென்று
வந்தார்புவியில் மாவெலிதன்சேதிகண்டு
சந்தோஷமாகத் தவத்தின்பெருமைகண்டு
ஒருவிளக்குத்தான்றூண்டி உலகமெல்லாந்தானுண்டு
திருவிளக்குலோகமெல்லாஞ் சிறப்பாயிருக்குதென்று
இவனுடையகாமம ஈரேழுலகமெல்லாம்
யிவனுடையரூபமதாய்த் தீபச்சுடரொளியாய்
எங்குமவிளக்கொளியா யிருக்குதுகாண்தானதவம்
பொங்குதுதான்பூலோகம் பொய்யாமல்யாருக்கும்
இவன்செய்யுந்தானதவம் எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
அவன்செய்தழிக்கவென்றால் ஆகாதெவராலும்
வள்ளல்கொடுத்தவரம் வளருதுகாண்மாவெலிக்கு
உள்ளக்கருத்தி லுபாயமென்னசெய்வமென்று
கள்ளத்திருடன் காயாமபூமேகவர்ணன்
மெள்ளமனதில் வேறேநினைவுகொண்டு
மாயோனுந்தான்கேட்க மாவெலியுமப்போது
நேயோனுந்தானதவம நீணிலத்திற்செய்வதற்கு
உகந்துநதிமூழ்கி ஓடுகிறநதிக்கரையில்
புகழ்ந்துசிவபூசை பூரணமாய்த்தான்முடித்து
மாதானமபூமி வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமுமநதியில் கொடுத்தருளவேபலவும்
கன்னிகைதானங்கள் காவலனுந்தான்கொடுத்து
உன்னிமனதில் ஒருமித்துக்கையாலும்
கொடுக்கிறானென்று கோபாலர்தான்கேட்டு
அடுக்கவேசென்று அந்தணர்போல்தானாக
நரைதிரையுமூப்பும் நடுக்கமுடன்வாதமுமாய்
புகையிருமலாகிப் புகைத்திருண்டகண்களுமாய்
நாசியொழுகியுடல் நாடித்தளர்ந்திடவும்
பாசிப்பற்றிப்பல்லும பருவாய்ஒழுக்கமுமாய்
போற்றுமபுடவையது பொள்ளலாய்க்காற்றூட
யீற்றுபுடவையது பிராமணனாய்த்தானிருந்து
அன்னந்தருமாவெலியே அட்சதையுந்தாவெனவே
மன்னவனேயுன்னிடத்தில் வந்தேனெனவேதான்

அட்சதையுந்தான்கொடுத்து அந்தணனுங்கேகியென்றான்
பட்சமுடன்றேகியென்ற பார்ப்பானைவாருமென்று
யேதுனக்குவேணுமென்று இன்பமுடன்மாவெலியும்
சாதுவுடன்கேழ்க்கத் தள்ளாடிமாமறையோன்
இடறிவிழுவார்போல் இளைப்புமிளைப்புடனே
வடதேசமேயிருந்து வந்தேனுனும்மிடத்தில்
உன்னிடத்தில்வந்தேன் உத்தமனேயெந்தனுக்கு
நன்னிலத்தில்நானிருக்க நாட்டமுடனிப்போது
இருக்கவிடந்தாரும் என்னுடையகாலாலே
சுருக்கமாய்மூன்றடிமண் சொல்லித்தத்தஞ்செய்யும்
போதுமெனக்கு புண்ணியமேசெய்யுமென்றார்
வாருமையாநீர்தாமும் மற்றதொன்றுகேளாமல்
எவ்வளவுகேட்டீர் இப்போதுநான்தாறேன்
குலவுபுயமாவெலிதான் கொடுக்கவொருமனதாய்
கெண்டிதனையெடுத்துக் கெங்காசலமுவந்து
தெண்டிரையில்வேதியற்கு தத்தமதுசெய்கையிலே
தக்கதொருசுக்கிரன்றான் தன்னுடையசீஷனென்று
மிக்கதொருகெட்டித் தாரையில்மீன்வண்டாக
சிக்கெனவேதானடைத்தான் தெரிந்துமறைவேதியனும்
தொப்பையாற்குத்திடவே திட்டியொன்றுகேட்டுவிட
நிற்பளவில்சுக்கிரனை நிந்தித்தாரெலலோரும்
ஈவோர்தனைவிலக்கி இப்படியாய்க்கொற்றவரும்
தீவினையாய்த்தான்முடியுஞ் செய்வோரைதான்விலக்கி
என்றுசபைசொல்ல இருந்தான்தலைகவிழ்ந்து
ஒன்றுமுறையாமல் ஊமையைப்போல்தானிருந்தான்
தாரையினால்தண்ணீர் தாராளமாய்விழ்க
பூசையென்னமாவெலியும் புகழ்ந்துதத்தஞ்செய்தானே
தேற்றமதுவாங்கித் திருமாலும்பூவுலகில்
வைத்தாரொருபாதமண்ணில் வானிலொருபாத
பற்றுமொருபாதத்திற்கு வகையேதெனக்கேட்டார்
கர்த்தன்திருமால் கருணைக்கடவுளர்தாம்
யீரடிமண்தானு மிவ்வுலகுமவ்வுலகும்
ஓரடிமண்ணெந்தனுக்கு உன்மேனிலுவையென்று
மாவெலியைவன்சிறையில் வைத்தார்காண்வானகத்தில்
தேவலோகஞ்சிறந்து சிறையிருந்தான்மாவெலிதான்
வானவருந்தேவர்களும் மாயோனைதான்வணங்கி
தானவரும்வேதியருஞ் சதுர்வேதநான்முகனும்
மாயவனைவாழ்த்தி மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
தூயதொருபஞ்சவருந் துலைதூரமேநடந்து
ஆயனிடசந்நிதிக்கு ஆசையுடனவனுமாய்
வேகமுடனடந்து விந்தமதுகாணவென்று
தாகமுடன்வியனுந்தான் மாதவனைத்தான்தொழுது

வைகுந்தஞ்சேர வழிதுலையவேணுமென்று
மெய்கண்டமூர்த்தியின்னம் விளம்புமொருகதைதான்
சொல்லுகிறேன் முன்னாள் சுருதிமுதல்முக்கதைதான்
புல்லும்புவியும் புனல்மூகடு ஆகாசம்
சல்லுங்கரடுங் கடலுந்திசைகளெட்டும்
அல்லும்பகலும் அட்டதிக்குமெண்டிசையும்
இல்லாதகாலம் இறையோனொருத்தனுமாய்
அல்லலறவேயெங்கும் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
வெளியாயெங்கும் விளங்குமொளியாகி
அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
ஏகவெளியாகி யெல்லாநிரந்தரமாய்
ஆகமவேதமன்றி அசைவுலகந்தானுமன்றி
தானாகிநின்ற தருமதயாபரனாய்
ஊனுயிராய் உடலுயிருலோகமுமாய்
வானாய்நிலனாய் மலைகள்சராசரமாய்
பானாய்மதியாய் பலவகையாய்தோற்றமுமாய்
அண்டமடுக்காய் அண்டபகிரண்டமுமாய்
பிண்டமுதலண்டமுமாய்ப் பிரமாண்டகோளகையாய்
தட்டுநிலைதற்பரமாய் தராதரங்களூர்வலமாய்
எட்டுத்திசையும் எழிலானபகவானும்
ஆகட்டுமென்று அருளிநினைவுகொண்டு
வாசிட்டரூபமென்றார் வந்துமுன்னேநிற்கலுற்றார்
எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறைவோனைபறையிடத்தில்
சொல்லாமுடிந்ததுகாண் தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
தற்பரமாய்தோன்றிச் சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
பொற்பரத்திலேயிருக்கப் புண்ணியனார்தான்தோன்றி
பரந்தோன்றிநின்று பரத்தில்சிவந்தோன்றி
சத்திதனிற்பூதநல்ல தத்துவத்தில்நாதமுமாய்
முத்தியொளிபோலே மூலவிந்துதான்தோன்றி
விந்துதனில்நால்வேதம வியனுறுசாஸ்திரமும்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடனேதானமைந்து
சுத்துமறுபத்து நாலுகலைக்கியானமுமாய்
ஆறாதாரமுதலாய் ஐம்பத்தோரட்சரமும்
வீடுஞ்சதாகோடி வேதமுதல்மந்திரமும்
மந்திரத்தால்வந்ததுவும் மாகவந்தசதாசிவமும்
அந்தசதாசிவத்தில் அரியமயேச்சுரனும்
இந்தமயேசுரத்தில் யின்றதொருருத்திரனும்
வந்ததொருருத்திரனில் வாசமுள்ளவிஷ்ணுவும்
விஷ்ணுவிலேயிருந்து விதிப்பிக்கவேதாவும்
சட்டமிடுமவேதாவில் தரித்ததொருஆத்துமத்தில்
ஆத்துமாவிலேயிருந்து ஆகாசந்தான்தோன்றி
சாற்றுமவர்கள் தன்னிலேவாயுவுந்தான்

வாய்விலேதேயுவுந்தான் வந்திருந்து இப்போது
தேய்விலேஅப்புவுந்தான் சிறப்பாகத்தான்தோன்றி
சிறப்பானஅப்புவிலே சிறந்தொருமண்தோன்றி
அறப்பெரியமண்ணிலேதான அருபிவித்து யுண்டாக்கி
ஒன்றுபத்துநூறாய் கோடிநூறாயிரமாய்
அன்றுவிதிக்கையிலே அனந்தம்நூறாயிரமாய்
வானும்புவியும் வகைபலவுந்தானாகி
ஊனுமுயிரும் ஊர்வனமுமபட்சிகளும்
திக்குதிசையும் திசைசூழ்ந்தவையகமும்
நிற்குமோர்அஸ்தகிறி நேராகஅஷ்டகெஜம்
ஈரேழுலகமுமாய் எண்பத்துநான்குயிராய்
பாரேழுந்தாங்கப் பணமுடிகளாயிரமாய்
யோனிபலவாகி உருவதுவுமெவ்வாறாய்
மாணிலமேற்புற்பூடாய் மரங்கள்விருக்ஷமாய்
நால்வகையுஞ்சாதியுமாய் நால்வேதசாஸ்திரமும்
நூல்வகைகளாகமுமாய் நோன்புவிரதமுமாய்
ஆண்பெண்ணிருவகையாய் ஆகாமியமுதலாய்
காண்பதுகண்காமங் கலைக்கியானமும்பெரிதாய்
ஆசையெல்லாங்கூட்டி அடக்கிவைத்தான்பொக்கிஷமாய்
ஓசைபஞ்சசுரூபம் உறுசுவைநாற்றமுமாய்
வாசலோரன்பதுவாய் மட்பாண்டவீடாக
பாசமெனுமையபுதனும் பரும்பூதநாதாணம்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடையசஞ்சலமும்
மற்றுஞ்சராசரங்கள் மண்டலங்கள்மூன்றுடனே
சுத்தனண்டகூடவருஞ் சுவருமடங்கலுமாய்
பித்தகனாட்சிக்கும் பெருஞ்சீவன்காமுதலாம்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தாரகைநக்ஷத்திரமும
இந்திரனுமவானவரும் இமையோர்முனிவர்களும்
தந்திரமாய்த்தான்வகுத்துச் சகமெல்லாமுண்டாக்கி
அந்தரத்தில்பேச்சு ஆர்பெரியோனென்றறியும்
நாமேபுவியில் நால்வகையுமேபடைத்து
தாமேநமக்குச் சரியில்லையென்றிருக்க
மாலவன்தானெல்லாம் வகுப்பித்தோமென்றுசொல்லி
ஆலமரத்தேறி அவர்துயின்றாராமாகில்
வீரவிரதமுமாய் விபரிதங்கள்தான்வளர்ந்து
கார்முகில்மேனியனார் கண்ணார்தனையிப்போது
சென்றவனைநாமுஞ் சிலுக்கிட்டெப்போர்பிடித்து
வென்றவனைநாமும் வெகுபெரியோன்வேதமென
நினைந்துமனதிலெண்ணி நெருப்பிருகண்தீயெரிய
மனைந்ததெல்லாம்பொய்யாய் வகுத்ததெல்லாமிவனேதான்
நன்றாச்செனவே நடந்தான்வைகுந்தமதில்
அன்றிடைச்சிகையால் அடியுண்டமாவிடத்தில்

சென்றாளிருந்தான் சீராட்டுவார்த்தையதாய்
கன்றாற்கனியெரிந்த காயாம்பூமேனியனே
உன்பேச்சுமென்பேச்சு உலகரியவேண்டுமென்று
தன்பேச்சுமேலாகத் தானெண்ணிநீயிருந்தாய்
என்பேச்சுங்கீழா யிருப்பதுவுஞாயமோதான்
முன்பேச்சுமூவருட முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமற்ற சிவபலராசிகளும்
மூவர்களுந்தாமறிய முழுதுமபடைத்திருக்க
என்படைப்புக்குள்ளாக யிருந்துபிழையாமல்
தம்பிரான்தானறியச் சத்தியமாய்த்தான்பொருத்தேன்
எம்பிரான்தானறிய இனிமேல்பொருக்கேனோ
ஈரேழுலகும் இகபரமுந்தானறிய
பாரேழுநான்படைத்தேன் பச்சையால்நீயேது
இப்பாலென்கையால் யீரேழுலகமெல்லாம்
மெய்ப்பானசத்த மேகமுடனேழ்கடலும்
அஷ்டகுலபர்வதமும் அஷ்டமாநாகமுதல்
அஷ்டகசமட்டும் அடங்கலுமேதானாக
மரீசமுதல்சத்தரிஷி மைந்தருமென்னுடைய
அருகாகநானீன்ற அன்புடையமைந்தர்கள்தான்
குருக்களொடுதேவர் குலவுசந்திரசூரியரும்
பெருக்கவேகாசிபரும் பெரியோர்முதலாக
அஷ்டவசுக்கள் அரசரொடுராக்ஷதரும்
இட்டமுறுகாந்தருவா சித்தவித்தியாதாரும்
கிம்புருடர்கின்னரர்கள் கணநாதர்தன்னுடனே
தும்புருநாரதரும் தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்
இந்திரனுமக்கினியும் இயமனுடனிருதி
வந்தருணன்வாய்வு குபேரன்மாயீசானன்
இட்டமுடனட்டதிக்குப் பாலகருமென்றாலே
திட்டமுடனகலச் சீவன்முதலென்றாலே
உண்டானதென்று வுன்மனதிலெண்ணாமல்
விண்டோமிவனையென்று மேதினியிலிவனுடைய
உந்திக்கமலத் துதித்தானிவனெனவே
சிந்தித்திருந்ததெல்லாம் தீர்க்கமுடன்விட்டுவிடு
எதினாலொன்றாய் என்னுடையகைகினைவாய்
வாதினாலெவ்வுயிரும் வருத்துவிடாதிருந்தால்
ஆரைரீட்சிப்பாய் அச்சுருபமில்லாதாய்
பேதையறியாத பேச்சதுதான்பேசுவாரோ
சுவரில்லாச்சித்திரமுந் தொட்டெழுதவல்லாயோ
எவரைமயக்குகிறாய் இத்தொழிலைவிட்டுவிடு
நால்வரையுநீதான் ரட்சிப்போமென்றதெல்லாம்
பெருமாளபேசாதே மறந்துவிடுமிப்போது
உன்னைவிட்டுவேறே வுன்னைப்போலொருவனுமாய்

பின்னையுண்டாக்கிப் பிரியமுடன்ரட்சிபென்பேன்
ஆற்கமுடன்பாற்கடலி லங்கேநீபள்ளிகொண்டால்
ஏற்கவேயோடி இப்போதொளித்திருப்போம்
என்னுடையபேரன் எல்லார்க்குமகாராரிஷிதாம்
உன்னுடையசெய்வினையா லுன்னையேதான்சபித்தான்
பத்துச்செனனம் பாரில்பிறந்திருந்தும்
முற்றுமந்தச்சாபம் முழுதுந்தொடர்ந்துவர
விட்டதிரியாயோ விதிதெழுமென்னகையினால்
இஷ்டமுடனந்த எண்பத்துநான்குலட்சம்
எல்லாவுயிருக்கு மின்னபடியென்றெழுதி
கல்லாவென்னையுங் கருத்ததுவுங்காணீரோ
என்னுடையவுந்தியி லுதித்துவந்தோமென்றுசொல்லி
என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொனனீரே
முந்தவொருதூணில் முளைத்தெழுந்தசிங்கமாய்
வந்துஇரணியனை மார்பைபிளந்துவிட்டீர்
அந்தநானுனக்கு அன்னையோதந்தையோதான்
தந்தையதுதானானால் தகப்பனுநீயெந்தனுக்கு
அக்கினிதான்மூங்கிலுக்குள் அவதரித்துவந்துபின்னும
முக்கியமாய்மூங்கிலல்லா முழுதும்வெந்துநீறாகி
போட்டதுபோல்நானுன் புந்திதனில்வந்துதித்தேன்
வாட்டமில்லாவுந்தனுக்கு மாற்றானாய்வந்துதித்தேன்
என்றுமலரோ னிவையுறைக்கமாயவனும்
நின்றுமனதின் வினையாதெல்லாம்நினைந்து
வேதனிவைசொல்ல வெந்தணலின்நாராசம்
காதில்வெகுதுன்பங் கையால்சொருகினர்பால்
அகோரம்பிறந்து அனலாய்புகையெழும்ப
விகர்தமுடனகைத்து வேந்தனுக்குஇந்தவிதம்
வந்ததென்னவென்று மனதிலெண்ணிமாயோனும்
இந்தமகிமை இனியறியவேணுமென்று
வேதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
மாதாவுனக்கெந்தன் வயிரியென்றறியாமல்
நீதாயுரைத்தாய் சிறுபிள்ளையாகையினால்
வேதாவுநீதான் விபரமறியாமல்
நீதாயச்சிறுபிள்ளாய் வெகுளியாய்த்தானுரைத்தாய்
தந்தையதுகுற்றமென்று தான்நினைக்கலாகாது
இந்தவிதநம்மையுந்தா னிகழ்ச்சியாய்த்தானுரைத்தாய்
இப்படிநீசொல்ல யெவர்பொருப்பார்கண்டீரே
அப்படிக்கொற்றபிள்ளை அகங்கள்தான்செய்திடத்தில்
உன்னைப்போலெந்தனுக்கு உற்றபிள்ளைதானிருவர்
பிள்ளைப்புயபலமும் பராக்கிரமமுள்ளவராய்
ஈதுடன்முன்னாள் என்வயிற்றிலேபிறந்து

தந்தையென்றுபாராமல் தாளாண்மைதன்னுடனே
வந்தெதிர்த்தநம்முடனே மற்பொருதுந்தானவனை
கொல்லமுடியாமல்மனங் குழைந்துவெகுநாள்பொருதி
வெல்லவுபாயம் வேறேநினைவுகொண்டு
சற்பனையாய்க்கொன்று தாறணியிற்போட்டுவிட்டேன்
அப்படியேயுந்தனுக்கு அரிவிவரச்செய்தாக்கால்
வுற்பணமென்றெண்ணுது உன்னைகந்தைதில்லாது
நற்புடையதோமதில் நல்வினைகளாயிருந்த
பிணைந்தனையுங்கீறிப் புறையாலேதானுற்றி
பண்புடனேதானிருந்தால் பதராதேயாறிவிடும்
அத்தன்மைபோலே ஆகந்தைசெய்தபிள்ளைகளை
உந்தன்சிரசி லோர்சிரசைஈசுரனார்
முந்தவேகிள்ளுகையில் முளைத்ததோவுன்சிரசு
அந்தமட்டுமுந்தனுக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதான்
எந்தமட்டுமுன்செயல்தான் எவர்தனக்குநீதெல்லவன்
அனந்தம்பலமுடிகள் ஆயிரந்தன்னிலொரு
கனத்ததனங்கள் கனத்தசிரத்தோன்றனக்கு
பாதாளலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை
மீதாகப்பேசுவது வீரியமோவுந்தனுக்கு
சொல்லுமுந்தன்வேதமெல்லாஞ் சோமுகாசூரனுந்தான்
கில்லுமெனவேபரித்து கொடுங்காலன்கண்டேகி
மீன்வடிவுதானெடுத்து வேதமதைநான்பறித்து
நான்மிகவுந்தந்த நன்றிமறந்தாயே
நச்சுமறமானாலும் நாட்டமறந்தன்னையிப்போ
அச்சமறநாமு மழிப்பதுவும்போகாதே
என்பதினால்நாமும் இந்தமட்டுந்தான்பொறுத்தோம்
உன்பலத்துக்கட்டாமல் ஒத்திருந்தோமெண்ணுதே
உயுத்தம்பண்ணிநாமு முன்னைமிகக்கொல்வதற்கு
சயித்தின்றென்குற்றமதைத் தள்ளியிங்கேமீறிவந்தாய்
இனிமேலுங்குற்றமில்லை என்றேநெடுமாலும்
கண்சிவந்தமாயன் கண்கள்பொறிபரக்க
ஒத்தெழுந்துவார்த்தைசொல்ல உந்திமலரோனும்
தாத்திவெட்டுண்டாப்போல் தானுக்கென்றெழுந்திருந்து
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருபூசலாய்விளைந்து
இருவருமப்போது யெதிர்த்துபொருவதற்கு
மட்டுமிஞ்சுவார்த்தைகளாய் வாதுபலதான்கூறி
கட்டுவிடபபேசிக் காவலர்கள்தானடுங்க
குதித்தாரிருபேரும் கொடிமுடிகள்தானதிர
துதித்தார்பெருமானும் துடைதட்டியேதுசொல்வார்
முன்னாளரக்கர்தன்னால் முறையிட்டார்நம்மிடத்தில்
மன்னுவுனக்காக வந்துநான்ராட்சதனை
கொன்றுங்கள்தெய்வ பதவிகொடுத்தோமே

சென்றுங்கள்தெய்வ பதவியதுசேர்ந்திருந்தும்
நன்றிமறந்தென்னையிப்போ நையாண்டிபண்ணுகிறாய்
மன்றில்பொருத வாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
இனியறிவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
பணிவரைகள்கொண்டும் பதைத்தெதிர்த்துநின்றாப்போல்
திக்கெட்டுந்தானதிர திசைகள்கிடுகிடென்ன
தர்க்கமிட்டுயிந்தத் தரணியெல்லாந்தானடுங்க
இடசாரிமாய னெடுத்தடியும்வைக்கவுந்தான்
அடைவுடனேவேதன் அடுத்துவலசாரி
கால்களொடுகால்மாறி கைகளொடுகைசேர்த்து
மேல்களொடுமேல்சேர்த்து வேகமுடன்தானிருவர்
ஒற்றுமிருத்து ஓங்காரங்கொண்டெழுந்து
ஆர்த்துச்சினந்து ஆங்காரங்கொண்டெழுந்து
நடிக்கிமலைகலங்கி நக்ஷத்திரமுதிர
கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தாமரைய
பூதியதிரப் புவனம்பதினாலும்
சாமிதிருமாயவனார் தர்க்கமதுகாற்றாமல்
அரவுமலைமாவ அண்டங்கிடுகிடென்ன
இரவுபகலாக எம்பெருமாளக்நேரம்
இருபேருந்தான்பொருந்தார் இமையோருந்தானடுங்க
ஒருவற்கொருவ ரொத்துப்பொருகையினால்
குத்துகின்றசத்தமது கொண்டலிடிப்போலாகி
எத்துகின்றகால்களினால் எடுபட்டுமாமலைகள்
தூளாய்நொருங்கி துகளாய்பறந்துவிடும
ஆளாயிருபேரும் அடைவாய்வெகுளிகொண்டு
வலசாரியாக மாயோனடிபணிந்து
மலயோனிடசாரி வருவதுபபூவுலகில்
இரவுவந்துமூடுகைபோல் எமபெருமான்தன்மேனி
இப்படியொருநொடிக்குள் இரவுபகலாய்விடுமாம்
மற்பிடித்துசக்கரம்போல் வட்டமிட்டுசுற்றுகையில்
பூவுலகிலுள்ள புல்பூண்டுசீவசெந்து
தாவுமிடமில்லாமல் தயங்குமாமந்தரத்தில்
ஆகையினாற்றேவர்கள்தான் அயிராவதத்தினிடம்
மாய்கைமருள்கொண்டு வந்துமுறையிடவே
அவர்கள்முறையிடுமுன் அயிராவதத்தோனும்
இவர்களுக்குமுன்னே எம்பிரான்தன்கலக்கம்
ஆனால்சிவனிடத்தில் அபயமிடவாருமென்று
போனார்கள்தேவரெல்லாம் பொன்மலையைத்தானோக்கி
பரனேயுனக்கபயம் பாருலகிலிப்போது
மாலோனும்வேதாவும் மல்லுத்தமாய்கையினால்
காலாவகைச்சிவன் நாங்கள்முதலிப்போது
நிற்கநிலையில்லாமல் நீந்திவந்தோமுன்பாதம்

தக்கதுணைநீயெனவே தானுமேவநம்பிவந்தோம்
சூறுவளிகாற்றுச் சுழல்காற்றுப்போலாகி
நீராகிலோகம் நெருப்பாயெரியுதையா
அந்தரமூவானம் அச்சழிந்துபோகுதையா
இந்திரனுமட்டதிக்கு மெல்லாமலையுதையா
சந்திரனுஞ்சூரியனும தானொழிந்துபோனார்கள்
மந்திரங்கள்வேதமெல்லாம் வரமழிந்துபோகுதையா
அடுக்குநிலைபேர்ந்து அலைகடலுந்தான்சுவறி
உடுக்களுதிர்ந்து உயர்மூகடுந்தான்கிழிந்து
எல்லாந்தடுமாறி எங்குதுகாண்மூவுலகும்
நில்லாநிலையில் நிற்கும்பராபரமே
காதனேயெங்கள் நடுக்கந்தவிர்த்தருளும்
வேதனிடபோறும் விஷ்ணுவின்தன்போரும்
பார்க்கமுடியாது பரனேபராபரனே
காக்கவிதுசமயங் கடைக்கண்கிருபையினால்
ஏரிட்டுப்பாருமையா இருவருடதன்போரை
ஆனாயவனேயெங்கள் இடுக்கந்தீர்க்கவே
முறையோமுறையோகாண் முக்கணனேதஞ்சமென்று
இமையோர்முறையிடவே ஈஸ்வரனுந்தானிரங்கி
அமையுமமையுமுங்கள் ஆபத்துதீர்ப்போமகாம
என்றுசிவனார் இருவருடபோர்விலக்க
குன்றுவடிவாய்க் கொழுங்கனலாய்தான்வளர்ந்து
ஒன்றுகலோகம் ஊடுருவிதான்வளர்ந்து
இருவர்தனக்கு இதவாய்நவோகி
உருவன்றிஅக்கினியால் ஓங்காரக்கம்பமதாய்
ஒருருவாய்நின்றார் உருகித்தணலாகி
ஆறுமறியாத அகண்டவெளியாகி
அந்தமலைகண்டு அரியுமால்தானும்
சிந்தைகலங்கித் திகைத்துநெடுமூச்செரிந்து
அக்கினியைக்கண்டு அகண்டிருவர்தான்விலகி
நிற்கின்றார்கண்கள் நீலமதுதானபறந்து
பக்கமெல்லாமக்கினியும் பலமனையுமக்கினியும்
திக்கெல்லாமக்கினியாய்ச் சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
எந்தவிதமென்று இருந்தானமதிமயங்கி
வந்திவசோதனையை வகுத்தரியமாட்டாமல்
நொந்திடைந்துநின்றளவில் நோக்கமுடனேசிவனும்
இந்தமகிமை இவரிவரென்றுசொல்லி
ஞானக்கண்கொண்டறிவர் நல்லோர்பெரியோர்கள்
ஊனக்கணகொண்டுரிய ஒவ்வாதெவராலும்
பார்க்கமுடியாது பாவியேயென்றுசொல்லி
தீர்க்கமுடனிருவர் தெளிந்துவகைபேசி
இந்தமலைப்பெருமை யாரறியவேணுமென்று

அந்தமலையை அடிமுடியுந்தானறிய
தங்களிலே சம்மதித்துத் தானேயிருபேரும்
அங்கெழுந்துவேதன் அன்னவடிவாகி
முடிதேடியேபறந்தான் முகவெளியூடுருவி
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
மேலேழுலோகம் வேதனுமேபோயறிய
சீலமுடனேபறந்து தேடினான்விண்ணுடைந்து
கீழேழுலோகங் கேசவனுந்தானிடைந்து
நீளநுழைந்து தெடியோனுங்காணாமல்
வாடிமனதிடைந்து வந்திருந்துமாயோனும்
தேடியுங்காணாமல் திரும்பினார்மாயோனும்
வந்திருந்துமாயன் மனதிற்பலநினைவாய்
இந்தவுலகம் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
ஆராய்ந்துதேடி அரைக்ஷணத்திலாயிரமாய்
பார்பிளந்துங்காதவழி யாராய்ந்துங்கண்டறியோம்
ஆதிவராகமெனும் அதிரூபங்கொண்டெழுந்து
சோதிதனைத்தேடி தொல்லுலகமூடுருவி
கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தான்றேய்ந்து
சாம்பசிவன்பாதம் தான்காணமாட்டாமல்
வருஷமொருநூறு மண்ணுலகுமோரேழும்
விரசுகொண்டுபாதாள மெல்லாம்போயூடுருவி
இன்னபடியென்றறியோம் ஈசுரரின்தன்பாதம்
அன்னமுயர்த்தோன் அவன்காண்பதேதென்ன
எண்ணிமனதில் இறையோனுந்தானினைந்து
மண்ணிலிருந்து மனதிற்றியானமதாய்
ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டத்தில்நோக்கமதாய்
மாய்கையைக்கருத்தாய் மவுனமாய்த்தானிருந்தார்
பட்சிவடிவுகொண்டு பறந்தொருவேதாவும
கட்சியொருகாதங் கணப்பொழுதிலாயிரமாம்
வெளிகடந்துசென்று மேலேழுலோகமெல்லாம்
தெளிவுசற்றுமில்லாமல் திகைத்துமனமிடைந்து
அப்பாலும்நூறு ஆயிரங்காதவழி
மெய்ப்பாய்வெளிதாண்டி மெய்யசைந்துவேதாவும்
சிரசிரண்டுதானறேய்ந்து செயல்முழுதுந்தாண்டிறந்து
அண்டகடாகமட்டு மாராய்ந்துமின்னமும்நாம்
கண்டதில்லைநாமினி கம்பத்துத்தன்முடியை
இத்தூரம்வந்து இப்படியேயல்லாது
சற்றுமலைகிட்டச் சமீபமதுகாணாமல்
அளவற்றசோதனைக ளாராய்ந்துபற்றாது
களபமணிமாயன் கண்டானோவெப்படியோ
ஆரறியப்போறார்காண் அளவளாய்நின்றனை
பேரறியச்சோதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது

அங்குமிங்குமொன்று யடிமுடிதானாகி
எங்குநிறைந்திருக்கும் ஈஸ்வரனையல்லாது
வேறேயுபாயம் விடைவிசற்றுமில்லையிங்கே
கூறேனொருவசனம் கொண்டல்வண்ணன்தன்னுடனே
பகைமுடித்துக்கொண்டொரு பாவந்துலையாதெனவே
வகையாயுறவுசெய்து மகனுடனுந்தாமும்
இணக்கமுடன்கூடி இருந்துவிடாமலிப்போ
பிணக்கமுடனேனும் பிழைமோசம்போனோமே
என்றுமலரோன் எண்ணிமனப்புண்ணாகி
ஒன்றுமுறையாமல் உள்ளமெல்லாம்புண்ணாகி
இருக்குந்தருவாயி லீசர்முடிமேலிருந்து
வருக்கமுள்ளதாழை மலர்தான்வருகிறதை
கண்டுமலரோனும் கற்பனையாய்த்தானினைந்து
உண்டுபண்ணிப்பொய்யை உரைக்கமனதிலெண்ணி
பொய்சொன்னேமானால் பொருந்துமேசொல்லவென்று
மெய்யாகச்சாட்சி விளம்புமந்தக்கேதகையை
வசப்படுத்திக்கொள்ள மனதில்நினைத்துகொண்டு
சிறப்படுத்தவேதன் கோரகவாரதொரு
கேதகையேநீதான் கிருபையுடனெங்கிருந்து
மாதசையாய்வாரீர் வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
அப்போதுகேதகைதான் ஐயனேஇனிகேளும்
இப்போதுயீஸ்வரனார் ஏற்றசடைமுடிமேல்
இருந்துதவறிவிழுந் தெடுபட்டுகொண்வாறேன்
பொருந்தவேநான்பாவி பொல்லாதகாலமதாய்
தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
அவமிகப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
வாடியிளைந்து வருகிறேனித்தூரம
நாடியசைந்து நடைதளர்ந்துகால்கள்நொந்து
வருகிறேனையா மகாகோடிகாலயுகம்
ஒருத்தரையுங்காணேன் உந்தனையெதிர்கண்டேனிப்போது
இன்னம்நிலத்தில்விழ எத்தனைநாட்செல்லுமதோ
தன்மையாய்ச்சென்று தரையாநானிருக்க
எத்தனைநாட்செல்லுவதோ இன்னபடியென்றறியேன்
கர்த்தனிடசெயலைக் கணக்கிடவும்போகாது
எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
செப்பமுடன்சொல்ல தீர்க்கமுடனான்முகனும்
நல்லதுதான்கேதகையே நான்சொல்வநீர்கேளும்
வல்லதொருமாயனுக்கு மாநிலத்திலெந்தனுக்கு
வாதுவாதுசண்டையிட்டு மற்றபோருதான்பொருதி
தீதுவந்துமுண்டிருவர் செலுத்தமுடியாமல்
நீபெரியோன்நான்பெரியோ னென்றுசிலகாலம்
வாய்பேசிக்கொண்டு வழக்குரைத்துப்போருடி

பற்பிடித்துரெண்டும் வலுத்துச்சினமாகி
மேற்படியாலோக மேலேழுந்தானதிர
ஆடுக்குநிலைகுலைய அண்டபகிரெண்டமல்லால்
ஒடுக்கங்கள்தானதிர ஒலிதிரையுந்தான்கலங்க
பரிதிமதிதழலம் பருவரையுந்தானதிர
கருதியலோகமெல்லாங் கடுகிபொடியாகி
தேவர்கள்வானவர்கள் திக்குதிசைசூழ
மூவாசளுமாமுனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி
யாவர்களும்பாரில் அந்திரமுந்தான்சுழல
போராடிநின்றோம் புவனங்களிலிறங்கி
சீராடியிப்படியாய்ச் சென்றுசிலகாலம்
ஒன்றையொன்றுமீறுயல் உருபூசலாய்விளைந்து
நின்றேஞ்சிலகாலம் நீணிலத்தோர்கோவெனவே
அந்தமொழிகேட்டு அரனோடரனுதான்
வந்துவிலக்கவென்று மாய்கையாய்த்தான்தோன்றி
இருவருக்குமேநடுவே எழுந்துதேயக்கினியும்
ஒருவருக்குந்தோற்றாமல் ஊடேசுடர்வடிவாய்
வந்ததுகாண்சோதி மலையாய்பருவதமாய்
அளந்ததுகாண்காணாது ஆகாசமூடுருவி
நின்றநெருப்பேதெனவே நிலையறியமாட்டாமல்
ஒன்றையொன்றுபார்த்து உழன்றுமனம்புண்ணாகி
நின்றுமயங்கி நிலைகள்தெரியாமல்
நன்றுபுதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துக்கொண்டேதான்
இங்குவந்தகாரணந்தான் என்னென்றறிவோமென
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
முடிதேடிநாமும் மொழிந்துவகைபேசி
கண்டாரெரியோனை காணுகவர்சிறுவன்
பண்டோரறியாப் பழமபொருளைக்கண்டறிந்தால்
அன்றுபெரியோர் அவருநாதானென்றுசொல்லி
எனதுவகைபேசி இருவருமேசம்மதித்து
பாதாளஞ்சென்றார் பச்சைமால்கண்டிரோ
மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடனுன்தானும்
வந்தேநினைப்பாய் வலுவுமிகக்குறைந்து
உந்தனையேகண்டேன் உள்ளமெல்லாந்தானகுளிர்ந்தேன்
கண்டபோதிப்போ கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன
அண்டினேனுனை ஆபத்துகாத்தருளும
நாரணனுந்தானமகிழ நமக்கோர்சகாயமென்று
ஆரணனுங்கேட்க அடவுடனேகேதகையும்
ஏதுதானசொல்லுமென இனபமுடனதானகேட்க
சாதுவால்நானமுகனுஞ் சாற்றினார்நல்வசனம்
அந்தமொழிகேட்டு அகராவெனறுசொல்லி

விந்தையுடனகேதகையும் மெய்சோர்ந்தங்கேதுசொல்வார்
எனைவிதிப்பயனோ ஈசர்முடிமேலிருந்து
அனைமேகேளு யவதிவந்துயித்தூரம்
தவறினேனைகண்டீரே தரிக்கவிடமெல்லாம்
குவலயத்திற்சொல்லக் கொம்பிழந்தமந்தியைப்போல்
ஆகாதபாவி யடியேனொருபொருட்டாய்
வாகாகஎன்னுடனே வருத்தமாய்நீர்சொன்னீர்
எங்குநிரந்தரமாய் எள்ளுக்குளெண்ணையைப்போல்
அங்குமிங்குமொன்றாய் அடைக்கலமேயெவ்வுயிர்க்கும்
நிற்கும்பராபரனே நீக்கியென்னசொன்னாலும்
தற்கமுடனகேட்கத் தகுமோதாஷண்முகனே
ஆனால்முன்னாளில் அமரர்முதல்தேவர்களும்
வானோரமுர்தம் வாரிதனில்கடைய
ஆலவிஷம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தானபறந்து
காலவிஷஞ்சீறிவரக் கண்டமரர்தானோடி
அரனுக்கபயமென்று அமரருக்காயோடிவந்து
பரனுக்கடிபொருட்டாய் பானமாயவ்விஷத்தை
கொள்ளலையேவீசர் குவலயத்தோர்தானபிழைக்க
தள்ளவில்லையீசர் சற்புருஷமீதெனவே
பெரியோரிவையெல்லாம் பேதமென்றுசொல்வார்கள்
தெரியாதார்க்கெல்லாந் தெளிந்துமனந்தேறி
என்னபிழைவந்தாலும் ஏற்பார்பெரியோர்கள்
இன்னமென்றுஞ்சொல்லார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
அடுத்தாரைக்காப்பார்கள் அடைக்கலமாய்வந்தவரை
விடுத்தேதுஞ்சொல்லார்கள் மேலானவேதியர்கள்
நமக்குமொருசெய்தி நாம்சொல்லநீர்கேளும்
உமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒருசொல்லுரைத்தாலும்
ஈசர்முடிகண்டேனென் இயம்புவேனமாவிடத்தில்
ஓசையுடநீர்தாம் ஓமென்றுரையுமென்றார்
ஆபத்துவேளைதனில் அஞ்சாதேயொன்றொருபொய்
பாவத்தைப்பாராமல் பயின்றோனைக்காக்கிலையோ
ஆர்க்குமொருசமயம் அவரவர்க்குமிப்படியே
டார்க்கவல்லோவேணும் பாவியோநாம்தாமும்
காக்கவல்லோவேணுமென்று கற்பித்தநானமுன்னும்
தங்களுக்குத்தானே தங்கள்சளப்படலவும்
பார்ப்பீரோநீரும் பாருங்காண்வேதியரே
ஏற்போமுமக்காக இசைவோங்காண்வேதாவே
உங்களுக்குநானும் உதவேனோபூவுலகில்
தங்களுக்குள்தானே சம்மதித்துத்தானுமப்போ
பொய்சொல்லக்கேதகையும் பொருந்தியேசம்மதித்து
மெய்சொல்லவேமறந்து விதியோனுக்காகவேதான
பொய்யொன்றுசொல்லப் பூமிதனில்வந்திறங்கி

ஐயாறக்கேதகையு மன்னமுந்தாளொன்றாகி
மேதினியில்வந்து விஷ்ணுவைத்தான்பார்த்து
ஓதியபிர்மாவு முயர்வாகனம்புகுந்து
அரைநிமிஷந்தன்னி லாயிரங்காதவழி
விரையவேயிப்படியாய் வெட்டவெளியூடேபோய்
கண்டேன்முடிநான் கண்டீரோசேவடியும்
கொண்டல்வண்ணரப்போ கொதித்துமனமிடைந்து
பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
வென்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது
காணேன்சிவபாதம் காணவுந்தான்கட்டாமல்
வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தோங்காண்
முடிகண்டோமென்று மொழிந்தாயேநீபெரியோன்
அடிகண்டோமென்று லனலாயெரிநதிடுவேன்
கண்ணாரக்கண்ட காக்ஷிதனக்கொப்பினைதான்
விண்ணோரறிய விளம்புமென்றுதானுரைத்தார்
அப்போதுவேந்தன் சத்தியமோயென்வார்த்தை
இப்போதுநானும் ஈசர்முடிமேலிருந்து
நான்கண்டபோது நமக்குயிவர்சாட்சியென்றார்
ஆர்காணும்விஷ்ணுவே அப்போதுநான்கூட
என்றந்தக்கேதகையு மிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
சென்றிந்தப்பொய்யைச் சிவனறிந்துகோபமதாய்
நெடுசவளர்ந்த நெருப்புமலைதான்கொதித்து
திடுதிடெனவேமுழங்க செந்தீயகோரமதாய்
நெறுநெறெனவேகுமரி நேரேபடீரெனவே
கிறுகிறெனச்சக்கரம்போல் கீழேழுமேலேழும்
லோகமெல்லாந்தானதிர நொறுங்கியிடியேறெனவே
சக்கரமுந்தான்சுவறி தரணியெல்லாஞ்செந்தூளாய்
வெடித்ததுகாணந்த வெந்தணல்போல்நின்றமலை
பிடித்ததுகாணெங்கும் பெருந்தீயகோரமதாய்
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்பதறியுள்ளொடுங்கி
மண்ணுலகிலுள்ளோர் மதிமயங்கிமூர்ச்சையதாய்
இறைபோனேயெங்கள் ஈசுரனேயென்குற்றம்
முறையோவுனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலமெல்லாஞ்சீவ சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
அகலாதசோதி அரனேயுனக்கபயம்
பராபரமாய்நின்றோனே பரனேயுனக்கபயம்
தராதரமாய்நின்ற சர்வதயாபரனே
காருமிதுசமயம் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிதுசமயம் வள்ளலேயிப்போது
தீராவினைதீரச் சித்தம்பொருத்தருளும்
வாறாதகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்காய்

மள

வந்திப்போகாத்தருளும் வடிவேசரணமையா
சந்திப்பவர்க்குத் தரவேணுமீசரனே
அபயமென்றவெங்களுக் காச்சலொன்றுகாத்தருளும்
சபையதிரவேவாடனந் தாண்டவராய்நின்றோனே
தங்கமுடியாது தாரதலங்களுள்ளதெல்லாம்
எங்கியிடைந்து இடுக்கம்படுகுதுகாண்
ஓங்காரந்தானொடுங்கி உத்தமமாய்த்தானமர்ந்து
செஞ்சுடர்போல்நின்ற சிவனும்தயவுவந்து
அஞ்சலென்றுவந்தா அரனருமேதுசொல்வார்
ஏதுகாண்நான்முகனேஎன்முடியைக்கண்டனென்று
வாதுசொல்லிமாயனுடன் வழக்குரைத்துநின்றாயே
காணாதநம்முடைய கண்டனென்றுசாட்சியதாய்
வீணவார்த்தை விளம்பினையேயிப்போது
காதாரக்கேளாமல் கண்ணாரக்காணாமல்
கேதகையேநீசொன்னக் கெருவமென்னசொல்லுமென்றார்
முத்தொழில்போல்சற்றே முருவலதுசெய்தளவில்
அண்டகடாகம் அகண்டவெளிக்கப்புறமும்
கொண்டவிடிமின்போல் கொழுங்கனலுஞ்சோதியுமாய்
விண்டலங்களெல்லாம் மின்வந்துதானமூடி
கண்ட அசுரரெல்லாம் காலோடுகால்பின்ன
வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சோர்ந்துநிற்பாரும்
தாழ்ந்துபணிவாரும் தர்மமோவென்பாரும்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தலைகெட்டநாலதுபோல்
இந்திரனும்வானோரும் இமையோர்முனிவோரும்
அந்திரமும்வானும் அடுக்குநிலைகுலைந்து
போனதுதான்கண்டேகிப் பொருமியலரோனும்
ஆனசவுரியமும் ஆங்காரமுள்ளதெல்லாம்
நீங்கிவலுக்குறைந்து நிலத்தில்தலைகவிழ்ந்து
தூங்கிமிகவேங்கித் துக்கித்தானான்முகனும்
அப்போதுதான்சிவனும் அயனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுபொய்யுரைத்தாய் இந்தவுலகுதனில்
கோவில்குளம்பூசை குவலயத்திலில்லையென்று
சேவில்வருமீசர் செப்பினாட்போது
செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியில்கேட்டவுடன்
மெய்ப்புடையவீஸ்வரனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
ஆடினார்மாயன் அரனைமிகக்கொண்டாடி
பாடினார்மெய்மகிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தன்புருகி
ஆனந்தக்கூத்தாடி அருட்கண்ணானீர்சொரிய
தானந்தமாகின்ற சதாசிவமேயுன்மகிமை
ஆரறிவாருன்கோலம் அகண்டமெல்லாமொன்றாகி
பேரறியாராரறியார் பெருமைதனையாரறிவார்
வேரறியார்தூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்

ஆரறிவாரெங்கும் ஊடுருவிநின்றோனே
சீரறிபாருந்தன் செயலறியார்யாவர்களும்
கூரறியார்விருசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
நாயேனறியத் தகுமோதானுன்பாதம்
பேயேன்சிறியேன் பிழையேதுசெய்தாலும்
பொறுத்தருளவேணும் புரமூன்றெறித்தோனே
சிறுத்தொண்டன் றன்மனையில் சென்றமுதுகொண்டானே
ஐயாபொறுத்தருளும் அடியேன்றனக்காரும்
மெய்யாசரணமென்று விஷ்ணுவுமப்போது
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
நேத்திரத்தினாலே நெடுமாலைக்கண்டழைத்து
ஏதுவரமுள்ளதெல்லாம் இப்போதேயுந்தனுக்கு
சாதுவாய்த்தந்தோம் சந்தோஷமாச்சதென்று
ஈசர்புகழ்ந்துரைக்க எம்பெருமாள்தானினைந்து
நேசமுடனேயிருந்தார் நீணிலத்திலப்போது
பொய்சாட்சிசொன்னதொரு பூவேநீகேதகையே
இச்சாட்சிசொன்னதினால் இங்கேநம்மிடத்தில்
வேண்டாமினிமேல் விலகுமென்றுசாபமிட்டார்
தீண்டாமற்கேதகையுந் திருவுளமேயென்றுசொல்லி
ஈஸ்வரன்மேற்குற்றமில்லை இதுநம்மால்வந்தகுற்றம்
பேசக்கணக்கில்லை எம்பிரானேயெனப்போனான்
வேதன்மனமிடைந்து வேகாமல்வெந்துருகி
நாதனேநாயடியேன் நடந்ததெல்லாங்குற்றமையா
பொல்லாதான்செய்தபிழை பொறுத்தருளவேணுமையா
வல்லோனேயெந்தனுக்கு வகுத்ததுகாண்புத்திமதி
இனிமேலுமையவர் ஈடேறவேண்டியதாய்
தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமையா
பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டார்பூவுலகில்
கேள்விக்குநாயடியேன் கிருபைசெய்வதெக்காலம்
சத்தசமுத்திரந் தான்கொதித்துப்பொங்கிவந்தால்
மற்றுமொருகண்ணீர் மானிலத்திலுண்டாமோ
கற்றுங்கருணை கடலேவெளியொளியே
சற்றுஞ்சரவண பவனேபராபரனே
முப்புரத்தைத்தானெறித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
அப்புரத்தைக்காக்கிலையோ அரனேஅவர்க்கிரங்கி
காமனையுந்தானெறித்தீர் கடவுளரேயிப்போது
பூமனையேதிருப்பிப் போகமுடன்காக்கிலையோ
மார்க்கண்டனுக்கக மறலிதனையுதைத்தீரே
தீர்க்கமார்க்கண்டனையுஞ் சிறப்பாகத்தான்காத்தீர்
மூன்றுமதமுள்ள மும்மதத்தியானைதன்னை
தோன்றுமொருதாருகா சூரனவனைவிட்ட
ஆனைதனையுரித்து அடைவுடனேதான்போர்த்தீர்

எனரிஷிமருண்டு எக்கியத்தாலக்கினியை
கோபமுந்தாபமுமாய்க் கூடியேமுச்சுடராய்
தீபமுள்ளவக்கினியைச் சிவனென்றுபாராமல்
ஏவினனப்போ எடுத்தீர்மழுவாலே
பாவினன்செய்த பகைதானொளியாதோ
மூடலுக்குள்தீயை முகனையறியாமல்
காடலும்பொல்லாக் கஸ்மாலவருஞானம்
போலிருந்துநாயேன் பொகங்கியோடிவந்துவிட்டேன்
கோலியெந்தன்மீதிருந்து கதிரையெல்லாந்தானபொருந்து
காத்தருளவேணுமையா கஞ்சன்படுந்துயரம
பார்த்திருந்துநாதன் பண்பணிபவேதனுக்கு
அஞ்சலென்றுசொல்லி அருளினர்காணம்மானை
வஞ்சமெனும்பூவுலகில் மாமறையோர்வேதியர்கள்
செய்யும்சிவபூசையெல்லாஞ் சிந்தித்தோமுந்தனுக்கு
உய்யும்பலபடைப்பும் வுலகுமுதலெவ்வகைக்கும்
எப்போதும்போலே இருந்துபடையுமென்றார்
அப்போதுவேந்தனுக்கும் அச்சுதற்கும்வந்தபகை
ஒருவர்க்கொருவர் வுறவாயிருங்களென்று
இருவர்க்குநல்ல சிவபதமுந்தான்கொடுத்து
லோகத்திலப்போது வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
மாலுக்கும்வேதனுக்கும் வஞ்சமினிவாராமல்
நேராகயிருமென்று நீதியுடன்தான்தீர்த்து
அவரவர்கள்செய்தொழிலே அவரவரேசெய்வதென்று
விவரமுடன்தானிரண்டு வித்தகனார்தாமுரைத்து
அந்தமொழிகேட்டு அயனுமேதானிருந்து
விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
எங்கள்தனைக்காக்க இவ்வடிவந்தானெடுத்து
தங்கமயமாய்த் தணல்வடிவாய்த்தான்தோன்றி
ரட்சித்துக்காக்கவந்த நாதாபராபரனே
பட்சிவடிவெடுத்துப் பன்றிவடிவெடுத்துந்
தேடியுங்காணாத சிவமேசிவக்கொழுந்தே
நாடியேநாள்கள் நாட்டமதிற்கண்டிருக்க
வேணும்பராபரனே மேதினியிற்கண்டிருக்க
அணுவுக்கணுவாய் அடியேன்கள்தான்பிழைக்க
பூசையனுதினமும் புட்பமலர்தான்சாத்தி
ஆசையறுத்து அரனடியைச்சேர்வதற்கு
தற்சொரூபமாகத் தரிசிக்கவேணுமையா
தற்சொரூபங்காட்டித் தயவருளுமீசுரரே
இந்தச்சொரூபம் இப்படியாய்த்தானிருந்தால்
அந்தச்சொரூப மறிந்தேதுபூசைசெய்வோம்
மேகசலமுமக்கு மேனியெல்லாம்நீர்சொரிய
செகமெல்லாங்குலுங்கச் சிரசின்மேல்புட்பமலர்

பூசிக்கவீற்றிருக்கும் புண்ணியரேஉம்முடைய
ஆசித்தணலானதையும் அடக்குமையாயிப்போது
வேதனுமாலும் விரும்பியிவையுறைக்க
போசமுடனீசர் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அக்கினியாய்நின்ற அனலேமிகநிறுத்தி
மெய்க்கவினிச்சாந்தமாய் மேதினியிலெந்நாளில்
நிற்கவொருமலையாய் நேமித்தாரப்போது
நக்கதொருமலைக்குச் சாத்திரனார் நாமமதை
அருணையொளிவானதினால் அருணசலமெனவே
கருணகடாட்சமதாய் கற்பித்தார்பொன்மலையை
அம்மலையிலீசர் அதிசயமாய்த்தானிருந்து
செம்மலையிலிங்கமதாய் சிவசொரூபமாயிருந்து
அந்தமலையில் அயனுந்திருமாலும்
கந்தமலர்ச்சோலைகளும் கற்பகமுமுண்டுபண்ணி
தெய்வக்கண்ணாளன்தனையுஞ் சீக்கிரமாய்வாவெனவே
சைவர்க்குகந்ததலமாமருணையென்று
கோவிற்றிருப்பணியுங் கோபுரமுந்தான்சமைத்து
ஆவலுடன்பட்டணமும் அலங்காரமாய்முடித்து
திறப்பிவையுமென்றுந் திருமாலுநான்முகனும்
அறப்பெரியதச்சனுக்கு அருளினரிவ்வசனம்
அந்தட்சணமே அனாநொடியிலெல்லாந்தான்
அந்தட்சணமேமுடித்து ஏகினாள்கண்ணாளன்
வானுலகினுள்ள மறையோர்முனிவரையும்
தானுலகிலந்தலத்திற் குடியேற்றி
அரம்பையரைத்தானழைத்து ஆடல்செய்யகோவிலுக்கு
உரம்பெறவேதானிருத்தி உகந்துசிவபூசைசெய்து
மாலுமயனு மகிழ்ந்தார்காணம்மானை
அருணசலந்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
ஒருநாளும்பேதமற உகந்திருந்தாரம்மானை
என்றுதன்மர்தம்பியர்க்கு எடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
சென்றுசிலதூரஞ் செழித்துவருதொலைய
ராமர்கதையும்நானிலத்தில்முக்கதையும்
வீமனுக்குந்தம்பியர்க்கும் விபரமதாய்த்தானுரைத்து
கஞ்சமலர்மாயவன்றான் கஞ்சன்றனைவதைத்து
வஞ்சமெனுஞ்சகட்டை வாகாயுதைத்ததும்
அலகைமுலையுண்டு அவ்வுருவைக்கொண்டதுவும்
உலகுதனில்மாயன் உயர்ந்தவிளாமரத்தை
கன்றாலெறிந்து கனியதனையுண்டதுவும்
ஒருத்தரறியாமல் உபாயங்கள்செய்ததுவும்
நச்சரவிலுச்சிதனில் நடித்தகதைகளையும்
அச்சமறத்தம்பியர்க்கு அன்பாகத்தானுரைத்து
வாசமுடன்தன்மர் வருகிறாரென்றுசொல்லி

நேசமுடன்மாயன் நினைவறியவேணுமென்று
ஆதிகெருடனையும் அருகேவரவழைத்து
நீதியுடன்தர்மர் நினைவறிந்துவாருமெனிறு
அன்னமெனும்வடிவாய் ஐவரெதிர்த்தானேடி
தன்மையாய்நின்று தர்க்கமிட்டுவார்த்தைசொல்லி
உண்மையென்னவென்று உட்புலனையாராய்ந்து
செம்மையறமன்றாய்த் தீர்க்கமாய்ச்சோதியென்று
ஆமென்றுதான்கெருடன் அன்னவடிவெடுத்து
ஓமென்றுசம்மதித்து உலகளந்தார்விருட்சமதில்
வந்திருந்துதன்மர் வரும்வழியிலன்பாக
இந்தக்கதைப்பயனை யேதென்றுகேட்கவென்று
பேசாமலேயிருந்தார் பெரியாலவிருட்சமதில்
ஆசாரமுள்ளதர்மர் ஆலமரத்தடியில்
இருந்துகதையை இளையோர்க்குந்தானுரைக்க
இருந்தவேதம்பியர்கள் செவியிலுறத்தான்கேட்டு
விசாரமெல்லாந்தீர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதானிருந்தார்
உயரவிருந்ததொரு உற்றபுகழன்னமுந்தான்
மன்னவரேநீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
இன்னவகையென்று எனக்குரையுமென்றுசொல்ல
சீரானதன்மர் சிறப்புடனே அன்னமதை
நேராகநோக்கி நினைந்தகதைதனையும்
சொல்லுகிறேன்அன்னமே சுகமாகநீர்கேளும்
சொல்லுங்குலதெய்வங்காண் செங்கண்மாலெங்களுக்கு
எம்பெருமான்தன்பெருமை எல்லாமென்தம்பியற்கு
நானுரைத்தேனிப்போது நடந்தகதைதாரணியில்
காரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்முடித்து
பூரணமாய்தானுரைத்தேன் புண்ணியனார்தன்மாய்கை
எவ்வுயிர்க்குங்கானாய் இருந்துகலந்தமுதல்
அவ்வுயிர்க்குமீய்ந்து அறஞ்செலுத்திநின்றமுதல்
பாரதப்போர்செய்யப் படையெடுத்துநின்றமுதல்
சாரதியாயெங்களுக்குச் சாங்கமாய்நின்றமுதல்
மாயனுமாயன் வாயன்புவிராசன்
ஆயன்சகாயன் ஐவருக்குநாயகனாய்
மெச்சும்புவிராசன் விஷ்ணுபதந்தானதேடி
நாயகனெங்கேயென்று நடந்துதிசைநோக்கி
நேயமுடன்தேடிநெடுகவந்தோமித்தூரம்
செப்பதொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்தோங்காண்
அப்பமில்லாநாங்கள் அண்ணன்தனைத்தேடி
வாறோம்வழிதொலைய வாய்த்தக்கதைதம்பியற்கு
போகச்சொல்லி பெரியவனத்தூடேவந்தோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
ஒன்றுமறைபாமல் உரைத்தீரமன்னவரே

மண்ணுலகிற்கிட்டாது மலைதனிலுங்காணாது
விண்ணுலகிற்காணாத வெளிதனிலுங்கிட்டாது
மெய்யுகத்துநீங்கள் வியர்ந்துதான்தேடுகிலும்
வைகுந்தங்காண வசமோதானுங்களுக்கு
மாயனைக்காண வலுவுண்டோஆராலும்
நேயனிடவஞ்சம் நிலைமைதெரியாதுயாவருக்கும்
சிந்தைகலங்காமல் திரும்பியுங்களூர்தனிலே
விந்தையுடன்போயிருந்தால் வேணுமென்றதுண்டாகும்
மாயனையுங்காணலாம் வைகுந்தங்காணலாம்
போயிருங்காணுன்பதியில் புண்ணியரேநீர்தாமும்
உங்கள்தெய்வமாயனென்றீர் யோனித்தழும்புபட்டு
இங்குலகுதன்னில் இறந்துபிறந்தேதிரிவார்
மானிடவர்தன்னை மாயனென்றுநீர்நினைந்து
தேனிடருஞ்சோலைதனில் தேடிவந்தீரித்தூரம்
தேவனையாமாகில் சிறந்தவைகுந்தமதில்
போவதினாலென்ன போயிருந்துஎன்னபலன்
மண்ணிலுள்ளோர்தன்மமென்று வாழ்த்துவதும்பார்த்திருந்து
எண்ணறியவேந்தேநீர் இருந்தபதியாளாமல்
வந்தீரேசும்மா மரந்தீரேநற்றவங்கள்
தந்தீரேதன்மமெல்லாஞ் சகலமெல்லாம்விட்டீரே
நாடுதனையாண்டிருந்தால் நற்றவங்கள்செய்திடலாம்
வீடுபெறலாமெனவே விளம்பியொருபுள்ளுரைக்க
கேளாய்நீயன்னமே கிருபையுடனோர்வசனம்
நாளாய்வெகுதூரம் நாடிழந்துவந்தச்சைதை
மண்ணாசைபொன்னாசை மற்றுமுள்ளபெண்ணாசை
பெண்ணாசைவிட்டுப் பிள்ளையேலாசையற்று
தேடுந்திரவியமுஞ் சேனைமன்னராசையற்று
வீடுவிட்டுக்காடுணைந்து வித்தகனைத்தான்தேடி
வந்தவர்க்குஅன்னம் வறிவுண்டோயிப்போது
இந்தமட்டுமில்லை யினிமேலுமெப்படியோ
உடலிலுயிரிழந்து உணர்வுசெய்யுமோராசை
அடரும்பிணிதீர்க்க அபிஷேகமோராசை
நடத்ததிருத்தல் நகைசுகியுமோராசை
கிடத்தலுறக்கங் கேள்விசெய்யுமோராசை
காலில்முள்ளுதைத்ததென்று கலங்குவதுமோராசை
மேவிமெறும்பூவிதென்று விளங்குவதுமோராசை
குளிருங்கனல்தேடி குளிர்காயுவதுவுமோராசை
துளிருமலரெடுத்துத் தொழுவதுவுமோராசை
மேடுபள்ளங்கண்டு விலகுவதுமோராசை
காடுசெடியென்று கம்பயமுமோராசை
வெயிலுக்கொருநிழலை விரும்புவதுமோராசை
துயிலுதற்குநல்லநிலஞ் சூதானமோராசை

தாகத்துக்குன்னுமொரு தண்ணீருமோராசை
நாகத்துக்கஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
அரித்தவிடஞ்சொரிதல் அறப்பசியுமோராசை
விரித்தபலசாஸ்திரங்கள் விளம்புவதுமோறாசை
காடுபுலியானைகண் டஞ்சுவதுமோறாசை
கூரடிதடிகொண்டு வுயிர்கொல்வதுமோறாசை
இடறுவதுமீதெனவே எண்ணுவதுமோறாசை
படரும்பர்போகம் பண்ணுவதுமோறாசை
எப்போதுமெண்ணில் இருப்பதுவுமோறாசை
ஒப்பாதபெண்களையும் உறவுசெய்யுமோறாசை
கன்னல்கென்னமிட்டுக் கருதுவதுமோறாசை
பொன்னும்வெள்ளிதேடிப் புதைப்பதுவுமோறாசை
நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்துவதுமோறாசை
மாடாடுதேடி மகிழ்ந்திருப்பதுவுமோறாசை
புலைகொலைகள்செய்யப் பொருந்துவதுமோறாசை
மலைகடல்களேறி வருவதுவுமோராசை
மெய்மறந்துபொய்யுரைக்க விரும்புவதுமோறாசை
நெய்பால்தயிரொன்று நினைப்பதுவுமோறாசை
வெளிதாண்டியேகவனம் விளையாடுமோறாசை
அழியாமல்கற்பம் அருந்துவதுமோறாசை
மனைதோறும்பிச்சை வாங்குவதுமோறாசை
புனலாடவென்று போவதுவுமோறாசை
ஒடுக்கமதுகுகையில் ஒடுங்குவதுமோறாசை
எடுக்கும்பலகோலம் எடுப்பதுவுமோறாசை
இந்தமட்டோராசை இருக்குதுகாணிவ்விடத்தில்
அந்தாசைதன்னில் அதினுமொருபேராசை
தம்பியர்க்குமெந்தனுக்கும் தானேதெவிட்டாத
எம்பெருமானாசையென்றால் எங்கள்மனதிலுந்தான்
அளவற்றஆசையது அன்னமேயெங்களுக்கு
களபமணிவாயனையே கண்டால்துயர்தீரும்
ஆசையதுதீரும் அச்சுதனைக்கண்டாக்கால்
நேசமுடன்மகிழ்ந்து நெடுமால்தனைத்தொழுவோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
நன்றுகாணென்று நன்மையுள்ளதன்மரென்று
மனமகிழ்ந்துபட்சிமரத்தைவிட்டுக்கீழிறங்கி
வணங்கடந்துநல்ல வைகுந்தந்தானோக்கி
சென்றுதிருமாலுடனே தெண்டனிட்டங்கேதுசொல்லும்
ஒன்றுபத்துநூறு யுண்மைபொருதண்மையுமாய்
மாற்றிற்பஞ்சவர்கள் மனதையெல்லாமாராய்ந்து
எத்துயரம்வந்தாலும் ஏதுபிழைவந்தாலும்
அத்துயரந்தன்னை அறுவளவுமெண்ணார்கள்
மாலேதுணையென்று வருகிறார்பஞ்சவர்கள்

ஆலேதுயிலுகின்ற அச்சுதனே தஞ்சமென்று
வாக்குமனமொன்று வருகிறார்பஞ்சவர்கள்
நீர்க்கமுடன் காக்கச் சித்தமருளுமையா
கார்த்தசிறையைக் கடைத்தேறப்பாருமையா
ஏத்தவரைமுற்று மிங்கிருக்கப்பண்ணுமையா
செங்கருடன் சொல்லச் செங்கண்மாலப்போது
அங்கங்குளிர்ந்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
செங்கைநெடுமாலுந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
தன்மருந்தம்பியரும் தடையவேநம்மிடத்தில்
சென்மமதுகொண்டுவரக் கெய்வவுலகேறுது
இம்மைதனில்சென்மம் இகத்திலேதான்போட்டு
நன்மைசெய்ததாலே நம்மருகில்தானிருக்க
நால்வருங்கூடவிட்டு நல்லவைகுந்தமதில்
பால்போலும்நம்மிடத்தில் பட்சமுடன்தானிருப்பார்
சடத்துடனேதன்மார் தருகாமல்நயமிடத்தில்
இடத்திலேவைத்திருப்பா ரிந்தவைகுந்தத்தில்
என்றுதிருமா லிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அன்றலர்ந்தபுஷ்பமென் ஆள்வார்மனமகிழ்ந்து
சிக்கெனவேவான்கெருடன் திருமால்தன்பாதமதில்
முக்கியமாய்த்தோத்திரங்கள் விழுந்துநமஸ்கரித்து
சக்கரத்தைவாருமென்று தாமழைத்துகோபாலர்
இக்கணமேசென்று உமமுடையபஞ்சவர்கள்
காணாமல்நீகலைந்து காவலாய்வாருமென்று
ஊனுநகளட்டெழுத்தை உபதேசமேபுரிந்து
பஞ்சவர்கள்ஐவர்தனில் பகருகின்றநால்வருந்தான்
துஞ்சமுடனேபோட்டுத் தோற்றமுடனமமிடத்தில்
வருவார்சுகயபெறுவார் வைகுந்தந்தான்சேர்வார்
மருவாருந்தனமர் வருவார்தனியாகி
வாரவழிதனிலே மறுத்துமொருவிக்கினங்கள்
சீரவுபானைபுலி சிக்காமல்நீதானும
பக்கமேவாருமென்று பட்சமாய்புத்திசொல்லி
சக்கரத்தைப்போவெனவே சாற்றினார்மாயனுந்தான்
மிக்கதொருவனமும் வெகுமலையுந்தான்கடந்து
வண்டுளபமேனியனை வாகாகவேநினைத்து
கண்டுதொழவென்று கடுகிநடக்கலுமே
சுத்தமுடனூறு யோசனைக்காதவழி
வித்தகனார்பாதம் விவரமாய்க்காணவென்று
போயிருந்துசக்கரமும் புவிராசன்மன்னரிடம்
ஐவரையுங்கண்டு அரிநமோவென்றிருந்தார்
மாயோசனைதஞ்சமென்று மகிழ்ந்தாலின்கீழிருந்த
இருக்கிறாரைவ ரியல்பாய்ச்சகாதேவன்

நெருக்கும்விதிவசத்தை நேராயறிந்துகொண்டு
தனக்குவரும்கருமம் தானறிந்துசகாதேவன்
எனக்குவரும்கருமம் மின்னபடியென்றுசொல்லி
தன்மார்தனக்குந் தமயன்மார்மூவருக்கும்
வன்னமுள்ளதெல்லாம் வகையாகஇன்னதென்று
தத்துவத்தைப்பார்ப்பளவில் சக்காந்தாணிந்தமட்டும்
முத்திலுமேளந்தனுக்கு முடிவுஞ்சரியாச்சு
தன்னையறிந்த சகாதேவனீதுரைக்க
நமக்குள்ளசாஸ்திரங்கள் நன்றாய்முடிப்பித்து
சுமக்குஞ்சுமையென்று துன்பமற்றேமென்றுசொல்லி
நாராயணர்பாதம் நாளுமறவாமல்
சீரானவைகுந்தம் சேருமென்றுதானுரைத்து
அண்ணமார்நால்வருக்கு மங்கிருந்தநல்வசனம்
எண்ணமறநிஷ்டை தன்னிலிருந்தான்சகாதேவன்
மாலேசரணமென்று மனதில்தியானமதாய்
சாலோகசாமீப சாரூபமுந்தெரிந்த
மூலத்தெழுந்தீயை மூட்டிச்சுழிமுனையை
ஞாலத்திருந்த நாராயணரைப்போற்றிசெய்தான்

விருத்தம்.

ஏதுமறியேனெனவறியே னெல்லாவுயிர்க்குங்கடையாகி
வாதுசிறியவழக்கோர மன்றிலிருந்துவழக்குரைத்த
தீதுபயிலும்நாயேனை ஜென்மமிழந்துவருகவென்று
தூதுவரவுமிருப்பேனோ சுதந்தரமுருந்தானையெனக்கே.
வீமன்விசையனகுலனுடன் வேதனுன்தன்மருமாய்
நேமமானவைகுந்தம் நெடியோனடியேதுணையாக
ராமதாசனெனவேதான் நந்தாவுன்பதிதேடி
ஏமதூதனணுகாம லிதமாயுதவிசெய்வாயே

(கதை) காட்டமுடனிருந்து நாரணனைநெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயங்காமல்வாழ்குவதை
மூட்டியனலெழுப்பி முச்சுடரையொன்றாக்கி
கூட்டித்திரட்டிக் கொழுந்துமுனைவாங்கி
நான்முனைக்கண்டு நமஸ்கரித்துஅப்பாலும்
மாயன்பதந்தேடி மணிபூதந்தனிலே
நின்றுவணங்கி நெடியோனைப்போற்றிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த ஆரணனார்தன்பதத்தை
வருந்தியனாதில் வணங்கியடிபணிந்து
இருந்திமகேஸ்வரனைத் தியானமாய்த்தான்றொழுது
கண்டுமகேஸ்வரனைக் கருணைமிகவணங்கி
தொண்டுபண்ணியப்பால் தொழுதுசகாதேவன்
அக்கினியிற்சென்று அடங்கியொடுங்குகையில்
தக்கசந்துசிவன் கடுமாறிமூலமிட்டு
பிருதிவியில்வந்தொடுங்கிப் பேசாமல்மேல்நோக்கி

அருதிஎன் னுமன்னைவிட்டு அப்புவிலேவந்தொடுங்கி
வாய்வுசதாசிவத்தில் வந்தொடுங்கிமயேசுரனை
போயடைந்துதெண்டனிட்டு பூரணமாயுள்ளடங்கி
தேடிவைகுந்தமதில் சேர்ந்ததுகாணம்மானை
ஓடிஒடுங்கியபின் உடலு நிகக்கிழிந்து
கழுத்துவிழுந்துமூன்று கனத்ததலைசாய்ந்து
அழுத்தமுடன்மண்ணி லடித்துவிழுகுமுன்னே
எடுத்துச்சமமாக இறிந்தியோநால்வருந்தான்
அடுத்திருந்துசாஸ்திரங்கள் ஆகமமாய்த்தான்முடித்து
நிலத்திலடங்கியபின் நீலவண்ணுதஞ்சமென்று
அலத்தினார்நால்வ ரச்சுதர்க்குத்தான்கேட்க
வந்தானசகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
நந்தாமுகுந்தா நாரணனேநீர்காரும
மாயோனேயென்தம்பி வந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆயாவுனக்கபய மச்சுதரேகாத்தருளும்
தந்தைதாய்போலாகத் தற்காத்தீர்யெம்பெருமாள்
என்தம்பிவந்தானகாண் யினிக்காருனக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளுங் காயாம்பூமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருகிறோங்கண்டீரே
என்றுதனமர்தானு மியல்பானதம்பியரும்
நன்றுசகாதேவன நடந்தானநமக்குமுனனே
என்றுமனந்தேறி எழுந்திருந்தார்நால்வருந்தான
வாழ்த்திமனந்தேற்றி மாயனையேதானபோற்றி
எதிதித்தொழுது இருகையால்தானகுவித்து
அஞ்செழுத்தாய்த்தேகம் அஞ்சுபஞ்சபூதமதாய்
அஞ்சுமுகமா யகண்டமெல்லாந்தானுடை
அஞ்சுபஞ்சலோகமதாய் அஞ்சுபஞ்சவர்ணமுமாய்
அஞ்சுதலமு மைம்பொனமகாமேருய்
அஞ்சுதலனுகியுள்ளே அஞ்சுபொறியாகி
அஞ்சுமலர்வேள்தனக்கு அஞ்சுபூதபாணமுமாய்
எங்குநிரந்தரமா யிப்படியாய்த்தானிருக்க
ஐவரென் றும்பேரா யன்றளவுமினறளவும்
தெய்வமெனறுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
ஐவர்தனிலொருவ னங்குவந்தானகண்டீரே
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர
எத்தனைநாளோ இப்போதேயிக்கணமோ
அத்தனேயுனபெருமை ஆரறியப்போரார்காண்
சித்தமுடனெங்களையுஞ் சீக்கிரமாய்ச்சேருமையா
வித்தகரேவாரும விண்ணப்பங்கேளுமையா

விருத்தம்.

கேசவாமுகுந்தாவாரோங்கிருஷ்ணதேவாவாரோம
ராசகோபாலாவாரோம நரசிங்கரூபாவாரோம்

தாசயில்தாசர்வாரோந் தடைகளில்லாமல்நன்ருய்
நேசமாயுனபாதம்தேடியவாகாருங்காரும்
காரணர்பாதந்தேடி நாலவருமநமயிலந்தோம்
வாரணமயாளிசிங்கம் வல்லியங்காடிபனறி
கோரணங்கோழிபனறி கோவிந்தாவுனதுபாதங்
காரணமாய்வந்துகாக்கவேவேணுமையா

கதை.

தோத்திரங்கள்சொல்லித் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சாதிரமுஞ்சொல்வேதச் சகாதேவனைநிறுத்தி
வடிதேடிசெல்வோ மாயனதனைதேடி
தெளிவாககால்வர் திசைநோக்கியேநடந்தார்
நடந்தாரவெகுதூரம நல்லதொருநால்வர்களும்
கடந்தார்மலையளவுங் காடுவனாந்திரமும்
ஊடேநடந்து உகந்துவருமவழியில்
கோடேறிவீமன் குமபிட்டுவாய்புதைத்து
அணணுவேயிப்போது அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
கண்ணுன தமபி கருத்துடையசகாதேவன
விட்டுப்பிரிந்ததென்ன மேதினியில்நம்மைவிட்டு
கட்டேனேயெந்தனுக்குக் காவலரேசொல்லுமென்று
வீமனுங்கேட்க விளமபுகிறூர்தனமருந்தான
பூமானேமுனனாள் பொருகினறபாரதத்தில்
பேரிட்டுநாள்முகுர்த்தம பேசினாசாஸ்திரத்தில்
சீரிட்டுப்போமுடியத் திருக்கமுடன அரவானை
கடபெலியெனறேயிவனுங கணக்கிட்டதாலையினால்
அளப்பொனறுமில்லை அதுககாயிவனசடத்தை
பழிதொடருமெனறு பார்மீதிலேகிடத்தி
வழிநடையிற்போட்டான வகைவேறுமில்லையெனறூர்
அந்தமொழிகேட்டு ஆமெனறுவீமனுந்தான
சிந்தைதெளிந்துச் சேகரமாய்நால்பேரும்
வைகுந்தயநோக்கி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமெனறு விளமபுவாரோர்வசனம்
சந்திரகாந்தமெனனுஞ் சாந்தமாமிந்தமலை
இந்திரனவாதெனனுஞ யிருந்துசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதிருந்து அந்தமுள்ளதீர்த்தமது
விந்தைதமலவொங்கும விபரிதமாய்ப்பூத்திருக்கும்
கண்டார்கள்கங்கையது காசிநதிபோலெனவே
கொண்டார்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலர்தனனருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனி லரம்பையருந்தேவர்களும்
செப்பமுடனவந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கனனியருந்தேவர்களுங் கண்டார்கள்நால்வரையும்
மனனியசீர்கனனிகைகள் வந்துகரையேறினரு
பார்த்தார்கள்நால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்

மாய்த்தார்களென்று மனமகிழ்ந்துகன்னியர்கள்
மாலுமயனு மன்மதனும்போலாகி
மேலுமிருந்து விளையாடும்பாவனைபோல்
காலவரையுங்கண்டு நங்கையர்கள் தங்களிலே
மேல்விழுந்துசாணழுது விள்ளாமலுள்ளடைந்து
மெத்தமயலாகி மெல்லியர்கள்நால்வரிடம்
உத்தமர்போல்நேரால் வுகந்துகிட்டவந்திருந்து
மன்னவரேநீங்கள் வந்தமெதயித்தூராம
தென்னவரேநீங்கள் தேசமெங்கேநீங்களெங்கே
எந்தநாடெத்தேசம் எங்குவதிர்சொல்லுமென்றார்
விந்தமுறுகன்னியர்கள் வினவுமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுதன்மர் அன்புடனேதானிருந்து
இப்போதுசொல்லுகிறோம ஏந்திழையேகேளுமென்று
சீரார்குருநாடு தேசமெங்கள்தேசமென்று
தாராருமபாண்டிமன்னன் தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான்
ஏராளமாய்ச்சவியன இவ்வுலகில்வந்ததினால்
கோராகனாங்கள்நிலைமை விட்டுதானகன்றோம்
மாதுதிருலட்சுமிதன் வைகுந்தஞ்சேரவந்தோம்
சாதுவாயுங்களையுந் தான்கண்டோமிப்போது
ஏதுவாகத்தன்மர் இவ்வசனந்தானுரைக்க
ஓதுவார்கன்னியர்கள் உற்றதன்மர்தன்னிடத்தில்
வாரிர்காண்முன்னுள் பாதாக்கள்சொற்கேட்டு
பாரீர்புருஷ மிருகமதுபாய்வாங்கி
வீமன்றனையனுப்பி வெய்ப்புடையகானகத்தில்
நேமமுடன்வீமன் நிமிஷமேசென்றுபுக்கி
தந்திரத்தினாலே சம்மதமாய்ப்பால்வாங்கி
மந்திரத்தினாலே வலுவீமன்தான்வரவும்
தொடர்ந்துமிருகமது சொன்னபடிதப்பாமல்
அடர்த்துவருமிருகம் ஆறுபிடிக்கையிலே
சலதியொருகாலும தாவனத்திலோர்காலும்
எதிரவந்துபற்றி இழுக்கவேவீமனுந்தான்
தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு சமராடிநின்றிருந்தான்
மிக்கபுகழ்தன்மரிடம வினயபுவதுஞாயமென்று
சென்றுமிருகமுந்தான் திர்க்கமுடனவீமனுமாய்
அன்றுதன்மர்முன்போய் ஆகமுடன்ஞாயமதை
கேளுநீயென்றுவல்மிருகங் கிருபையுடனவீமனுடன்
வாழ்வீஞாயம் வகையாகக்கொல்லுமென்று
ஒருவருக்குச்சாங்க முண்மைசற்றுமில்லாமல்
தமபியெனறுசற்றுந் தயவுரைத்துபபாராமல்
தம்பியுடமேனியிலே தயவாகப்பேர்பாதி
நிறையாகவுன்னுடலே கோராகத்தானபிளந்து
குறையாமலேன்றுமல் கொடுத்துவிடுவீமரென்று

தச்சறெனையழைத்து சதுராகநாற்போட்டு
மெச்சவேதச்சன் உளியுடன்வருதுமிற்க
மிருகமதுகண்டு வெருவாய்மனமகிழ்ந்து
தருகாயல்காண் போறேன் *தன்மரேயுந்தனுக்காய்
பொருத்தேனிதுஞாயம் பூவுலகிற்கண்டதில்லை
ஒருத்தனெனைமிருகம உயர்கானகந்தன்னிலே
போனதுவுங்கேட்டிருப்போம் புண்ணியவான் தன்மரென்று
ஆனஇனுலுங்களைப்போல் அவனிதனிலில்லையென்றார்
பின்னையுமேவீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம்
முன்னமேபாரதப்போர் மூண்டசமர்தனிலே
வல்லிடிம்பன்தன்னுடனே வலியபகாசூரனையும்
சொல்லரியகீசகனுந் துஷ்டதிரியோதிரனும
நல்லசராசந்தனையும் நாட்டிலுள்ளவேந்தரையும்
வீரமுடன்காலனுக்கு விருந்துதனையளித்து
பாரமுள்ளவீமனுட பராக்கிரமங்கேட்டிருப்போம்
ஈதல்லாம்பார்த்தனுந்தான் ஈஸ்வரனைத்தானோக்கி
பேதமில்லாப்பாசுபதம பெற்றதுவுமல்லாமல்
அசுரர்தனைவென்றதுவும அமரர்சிறைமீட்டதுவும்
பசியுடையஅக்கினிக்குப் பரிநதமிர்தமீய்ந்ததுவும்
பாலாலபிமனையும பாராமற்றேத்தாசன்
சூலமதாற்கொன்ற துயரமதுவைத்திருந்து
தேற்றாசன்றன்னுடனே தேருருமபாகனையும்
மாற்றாசர்சேனையும் மன்னரையுங்கொன்றழக்கி
அர்ச்சுனனுமென்றார் அப்போதுங்கேட்டிருப்போம்
விரிதானமேதினியில் விரசுடையசூரனென்று
பரிகுலனென்று யாங்குடனேகேட்டிருப்போம்
மற்றுமநிகழ்காலம் வருங்காலஞ்செல்காலம்
முற்றுஞ்சகாதேவன் மொழிவதுங்கேட்டிருப்போம்
அப்படியோங்கள் ஐவருடசெய்தியெல்லாம்
இப்படியாய்க்கேட்டிருபபோம் இன்னமுருக்கண்டதில்லை
அவரவரைப்பார்க்க ஆச்சரியமெங்களுக்கு
இவரிவர்தாமெனறு எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
மங்கையர்கள் தாமகேட்க மகிழ்ந்துதன்மராசனுந்தான்
சங்கையுள்ளபெண்கள் தன்மனென்பார்கண்டீரோ
வெல்லியரோந ல வீமன் விசையனிவன்
சொல்லுமநகுலனிவன் தோகையரேயின்னமுந்தான்
வேதஞ்சகாதேவன் மின்னார்துரோபதையும
போதமுடன்வைகுந்தம் போய்புகுந்தாரெந்தனைத்தான்
இருந்துமதிகன்னியருந் தேவேந்திரன்மகளும
இருந்துதன்மர்சொன்ன இயல்பதனைக்கேட்டிருநது
வாருமையாஎங்களுட வானவர்கோன்தன்னிடத்தில்
சேருமையாவுங்களுக்குத் தெய்வலோகந்தானளித்து

மன்னவரேநாங்கள் மருவிதனையாளாய்ச்
சொன்னபடிகேட்டுக் கொண்டுசெய்தோம்நாங்களுந்தான்
எங்கள்பொருட்டால் இனிகேளும்மன்னவனே
தங்களிலேவேள்விசெய்து தவமபண்ணிநிற்போரும்
அக்கினியிலூசியின்மேல் அணிவிரலைத்தானிருத்தி
சிக்கெனவேதவசு செய்துமுடிப்போரும்
கால்மேலுந்தலைகீழாய் கடுந்தவசுநிற்போரும்
பால்போலும்எக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்களென்று தெய்வப்பதியென்று
மெய்வருடியாகம் விரும்பிவளர்ப்போரும்
வேண்டியல்லோவித்தவசு வேண்டுமென்றுசெய்தார்கள்
தூண்டிவினையாமல் சொற்பனத்திற்கேளாமல்
வலியவேநாங்கள் வரவழைத்தால்நீங்களுந்தான
பொலிவாகுமென்று பூரணமாயெங்களுடன்
வந்துபுரந்தரனை வணங்கியனுதினமும்
முந்துதெய்வலோகம் முழுதுந்தனலாகி
இருக்கலாமென்று எந்திழைமார்தானுரைக்க
வருக்கமுடனின்ன வகையுமக்குசொல்லுகிறோம்
தீர்க்கமுடன்வைகுந்தம் சேரவேவேணுமென்றால்
ஆர்க்குமுடியாது அருந்தவத்தோர்க்கெட்டாது
இறந்தோர்க்குமேதினியில் இல்லவேயென்பதுகாண்
கேளீரோபூவுலகில் கிருபையுடன்மன்னவரே
ஆளீரோதெய்வவுலகம் அன்பர்களுங்களுடன்
ஈஸ்வரனும்பெண்கள் இருவாதனையேவருகில்
வாசமுடன்வைத்து மருவியிருக்கிலையோ
பாவிக்கலைமகளைப் பண்ணுமறைவேதியனும்
நாவில்தரித்துமவர் நட்பாயிருக்கிலையோ
சீதைதனைநெஞ்சில் திருமாலும்வைத்திருந்து
கோதையுடன்கூடிக் குலாவியிருக்கலையோ
தேவேந்திரனுஞ் சிறப்பாயிந்திராணியுடன்
கோவேந்தேகூடி குலாவியிருக்கலையோ
மதனும்ரதியும் மருவியிருக்கலையோ
அதனமுடன்தவசில் அறிவாயிருந்தோமே
கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கலையோ
விண்டாசையெல்லாம் வெறுததுமுனிவர்களும
நன்றாயதையறிந்து நாதாக்களெல்லோரும்
ஒன்றாகிக்கர்த்தாவை ஊடுருவக்கண்டோரும்
பூங்கமோனைந்து புலனபொடிகள்தானடக்கி
நாதமொடுவிந்துசுழி நடுவணையுந்தானிருத்தி
நாடிதனையறிந்து நடுவீனவட்டமதில்
தேடியமிர்தந் தெவிட்டாமலுண்டிருக்கும்
யோகிகளுமிப்போது வுலகத்தனிலிறங்கி

போகமெனும்வித்துதனைப் புறம்போக்கிருக்கிலையோ
அறவேவெறுத்து அவனிதனிலாசைவிட்டு
துறவாகிவந்ததெனைச் சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
இன்பமுள்ளகன்னியர்க ளிவ்வசனந்தனைக்கூற
அன்புடனேதன்ம ரவர்களுடனேசொல்வார்
ஈதெல்லாமீங்க ளெடுத்துரைத்தீரிப்போது
ஆதலாலந்தஅற்பமாம்வாழ்வைநம்பி
ஈடழிந்தோங்க ளெடுக்கதவங்குலைய
கூடழிந்துபொல்லாக கொடுநரகில்வீழ்வதற்கு
சொன்னீரேபெண்கள் சோதனையோவெவ்விதம்
முன்னீர்பொழியும் முகில்வண்ணர்தனையன்றால்
இப்படியுஞ்சொல்லுவரோ ஏந்திழையேயுங்களுக்கு
கற்பனையுங்கேட்கக் கருமமோஎங்களுக்கு
சீரானவைகுந்தஞ் சேரவென்றுபோகையிலே
நோரகமென்று நில்லுமென்றுசொல்வீரோ
ஒன்றுமுறையாமல் ஓவியமேநீங்களுந்தான
இன்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
வாகுடையதன்மரு மாய்த்தம்பிமூவருமாய்
ஏகுவோமென்று இதமாய்வனத்தூடே
நடந்தார்வனவாசம் நால்வருமேதானகூடி
கடந்தார்வெகுதூரங் காடுமலைதானகடந்து
வானோரெனப்புவியும் வாளகிரிமாமலையும்
போனார்கள்நல்ல புதுமையெல்லாந்தானறிந்து
சேர்ந்தபலநதிகள் தீர்த்தமதுதானாடி
வாய்த்தநல்லருத்திராட்ச மரங்களுஞ்சந்தனமும்
கற்பகக்காவுகளுங் கண்டுமிகத்தோன்றி
நற்புடையசோலையென்று நடந்தனர்கள்நால்வோரும்
அந்தமலைக்கப்பால் ஆறைந்துயோசனைதான
வந்தவர்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காவலரேநீரேனும்
புண்டரீகமாயனிட பூமிதனில்வந்தீர்காண்
இன்றனிலுங்களையும இவ்வுலகில்நாமகாணோம்
என்றெத்தேசம் எங்கிருந்துஎங்குவந்தீர்
மன்றேநீர்சொல்லுமென்று வானரங்கள்தானகேட்க
பொன்றுந்தர்மர் புனையடையோரேதுசொல்வார்
பன்னாகுருகுலத்தில் பாண்டுமைந்தர்நாங்களுந்தான
மன்னாசைவிட்டு வந்தோங்கலிதேவனால்
அத்திபுரத்திருந்து அச்சுதனைத்தானோக்கி
பத்தியுடனகானகத்தில் பரிந்துவந்தோங்கண்டீரோ
நீதமதிவானரங்கள் செய்தியெல்லாந்தானகேட்டு
ஆதலாலெங்கள் அனுமார்க்கிளையவனகாண்
வீமனல்லோவென்று விசயனிடநேர்தனக்கு

கோமானேவெற்றிக் கொடியலவோநாங்களுந்தான்
உம்மானையெங்கட் குறியோர்காணீங்களுந்தான்
எம்மானையிங்கே இருந்தீரேயாமாகில்
நாடுபகைவந்ததென்றால் நாங்களேவெற்றிகொண்டு
ஈடுபண்ணியுங்களுக்கு ஏவல்செய்துதானிருப்போம்
இங்கிரும்நீரென்று எடுத்துரைக்கவானவர்கள்
அங்கும்புகழுமன்னன தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
துங்கமுடியனுக்குத் தொண்டுசெய்யுமீங்களல்லோ
அடலம்புவியோர்க்கு ஆற்பரித்துநின்றவர்கள்
ஆனதினாலென்னை அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
மானமுடன்காக்க வானவர்கள்தானீரலவோ
உலகந்தனில்காக்க உங்கள்மேல்பாரமல்லோ
புகழ்ந்துதான்தருமர் பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
மகிழ்ந்துதான்வானரங்கள் வைகுந்தமாளிகைக்கு
போகமுடன்கேதாரம் போனவழியாதெனவே
நேகமுடன்காட்டில் நெடுந்தூரங்கூடவந்து
சத்துபதில்வந்தான் தாவிவழிகாட்ட
மெத்தமகிழ்ந்து விரைந்துவழிகூடி
நற்றவந்தான்வேண்டி நடந்தார்வனத்தூடே
இயக்கர்பதியும் இராட்சதர்கள்தன்பதியும்
மயக்கும்புலையர் வல்வேடர்தன்பத்தினியும்
கொலைஞர்பழிகூர் குறவரிடதன்பதியும்
மலையிற்பலசாதி வாழுகின்றோர்தான்பதியும்
கானல்வெகுதூரங் காவலர்கள்தன்பதியும்
நடந்துமலைகடந்து நாற்பத்தெண்காதவழி
மீதானகானகத்தில் வேகமுடன்தான்கடந்தார்
ஈதாக்மூவாக் கிளையகுலனுக்கு
மெய்கலங்கியுள்ளசைந்து விதிப்பயனுந்தான்முடிந்து
கைமறந்துகாலசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
வாக்குதடுமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
தாக்கத்துநின்று தள்ளாடும்வேளையிலே
வீமன்விசையன் மிக்கானதருமருந்தான்
பீமகுலனையும போயணைத்தார்மார்புடனே
கார்மறந்துதுவர்கள் கடுகவாவென்றுசொல்லி
போர்நகுலன்தன்னுடனே போராடிவார்த்தைசொன்னார்
தூதுவர்கள்வந்த துடுக்குமிவணறிந்து
ஏதுவாகநெஞ்சில் எட்டெழுத்தைத்தானினைந்து
மாதுதிருமால்பதத்தை மனதிற்றியானமதாய்
ஓதுவான்போர்நகுலன் ஒதுங்கியேகாலனுந்தான்
வாகாகவேநடந்து மயேந்திரமலைதன்னில்வந்து

ஏகாந்தமாக யிருந்துசுனைதாண்டி
வந்துசுகமென்று மலைமீதிற்றானேறி
புத்திமிகமகிழ்ந்து புயமென்னுமாமுனியை
பாதம்பணிந்து பரிவுடனேதானிருந்தார்
யேதுநீயிங்குவந்தீ ரியம்புமென்றார்மாமுனியும்
தாங்கள்வந்தவாறு தன்னைத்தம்முனிக்குரைக்க
வேங்குமுனிகேட்டு வுகந்தெதுவார்த்தைசொல்லி
பேராகயெந்தனுக்கு பெண்களையாயிரந்தான்
மாராமலீங்கள் மண்முடித்துயிங்கிருந்து
காடுதனைக்கடந்து காவலரோயிப்போது
நாடுதனையாண்டு நம்பிடத்திற்றானிருந்து
பெரியவரைச்சார்ந்தால் பிறைபோலநாள்தோறும்
வரிசையாய்த்தான்வளர்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சீர்முனியைச்சேர்ந்தால் சிறுமைபெருமையதாம்
தார்முனிவன்சொல்லத் தருமருந்தானோர்வசனம
பாரமுனியெங்களுக்குப் பேராசையொன்றுமில்லை
கார்முனியேயெங்களை நீர் கடைத்தேற்றவேணுமென்று
எங்களுக்குவைகுந்த மிருப்பிடமேயல்லாது
தங்குவதுமில்லை தரிப்பதுதானில்லைகாண்
கஞ்சமலர்ப்பதத்தைக் காணவிடைதாருமென்று
தஞ்சமெனவேமுனியைத் தரணிதனிலேபணிந்தார்
பணிந்துவிடைவாங்கிப் பாங்காசமூவருநதான்
துணிந்துகாலமன்னர் துயரவேதானடந்தார்
அப்பாலுங்கானகத்தி லன்பதுயோசனைதூரம்
மெய்யாகவேநடந்து செல்லடிகள்கொப்பளமாம்
வருத்தமுடனடந்து வடவாலின்கீழிருந்தார்
கருத்துடனேயங்கிரண்டு கன்னியர்களூசியின்மேல்
பாதமதையூன்றிப் பாரில்விழுநீள்சடையாள்
நீதமுடன்தபசு நின்றார்கள்கன்னியர்கள்
கன்னியரைக்கண்டு காவலர்கள்தான்பணிந்தார்
மன்னரேநீர்தாமும் வந்துதானேதெனவே
கன்னியர்கள்தான்கேட்க கனத்தபுகழ்தன்மருந்தான்
பன்னியசீர்மாதே பத்தினியேவுத்தமியே
சீரார்குருநாட்டில் சேர்ந்தவொருஅத்திபுரம்
பாரார்புவிராசன் பாண்டுமன்னன்தன்புதல்வர்
திருவணையதன்மரென்பார் வாய்த்ததம்பிமாரிருவர்
மருவணையமாதே நீ செய்தவத்தினால்லிங்குவந்தோம்
கண்டபோதெங்கள் கர்மமெல்லாந்தான்தீர்ந்தோம்
கொண்டதவமபெறவே சொல்லுமென்றார்தருமருமே
தார்மர்மொழிகேட்டு தயவுவந்துகன்னிகையும்
இம்மைதனில்வேணுமென்ற தெல்லாந்தாறுந்தாரேன்
உங்களுக்குவேணதை யுண்மையாய்க்கேளுமென்றார்

எங்களுக்குவேண்டியதை இந்தவமேபோதுமென்றார்
சொன்னவுடன்கன்னியாகள தோத்திரமாய்த்தான்வாழ்த்தி
மன்னர்பெருமாளும் வைகுந்தந்தான்பெருவீர்
என்றுவிடைகொடுத்து ஏழுதிரைமார்தானிருந்தார்
அன்றுவனங்கடந்து ஆழியநீர்ப்பொய்கையிலே
தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான்தரித்து
கார்க்கவேயிப்போது கடந்தார்வெகுதூரம்
மேகமளவாய்வளர்ந்த வீரமயேந்திரத்தில்
மாதருயமலைமேல் வந்தவர்கள்தானேறி
அங்குள்ளமாமுனிகளடிகள்பணிந்தேற்றி
பொங்குபுனலாடிப் புண்ணியர்களப்போது
அந்தமலைகடந்து அடவிகளுந்தான்கடந்து
நதிவளர்கோசமலை நாட்டிலேதானேறி
பவளமணிமேனிப் பரஞ்சுடராமாமுனியே
துவளவணங்கி தொழுதாகாணமமானே
அம்மலையில்வாழு மகஸ்தியர்புலஸ்தியனை
வெய்மைவிசுவா மித்திரர்வஷிஷ்டரையும்
ஜனகன்ஜனக்குமாரன் சனகமுனிதனையும்
மனமருவுங்காளமுனி வாகானகோமுனியும்
சுகருடனேகாசிமுனி சொற்பெரியகீசமுனி
பகருமொருபோபெரிய பராசமாமுனியும்
சென்றுவணங்கித் திருத்தாள்சரணமென்று
நின்றுபலமலையும் நேமமுடன்கண்டுசென்று
கடந்தார்வனத்தூடே நாகமலைதான்கடந்தார்
அடர்ந்ததொருஆறு மருவிகளுமாமலையும்
கடந்துவெகுதூரங் கடுகிநடககலுற்றார்
தொடர்ந்துவருமாளிசிங்கம் தொழுதுபணிந்திடவே
மகிழ்ந்துகெருடாழ்வார் மலையதுவுந்தான்கடந்து
புகழ்ந்தெண்பதுகாதம் போனார்களமூவருமாய்
அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயந்தான்பார்த்து
எவ்விடத்தில்கண்டதில்லை இந்தவதிசயந்தான்
கண்காட்சியெல்லாங் கண்டோங்களிகூர்ந்தோம்
விண்காட்சிகாணவென்று விரைவாய்நடக்கலுற்றார்
நடக்கும்வழிதனில் நல்லமருந்துமலை
அடக்கமாய்நின்ற அதிசயமுந்தான்பார்த்து
தேரகனும்வந்து திருக்கூட்டமாயிருக்கும்
பாவமுந்தீர்க்குமந்தப் பன்னகசாலையிலே
இருந்துதவிப்பாறி எண்ணமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
அறுந்துபுனல்மூழ்கி அமுர்தமள்ளித்தானுணர்ந்து
சிறந்துவளர்ந்தோங்கிநின்ற தென்னவனந்தன்னில்வந்து
தூங்தோர்முனிவருக்குத் தொண்டுபண்ணியப்பாலும்
சிந்தையகமகிழ்ந்து திருமால்தனைநினைந்து

இந்திரசோபமென்னு மேகமலைமீதேறி
சொல்லுகின்றபோதே சித்தாதிசித்தரெல்லாம்
நல்லவர்களென்றறிந்து நட்பாகவார்த்தைசொல்லி
எங்கிருந்துயிங்குவந்தீர் இம்மூவர்நீங்களுந்தான்
துங்கமுடிவேந்தர்களே போமென்றார்சித்தர்களும்
சித்தர்களுந்தான்கேட்கச் சீரானதருமருந்தான
அத்தரேநாங்க ளத்திபுரநகரில்
பாண்டுமன்னர்புதல்வா பஞ்சவர்கள்நாங்களுந்தான்
வேண்டுமெனபேர்தன்மன் வீமன்விசயனிவன்
ஆண்டதொருநகுலன் அரியபதந்தான்சேர்ந்தான்
மாண்டசகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
அஞ்சுபோதன்னி லடியேங்கள்மூவருந்தான்
மிஞ்சுமொருவைகுந்தம் வித்தகரேசேரவென்று
வந்தோமவனத்தோடே மலைகடந்துஇத்தூரம
சந்தோஷமாச்சுதுங்கள் சந்நிதியைக்கண்டவுடன்
இனிமேல்துயரமது எத்தனைதானானாலும
பனியதுபோல்நீங்குமுந்தன் பாதரிசனையாய்
இன்பவைகுந்தங்காண எத்தனைநாட்சொல்லுமையா
அன்புடனே சொல்லுமையா அடியேங்கள்போய்ச்சேர
என்றுதன்மர்கேட்க இயலானசித்தர்கள்தான்
நன்றெனவேசொல்லுகிறேன் நன்மையானபஞ்சவரே
அந்தரத்திலே திரிந்து ஆகாசமூடுருவி
தந்திரத்தினல்குளிகை சாதமாயனைடமெல்லாம்
கெவனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமதாய்
மவுனமாய்நாந்திரிந்தும வைகுந்தமகண்டதில்லை
வைகுந்தஞ்சுற்றி வருவோமடுத்தறியோம
மெய்யென்னகண்டு விளங்கினும்வந்ததில்லை
அந்தமட்டுங்கண்டறியோ மச்சுதரேநாமதாமும
இந்தமட்டுநீங்க ளெல்லாந்தனைவெறுத்து
நாடுவிட்டுவந்து நவநிதிசித்தரையும
காடுதனிற்கண்டீர்காண் கருத்துடையவெங்களைத்தான்
ஈடுமக்குச்சோடு எதிருண்டோமன்னவனே
மாயனிடசீர்பாதம் மன்னவரேநீர்பெருவீர்
தூயதொருதன்மரென்று சொல்லுவார்கேட்டிருப்போம்
கண்டோமநாமுங்களையுங் காவலரேயிப்போது
விண்டோமநாமுங்களுடன் மெய்விட்டுவாய்திறந்து
கேதாரந்தூரமல்ல கிட்டசமீபமினி, பாதாரவிந்தமதில் பஞ்சவசே
ர்ந்திருப்பீர், என்றுநவசித்தர்கள்தா னேகினர்காணம்மானை
அன்றுதன்மர்வீம னருச்சுன னுமநகோய
செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
பங்கரேதஞ்சமென்று பாதமீதிலேகிடந்தார்
எல்லைகடந்தப்பால் எண்பதுயோசனைதூரம

முல்லைபிச்சிசெண்பகமும் மல்லிகைபூக்துவிற்கும்
தில்லைவனங்கடந்து செந்திநதிதான்மூழ்கி
வில்லைவனங்கடந்து வெள்விலனூரோடேபோய்
குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சரமுங்கானகடந்து
சென்றுதிருமலைமேல தீர்த்தங்கள்தானாடி
புட்பமலரெடுத்துப் பூசைகளுந்தான்முடித்து
சிற்பனாவிலேவிசையன் நீலவிழிநீர்சொரிய
நெஞ்சுலர்ந்துகண்சுழன்று நெடியாலத்தைநினைந்து
தவமாகவூழியஞ்செய் தாசனென்றுதானறிந்து
பத்தவதாரம பார்மீதிலேயெடுத்தீர்
வித்தகரேயும்மையுமொன் விட்டுபிரிந்தேனே
நாரணரேகேளும் நான்விருத்தம்பாடுகிறேன்
காரணரேகாக்கக் கடவுளரேகண்பாரும்

விருத்தம்.

கண்ணுங்கருத்துமொன்றாகிக் கவனப்பொறியினுயிர்களைந்து
எண்ணுமெழுத்துமயராமலெட்டக்ஷரத்தைப்பிரியாமல்
கண்ணும்பாரிலனுதினமுமநாராயணரேதஞ்சமென்றேன்
விண்ணும்புவியுமளந்துநின்றவிந்தைதமலர்த்தாள்தருவாயே.
கடியமறலிதானேது கமலக்கண்ணனிருக்க
முடியும்வினை ளணுகாது முகுந்தாவெனத்துதிக்க
விடியவுதித்தகதிர்போல விந்தைமலராம்வைகுந்தம்
கொடியபதவியுண்டாக்கி நீயேயருள்வாய்கோபாலா.

நடை.

இரண்டுவிருத்தம இன்பமாய்த்தான்பரிந்து
தொண்டிதிருமால்தொழுதுமனமகிழ்ந்து
வாசமுள்ளதூதுவரும வானவரும்வந்தெதிரே
நேசமுடன்பார்த்தனையும் கோரகத்தாலழைத்து
புஷ்பவிமானத்தில் பூரணமாய்த்தானிருத்தி
செப்பமுடனரதத்தை சிங்காரமாய்நடத்தி
பொன்னுலகமெங்கும பூப்பாதல்தானிறைத்து
மின்னுலகத்தோரணங்கள் வீதியெங்குந்தானிறைத்து
தோரணங்கள்நீளமுகால் சோடித்தார்தாழையினால்
பூரணகும்பமெங்கும் பூரித்தாரமங்கையர்கள்
ஆலாத்திகற்பூரம் அலங்கரித்தார்கன்னியர்கள்
தாலத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்பூவையர்கள்
கற்பூரவாசங்கமகமென்றுதான்மணக்க
பொற்புடையவானோர்கள் பூரித்துச்சூழ்ந்துவர
நாரணனார்தன்பதிக்கு நல்லவழியிதெனவே
பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தோற்றி
அசுரர்தனையறுத்து அவரவர்பயந்தீர்க்க
விசையனேவானோர்கோன் வேந்தரிடபுத்திரனே
குஞ்சரபாமலையைக் குறிந்தேயருகில்வந்து

அந்தமலைசிறந்த அருள்முனிவரைப்பணிந்து
இந்துலவுமாமலையில் இருடிகளைத்தான்பணிந்து
சீருலவுமூவர் சிதமெனுமாமலைக்கு
பாருலகுதன்மருடன் பாங்காகவேநடந்து
நீண்டமலையருகே நெடியோனைத்தஞ்சமென்று
ஆண்டவனைப்போற்றி அநேகநெடுந்தூரம
நந்தவனமும்நல்லருஞ்சோலைகளும
மந்தாரைப்பிச்சி மல்லிகைபூங்காவனமும்
அந்தமுள்ளபார்த்தனுக்கு அச்சிவந்துதோன்றியதே
கொந்துலவுமிப்போது குணங்கிலெகுசோத்தியமாம்
காலசைநதுகையசைநது கண்ணுமிகச்சுழன்று
மேலசைந்துபாசம் மெய்யசைந்துநாவுலர்ந்து
அங்கங்குளிர்ந்து அக்கினியுந்தானொடுங்கி
பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிக்கலங்கிமேல்நோக்கி
நாடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்பதறி
ஓடியொடுங்கும்உண்மைதனைத்தானறிந்து
பொறிகலங்குமபோதுபோர்விசையன்றானறிந்து
நெறிகலங்குமநெஞ்சை நிறுத்தியசையாமல்
இருநான்கெழுத்தை இருதயத்திலேயிருத்தி
ஒருநான்கெழுத்தை உள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
நின்றெழுத்தைப்பார்த்து நினைவெழுத்திலுலறிந்து
குன்றெடுத்தமாலே கோவிந்தாவெனறுசொல்லி
அத்தனேநீங்கள் ஆதிநாராயணரே
நித்தனேபோற்றியெங்கள் நீலவண்ணாதாள்போற்றி
மெய்யனேபோற்றிஐயா விண்ணோர்பெருமாளே
ஐயனேபோற்றியெங்கள் அடியார்க்கெளியோனே
வேந்தனறனைபயின்ற வித்தகனேமெய்ப்பொருளே
பாதந்தனைமறக்கேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
பேய்முலைப்பாலுண்ட பிரானேயுனைமறக்கேன்
கண்ணரேஎந்தன் கருத்திலேதானிருந்து
அண்ணரேகாரும அடியேன்சரணமையா
நேயரேயெந்தன் நெடுமால்சரணமையா
மாலையழகா வடிவழகாமாயவனே
சேலையழகா துணையெனக்குமுன்பாதம்
நம்பினேன்காத்தருளும நாரணரேதஞ்சமென்று
வெம்பியுயிர்மாளாமல விவரமறியுடனே
அவதாரம்பத்தும் அடியேன்பணிவிடைதான்
காண்டிபத்தாற்சூரனையும் கட்டுவதேவேரறுத்து
வேண்டியவானவனை மெய்மகிழவைத்தோனே
வானவருந்தேவர்களு வந்துமலர்சொரிய
தானவருந்தேவர்களுந் தர்மசெயமென்றுவர
அந்தணர்கள்சூழ்ந்துவர அரம்பையர்களாடிவர

கெந்திருவர்கணநாதர் கிம்புருடராடிவர
தேவேந்திரன்புலவர் தேர்மீதிலேறிவர
கோவேந்திரனோ குபேரனோவென்பாரும்
தக்கப்புகழ்செலுத்தும் தனஞ்செயன்காணென்பாரும்
மெய்க்கும்புகழ்ரம்பையர்கள் மெய்மலர்கள்தான்சொரிய
அகதாரத்தில்துந்துமிகள் ஆராத்தியோதிவர
தந்திரக்கின்னரங்கள் சிங்கீதமபாடிவர
சொர்ப்பனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பூபனருச்சுனனும் புட்பகவிமானத்தில்
தேவர்கள்கொண்டாட ஜெயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றாரென்றுசொல்லி
தர்மனருச்சுனனுஞ் சந்திரன்போல்தானிருந்தான்
ராமர்வைகுந்தத்தில் நாருகனுவெனவே
கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவடபதியில் வீற்றிரென்றுவைத்தார்கள்
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
இந்தமகாவிந்தபதம் விசையனுமேசேர்ந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போகப் பார்த்திருந்துதன்மருமே
நேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்துகூற்று கழன்றோடியபோனவழி
பார்த்திருந்தநேசம் பதறாமலுள்ளடக்கி
காத்திருந்துதானிருவர் கைக்கருமந்தான்முடித்து
செய்துமுடித்துத் தீர்த்தங்கள்தானாடி
எய்தகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
வீற்றிருந்தபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றுசாஸ்திரமும்
செய்துமுடித்துத் தீர்த்தங்கள்தானாடி
எய்தகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
சிவனேதிருமாலே சிவராமாகாருமென்று
அவனே அரிராம அச்சுதனேகாருமென்று
தருமருடன்வீமனுமாய் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலையுந்தன் சீர்பாதமெப்போது
மறவாமலேகடந்துவருவோம்பதிசேர்வோம்
திறமகவுமுடைய சீர்பாதந்தாருமையா
இத்தரணிதன்னில் இருவோர்க்குந்தான்துணையாய்
வித்தகரேவந்து வீமனையுமெந்தனையும்
மெய்சலங்கினில்லாமல் விபறமுடனறிவும்
ஐயரேகாருமென்று அச்சுதரேநீர்துணையாய்
மெய்யுடையதன்மருமாய் வீமனுடன்தானெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேர வழியோடக்கலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறகுவீழ்ந்தாற்போல்
தாங்குமொருசிறகு தனிவீமன்றானாகி
இருசிறகுகொண்டு எதிரில்லையென்றிருந்தேன்

ஒருசிறகுகொண்டு உள்ளவழிநடந்து
தீநில்லா நீள்தருமர் சென்றாரவனத்தூடே
வோதரியவீமனை வொருவனுமேகாறுகி
அன்னவர்கள்நல்லவர் அருங்கானிலேமடிந்து
மன்னரிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
சேர்ந்திருந்துதங்கள் இடக்கதைமொழி
வாய்ந்தபுயவீமன் மனதுமிகவுழன்று
தாமாருகதாமரிட தாளிணையைத்தான்தொழுது
சீராளநல்விசயன் சிவித்தானிவனத்தில
ஏதையாசொல்லும் எனக்கரியவின்னதென்று
சீரானபாரதத்தில் தேவபாகன்றானுகி
மேகவண்ணர்தேர்நடத்த மிகையதாவிவ்வனத்தில்
தேகமதைவிட்டெறிந்து திருமாலிடஞ்சேர்ந்தார்
விசாரமினிவேண்டாம் வீமனேயென்றுசொல்லி
உசாவதுணைநமக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
சிறகிழந்தபட்சிகள்போல் துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
கூவியேசென்று குமுதமலராறுதன்னில
நாடியேபாதை நடந்தேவெகுதூரம
தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூறறுக்காதவழி
கடந்துமலைகடந்து நாற்பதுயோசனைதூரம
உற்றகருமலையும் ஓடகிரியென்னுமந்த
அஸ்தகிரிமலையும அவ்வாறுந்தான்கடந்து
சாகாமுமாமலையுந்தாங்கள்மிகக்கடந்து
வராகிமாலைதன்னை வந்தடைந்தாரமமானே
நன்றியுள்ளதன்மருமே நாடிச்சினந்தெழுந்து
பன்றிகொன்றுவந்தெதிரே பகட்டியதட்டுகையில்
பரிந்துமிகவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தைத் திருகுமந்தவேளையிலே
வேதியனபோலநின்றான் மிக்கவொருபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதன்மர் நினைவேதெனக்கேட்டார்
வோதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதன்மருடன் தானுரைத்தான்வேதியனும்
கருதிச்சவம்புரியுங் கார்மேகமாமுனிவன்
பருதித்தவசு பக்கத்திலேமலிருப்போம்
தக்கவொருவேள்விக்குச் சமிதைகொடுவாவெனவே
இக்கனமேவாவென்று செப்பினார்மாமுனிவன்
சமிதெடுத்துப்போகத்தாமதமாகிநின்றுவிட்டேன்
குமுட்டிமனங்கோபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
அமட்டிவெனைவேண்டி அகோரித்துசாபமிட்டார்
இச்சாபமிட்டார்காண் இவ்வடிவுமானேனான்
அச்சாபந்திருமெப்போ அருளுமெனவுரைத்தேன்
தனமருடன்வீமன் தனிதுவரும்வழியில்

மின்மருவுந்தன்மர்தன்னை வெகுண்டுசினந்தெதிர்ப்பாய்
வலுவீமன்கண்டு வாரிப்பிடித்துனையும்
நல்லையுந்திருகையிலே தான்தீருஞ்சாபமென்றார்
ஆனதினல்சாப மகன்றதுகாணும்மாலே
வானவர்கள்வைகுந்தம் மன்னவரேசேருமென்று
போனன்மறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேனுறுந்தன்மர் சிவனேசிவனேயென்று, இந்திரகிரிசந்திரகிரிஎன்னு
மொருமாமலையும், அந்தகிரிவானமலை யப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
பாங்குடனேபாதாள மூடுருவியப்பாலும்
தாங்குநிலைத்துவாரந் தான்கடந்துஅப்பாலும்
வெளியேறிவந்து விமலனுக்தன்மருமாய்
வழிகூடியேநடந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாந்தான்பார்த்து
சோமகிரிகண்டு தொழுது அடிபணிந்து
நேமமுடன்கானகத்தில் நெடியோனைநினைத்து
ஆரணமானதொரு அடவிதனிலேகடந்து
பூரணமானதொரு புட்பகநீர்தானுடி
கீர்த்திபெறுஞ்சக்கிரகிரி கிரவுஞ்சமாமலைதான்
கார்த்திகைமாமலையுங் கடம்பவனந்தான்கடந்து
இப்பாலிருபேரு மெண்பதுயோசனைதூரம்
அப்பாலுந்தான்கடந்து அகண்டுவருகையிலே
அவ்வனத்திலேநிமித்தம் ஆர்பரித்துதான்கூற
இவ்வனத்திலேநிமித்த மேதென்றுடார்ப்பளவில்
தாருரும்வீமருக்குச் சக்கரமாச்சுதென்று
நேர்சகவேநிமித்தம் நிஜமாயுரைத்ததென்று
தன்மர்நினைந்து தனியாளேமென்றுசொல்லி
இம்மைதனிலெல்லா மிகழ்ந்தோமேயென்றுசொல்லி
விந்தையுள்ளதம்பியரே வீமரேவுந்தனுக்கு
சந்தையுமாய்க்கூத்துஞ் சரியென்றுதானுரைக்க
பாரியசொல்வீமன் பட்டமுடன்தன்மரையும்
ஆரியரேஅண்ணவே அடியேன்தானேர்வசனம்
உம்மைத்தனியேவிட்டு வுடலிழந்துதான்போக
கன்மமனதுசொல்லக் கவலைதுலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகு மிருப்பதுவும்பொய்யாகும்
சிறப்புடையவைகுந்தஞ் சேர்வதேயுண்மையென்று
எமக்குப்பயமில்லை எம்முடையஅண்ணவே
உமக்காகஎன்மனது வுழன்றதுவேயல்லாது
வேறேகவனம் விடசற்றுமில்லைஐயா

கூறேனொருவார்த்தை கோவிந்தாநீயறியாய்
கனியானேயென்று சலியாமல்நீர்காமும்
இனியவைகுந்தமிப்போதுசேருமென்று
கண்ணர்தனைநினைந்து கருத்திற்றியானமதாய்
எண்ணமறஅண்ணலே இருமென்றுதானுரைத்தார்
சொல்லுகின்றபோது சோத்தியமும்வந்ததுவே
மல்லுபுயவீமனுக்கு மதிமயக்கம்வந்தவுடன்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி அறிவையிருத்திருக்க
செம்பொன்றிருநெடுமால் திருத்தாள்சரணமென்று
அரிநமாவென்று அஷ்டாட்சரந்தனையும்
பிரியாமல்நெஞ்சில் பிடித்தானிருபாதம்

விருத்தம்.

ஐவர்க்குஞ்சகாயமுன்னே ளடைக்கலங்காத்தமாலே
தெய்வதற்குந்தெய்வமாகித் தேவனாயிருந்தமூர்த்தி
உய்வதற்கருளியென்று வுள்ளத்திலன்புவைத்து
மெய்வர்க்கமாகின்ற வேதகாரணனேபோற்றி. ௯
அருமறைப்பொருளேயுந்த னடைக்கலமைவரென்றே
திருமறையடைவார்நால்வர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
கருமரும்பிறவேவாரூர் தனிவழிதனியனாகி
வரும்வழிபயமில்லாமல் மாயனேவந்துகாரும். ௰
இன்பமும்பொருளுநீயே ஈஸ்வரசகமுநீயே
அன்பருக்கன்புநீயே அச்சுதாபச்சைமாலே
துன்பமுமிகழ்த்துநாயேன் சுருதியேபொருளென்றெண்ணி
நின்பதிதேடிவாரேன் நெடியவாபோற்றிபோற்றி ௰௧
முன்னுள்முதல்வாமுகில்வண்ணா முகுந்தானந்தகோபாலா,
உன்னுளாகியிருந்தடியே னுடலெக்கிடத்திவுயிர்பிரிந்து
இன்றுள்வந்தபடியதனை யிப்போவக்கேதனைவைகுந்தம்
தன்னிலெனவேதற்காத்து சாமிசரணந்தருவாயே. ௰௨
அங்குசகாரனேபோற்றி அரிநமசிவயாபோற்றி
எங்குமாய்நின்றாய்போற்றி ஏழைபங்காளாபோற்றி
சங்குசக்கரனேபோற்றிச் சாரங்ககரனேபோற்றி
பொங்குபூரணனேபோற்றி பூமகள்கணவாபோற்றி. ௰௩

கதை.

ஆயனேஅச்சுதனே அன்பர்பெருமானே
கேடிலைபாண்டவர்க்கு கேத்திரமாய்நின்றோனே
விண்ணகத்துக்கெல்லா மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
கண்ணனேயுண்டாதங் காக்கக்கடனுமக்கே
எனக்குமதிமயக்க மிறுதிமுடிவாகி
உனக்கபயமென்று வோதினேன்யான்விருத்தம்
அடைக்கலனாகிக் காதோசைநோக்கி
உடைக்கலமுந்தானிழந்து வுயிர்பிரிந்துவானோக்கி
அடைக்கலமென்றுனையே அடியேன்மிசநினைந்து

வந்தாலடியேற்கு வைகுந்தந்தானருளி
காத்தருளவேணும் சமையஞ்சமையமையா
பொய்கொண்டநெஞ்சன் புலையனுமாயென்னையிப்போ
வைகுந்தஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமையோனே
பஞ்சாயுதத்துடனும் பசுந்துளபமாலையுடன்
கஞ்சமலர்மாதனையும் சனத்ததிருமார்புடனும்
செம்பொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாய்
அம்பொன்முடியிலங்கி மழகாரடியேன்முன்
ஆங்கெருடன் அரியதொருவாகனமேல்
நீடுந்திருக்கோலமுடன் நீரிங்கெழுந்தருளி
அடியேனன்செய்தபிழை அடிமையெனவேநினைந்து
அடியாருநம்வைகுந்தம் பதிதனிலேவைத்தருளி
கட்டழகன்வீமன் கருணைக்கடலாகி, எட்டெழுத்தையுச்சரித்து இ-
ஞ்சுமினம்மானை மேகவர்ணன்தன்பதத்தை வீமனுந்தானுச்சரித்து
தாகமுடனிமையோர் தங்கவிமானமதில்
கொண்டுவந்துவீமனையும் கூப்பிட்டதிலிருத்தி
விண்டுசங்குசின்னம் வீராணந்தான்முழங்க
பைங்கொண்டநாகமிசை படத்தின்மேற்பள்ளிகொள்ளும்
வைகுந்தவாழ்பதியில் வைத்தனர்காணம்மானை
தாமன்றருமன் தனியாகவுள்ளயர்ந்து
வெம்பிமனமிடைந்து வெதும்புமனம்புண்ணாகி
தம்பியரைக்காணாந்தனிலமைபதுமிகுந்த
கண்ணார்தனைநினைந்து கவலையெல்லாந்தானொழிந்து
என்னமெல்லாம்விட்டு எம்பெருமானுண்டெனவே
இன்றைக்கிருப்பதும்போய் என்னுடைமையென்பதும்போய்
அன்றைக்கிருந்தபடி யல்லாதுவேறுமுண்டோ
பூமிதனில்வந்து பிறந்தோம்புவியாண்டோம்
சாமிதிருமால் சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
ஐவரென்றுபாரி லரசாகத்தானிருந்தோம்
ஐவர்தனில்நால்வருக நின்றார்களென்னைவிட்டு
ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துருகிநொந்தாலும்
வாதுமலரோன் வகுத்தபடியாமிதுவும்
விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சுனனும்
மட்டுபடாகுலைவாய்த்தசகாதேவனுந்தான்
மாண்டுவிட்டாரென்று மயங்கியழுதாலும்
மீண்டுவருவாரோ மிக்கனதம்பியரே
என்றுதர்மர்தேறி யிருந்துமனந்தேற்றி
அன்றுதம்பிவீமனுக்கு அருகாகத்தானிருந்து
செய்யுங்கருமமெல்லாஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
உடபயும்பொருள்நமக்கு வுலகளந்தானுமெனவே
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமாலைத்தானினைந்து
சந்தையமாய்வாழ்விதென்று தானடந்தாரம்மானை

நடந்துவனத்தூடே நாமரோதஞ்சமென்று
கடந்துவெகுதூரங் கைவிட்டசூஸ்திரம்போல்
திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
வகைக்குவகையீதெனவே வகைசொல்லுந்தம்பியரே
விட்டுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தரைப்போல்
தட்டுபட்டுநின்றலையும் தாயில்லாக்குஞ்சதுபோல்
முன்னேவல்செய்து முன்னேவழிகூவி
பின்னேவல்செய்யும் பிறவிகளைக்காணமல்
வானத்தைப்பார்த்து மயங்கிவழிதிகைத்து
கானகத்தைப்பார்த்து கவலைபெரிதாகி
இரகுதீர்ந்தாசலைப்போ லேங்கிமனமுழன்று
பிரவிமயக்கப் பிரமையதுதான்மூடித்து
வாசமுள்ளதன்மருக்கு மயக்கம்வந்துமூடியபின்
நேசமறந்தொரு நினைவுதடுமாறியொரு
மெய்மறந்துகாலசைந்து வேறுபட்டமானதுபோல்
கைமறந்துவாய்மறந்து கண்ணிரண்டுமாசடைந்து
நாடிழந்துமிந்த நடுக்கம்பிடியாமல்
சோடிழந்துநின்ற துயரமேதான்பிடித்து
நல்லறிவுகுன்றி ஞானமிருளடைந்து
புல்லறிவடைந்து புலம்புவார்தன்மருமே

சொச்சகம்.

அந்திரமேயேகவழி யப்பரமேமங்குரங்கள்
சந்திரனேசூரியனே தம்பிமார்நால்வருந்தான்
இந்திரனேயிறையவனே எந்தவழிவந்தார்சொல்
செந்திருமால்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேர்கிலையோ க
பாரேபருவரையே பனிமலர்கள்செண்பகஞ்சேர்
மேரேபரிமளமே மேதினியிற்கானகமே
சீரேசிறந்தபொங்குஞ் சிந்துநதிவாவிகளே
நேரேயெனக்கிளைய நெடுவீமன்காணீரோ உ
நாகமேசீள்சாராய் நற்சுணங்குமாவிரிய
பூதகமேவானரமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகசிமேகவண்ணர் கண்ணரிடவைகுந்தத்தில்
தேகமேவீமனவ ரிங்குவரக்காணீரோ ௩
நாத்தரசேபோலே நாகவல்லிபூரவல்லி
நோக்கரியமூங்கில்களே நாதனமாயிங்குமொரு
பேர்க்குரியவில்லிபுரந் தாஙகதாமருளும்
மார்க்குமிகுந்தழக னருச்சுனனைக்காணீரோ ௪
காட்டுப்புலியே கரடிபுலியாளிகளே
கோட்டுதிகிரிமத குஞ்சரமேமயிலேபோது
நாட்டுப்பரிநகுலன் நாரணனைத்தான்தேடி
மேட்டுக்கரைவழி விரைந்துவரக்காணீரோ ௫

ஆமெயிலன்னங்காளன்னங்காள் நிருதகன்சாண்
நீடுகுயிலனங்காள் நீலவர்ணர்தாமிருக்கும்
வீடுவைகுந்தமெனும் வேதசகாதேவன்
ஓடுவதுமிங்கெனக்கு உண்மையாய்ச்சொல்வீரே
ஏதறியேன்யானும் இடமும்வலமறியேன்
தீதறியேன்பொய்யுரையேன் திருவுளமேயல்லாது
சூதறியேன்வஞ்சம துடுக்கறியேன்நீயறிவாய்
மானதும்மார்பாகின் வைகுந்தந்தாருமையா

விருத்தம்.

வழியுந்திசையுந்திசையிதென்றுவழிகானறியத்தெரியாமல்
விழிநீர்சொரியமெய்சோர விட்டாயேவெட்டவழிதனிலே
இளையோர்பிரிந்தநாள்முதலாயெளியேன்மனதுதெளியாமல்
அழையாதிருக்கும்பெரியோனே அடியேன்மலையாதருள்வாயே
தாருமெனக்குச்சீர்பாதந்தனியேவனத்தில்மலையாமல்
வாருமெனக்குவழிதுணையாய்வந்தாலெனதுதுயரந்தீரும்
ஆருமெனக்குத்துணையில்லை யடியேனொருத்தனுனதிருல்
காருமுனதுபஞ்சோரக்கண்டாய்நந்தகோபாலா

கதை.

பொருள்மயக்கமில்லையிங்கே பூமிமயக்கமில்லை
அருள்மயக்கமானதில்லை அரியதவத்தாசையில்லை
இருள்மயக்கமாகியிப்போ யேதுந்தெரியாமல்
மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுமிகவுழன்றேன்
பித்தரைப்போலாகிப் பிரமைபிடித்துழன்று
அத்தநெடுமால் அரியவைகுந்தமதில்
நோக்கிவருகும்போது நொந்துமனம்புண்ணாகி
தாக்குவரும்வினைக்குத் தம்பிமாரில்லாமல்
தனியேவழிநடந்து தானிங்கொருவனுமாய்
இனியார்நமக்கு எம்பெருமானுண்டெனவே
கங்குதனில்ஆல்நிழலிற் கையேதழுவணையாய்
தங்கியேகண்துயின்றார் தன்மருந்தானம்மானை.
சத்துலவுமன்னவனைத் தாளிறையாமென்றுசொல்லி
ஐந்துதலைநாகமது அருந்தாலைதான்விழுங்கி
ஆலிலையிற்றுயிலுகின்ற அச்சுதநாராயணர்தான்
தலைநாளுரைமொழிதப்பாமல்சக்கரமும்
மற்றுமொருநால்வர் மடிந்தபின்புதன்மறையும்
பத்துடனேகாத்துவந்தபரிவானசக்கரமும்
வடவானிற்கண்துயிலும் மன்னனையேகாணமல்
அடவாகநாகமதை அறுத்ததும்வசககரமும்
அரவுதனைப்பிளந்து அடிவயிற்றிலுள்ளிருந்து
தருமர்தனையெடுத்துச் சாந்தகமாயால்நிழலில்
துலுங்காமலேயிடத்தித் தூரநின்றதம்மானை
புத்தாரவமுண்டதுவும் பூலோகசக்கரந்தான்

அந்தரவைமுண்டதுவும் அறுத்தெரிந்துபோட்டதுவும்
சற்றுமறியாமல் தன்மருந்தான்கண்துயின்றார்
நித்திரையுங்கொண்டு நேராயெழுந்திருந்து
ஆரறிவார்போலே அண்ணர்தமைநோக்கி
ஊரறியப்பாதை யொருவருமேதானடந்து
கல்லுங்கரடுங் கடியவனநதிரமும்
அல்லும்பகலும் ஆகவழிநடந்து
திகைத்துமலைத்துத் திசைகோட்டுமானதுபோல்
தகைத்துத்தனியே தவிப்புமிளைப்பாகி
பேச்சுத்துணையும் பின்துணையுமில்லாமல்
மூச்சுவிடற்சற்றும் முத்துணையுமில்லாமல்
பக்கத்துணையுமற்றுப் பரதேசிபோலாகி
துக்கஞ்சுகமிரண்டுமென்றித் துலைதூரந்தானடைந்து
உன்னிநடந்துதர்மர் ஒன்பதுயோசனைதூரங்
கன்னிமலைகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
வருணன்மலைகடந்து வாய்வுமலைகடந்து
தருணநதிகடந்து கவளமலைதான்கடந்து
மிக்கதொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
புட்கரணிகண்டு புனலாடிபூசைபண்ணி
வீமன்விசையனுக்கு மிக்கநகுலனுக்கும்
தர்மன்சகாதேவனுக்குத் தர்ப்பணமுந்தான்முடித்து
சொல்லிமுடித்துச் சூரியனைத்தெண்டனிட்டு
நல்லதம்பிமாருக்கு நாரணரேதஞ்சமென்று
தன்துயரந்தீராமல் தனியேவனத்தூடே
என்துயரந்தீர எத்தனைநாட்சொல்லுமென்று
சிந்தைதனிலெண்ணிச் சிவனேசிவாயமென்று
விந்தையிதுபாருலகில் மேகவண்ணர்தன்கூத்து
பார்க்கும்பொழுது பலவிதமாய்கைகளாய்
தீர்க்கமுடன்தோழர் தெளிந்தன்மரப்பாலும்
மார்க்கமுடன்சொல்லும் வழிதனிலேஓர்மலைதான்
ஆர்க்கும்புகலரிதாய் அண்டகடாகமட்டும்
ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைகண்டவுடன்
ஏங்கிமலைத்துநின்று இதற்குவழியெங்கென்று
நாலுதிக்குமோடி நன்றாகஆராய்ந்து
காலுக்கெட்டுந்தூரமெல்லாங் கடவுள்சற்றுமில்லாமல்
வெம்பியுழன்று மெய்மறந்துதன்மருந்தானை
தம்பியரில்லாதிடத்தே தாழ்வுவந்துதென்றுசொல்லி
என்செய்வேன்கோபால எவ்விடத்திலேயுரைப்பேன்
முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
ஏதுமபக்கமினி என்செய்வேனந்திரத்தில்
வாதுமபக்கம் மதிமயக்கமால்மயக்கம்
சூதுதிருமால் சோதனையாவிதுமயக்கம்

இப்படியோவென்னை இடறுபண்ணிபார்ப்பதுவும்
அப்படியுமானால் அடியேன்மலைப்பேனோ
கண்ணுவனக்கபயங் கானகத்திலாருமில்லை
அண்ணவனக்கபயம் அருகிங்கொருவரில்லை
ஆனந்தசயத்தோனே அபயமுனக்கபயம்
ஊனந்தனிலேவந்து வறுமைக்கத்தாண்டிர
அபயமென்றசத்தம் அச்சுதற்குகேட்கிலையோ
உபயமென்றசக்கரத்தான் ஒழிந்தோடிப்போனதுவோ
சங்குமெதாணியண்ணை சமயமுனக்கிலையோ
மங்குமதிமயக்கம் மலர்ந்துதோமாயோனே
ஆயிரநாமம் அசந்துதோஎன்றுமேலே
பாயிரமாலிலே பள்ளிகொள்ளப்போனீரோ
உன்சித்தமென்று உன்னைநம்பியங்கிடத்தில்
என்சத்தங்கேளாமல் இருந்தென்னமாயோனே
தம்பிபருமாண்டு தட்டிமுந்துநான்றுனும்
தமபமுகம்வாடித் தாவிப்பதவித்து
நம்பினேனுன்னையென்று நான்வரவுநீர்தாமும்
வமடுசெய்துயென்னை மயக்கிவைக்கலாமோதான்
மனதுதமோறி மதிமயக்கிப்போது
கனக்குறிய சமர்த்தகறியமோ ஞாயமென்று
சித்துமேயல்லாது செயல்வேறுமில்லையென்று
சுத்தமாயன்தனைமார் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
காத்திநந்தசக்கரமுங் கண்ணாரிடேயவலேனுல்
போர்க்கெதிர்த்துமாமலையைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவே
ஏகவெளியாகி இடையூறுதானீக்கி
போகவழிகண்டு பூரித்துமகிழ்ந்து
சேவழுடன்தன்மார் விரைந்துவழிகூடி
தாகப்பட்டுற்காதந் தாண்டியேயப்பாலும்
அஞ்சனமாமலையும் அதிலுள்ளகூடுகளும்
கஞ்சமலர்வாவிகளுங் கண்டுபுனலாடி
மஞ்சுலவுசோலை வனமும்பலகடந்து
பஞ்சமலநீங்கும் பாரமலைதான்கடந்து
சென்றார்வழியூடே சீரானகானகத்தில்
நின்றார்திகைத்து நெடுமாலெனக்கூற
காட்டகத்தில்வாழுங் கரடிபுலியாமிருகம்
கேட்டவுடனே கிருபையுடன்தன்மாரையுட
ஆரவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
நீரோயினிகேளும் நீதியுடனேசொல்லுகிறேன்
அத்திபுரநாட்டில் ஆண்டொருபாண்டிமன்னர்
புத்திரனார்தன்மார் புண்ணியரேநீர்கேளும்
காசினியிற்சாலங் கலியுகமும்வந்ததினால்
தேசநக்கலியன் தொடராமல்நாங்களுந்தான்

பாஞ்சாலிதானும் பஞ்சவர்களைவருமாய்
வந்தோம்வனத்துடனே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயிருந்த தம்பிமார்பாஞ்சாலி
மாண்டிறந்துமுன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஆண்டிபோலாகியிங்கே அரதேசியாகிநின்று
தனியாகிநானுந் தாமரையில்தண்ணீர்போல்
இனியொருவர்க்காணுமல் இங்குவரவுன்னையுந்தான்
கண்டேனெனது கவலைதெளிந்ததென்று
விண்டேன்புருஷா மிருகந்தனக்குரைக்க
கேட்டுவருமிருகங் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டப்புகழ்தன்மரேயுன் ஞாயமதுக்கொப்பாக
இப்புவியில்காணேன் இங்குவந்தீர்நீர்தனியே
ஒப்பெரியவீமன் உயிர்துணையாமெந்தனுசகு
வீமனிறந்ததொரு விசாரமெனக்கருது
நேமமுடனீர்தான் நீதமாயெங்களுக்கு
முன்னாள்வழக்கு மொழிந்ததுவும்மர்தானே
இன்னுனைமறந்தால் ஈடேரமாட்டேனான்
நீதியுள்ளதன்மரிங்கே நெடுகவந்தாரித்தூரம்
செய்தியுடனுனுஞ் சினேகமறவாமல்
வருவேன்துணையாக வைகுந்தஞ்சேருமட்டும்
குருவேசரணமென்று கோரியபின்னுக
வாரமிருகமதை வகையுடனேதன்மருந்தான்
தேறவேசிந்தை தெளியவேஆதரவாய்
எந்தன்மனந்தேற்றி இத்தூரேவந்தீரே
சந்தோஷமாச்சுதென்று தாயேநீபோவெனவே
தன்மரிவையுரைக்க தனிமிருகமேதுசொல்லும்
இன்மையுடன்வைகுந்தம் எவர்தேர்ந்தாரிப்புவியில்
நன்மைநுன்மைரெண்டும் நாட்டிலனுபவித்து
சென்மங்கடைத்தேறச் செய்வார்கள்தானதருமம்
வைகுந்தஞ்சேர்ந்து வாரியெடுப்பதென்ன
சைகண்டதோபலன்காண் காவல்யானதாரேன்
அசுர்சதிலோகம் அடங்கலுமேயுண்டாக்கி
விசுரமுடிசூடி வேந்தனைப்போலிங்கிருந்து
வைக்கிறேனும்மை மன்னவரேதானிரென்றார்
தக்கமிருகமது தன்மருடன்றான்கூற
நல்லதென்றுதர்மர் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
அல்லவேயந்தனுக்கு அன்பாகவேயுரைத்தீர்
செல்லவேவைகுந்தஞ் சேரவொன்றுதான்போக
கில்லென்றுசொல்லி கிருத்துவதுஞாயமல்ல
தம்பியர்தாமாண்ட சலிப்பென்றுபாராமல்
நம்பியெனையரசு நாட்டுகிறோமென்றுசொன்னால்
நந்தகோபாலா நரசிங்குருபனையே

எந்தவிதயானாலு மிதவாகவேநடந்து
விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதான்றினமும்
கிருஷ்ணவதாரனுடன் கிலேசமெல்லாமகன்றுரைத்து
பாதம்பணிந்து பரிவுடனேபோற்றிசெய்து
நீதமுடனென்னை நீயனுப்பவேணுமென்று
புருஷர்மிருகமுடன் போதனையாய்ச்சொன்னவுடன்
பிரியமுடனமகிழ்ந்து பிரியமாய்த்தன்மனையும்
பங்காகப்பின்தொடர்ந்து பாதைவழிதானகேட்டு
நீங்காதபாதை நெரிபாய்வழிநடந்து
சீரானவைகுந்தஞ் சேர்ந்திருப்பிரென்றுசொல்லி
பேரானமாமிருகம் பிரியமுடனேதழுவி
போமென்றுசொல்லி போதமுடன்தானனுப்பி
தாமேயுமவைகுந்தந் தானுமேதூரமில்லை
மெத்தசமீபமது விசாரமதுவேண்டாங்காண்
கர்த்தரிடசீர்பாதம் காண்பீரெனவுரைத்து
அனுப்பியேவனமிருக மருங்கானில்போனதுவே
சனிப்பேனுந்தன்மர் தருகாமலேநடந்தார்
அரியதிருமாலே அருகாகவென்னுடனே
பிரியாமல்நேரே பின்னேதுணையாக
வரவேணுமாயனை வைகுந்தவாசவனே
தரவேணுஞ்சீர்பாதந் தானுமேயென்றுதன்மர்
கடந்தாதுஞ்சநோக்கி நாரணரேதஞ்சமென்று
சங்கதரனுங் காலகண்டநாதனையும
சங்கரனார்தான்வாழுஞ் சத்திசிததிமாமலையும்
அன்புதிரிகோணனை அருகாகவந்துநின்று

விருத்தம்.

என்றுமழியாப்பொருளாகி ஆரம்பரமூர்த்தனாகி
மின்றுமுதலாயின்றளவு மளவாய்கநதீர்க்கமதாம்
நின்றுநெடியபுவனமெல்லாம நீயேயிருந்தபரஞ்சுடரே
ஒன்றுமறியேனுமைபாகா வுடையாருடையாபடிகாரும். ௰௬

காசினிதனிலேவாழ்ந்து கருமமேமிகவுஞ்செய்து
பாசிநீர்போலேயானும் பாரைவிட்டகன்றுசெல்வேன்
தேசிகனாகியிந்தச் சடத்தையேகமந்துகொண்டு
வாசனையுடனேயுந்தன் மலரடிபெருகவாறேன். ௰௭

மாயனேவாழுகின்ற வைகுந்தந்தன்னிலென்னை
ஆயனேவருகிருக்க வகனியேகடாட்சம்தாரும்
தாதனேநமசிவாயா சோதியேஆதிமூலம்
நாயனேதுணையதாக நடத்துவாய்நமசிவாயா. ௰௮

கதை.

தொழுதுவணங்கித் துதித்தவுடனையரனார்
முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்புநின்றாயமானை
சாம்பசிவருத்திரனார் தன்மலையில்தீர்த்தமெல்லாம்
இன்பமுடன்தானாடி இருந்தங்கிளைப்பாறி
துன்றுமணிரத்தினகிரி சுனையிற்புனலாடி
வேறுகதியில்லையெனும் வெள்ளிமலைக்கப்பாலும்
ஆரியர்தன்மலையு மண்டார்திருப்பதியில்
கூரியதோர்வாழ்கிரியுங் கொடுமலையுந்தான்கடந்து
கால்கண்டவேசங் கடுவேகமாய்நடந்து
பால்வடிவுமேனிப் பாஞ்சடைத்தானினைந்து
எண்பத்திருகாத மெய்யாமலைநடந்து
பண்பற்றுமோசம் பசுந்துளபமேனியெல்லாம்
ஆசைகொண்டுதர்ம ரனைகெடுந்தூரம்
பாஷைபலபேசிப் பலமிருகம்பட்சியொடு
பேசிநடந்து பெருந்துயரந்தான்தீர்ந்து
தேசிகன்போல்வந்தவரைச் இவலோகபட்சியொடும்
இத்துயரங்கொண்டு இங்குநீராரெனவே
அத்துயரங்கேட்க அரிபட்சிதன்னுடனே
இப்புவியிலத்திபுர மியல்பானதன்மரென்பேர்
மெய்ப்புடையதம்பியரை விட்டுப்பிரிந்தமையால்
வைகுந்தவாழ்பதிக்கு வழியரியமாட்டாமல்
மெய்தளர்ந்துயானும் வெகுதூரமலைந்தேன்காண்
தாழ்ந்துமனந்தேற்றிச் சலியாதிருமெனவே
வாழ்ந்தநெடுமால்பதத்தை மனதிலுன்னிச்செல்லுமென்று
புள்ளதுசொல்லப் பூரணமாயுளமகிழ்ந்து
வள்ளல்திருவைகுந்தம் மன்னவனேதூரமில்லை
கிட்டவதுதூரமல்ல கேதாரஞ்சத்திரங்காண்
சட்டமுடன்தன்மரேநீர் சலியாமலேநடந்து
போமென்றுசொல்லிப் பூரிக்கமகிழ்ந்து
நாமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
எண்ணியிருப்பேன்காணென்னுடையபுள்ளரசே
புண்ணியரேபோமெனவே போவென்றார்தன்மருமே
தன்மருந்தான்புள்ளரசைத் தானனுப்பிப்போனபின்பு
மின்மருவுஞ்சோலை யவனமுங்கானகடந்து
இப்பால்வெகுதூரம் ஓயாமலேநடந்து
அப்பாலிருக்கின்ற அந்தவனந்தனிலே
சீகாட்சியென்னுங் இரணப்பிரகாசமதாய்
நீதமுடனங்கிருந்து நீராரெனக்கேட்க
சாதுபதில்தாமர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
ஓதும்பயனெல்லா முண்மையாய்க்கேட்டிருந்து
எல்லாங்கழித்துயிங்கே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்

பொல்லாங்கினியெமக்குப் போச்சுதுகாணம்மானை
அடுத்தீர்வைகுந்த மன்பானதருமரேநீர்
கொடுத்தீர்பிடித்தீர் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்தீர்
எடுத்தீர்தலைமுழுது மேருவதுவைகுந்தம்
கொடுத்தீர்மகலருத்தீர் கோபாலருண்டெனவே
தன்மமபலித்ததுகாண் தன்மரேயுந்தனுக்கு
கன்மமெல்லாம்போய்கண்டு கண்ணார்புறம்வந்ததுகாண்
சென்மமுடனிவைகுந்தஞ் சேர்வீர்தவம்பெருவீர
இம்மைதனிலுன்னைப்போ லிப்புவியிலாருமில்லை
என்றந்தப்பட்சி எடுத்துமிகத்தானுரைக்க
நின்றந்ததன்மர் நீயாரெனக்கேட்க
ஈசனடியார்தன் ஈஸ்வரியேதான்வளர்த்து
வாசமுள்ளபிள்ளைதனை வதைசெய்தேனதையினால்
சோபமுடன்பாஜியுந்தான் சூழ்ந்ததுகாணல்லவென்று
அந்தசயிலைவிட்டு அகன்றுநானிப்போது
இங்கப்படிவைகுந்த மிவ்வீதியேகிவந்தேன்
செங்கணெடுமாலுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
இங்கிருக்கும்பொய்கைகள்தா னென்னுதுகாண்மன்னவரே
இந்தத்தலத்தி லினியதவமிருந்தால்
எந்தப்பலனு மெய்திடுங்காணிப்போது
தாகமுடனீயிருந்து தவமுடிப்பீரித்தலத்தில்
மேகவண்ணாதம்மை விரைந்துநானிங்கழைத்து
மவுலிதபத்து மகுடமுடிசூடி
பவுரியமாயும்மைப் பாராளவைப்பேன்காண்
அரசர்மடந்தையரு மரம்பையருமுந்தனுக்கு
முரசுடையமன்னு முடிசூடுமென்றுரைக்க
பகருமொருபட்சியைத்தான் பார்த்துமிகத்தருமருந்தான்
செகதலமுமுண்டான சேனைகளையிழந்து
தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
ஆரணனூர்வைகுந்த மடையவென்றுபோகையிலே
பின்னாசைவைத்துப் பேசுவரோபுள்ளரசே
என்னாசையானாலு மினிமேலுமுள்ளளவும்.
இல்லையிங்கேசற்று மென்மனதுக்கேறாது
கல்லையுருவாக்குவித்த காரணருண்டெனவே
புகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசுமேதுசொல்லும்
இகலுடையவேந்தே என்மொழிதானீர்கேளும்
ஆதிதிருமாலுடைய அன்பற்றநீர்தாமும்
நீதியுடன்தம்பியரை நீக்கினதால்காரியமோ
வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமன்றி
ஒருமொருநினைவு கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
பார்த்திபரேதம்பியர்மேல் பாரமதையகற்றி

ஏத்தியேமால்பதத்தை இறைஞ்சுமென்றாரம்மானை
ஓதரியமுன்னாளி லூழ்வினையுமம்மாலே
வேந்தர்விதியை விலக்குவராரபாருலகில்
என்றுபுன்னாஞ்சொல்லி இன்பமுடன் தர்மருமே
ஒன்றுமறியாம லுரைத்தீரேபாருலகில்
ஓங்குபஞ்சபூத மொன்றொன்று கூடாமல்
தூங்குமயக்கமென்னுந் துயர்கடலிலேவிழுந்து
அழுந்தவினையகற்றி அச்சுதனையல்லது
தொழுதகமேயாற்குந் தோற்றுமேபுள்ளரசே
என்றுதர்மர்சொல்ல இயலானபட்சியுந்தான்
நன்றுதான்தர்மரென்று நன்றேகிப்போனதுவே
பட்சியுமப்பால் பறந்தேகிப்போனபின்பு
கட்சியுள்ளதர்மர் களிக்கவேதானெழுந்து
அந்தவிடம்விட்டு அநேகநெடுந்தூரம்
மன்றலருஞ்செண்பகமும் வனமுமிகக்கடந்து
திரிகோணமாமலைமேல சென்றங்கிதவாக
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
சாற்றுமொருநாலு சதுர்வேதமாமலையும்
தாராருந்தர்மர் தயவாய்மனமகிழ்ந்து
சீராரும்பாறையின்மேல் சென்றிருந்தாரம்மானை
பாரியமலைதன்னில் பன்றியொன்றுந்தான்வரவே
கரியதிருமாலைக் கண்டீரோபன்றியென்றார்
இவனொரெனவே ஏதொன்றுஞ்சொல்லாமல்
கவனமதுவேறாய் காட்டத்திலோடியதாம்
ஓடியதோர்பன்றிதனை யுத்தமனேபோமென்றார்
நாடியொருசினைவாய் நடந்தார்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் பேரானமற்றுமுள்ள
நலிவுகண்டுமண்மேல் நடக்கலுற்றாரம்மானை
சேனையுடைய செகவீரராசனுந்தான்
காளையர்வந்து கண்டார்காண் தருமருந்தான்
ஆகவனுஞ்சென்று அடைக்கவனேயவ்விருளில்
போதமுடன்தர்மர் பூமியேமெத்தையதாய்
நேமமுடன்கானகத்தில் நெடுமரத்தின்கீழாக
தாமிசமாய்க்கண்துயின்றார் தருமருமேதானசைந்து
அங்கேபரிதி அருணனுதையமதாய்
பங்கயம்போலாகிப் பருதிவந்துதோன்றியபின்
வெண்மையுடனெழுந்து வேதவதியாறுதன்னில்
செம்மையுடன்புட்கரணி தீர்த்தமேயாடுதற்கு
செந்திருவையொப்பான தெய்வமடந்தையர்கள்
அந்தகதிதீர்த்த மாடலுற்றாரம்மானை

நீராடிக்கன்னியர்கள் நீர்கரையிற்றானேறி
சீராய்துகிலுடுத்துச் சிதைமாறறியேமுடித்து
பூசைகளுந்தான்முடித்துப் புஷ்பமலர்தான்சாற்றி
ஓசையுடன்காவில உலாவிவருகையிலே
சோபமுடன்தன்மர் சோலைநிழல்தனிலே
தாபமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
காவுதனில்வந்திருந்தக் காரணந்தானேதெனவே
வந்தருகில்நின்று மாதரெல்லாந்தான்கூடி
இந்தவனந்தனிலே இத்தூரமவந்ததென்ன
என்றுசொல்லக்கன்னியர்கள் ஈதுரைக்கத்தர்மருந்தான்
மன்றுலகில்நானும் வாசமுள்ள அத்திபுரம்
பாண்டுமன்னன்மைந்தர் பஞ்சவர்களைவருமாய்
மீண்டுசலியதனால் விரைந்தேகிக்கானகத்தில்
இருந்துசிலகாலம் எல்லாந்தான்விட்டிழந்து
இருந்துமொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவநகிடத்தில்
மடிந்தார்கள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநாலபேரும
இடிந்துமனமுழன்று இங்குவந்தேனொருவன்
வழியறியேன்யானும மற்றுந்திசையறியேன்
வெளியேதனியர்க வேற்றுமுகமாகவந்து
களிகூறக்கண்டேன் கன்னியரேயுங்களைத்தான்
தெளிவாச்சுதெந்தனுக்குத் தெள்ளமுதேயிப்போது
உங்களைநான்கண்டவுடன் உற்றதுணையெனவே
திங்களொளியதுபோல் தெரிசித்தேன்கண்டீரே
விந்தைமலர்வைகுந்தம் வீடுமேயெந்தனுக்கு
எந்தநாளேவறியேன் எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
மாதர்களேஎந்தனுக்கு வழிதானும்நீங்களுமே
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்புமென்றார்தருமருமே
அந்தமொழிகேட்டு அரமபையர்களந்நேரம்
விந்தமதுகோடி விரைந்துவந்தீர்தருமருமே
அதிலுமபதின்மணங்கு அரசனேயுந்தனுக்கு
சதியும்பழியுஞ் சமபத்துமவனுக்கு
உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்துநிற்போம்
நன்மையுடனெங்களைநீர் நம்பியேபாருமென்று
கன்னியர்கள்சொல்லக் கருத்துடனேதருமருந்தான்
மன்னியதோர்பெண்ணரசே மண்ணாசையில்லையினி
உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் உற்றதருமரென்று
தன்மையாவெந்நாளுந தற்காத்துநின்றதொரு
அச்சுதனார்பாதமல்லால் யாசைவேறில்லையென்று
நாசுவிழிமாதே நடவென்றாரம்மானை
வித்தனிவைசொல்ல விரைந்துதான்கன்னியர்கள்
வேகமுடன்கானகத்தில் நடந்தார்காணம்மானை
மாதரசகன்னியருந் திசைநோக்கிபோனபின்பு

மூறனுடன்தன்மர் ஏமன்பதிநோக்கி
மனேமனமேசாட்சியதாய் வள்ளலதிருமாலே
அனாதிபொருளான ஆதிமகரமூலம
வஞ்சியெனுமின்னாள் மாதுமகாலட்சுமியை
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமல்வைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தம்மை நினைந்துவெகுதூரம்
சீலமுடன்மேருகிரிச் சிகரமதுதான்தெரிந்து
அங்குள்ள தீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
துங்கமுடிவேந்தன் தொண்ணூற்றுக்காதவழி
கடந்தங்கொருவருமாய்க் கங்கைமலைதானேறி
அடர்ந்துமலைச்சார்பில அருநாகத்தருமருமாய்
சென்றுகங்கைநீராடிச் சிவபூசைதான்முடித்து
குன்றுமலைகடந்து கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தேடிக் கிருபையுள்ளதன்மருந்தான்
இராசகோபாலர்திரு நாமமதுமெபூரணமே
ஆறுதன்னில்வந்துநின்று ஆழமதுவென்றறிந்து
வேறுவெளியெங்கும் விசாரித்துகாணாமல்
நின்றுதிகைத்து நெடுமாலைத்தானினைந்து
ஒன்றுமுறையாமல் உழன்றுமனம்புண்ணாகி
சென்றிருந்தன்மர் திருமாலைத்தானினைந்து
விருத்தம். ஆழியுந்தியுங்கண்டே னக்கரைகடக்கவென்றால்
நீழியவாறுகன்னை நீந்தவுமாட்டேனிப்போ
வாழிமேய்வீமனில்லை மற்றுமென்றம்பியில்லை
சூழியதுணையுமில்லை சுந்தரநந்தகோபா. ௱௮
ஆக்கமுநீயேயெந்த னூற்றுமமதுவுநீயே
பக்கமுநீயேயல்லாற் பாவனைவேறுகாணேன்
இக்கமுந்திசையுநீக்கித் தீரவேபுனலைத்தானே
நீக்கவோநிலத்தோடொன்றோ நீயருள்நந்தகோபா ௱௰
எல்லாப்பாடுபட்டறிங்கே னினையோர்பிரிந்தநாள்முதலாய்
பொல்லாப்பொழியவேறில்லைப் பூதகடவுமுனக்கிலையோ
சொல்லாய்பெரியவைகுந்தா துவாரபோடினன்வந்தால்
இல்லாப்பகைகளெதிர்விடுத்தா யேழையெளியேன்கோபாலா ௱௰
வருந்தியுனையேயான்தேடி வரவேவெளியில்வெகுமாய்கை
பொருந்திமயக்கிமிகப்பகட்டிப் பொல்லாநின்றான்வேறாகத்
திருந்தநினையிற்றுநினைந்தாற் சிறியனதற்குசடலமே
அருந்தியுனதுபாதஞ்சேர வருவாய்நந்தகோபாலா ௱௰
கல்லோமறமோதுணையெனக்கு காடோசெடியோதுணையெனக்கு
அல்லோபகலோதுணையெனக்கு வைகுண்டமேதிருமால்நீயிருந்தாற்
புல்லோபுனலோதுணையெனக்கு பூடோநிலமோதுணையெனக்கு
வல்லோர்புகழுமெபெரியோனே மாயாதுணைவாகோபாலா ௱௰
ஆறுகுளமுமலையதுபோல் அரியகரடிபுலிசிங்கம்
ஏறுங்களிறும்பூதகணமிருண்டசெக்கர்தனைப்போலே

ஆறுங்கடியவிருப்போகத் தோன்றியெதிரேசோர்வுசெய்தார்
சேருங்கருமமெந்தவிதந் தெளிவுந்திரமுநீர்தானே. ௱௰௯
செருடாவுனதுவிளையாடல் நேராயறியேன்கோதமுகற்
றிருடாவுனதுதிறமறியச் செய்வாயுனதுதொழிலறியேன்
வருடாய்தனையுமவருடாய்நீ மாயமாயாவுபாயமுமநீ
செருடாழ்வாரோயுன்செய்தி கேட்டோயிருப்பேன்கோபாலா. ௧௨௰
தொட்டருமவினைகளனுகாமற் றுன்பச்சடத்திலழுந்தாமல்
அட்டருமபங்கவெளிராம லருளாய்ப்பொருளாயடியேற்கு
இட்டருமகாலத்துணைப்பதத்தை யெனதுசிறமேலனுதினமும
பட்டருமபடியாய்க்கிருபையது பாராய்நந்தகோபாலா. ௧௨௧
சீரியதேவர்போற்றி செங்திருமாலேபோற்றி
ஆரியராமாபோற்றி யாழியிற்றுயில்வாய்போற்றி
பாரியவாறுதாண்டப் பரிவுடன்பாதைதோன்றக்
காரியமாகவந்து கண்ணினிற்றோன்றுவாயே ௧௨௨
மாமணிதுளபமாலை மார்பினிலிலங்கவெய்யோன்
பூரணிவாமேனிப் புளகிதகளிதமாக
நாயணிவயிரமுத்தும் நவமணிபத்துமெங்கள்
தாமணிசிரமேல்கிற்குஞ் சச்சிதானந்தகோபாலா. ௧௨௩

கதை

நல்லதிருவிருத்தம் காரணனார்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுசனைப்பார்த்து அமருமென்றுகோபாலர்
மாறுபுனல்சுவறி வழியாகத்தோன்றியதால்
அந்தவழிநடந்து அப்பாலும்போகையிலே
விந்தைமலர்த்தாமர் மெய்யறியவேணுமென்று
நந்தகோபாலரப்போ நபனைவரவழைத்து
நற்றிருக்கண்மருட கருத்திணைச்சோதியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆணதொருமாமரவி
சிந்தைமகிழ்ந்துவருஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்மறவி
இணங்குமுடல்வாய்க்கண் டெங்கும்புழுச்சொரிய
சுணங்குகளெனும்வடிவாய்த் தோன்றினாம்மானே
வந்துதர்மர்முன்னே வால்தனைத்தான்குழைத்து
நொந்துமனமிடைந்து நோக்கிமுகமண்ணார்ந்து
ஓலமெனவூளையிட்டு ஓடியோடியேதிரும்பி
காலடியில்வந்துநின்று காலொன்றுநொய்தானும்
ஆய்ந்துடலிற்புண்ணாய் அடர்ந்துபுழுச்சொரிய
சோர்ந்துவிட்டேன்மெத்தத் துன்பவினைக்கியாருமில்லை
சாருந்துணையில்லைச் சஞ்சலந்தீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆதரவுதானுமில்லை
எனதுயரந்தீர்க்க இனியாருமில்லையையா
உந்தன்பிறகே ஓடிவந்தேன்காருமென்று
இந்தச்சுணங்கன் எடுத்துரைக்கத்தன்மருந்தான்

வாராய்சுணங்கேநான் வகையுனக்குசெய்வதென்ன
சீராகச்சொல்லுமென்று செப்பினாரம்மானே
சாந்தமுள்ள தர்மரேநீர் ததியொருவனுகவர்தீர்
நான்தான் துணையும் நம்பினேனும்பிறகே
வருகிறேனென்னை மனதுவைத்துக்காப்பாற்றி
அருகேபெண்ணையழைத்து ஆதரவாய்க்கொண்டுவந்து
கம்பினபேனை நட்டாற்றில்தள்ளாமல்
தாபிருனதொரு தர்மரேசாட்சியென்று
தாழ்ந்துசுணங்கன் தஞ்சமாய்வார்த்தைசொல்ல
ஆழ்ந்தசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுசம்மதித்து
காக்கிறேனென்று கலங்காமல்வார்த்தைசொல்லி
மார்க்கமுடன்பிறகே வாவென்றுதானணைந்து
போகையிலேயோராறு பூமிதனிற்பெருக்கா
ஏகும்வகைகண்டு இவர்கள்மதிமயங்கி
நிற்குமளவில நீலவார்சுணங்கனுந்தான்
அக்கரையிலென்னை ஐயரேகொண்டுசென்று
விட்டுவிடுமந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
கட்டுடனேதர்மர் கருத்தில்மிகமகிழ்ந்து
போராறுதாண்டவென்று தானிறங்கியாறுதன்னில்
தானேறுந்தர்மா தானிறங்கியாறுதன்னில்
வாட்டமிகவேசுணங்கே வாருமெனவழைத்து
சேட்டமுடன்கையாலே சோதனைந்துபையவொரு
மார்பிலணைத்து வயிற்றளவில்வெள்ளமது
சேர்வரிந்துதர்மர் சுணங்கனையுந்தானெடுத்து
வயத்தளவுதண்ணீர் மார்பளவுதான்வரவே
புயத்திலேதானேந்திப் போனார்சுணங்கனையும்
கழுத்தளவுதண்ணீர் கண்டவுடன்தருமருமே
அழுத்தமுடன்சிரசில் அன்பாய்ச்சுணங்கனையும்
வைத்துச்சுமக்க வழிந்தொழுகவேகிருமி
மொத்துவழிந்து முகத்துவழியாக
மிகுத்துக்கிருமி வெகுதிரளாய்த்தானுதிர
முகத்தவழியாக முதுகிலெஞ்சுராயுதடு
அள்ளியெறிவதுபோல் அங்கமெல்லாந்தானெறிய
தள்ளிவிடவென்று சற்றுமனமில்லாமல்
அல்லலறத்தர்மா ஆற்றுநடுவாக
செல்லுமளவிற்சுணங்கன் செய்ததொருசேதிசொல்லும்
நான்செய்ததீவினையை நல்லவரேநீர்கேளும்
ஊன்சேருங்கோவையை உண்ணவென்றுகொன்றுவிட்டேன்
தேவமறையோர்தம் விரதமழித்துவிட்டேன்
காதலுடன்மங்கையரைக் கற்பையழித்துவிட்டேன்
நேசமுள்ளசற்குருவை நிந்தனைகள்செய்துவிட்டேன்
வாசமுள்ளவேதியரை வதைப்படுத்தியான்பிழைத்தேன்

தந்தைதாய்மாமன் தமயனுடமூத்தோரை
எந்தனுக்குள்ளாகி ஏவல்செய்யுமென்றுவிட்டான்
சூதுசெய்வார்தன்னுடன் துஷ்டருடன்கூடி
தீதுசெய்யும்பாதகங்கள் செய்துவிட்டேனிப்போது
அழிவழக்குரைத்து அரியபனங்குலைந்து
பழிகுலைகளைவிரும்பிப் பாவங்கள்செய்துவிட்டேன்
செய்நன்றிதான்மறந்து தீவினைகள்செய்துவிட்டேன்
ஏதுமெனநம்பிவந்தோர் இடுக்கங்கள்செய்துவிட்டேன்
காசினியோர்தங்களிட கட்டையறுத்துவிட்டேன்
வீரியத்திலுள்ள வேலிபரித்துவிட்டேன்
அரையிலிருந்தோரை அரவேவதைத்துவிட்டேன்
புரையுடையபாதங்களையும் பொல்லாங்குசெய்துவிட்டேன்
எண்ணியபாவ மெத்தனையோசெய்ததினால்
புண்ணியவான்மேனியெல்லாம் புழுச்சொரியவுன்றலைமேல்
வைத்துசுமக்க வழித்தொழுகவேசலமும்
சற்றுமனங்கோணமல் தான்சுமந்துபோனதினால்
உமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒப்புடனேசொர்க்கமுண்டு
எமக்குநரகமுண்டு என்னையுந்தானீள்தலத்தில்
போட்டுவிடுமுந்தனுக்கு புண்ணியமேயுண்டாகும்
நாட்டுபுகழ்தருமரேநீர் தண்ணீரில்போட்டுவிடும்
பாவமேநான்செய்தேன் பார்பதியில்போட்டுவிடும்
சாதகமாய்வாசமுள்ள சவ்வாதுமிகப்பூசி
தூற்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமருகேப்பூசி
நற்கந்தமாக நடவுமென்றுரம்பானை
தலைமேல்சுணங்கன் தானிருந்துசொன்னதெல்லாம்
அலைமேல்துரும்பதுபோல் அந்தமொழிகேளாமல்
பாதகமேசெய்தாலும் பழிகுலைகள்செய்தாலும்
ஆதரவாயுன்னை ஆறுகடக்கவிட்டு
போவென்றுசொல்லப் புல்லறிவுகொண்டேனான்
சாவென்றுசொல்ல தள்ளுவேனோஆறுதன்னில்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் வெவ்வசுணங்காநீயொன்று
ஆறென்றுநீங்கி அக்கரையில்தானேறி
வந்துநின்றுதர்மர் வருந்துஞ்சுணங்கனுக்கு
நொந்ததோவுன்னுடம்பு ரோமமெல்லாம்புண்ணுச்சோ
வெந்ததோவெந்தன் வேர்க்கைபட்டுமேனியெல்லாம்
நைந்ததோசிந்தை நடுங்குதோவுன்மேனி
என்றுசுணங்கனையும் இதமாயிறக்கிவிட்டு
சென்றுதிருக்கால்களும் செவ்வைபிடித்துருவி
ஆற்றிமிகப்போற்றி அன்பாய்வரவழைத்து
தோற்றியினைப்பாற்றி தேகமெல்லாந்தான்றடவி
இன்பங்குளிர்ந்துதப்போ எமதருமராசனுக்கு

அன்புடையமைந்தனுக்கு அழகாகத்தான்வடிவு
கட்டிமகிழ்ந்தணைத்துக் கானகத்தைமுத்தமிட்டு
நாட்டிலெந்தன்புத்திரனே நன்மைசெய்தார்தருமரென்று
கீர்த்தியின்றுபுத்திரனே கிடைத்ததுசாணுந்தனுக்கு
பார்த்திபனேவைகுந்தம் பதிதனக்குச்சொல்லுமென்று
எமதருமர்தானும் யெமலேர்கம்போய்புகுந்தார்
சேமமுள்ளதருமர் நீதியொன்றுந்தப்பாமல்
வீருடனேயிப்பால் விரைந்துவெகுதூரம்
கூருஞ்சிகரக் கொடியென்னுயாமலையும்
பார்த்துமிந்திராணி பஞ்சமூர்தம்பாறையென்னும்
ஏத்துமொருகோடான் இதலிமலைதான்கடந்து
உற்றதலமெல்லாம் உண்மையைத்தான்பார்த்து
சந்திரகேசமென்னும் சத்திசிவமாமலைதான்
இந்திரவிமானம்போல் இருக்குமலங்காரம்
பார்த்துபரிந்து பரிவுடனேதானடந்தார்
சாத்துமொருமால்தான் தரணிதனில்புன்னுளில்
மண்டலத்தில்மாபெலியால் மன்னுவிண்ணுமோரடியாய்
அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்ப்பதத்தை
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துதித்துமிகப்பணிந்து
ஏத்திபிருதாவை இருதயத்திலேநினைந்து
நோக்கியேதருமரிடம் நால்வேதசாஸ்திரமும்
ஆட்டுடன்பாடலுமாய் அரம்பையர்களாடிவர
எட்டவருந்தருமனையும் எதிராகக்காண்பதற்கு
ஓடிவருவாரும் உபசாரஞ்செய்வாரும்
பார்க்கவருவாரும் பரிமளங்கள்தூவுவாரும்
எதிர்த்துவருவாரும் இமையோர்கள்தான்முதலாய்
வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடனதருமனையும்
தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுறவணைந்து
வந்தார்தருமருடன் மகிழ்ந்துமுகம்நோக்கி
முந்தியேபாரதப்போர் முடித்ததொருபாவமெல்லாம்
போகவேநீருமந்தப் பொய்கைகளில்முழுகி
பழையவுருவாகிப் பசும்பொன்னிறந்தானுகி
அழகானதருமருக்கு அமரர்மலர்தூவ
இந்திரரும்விமானமதில் ஏறியேதருமனையும்
அந்தரந்தேவதைகள் அமரருமங்கிருக்க
தேர்நடத்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
வார்பிடித்திரண்டருகில் மடந்தையர்களாடிவர
தயக்கமிகவான தருமரேதேரேறி
மற்றுந்தருமன் மலையமலைச்சாரல்களும்
நீடுயர்ந்தகாவும் நிந்தமலர்பொய்கைகளும்

காடுஞ்செடியும் சடந்தவந்தாயிப்பாலும்
மன்னன் திருக்கேதகையும் யாமலையில்வந்திருந்தார்
அன்னவனைக்காக அடைக்கலங்காணென்றுமொரு
சக்கரமுஞ்சொல்லிச் சார்வுமிகப்பண்ணியபின்
மிக்கதொருசக்கரத்தால் விசனமெல்லார்தான்கேட்டு
செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தருமனுக்கெதிரே
இங்குள்ளவிந்திரன்போல் எதிர்கொண்டழையுமென்றார்
அந்தமால்தானனுப்ப அமரர்கோனிந்திரனும்
முந்தவேமுப்பத்து முக்கோடிதேவரெல்லாம்
சித்தவித்தியாதரரும் தேவரிடகாந்திருவர்
சத்தரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
கின்னரர்கிம்புருடர் கெருடகாந்திசித்தருடன்
சொன்மையமான தூருவாசமாமுனியும்
தேவரிஷிமாதவரும் தெய்வகன்னிமாதருடன்
பாவகரும்பாடகரும் பாங்கானவேதியரும்
வாத்தியங்கள்தான்முழங்க வானவர்களதான்கூடி
கிதம்பயிலுமந்தக் கிதாரமாமலையும்
ஓதுமொருபத்து யோசனைதூரமென்று
வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாய்விருட்சமதில்
தளர்ந்துமிகத்தவித்து தருமருமேவந்திருந்தார்
இருந்துதவப்பாரில் எழுந்திருந்துதான்பார்த்து
பொருந்துமிடமும் பொருப்பிமிகக்கடந்து
செவ்வைமேயார்கானகமும் சீர்மலையுந்தான்கடந்து
கோவவேடர்தமலை கோபுரமுந்தான்கடந்து
கோற்றுந்திருக்கேதாரஞ் சோதிமலைகண்டதின்பின்
போற்றியேயிப்பதியில் போய்புகுந்தார்தருமருமே
கேண்டகளுமண்டபமும் வெற்றிச்சிகரமுடன்
மாடநெடுங்கூடமுமாய் மதில்சள்திருவீதிகளும்
நீதிசுனையும் நிறைந்ததொருவாவிகளும்
ஆதிமதவேழம் ஐயரிடசந்நிதியும்
கூடுஞ்சிவாலயமும் கொண்டல்வண்ணாலயமும்
நாடுந்திருக்கேதாரம் நாகரீகமாமெனவே
ஆடுங்கொடிவேந்தன் அங்கிருந்தாரம்மானை
மிக்கவைகுந்தமதில் மேவிமேசக்கரமும்
திக்குள்ளோர்போற்றுந் திருமால்தனைப்பணிந்து
பத்தியின்மேலாசையல்லால் பார்மீதிலாசையில்லை
இபக்கர்பதிதனிலே எய்தினாரம்மானை
மன்னவனேயின்னகரில் வந்திருப்பாய்வாருமென்ன
பொன்னகருஞ்சொல்லிப் போர்வேந்தன்மார்க்கமதாய்
என்னுடையதம்பியர்கள் இருக்குந்தலந்தனிலே
பன்னுமறைவேதியரே பரிவுடனேகொண்டுசெல்லும்
பருதியவாசமது பார்த்திடவேயுந்தனுக்கு

சுருதிமுடிசூட்டுகிறோம் கருத்துடனேநீருங்காண்
அச்சுதனூர்தான்வாழும் அரியவைகுந்தமதில்
அச்சுதனார்பாதமதில் தருமருமேசேருமென்றார்
அப்பதியைத்தான்கடந்து அரிராமர்மன்னவரும்
செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திருக்குமன்னகரில்
சென்றுதருமருக்குச் சீராயமரரெல்லாம்
அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்பெற்றார் வானவர்கள்
இராசனேயெம்பெருமாள் இருக்குமிடந்தனிலே
வேறேபதியொருநாள் விரும்போமெனவுரைத்தார்
உடுக்கர்பதிதன்னில் உறையுமென்றுதானுரைத்தார்
இடுக்கம்வருவேளைதன்னி லிமையோரேயுங்கள்தர்மம்
நடுக்கந்தவிர்த்து நயமாகஎங்களையும்
அடுக்கவேகாத்தருளும் மச்சுதனார்தன்பதிக்கு
போகவென்றுசொல்லிப் பொன்னுலகந்தன்னில்வந்தார்
தோகைமலர்மாதினைநாள் துலங்குமுடிமன்னவரே
தீதில்லாமாநகரில் சிங்காசனத்திருந்து
மாதர்கள்ரம்பையர்கள் வயிரக்கவரியிட
அந்தமுடனிங்கிரென்று அமரர்கோன்தான்கூடி
இந்தவுலகாக வெனவுரைத்தார்தருமருமே
வானோர்களந்த மறலிதனைவந்துகண்டு
தீனோருடையதருமர் தேசமெல்லாம்விட்டகன்று
கலிதானும்வந்தமையால் காடுமலைதான்கடந்து
வலியவிந்தமாநகரில் வந்தான்காண்மன்னவரும்
அழைத்தேஅவன்றனக்கு அறியதவமீயுமென்று
தழைத்தோங்கவாழுமென்று சாற்றுமென்றாரப்போது
மறலியுந்தான்மகிழ்ந்து மைந்தனையுமந்நேரம்
விரைவுடனேயிக்கழையும் விண்ணவரேயென்றுரைத்தார்
அந்தகன்பால்தருமனையும் அழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
வந்துபணிந்தொரு மைந்தனையுந்தான்தழுவி
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்புவார்தருமருக்கு
உத்தமனேயென்பதியை உனக்கருள்வேனிப்போது
எத்திசையும்போற்றி இருமென்றார்மாமறலி
அப்போதுதருமர் அன்புடனேயேதுசொல்வார்
இப்போதுவிப்பதியி லிருக்கமனதாசையில்லை
அண்ணறுகில்வைகுந்தம் மடைவதற்குயென்னையுமே
புண்ணியரேயந்தப் பொன்னகர்க்கேகுமென்றார்
பாசமுடனீர்பொறுதும் பாரதப்போர்தனிலே
நேசமுடன்துரோணர் நின்றுசமர்போதாவே
மாருனின்கைச்சிலையில் வலிமைகண்டுமாயோனும்
ஆமுனிவரேயுந்த னசுவத்தாமாயிறந்தான்
சொல்வாயென்மாயன் சொல்லவெனநீயும்
அல்லவெனுமாய னப்போவெகுண்டுநோக்க

கோபிச்சகீபாய்த்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
நாவிக்குப்பாவமென்று தானிருக்குதும்பேரில்
அத்தோஷம்போக அருநரகங்காண் தற்கு
வைத்தார்மணிமார்பர் மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
இன்றேதான்பாருமென்று எழுமரயன்நாங்களுமே
சென்றவருங்காட்டித் திரும்பி யவாருமென்று
நாதுவனைத்தானனுப்பச் சொற்பெரியதருமருமாய்
போகமுனிநீர்தாமும் புண்ணியரேபாருமென்று
பார்த்துவரும்போதையிலே பலவிதமாய்நாகரீகம்
தோற்றுதுகாணேதெனவே சொல்லுமென்றார்தருமருமே
கற்பகப்பூங்காவில் கமலசிங்காதனத்தில்
விற்பனமாயவந்துநின்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
செ ற்கங்கனிற்கன்னியர்கள் துலங்குசடைநிழலிற்
களித்தேயிருப்பாரைக் கண்டேபிரியமுடன
செழித்துமுகந்தருமர் சிந்தைகுளிர்ந்திருப்பார்
இவர்செயததருமம் யேதோவெனக்கேட்க
தவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தருமருக்கு
தக்கவரஞ்செய்து தருமருந்தழைத்தோங்க
துக்கமெனும்பாவம் தொலைத்தோரிவர்காணும்
ஓதுகின்ற ல்லுயிரும் ஒன்றாகவேபாரில்
நீதமுடனடத்தும் நிருவரிவர்காணும
சீரிலுங்கீர்த்திச்செலுத்தினேமிவர்காணும்
விளங்கவேவதருமம் மேதினியிலெந்நாளுமே
களங்கமாகச்செய்து கண்டாரிவர்காணும்
பூசைமயேசுர பூசைகளுந்தான்முடித்து
[illegible]மிழ்வேதியற்கு ஈந்தோர்முகம்பார்த்து
ஏற்போர்தமக்கு ஈந்தோரிவர்காணும்
அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்
இடைந்தவரைத்தாங்கி இளைப்பாற்றிவந்தவர்கள்
மிகுந்ததவமுனிவர் வேள்விகளைக்காத்தோர்காண்
பகுத்தறிவாய்நால்வரையும் பட்சம்வைத்துக்காத்தவர்
மறையோர்க்குநல்ல மாதானஞ்செய்தார்காண்
குறையேதுசெய்தாலுங் குற்றம்பொறுத்தார்காண்
பசித்துவந்தோர்தங்களுக்குப் பாலமிர்தமிட்டோர்காண்
கசித்ததுபர்தீர்த்துக் கனத்தனங்கள்செய்தோர்காண்
கோதானபாதானங் குருபூசைசிவபூசை
பூதானமீய்ந்து புண்ணியரேசெய்தார்காண்
கன்னிகைதானமது காசினியில்செய்தோர்காண்
மன்னியதானமெல்லாம் வாகாய்முடித்தோர்காண்

இத்தனையுஞ்செய்து இங்குவந்தீர்கண்டீரே
முத்தரிவர் தர்ம மூர்த்தியேயென்றூர்காண்
தருமமதுசெய்து தார்வேந்தர்சொர்க்கமது
இன்மைதனிலிப்போது இங்குவந்தார்காணுமிவர்
குன்றுவலுபாழ்நரகம் கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
இன்றுநீர்வாருமென்று ஏகினார்தருமருடன்
ஒன்றுநரகம் ஒருநூறுயோசனையாம
பொருந்துகிருமகளாய்ப் பேருடலுமுள்ளதுவாய்
வருத்தமறியாமல் மாண்டாரைத்தான்பிடுங்கி
நெளியப்புழுவுகளும் நிறைந்தவுதிரங்களும்
உளையமுதலையுடன ஊருகின்றஅட்டையுடன்
பாம்புடனேநீர்நாயும் பற்றியிழுத்திழுக்க
சோர்புவார்தம்மைத் துயரமுடன்தருமர்கண்டு
சிவசிவாவென்று செவியிலிருகையைவைத்து
தவமேதுசெய்கிலேயோ தம்பியிவர்தாழும்
பொய்யும்புரட்டும் பொருநதாக்கொலைகளவும்
செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
இந்நரகமதில் ஏழாநரகமதை
வந்துநீபாருமென்று மேலத்துசொன்னார்தருமருக்கே
நாடியேஏழாம் நரகிலுள்ளபாவமதை
ஓடியேதருமர் வுலாவியேபார்ப்பளவில்
ஏழாநரகமதில் கீழாகநின்றருளும்
பாழாநரகமது பாதாளபாதகமும்
தாழாமுடிமன்னவனைத் தான்கண்டுதருமருமே
ஆழாநரகமதில் அலரிக்கிடப்பாரை
பாசமுடனருகில் பரதவிக்கும்நூற்றுவரை
வாசமுடன்தருமர் வாகுடனேகண்டாராம்
பொல்லாதநூற்றுவரைப் புழுக்களெரித்துடம்பை
இல்லாதகொட்டாலே யிருசெவிகள்மூக்கதிலும்
ஊடுருவியேதுளைத்து உலாவித்திரிவதையும்
வாடுமுடல்கிடந்து மயங்கித்தவிப்பதுவும
கவ்விமுதலை சுடித்துப்பிடித்திழுக்க
மதித்தொருநூற்றுவர்கள் மயங்கும்வருத்தமெல்லாம்
சுதிந்தபுகழ்தருமர் கலங்கியுடல்பதறி
கண்டவுடன்தருமர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமுமறிந்து அரிநமோசிவாயவென்று
ஓதுமுலகம் ஒருகுடைக்கீழாண்டதொரு
மாதுபழிமன்னன் மாநரகிற்குள்ளானான்
என்றுசொல்லித்தாமர் ஏங்கிமனதிடைந்து
நின்றளவிலிந்த நெடியதிரியோதிரனும்
விண்டுரைக்கமாட்டாமல் விசாரமாயுள்ளயர்ந்து
கண்டுதர்மர்தன்னைக் கலங்கியேயேதுசொல்வான்

விருத்தம்.

தம்பிதுணையயான்செய்த சதிகேடனைத்தும்பொறுத்தருளி
வெம்பித்துயரிலழுந்தாமல் வேண்குமோனையேகரையேற
நம்பிக்கரத்தாலெடுத்தனைத்து நன்மைபெறவேதன்மரேநீ
எம்பியெனையேவைகுந்தத் திருக்கணியுந்தவமுனக்கே. கக௯

யான்செய்தவினையினாலே யழுந்தினேன்நரகில்வீழ்ந்து
தான்செய்ததவத்தினாலே தர்மரேநீரிங்குவந்தீர்
ஊன்செய்தபகையினாலே உடல்தனைக்கிடத்திப்போட்டு
வான்செய்தவுயிர்தான்வாடி மயக்கமுந்தீர்ப்பாய்தம்பி. க௨௦

பேராற்பெரியதர்மரெனப் பெற்றாய்பெருமையதனாலே
நேராயானுந்தர்மரென்றே நின்றேகொடுமையதனாலே
பாராய்புவியிலுன்னையென்னைப் பகைவர்பெரியபாரதத்தில்
சீராய்தயவுமனதுடனே சிரமமாய்வந்துவகைதாரும். க௨க

பஞ்சவரைஞ்சுபேர்க்கும் பாஞ்சாலிதனக்குநானே
வஞ்சமாய்செய்தபாவ மட்டல்லோசொல்லக்கேளும்
கொஞ்சமாய்நினைந்தபத்தி கொடியதோர்நரகில்வீழ்ந்தேன்
தஞ்சமென்றுன்னைச்சென்றேன் தர்மரேகையைத்தாரும். க௨௨

சூதுநான்கபடஞ்செய்து துரத்தினேன்வனத்தில்யானும்
ஏகினாற்குவலயத்தி லிப்படிநரகம்புக்க
வாதினாற்கொலையேசெய்து வங்கிஷமுழுதுமாண்டு
தீதினால்நரகஞ்சேர்ந்தேம் செய்தர்மர்கையைத்தாரும். க௨௩

மாயனார்தூதுவந்தார் மகித்துநான்துதித்ததில்லை
ஆயனார்மனதுக்கேறா தாகவேவரசுபெற்றேன்
தூயவர்பாதம்போற்றித் தொழுதவர்க்கெதிரேபோற்றீர்
வேணாற்காகத்தர்மர் விரைந்துநின்கையைத்தாரும். க௨௪

பொறுமையுடையதர்மரே போனாலெனக்கெதியிலையே
கிருமியுடலைத்துளைக்குதுபார் கெஞ்சியழுதுபரதவிக்க
உருமியதட்டுநீர்காயு முறுக்கிமுதலைபிடித்திழுக்க
சிறுமைநெடுநாள்பட்டலுத்தேன் தெய்வப்பிறப்பேகைதாரும். க௨௫

வேற்றுமையுனக்கேயய்யா மெய்யுயிரானசபையெல்லாம்
பார்த்திபனைமூர்த்தி பராபரர்வந்தாய்சேர்ந்தாய்
நாற்றிசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
ஏற்றியேகரையில்விட்டு இருக்கவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய். க௨௬

உந்தனைக்கண்டபோதே வுடலுயிர்மகிழ்ச்சிபெற்றேன்
எந்தனைவிட்டுப்போனா லெனக்கினிதுணைவேறில்லை
சிந்தனைதீர்த்துத்தம்பி திருவுளமறியுநீயும்
வந்தெனைத்தர்மரேநீர் வைகுந்தஞ்சேருமிப்போ. க௨௭

கதை.

நேர்வேந்தனு னுனக்குச் செய்தசொருதிவினையால்
ஓர்சசடுதானும் வுன்மனதிற்காணுமல்
தருமநெறிமுறையுந் தவமுந்தயிரியமும்
உரிமையும்னீயிருந்தால் வுற்பனத்திலும்பரிடம்
வந்தீர்வைகுந்தம் வாழ்பதியுந்தான்பெருக
முந்தனுன்செய்த மோசமெல்லாம்விட்டுவிடு
மன்னவனேயான்செய்த வன்மமெல்லாம்விட்டுவிடு
என்னைநரகம்விட்டு ஈடேற்றத்தான்பாரும்
ஏராதபாவி யிவ்வையுரைக்கத்தான்கேட்டு
நாராருந்தர்மர் தயவுடனேதானோக்கி
பேதமறப்பார்த்துநின்ற பேர்பெரியதர்மருக்கு
ஓதரியகிங்கிலியர் உசந்தேதுசொல்வார்கள்
பார்த்திபன்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
ஏத்தவொருதர்மம் யிவன்செய்தானில்லையென்றான்
இவன்தான்பரகெதிக்கு எய்துவதுமெப்படிகாண்
தவமுடையதர்மரேநீர் சாற்றுகிறீரென்றுரைத்தார்
இரக்கவேதானதர்மஞ் செய்திலரேயாமாகில்
பொருந்தியிப்போநானசெய்த புண்ணியத்திற்பேர்பாதி
மன்னனுக்குநன்றாய் மகிழ்ந்தேதானிப்போது
சொன்னேன்காண்துதுவனே சுகமாகநீர்நானும்
பூலோகராஜனையே புழுக்குழியைவிட்டேக
மேலோகத்தூக்கிவிடு மென்றாரேதர்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொரு தூதுவனும்
வந்தவொருகாந்தாரி மைந்தனையேகைதூக்கி
கூசாமல்தானெடுத்து கூட்டினார்மன்னவனை
ஆதாரமாக அண்ணல்துரியோதனனை
காராருந்தர்மர் கடுத்தோடுறவனைத்து
சீராய்மகிழ்ந்து தீவினையெல்லாமாற்றி
தாரறியமன்னன்முன்னே தான்சென்றாரம்மானை
பாரார்புகழேமன் பாண்டுமைந்தன்தான்வருக
இருவர்வீரக்கண்டவுடன் எமராசன்தான்கலங்கி
அறுவினைகள்மாபாவி அவன்வருவதேதெனவே
ஏமதர்மன்கேட்க என்றதொருதூதுவனும்
நியமுடன்வாய்புதைத்து நின்றேதுசெப்பலுற்றார்
புகழ்தருமன்செய்துவந்த புண்ணியத்திற்பேர்பாதி
இகழாதின்வேந்தனுக்கு ஈந்தானெனவுரைத்தார்
வசட்டமகிழ்ந்தேமன் கிட்டவேமுன்னிருத்தி
மேலோகமன்னனுக்கு மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
நடத்துதவம்செய்தவர்கள் நல்லதவம்பெறுவார்
அடர்த்துவினைசெய்தவர்கள் அவதிமிகப்படுவார்
இத்தேதான்கண்டோம்நாம் எமதர்மன்றான்மொழிந்து

முன்னே பெரியோர்தான் மொழியுந்தான் கேட்டிருப்போம்
ஆயநெடுமாலிவற்கு ஐந்தூர்விடுக்கவென்று
சாயிருக்கத்தானும் இடமில்லையென்றார்காண்
தெரிந்தவன்றான்செய்த தீமைபொருத்ததொரு
பரிக்கு சர்மர்புண்ணியத்தில்பாதி இவற்கீந்ததினால்
ராஜரிஷிகாணுமிவன்ரத்தின முடிசூட்டுமென்றார்
பாசமுள்ள எமதர்மர் பகுந்துரைத்தாரிவ்வசனம்
இமையோர்மகிழ்ந்து இராஜரிஷியென்றுபட்டம்
அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
மேதாற்றுமாநகரமவிட்டுச சுற்றத்தாருள்ளோரை
ஏற்றுங்கரையென்று எமதருமர்காணுரைத்தார்
வையமகிழ்ந்தமன்னர் வங்கிஷத்திலுள்ளோரை
எமதர்மற்சொற்படிக்குச் சொர்க்கத்திலேறினரே
துதிக்குந்தருமனையே மகிழ்ந்து நல்லவானோர்கள்
சுற்றமெல்லாமபூவுலகில் சூழ்ந்துநித்தம்வந்ததுபோல்
வற்கமுள்ளசொர்க்கமதில்வைத்தானெனவேதான்
தேனார்தொடைமார்பன் தெய்வத்தருமனையும்
வானோர்களெல்லாம் மகிழ்ந்தனர்காணம்மானை
அந்தச்சிறுமைந்தனையே அன்பாய்முகமநோக்கி
உந்தனுக்கேயிந்த உலகமெல்லாம்நான்தருவேன்
துங்கமுடிசூட்டி சொர்க்கந்தனையாளுமென்றார்
அங்கேமறலி அருளினார்மைந்தனுக்கு
தன்மாதுகேட்டுச் சரணமெனப்பணிந்து
ஜென்மமழிந்தாலும்செய்ததர்மமபோனாலும்
எம்பிரானெம்பெருமான் இறையோன்வைகுந்தமல்லால்
நம்பியேயோரிடத்தில் நான்தரியேனென்றுரைத்தார்
மந்திரிக்குமாற்றி வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
உகந்துநீர்செல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
சிந்தையகிழ்ந்திப்போ செல்லுமவைகுந்தமென்றார்
கிடந்தசுற்றமுள்ள தூரியோதனன்றனையும்
அடைந்துசொர்க்கஞ்சேருமென்று அன்புடனே தாருமென்று
வானோர்கள்தன்மனமுயும மகிழ்ந்துரதமேறி
சேனைபதிதர்மர் செல்லலுற்றாரம்மானை
அந்தரத்தில்துந்துமிகள் ஆர்ப்பரிக்கும்பேரொலியும்
சங்கினபேரிகையும மூரசினிபேரொலியும
ஏழுகடல்போல்வானுலகம் எத்திசையுமேமுழங்க
ஆதித்தியனுங்கோசசுரரும் அந்தவிலோசனரும்
நகத்தில்கௌதமரும் யுதிஷ்டர்அரசருடன்
சொல்லுஞ்சவுமியரும துருவாசகாசிபரும்
மல்லுபுயமாதரும் வருணன்முதலுள்ளோரும்

எட்டுதிக்குப்பாலகரு மேற்றவசுக்களுடன்
கொட்டுச்சத்தலோகங் குமுகுமென்றுதான்முழங்க
மாணிக்கத்தால்சமைத்த வச்சிரமணிமண்டபமும
ஆணிக்கனகம் அழுத்தியசிங்காதனத்தில்
ஓதுபதினாலும் உலகம்படைத்தோரும
வேதருமநன்றாக வீற்றிருக்கும்வேளையிலே
செரிந்தமுனிவர்களும தேவர்களுஞ்சூழ்துவர
பரிந்துவருந்தர்மர் பணிந்தனர்காணம்மானை
இசைநான்முகத்தோன் இவராரெனக்கேட்க
நிசவான்குருகுலத்தில் நீள்பாண்டுதன்புதல்வன்
தருமனிவன்றான்காணும தாணிதனிற்கலியன்
பெருமையுடன்வந்ததினால் பேருலகைத்தானிழந்து
ஆதிநெடுமால் அரிகேசவன்பாதம
நீதிவைகுந்தம் நினைத்துவந்தாரென்றுரைத்தார்
தானவன்போய்க்கர்மா தனக்கங்கெதிராக
வானவரேசெல்லுமென்று மாமறையோன்றான்கூற
அழைத்துவந்துமுன்னே அடிபணியவிட்டார்கள்
தழைத்தோங்குந்தர்மரென்றுசாற்றினார்வானோர்கள்
செப்பெரியநான்முகத்தோன் சிந்தைதனில்மகிழ்ந்து
ஒப்பரியதர்மர் உலகமதிலெப்போதும்
நன்றாகச்செங்கோல நடத்துமவிசேஷமெல்லாம்
குன்றாதமாமுனிவன் கூறினான்கேட்டிருப்போம
நண்ணிசெய்யகாயமுடன் நன்றாகவிங்குவந்தான்
புண்ணியவானென்றுமிகப் போதமிகமழ்ந்து
இன்னமிந்தப்பூவுலகில் இவற்காசையுண்டோவென்று
அன்னத்தின்மீதில்வரும அவனுமெடுத்துரைப்பார்
எவ்வுலகும்வேண்டியது இப்போமுடிகூட்ட.
அவ்வுலகந்தன்னில் அரசாளவைப்போனான்
வேண்டியதுகேளெனவே வேதனமகிழ்ந்துரைக்க
ஆண்டவனேவைகுந்தம அமையுமென்றார்தருமருக்கு
ஏதுமிவற்காசையில்லை இறையவனேயிப்போது
தாதுரையும்வேதா வேதத்தைதபலமவேண்டி
வந்தாரிவரெனவேவானோருரைத்தபின்பு
இந்தாருலமபடைக்குந் திசைமுகனுமேதுரைப்பார்
தருமன்றனைகேட்போ கானவரேவானவரே
அறத்திலுள்ளோர்வானோரும அருள்முனிவர்ந்தர்களும
பிரமரிஷிதீர்த்தம பிரமரிஷியென்றுறைத்தார்
மெய்கண்டவாழ்தருமன் விருமபிவருவதற்கு
நன்மணிசேர்மண்டபமும நற்கனகமண்டபமும்
மற்றும்வைடூரியஞ்சேர் மாணிக்கமண்டபமும்
கற்றுங்கடல்முத்துடனே கனகத்தூண்மண்டபமும்

புஷ்பராகம்பதித்த புதிதானமண்டபமும்
சற்பமிகுரத்னமணிதான் சமைத்தமண்டபமும்
துய்யகோமேதகத்தால் தூண்சமைத்தமண்டபமும்
வையமகிழ்புட்பராகத் தூண்மண்டபமும்
சிங்காரமண்டபமும் சீர்பளிங்குமண்டபமும்
வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத் தூண்மண்டபமும்
விருனபாட்டை மேற்கட்டிமண்டபமும்
மாறுதகண்ணோ மாளிகையின்மண்டபமும்
விரைந்துகலலசந்தனத்தால் மெழுகியதோர்மண்டபமும்
நிரைந்துநல்லசந்தனத்தால் நிலமெழுகுமண்டபமும்
மந்தாரைபிச்சி மலர் தூக்குமண்டபமும்
கந்தபொடிவாசங் கமகமென்றமண்டபமும்
சாரமாய்க்கற்பூரந் தான்மணக்குமண்டபமும்
ஆரவேகஸ்தூரி யால்மணக்குமண்டபமும்
ஆறிரண்டாழ்வார்கள் அமர்ந்திருக்குமண்டபமும்
கூறுமொருபொக்கிஷங்கள் வீற்றிருக்குமண்டபமும்
நீண்டகெருடக் கொடியுடையநீண்மதிலும்
கூண்டஅனுமக் கொடிநிறைந்தகோபுரமும்
உப்பரிகைமேடைகளும் உயர்ந்தசிகரமுமாய்
அப்பெரியதேவர் அலங்கரித்தமாளிகையும்
துய்யதொருமாணிக்கத் தோரணமுந்தான்கட்டி
மாயனிடமாளிகைகள் வகையாயலங்கரித்து
போற்றிஇவ்விதியெல்லாம் புனுகுமணம்வீச
கெப்பரியளங்கள் கெந்தபொடிசந்தனமும்
வாசனைகளாக மல்லிகைமுல்லைபிச்சி
பேசரியவெட்டிவேர் பெரியமருக்கொழுந்து
[illegible]வாசக களபமொடுதுளபம்
பொன்னெனவேவைகுந்தம்போதவலங்கரித்து
மாசில்லாத்தர்மருடன் வானவர்கள்தேரேறி
ராசகோபாலரிட நகர்தனிலேவந்துபுக்கார்
மண்ணுலகில்வாழ்தருமன் வைகுந்தம்வாழ்பதிக்கு
எண்ணறியதேவருடன் இங்குவந்தோமெனறுசொல்லி
கேசவனுந்தான்மகிழ்ந்து கெம்பீரமாகவேதான்
வாசமுனிவர் மற்றுமுள்ளதேவருடன்
தீபமுஞ்சங்குதரித்தமணிமாலையுடன்
தேன்கெங்குங்கொண்டாடச் செங்கருடன்மீதேறி
மாலைதுளபமணி மாலையதுதானணிந்து
சோலைமலையழகர் சொர்ணமயமாக
ஆகனையதர்மனென்றீ வந்தனார்காணம்மானை
அண்டபகிரண்டம அகண்டமெல்லாமொன்றாக
உண்டதொருபாதமதில் ஒடிந்துன்பமேருமாக
பண்டுநான்செய்த பாக்கியமாயிதேது

குன்றுனமலாறிலொன்று கொண்டாரிவன்காணும்
இல்லோரிறப்போர் இளைத்தோர்களதங்களுக்கு
எல்லோருயிரு மிவனுயிர்போற்காத்தவன்காண்
சத்தியவாழ்வை தவறுமல்பூவுலகில்
நித்தியம்நீதி நிலைநிறுத்தும்புண்ணியர்கள்
திங்கள்மும்மாரி சிறக்கும்பிரமபொழியும்
பொங்கும்புலியும் புல்வாயில்மோர்துறையில்
வுண்ணுமது தண்ணீரில வுறவுமிகவுமுண்டாம
மண்ணுலகிலிந்த மகிமையிலெணீதியிது
வழக்காகவிமனுடன் வருமபுருஷர்மாமிருகம்
பழவாருந்தன்மருடன் பக்கவிலேஞாயமிது
வந்திருவர்தானும்.வழக்கென்றுதான்கூற
பிந்தினன்விம்ன் பிளந்துகொள்ளென்றனன்காண்
தெரிந்ததுரௌபதையைத் திரியோதனன்பிடித்து
பிரிந்ததுகிலுரியப் பார்த்துநின்றநால்பெரும
விலலம்புதிட்டி வெகுண்டுசினத்தெழுந்து
வில்லம்புதன்னை விலக்கியேநின்றவன்காண்
பாரின்மேலாசையற்றுப் பரிந்துமேயிங்குவந்தான்
சேரவேதானிருந்து தீங்கொன்றும்பேசாமல்
ஆவலுடனிங்குவந்தான் அன்பாகநம்மருகில்
மாபெலியேயென்று மகிழ்ந்துரைத்தார்மாயோனும்
யென்றளவில்மாபெலியும் இருதாமுந்தான்முழுகி
சென்றுதருமரையுஞ் சிந்தையுறத்தான்தழுவி
மன்னவரேநீர்காண் வருந்தியேசெய்தவத்தில்
இன்னகரில்வந்தாய்நீ என்றுமிகப்புகழ்ந்து
உற்றதொருதன்மருக்கு உபசாரமாயுரைத்து
மற்றும்மந்தமாபெலியும் வணங்கினாம்மானை
மாபெலியுந்தானிருத்தி மாயோனேயுன்பாதம்
காவலனாதன்மரையுங் கையுடனேகொண்டுசென்று
யோராருமபார்த்தனும் பிரகலாதந்தேவருடன்
தாராருநாரதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
பக்தியுள்ளஆழ்வார்கள் பன்னிருபேர்தன்னுடனும்
விற்றிருக்குஞ்சோலைதன்னில் மேகவண்ணர்கோவிலிலே
போற்றியேவானவர்கள் பொற்றுளடிபணிந்து
தங்குமபுகழ்தன்மருக்குச் சக்கரமுந்தான்தரித்து
பொங்குந்திருமால்பாதம போற்றிநின்றுவாமேனோர்கள்
அங்கவர்தம்மை அச்சுதனார்தாமிருத்தி
திங்கள்நுதல்வேந்தருடன் திருமாலெழுந்தருளி
குளிர்ந்துமலைச்சோலைதன்னில் கோபாலாதானடந்தார்
அழுநகரவாரத்தினத்தில் அலங்கரித்தார்மேடைதனில்
செல்லுமபொழுது திர ீவியன்விசையனுடன்

சொல்லுமொருநகுலன் தோற்றமுள்ளசகாதேவன்
தோராத்துரௌபதையுஞ் சுகிர்தவான் தாமரையும
இருவரையுங்கண்டு எதிரேஎழுந்திருந்து
அரியபொருள்கண்டவர்போல் அரியினிடபாதமதில்
வந்துபணிந்து மலர்கள்மிசச்சொரிந்து
சிந்தைபணிந்து சேவித்துநிற்பளவில்
தம்பிமார்தங்களையும் தர்மரெடுத்தணைத்து
எம்பிரான்சீர்பாதம் இறைஞ்சினோமபாருமினி
நந்தகோபாலர் நரசிங்கரூபருடன்
விந்தமதில்நடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டோமே
எனறுரைத்ததம்பியரோ டியல்பா[illegible]ருந்தான்
மண்ணுலவுமாயோனே மகிழ்ந்து[illegible]த்தாரம்மானை
இனனகரியிப்போதும இருமென்று[illegible]ணுரைத்தார்
ஆனந்தப்பருதிகொண்டு ஐவருங்கீ[illegible]டி
தானந்தமானவள்ளல் சாகதிமுடிசூட்டி
மாயவனுர்தாமும் மனமகிழ்ந்துதானவாழ்த்தி
[illegible]யமுடன்கொண்டுசென்று நித்தியஞ்சேர்மண்டபத்தில்
அனபாகமமிடத்தில் அருகேயிருமெனவே
இன்பாகமாய ளிருமெனறாரம்மானை
நாரதனுர்தாமுதலாய் நவமுனிவர்தான்கூடி
சீரானநால்வேதந் திருந்தவேபாருமென்று
வீரசிங்காசனத்தில் மேவியிருமென்றுரைத்தான்
பாரதங்கொள்மாவேந்தர் பரிந்துமிகவீற்றிருந்தார்
வெங்கவுரிதான்வீச விருதுபலமுழங்க
[illegible]ங்கமணிமண்டபத்தில் தம்பியருந்தர்மருந்தான்
[illegible]ந்திமழுமோர்தம்மோடு இருந்துபணிமாற
[illegible]ய்ந்தமடமாதர் அரம்பையர்களாடல்செய்ய
அச்சுதனார்நேசம் அகலாதபஞ்சவர்கள்
மெச்சும்புகழ்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மானை
பொய்யாயில்லார்கையில் புண்ணியமேசெய்ததினுல்
செய்யுமவெகுதர்மமெல்லாம தேடியேசெய்தபலன்
பரிதிமதிகாணுத பச்சைமால்தன்பதத்தால்
விளிதபசுபஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மானை
கவருற்றபஞ்சவர்கள் காணுதவிந்தநகர்
கண்டாரிவரென்னை கனகசபைதான்முழுதும்
[illegible]ண்டர்முனிவோரும் அதிசயமாய்க்கொண்டாடி
[illegible]ய்சண்டாற்கண்டார் வெளியிலொளியாயிருந்தார்
வைகுந்தங்கண்டார் வாசமுள்ளபஞ்சவாகள்
என்றுகதைசொல்ல ஏற்றசனமேசயன்றான்
சென்றுதிருச்செவியில் செவிமெனுநன்றாக
ஓசையாய்க்கேட்டு உளமகிழ்ந்துதானிருக்க
வாசமுடன்போற்றுகிற பழையகருப்பட்டதுவும்

வெண்பட்டியோகி விருமையதுதாநீங்கி
பண்பட்டவார்த்தை பழையபடிதான்பேசி
விருமையகன்றுவென்று மேதினியோர்கொண்டாட
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் புவியாண்டுவிந்தமதி
போனவதிசயந்தான் புதுமைபதுமையென்று
ஆனசனமேசயறகு அறிவுமிகவந்ததினால்
சத்திரவான்விசனம் சததிவிலங்குதென்று
பத்தியுடனப்போது பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
கட்டிமுடித்துக் கைகுவித்துபூசைபண்ணி
திருஷ்டிகழித்துத் திருக்கோவிலாலயமாய்
பூமிதனிலநத பூலோகங்கொண்டாட
ராமனோராமாவென்று நாதமல்லிதானுட
திருவிளக்குகின்றிலங்கத் தீபமுடன் தூபமதாய்
பரிமளங்கள்வீசப் பஞ்சவர்கள்கோயிலொன்று
வருவார்பணிவார் தன்வினைகள்தானகல
மெய்யடிகள்காட்டி விளங்கியலோகமெல்லாம்
ஐயரதிசயங்க ளன்புடையோர்கொண்டாட
தர்மகதையென்று தாரணியிலேதுதிக்க
காமமகலக் கற்பனைகள்விட்டோட
நோய்கள்பலதீர நொந்துமனங்களிக்க
பேய்களகல பிரமத்திதானதீர
குட்டங்குலைநோய் குலைமூட்டிநீராமை
அட்டங்குணவாய்வு அடங்காதபிணிசமும்
வெட்டைக்கரப்பன் வெடிகுலைமேகமுதல்
துட்டகிரந்திபல சோகைக்கமாலையுடன்
அந்திரவாய்வுஅண்டப்பவுத்திரமும
மூத்திஇடுப்புவலி முழங்கால்கரப்பனுடன்
கன்னிகரப்பன கடியாண்டமாபூடன்
அனைக்கிருமி அழிநீரழிவுமுதல்
பலகுதகுப்பல்லரணை பாண்டுநீராம்பலுடன்
உடக்குதநுடனபருதல் ஒசுங்கச்சுரமுதலாய்
ஈளையிருமல் இளைப்புப்பெருவயிரும்
கோணமுழுகுவலைக் கொடியனீரபிணிசமும்
வாதகரப்பன மண்டைசொரிகரப்பன்
காதிரைச்சல்கண்புகைச்சல் கண்மாசடைவைமுதல்
வெப்புவதைப்பு வலுதததபில்விகுணியமும
வெப்புவெதுப்பு விரணம்பலபலவும்
சூகவாதசன்னி முடங்கள்தலையசைப்பும்
பகராதபித்தம பழுத்தரத்தக்காசலமும்
கடுத்தவயிறுளைகள் கண்டிப்புக்கொண்டையுடன்
அடுத்துமக்கல அசதிதந்தியாதமுதல்